ONTPELLIER

444
85655
F.604

ANTONII GOÜAN,

Reg. Consil. et Medici, Prof. Reg. in Ludovicæo Monspeliensi, Societ. Reg. Scient. Monsp. Sodalis,
Reg. Scient. Humaniorum Litterar. et Inscript. Tolos. Correspondentis,
Academiæ Botanicæ Florentinæ Socii Honorarii,

ILLUSTRATIONES ET OBSERVATIONES BOTANICÆ,

AD

SPECIERUM HISTORIAM FACIENTES.

SEU

RARIORUM PLANTARUM INDIGENARUM, PYRENAICARUM, EXOTICARUM
ADUMBRATIONES, SYNONYMORUM REFORMATIONES, DESCRIPTIONUM CASTIGATIONES,
VARIETATUM AD SPECIES GENUINAS REDACTARUM DETERMINATIONES.

CUM ICONIBUS

EX NATURÆ TYPO ET MAGNITUDINE NATURALI AB AUCTORE DELINEATIS.

TIGURI, 1773

Apud ORELL, GESSNER, FUESSLIN & Socios. MDCCLXXIII.

ILLUSTRISSIMIS ATQUE CELEBERRIMIS

VIRIS,

INDEFESSIS HISTORIÆ NATURALIS INDAGATORIBUS,

EXIMIIS ÆVI NOSTRI BOTANICIS,

CAROLO LINNE,

BERNARDO JUSSIEU,

ALBERTO de HALLER,

JO. FRANCISCO SEGUIER,

CHRISTIANO GOTTLIEB LUDWIG,

GEORGIO CHRISTIANO OEDER,

CAROLO ALLIONI,

NICOLAO JOSEPHO JACQUIN,

JOANNI GESSNER,

FERDINANDO BASSI,

SALVO ORDINE, SALVIS TITULIS,

PRIMUM HUNCCE OBSERVATIONUM BOTANICARUM FASCICULUM

IN

PUBLICUM OBSERVANTIÆ ET GRATI ANIMI SPECIMEN

SINCERÆQUE AMICITIÆ PIGNUS

CONSECRAT AUCTOR.

P R Æ F A T I O.

Decimus nunc labitur Annus, ex quo Hortum Monſpelienſem, dein Floram cognominem publicavi. A quo tempore meditatam diu piſcium, nuper editam, Hiſtoriam denuò moliens, rurſus me ab hoc opere deflectere coëgit intermiſſa Rei herbariæ cauſa. Cùm enim Annis 1766. & 1767. Profeſſoris Botanici munere defungi mihi contigiſſet, publicæque Prælectiones Botanicæ etiam commiſſæ mihi fuiſſent; debui 1.) certioris atque amplioris doctrinæ gratia, Hortum Regium plantis multigenis exoticis indigenisve locupletare; peregrinationes quàm plures ſuſcipere; ſtirpes in Solo natali explorare; ex agris in hortum translatas rurſus cum agreſtibus conferre; 2.) Auctorum celebriorum Deſcriptiones rimari; Plantarum Denominationes, Synonyma, ipſarumque Characteres ſcrutari; varietates Examine ſedulo penſitare. Id Opus, Labor atque Deſiderium per annos illos integros me tenuêre.

Neque certè cùm ad hæc omnia peragenda in uno laborarem, operam luſi; errores etenim benè multos in Deſcriptionibus deprehendi, in Synonymiis vitia. Hinc Species dubias plures conſtitui, tùm nondùm obſervatis Sedem fixi.

Siſtit ergò Specimen primum iſtud non paucas Obſervationes circa ſtirpes indigenas, gebennicas, pyrenaicas (A), quas egomet in Solis natalibus legi; exoticasve, quas liberalitati Virorum illuſtrium me debere agnoſco, quibus grates, quas poſſum maximas, ago habeoque (B).

Species ex ipſis plantis propria manu adumbravi, ne ipſarum characteres ſingulares omitterentur; malui inſuper plantas ſingulas magnitudine naturali depictas oculis ſubjicere, quam ex

* majori

(A) Anno 1766. Perpinianum miſſus, qui & Hortum Regium, ipſiusve caldaria, hybernaculaque conderem, ad Pyrenæos iter feci; ipſorumque juga ſuperavi rurſùs Anno 1767. Alunt hi montes rariores proprias plantas, imo alpinas, lapponicas, ſibiricas, atque norvegicas, numero ſanè ſtupendo. In his itineribus comites mihi fuêre amiciſſimi Viri, indefeſſi Botanici, D. *Bourgat* Condiſcipulus, *Barrere & Bonafos* natu minor, Medici Perpinianenſes; atque D. *Raſouls*, Pharmacopola Perpinianenſis, Botanices eximius Cultor.

(B) Cel. Viris *Linnæo*, *Juſſiæo*, *Hallero*, *Seguierio*, *Odero*, *Jacquino*, *Allionio*, *Baſſio*, *Juſſiæo* Nepoti digniſſimo, qui patruorum veſtigiis acriter inſiſtit.

majori in minorem formam contractas exhibere ; ſolumque *Liguſticum pyrenaicum* excepi, cujus folii unius tertia extimaque pars (ſervata tamen naturali proportione) in Tabula noſtra (VII.) profertur. Expoſtulâſſet major Tabularum accuratio, ut integræ umbellæ (in Tabulis V., VI., VIII., IX., X., &c. &c.) depictæ fuiſſent ; aſt genuinos florum ſeminumque characteres in uno tantùm, aut altero, umbellarum radio exprimi curavi, partim quò Scalptoris minueretur labor. Similique ratione *Haſſelquiſtiæ* ac *Selini Monierii* Tabulas (quas exaraveram) ablegavi ; monitus, ipſas jam priùs à Cel. *Jacquino* æri inciſas fuiſſe. Deſcriptiones ad Cel. *Linnæi* methodum accommodavi, plantarumque, vel earum partium proceritatem, pedibus, unciis, lineis &c. deſignavi, utpotè hâc ſolâ notâ plures invicem diſtinguantur Species. Tùm ſi à Linnæanis Denominationibus interdùm deflexi, alias propoſui ex variis ac repetitis Obſervationibus adactus.

Probe gnarus, quantum ratione ſoli, cœli, ſexûs, ætatisve ludant ſpecies ; propriis aliorumve erroribus edoctus, quâ ſolertiâ ipſæ, quæ prima fronte novæ judicantur ab uno Botanico (aliis licèt viſæ) determinandæ ſint ; egomet, ut monſtroſas congeminationes vitarem, ſcrupuloſè meas obſervationes, vel etiam dubietates, plantarumque exſiccatarum integerrima ſpecimina cum Viris celeberrimis (*Linnæo*, *Juſſiæo*, & nepoti, *Seguiero*, *Hallero*), communicavi. Indeque evenit, ut ex reciproco commercio, pro eorundem humanitate ſententias ſuas tradiderint ; & plantarum uberiore copia mihi facta, de ſpeciebus, varietatibus, ſynonymiis priùs ambiguis certior pronuntiare potuerim ; atque hinc ſpeciebus novis ſedem ſtatuere ; ſpecies plantarum quasdam ab aliis Auctoribus pro meris varietatibus habitas (C) ſejungere ; verſâ vice alias commiſcere & in unum congregare (D), quas Auctores innumeri pro diſtinctiſſimis (etiam genere) ſpeciebus olim propoſuerant ; itaque ſparſa collegi ſynonyma, ſelectiora revocavi, ac ſpeciebus quàm plurima adhibui nequaquàm ſollicitus pompoſam ipſorum conficere turbam ; ſed circa hæc, Auctorum lites componere (*).

Præterea

(C) Bulbocaſtanum *majus* & *minus*. Cacalia *alpina*, & *β*. &c.

(D) Seſeli *pumilum* & Pimpinella *glauca*. Laſerpitium *chironium* atque Paſtinaca *opoponax*. Carum *bunius* & Seſeli *ſaxifragum*. &c. &c.

(*) Ipſis ergò minimè aſſentior, qui ex Synonymorum copia potiùs obſcurari quàm illuſtrari Specierum Hiſtoriam exiſtimant. Fateor equidem, quòd, ubi nulla apud auctores certa occurrit nota, ex Synonymis ambiguis incautève appoſitis plantæ cognitio magis reddatur dubia quàm certa ; tuncque, ſepoſita de Synonymis ſollicitudine, ipſa notis ſuis propriis determinanda ſit ac delineanda, ut à cæteris diſtinguatur. Aſt, contra illos, puto (patet ex Clariſſ. *Linnæi* Notis *phil. bot.* pag. 250. ; ex *Halleri* ditiſſimis Obſervationibus ; *It. helv. It. herc. It. alp.* ipſiusque *emendationibus*) non minimi momenti fore Specierum enucleationem, Synonymorum omninò elaborationem. Maximus certè, ſed neceſſarius labor ab artis proceribus ſolùm ſuſcipiendus, ab his exſpectandus, imò petendus ; neque præſtandus, niſi eorum commercio ; ac ſingula antiquorum, recentiorumve Herbaria evolvendo, conferendo. Hinc fiet, ut dubia enodabuntur ; ſpecies aliæ fortè in alia migrabunt genera, plures ſuis ſedibus remanſuræ ; varietates accuratiùs deſcriptæ coibunt certiùs, aut ſparſæ redibunt in proprias ſpecies. Atque hâc ſolâ curâ minui poterit aut ſtabiliri ſpecierum numerus. Addo, quòd edocti ex hoc & cautiores facti futuri Botanici, in ſpeciebus multiplicandis minimè prodigi, in pronuntiando de novis ſpeciebus timidiores, ipſis nova non imponent nomina, niſi priùs cum magiſtris communicatæ ad ſeverum examen revocatæ fuerint. Perfectio enim Botanices (monente etiam Cel. *Hallero*) nonniſi ex Catalogis, Scriptis, atque Herbariorum evolutione ſperari poteſt ; idque neceſſarium, quò perficiantur inter Auctores lites, alioquin ægrè componendæ.

Præterea Obſervationes ab Amicis traditas deſignavi, ne fœtus alienos meis immiſcerem. Pyrenaicas novas, quas mecum Annis 1766. & 1767. ſeorſimve colligerant Amici D. *Bourgat & Razouls*, propriis ipſorum nominibus feci, partim quòd hi Botanices Cultores eximii juga pyrenæorum indefeſſo labore primi perluſtravêre, mihi aliisque viam paravêre (ut conſtat ex plantis ſiccis olim ab ipſis ad Cel. *Sauvageſium* miſſis); partim quoniam his ductoribus itinerumque botanicorum gratiſſimis ſocii ad pyrenaica tempe certo pede ſpoliari mihi datum fuit. (A)

Innumeras verò, quæ apud *Tournefortium* pyrenaico ſtigmate deſignantur, ſilentio præterii, mihi inviſas, aut nondùm probè obſervatas; quæ, ſi in Solo natali rurſùs explorare ſinant vires, fata atque negotia, huic aliquandò faſciculo accedent. Ne verò ipſis, qui rariores huc recenſitas ſtirpes, quibus illi feraciſſimi ſuperbiunt montes, ſibi comparare voluerint, incertò vagare, & errare contingat, quarumcunque notabo loca, ipſorum ſitus mutuos, diſtantiam, &c. in opuſculo peculiari mox edendo.

De Iconibus Auctorum, antiquitatis, ſæpè vitioſis, atque parùm fidis judicia attuli; hinc quantò major iis, minorve adhibenda ſit fides, videbunt ipſi, qui eas conſulent.

His fruere, Lector benevole; atque rogo, primum hunc Obſervationum faſciculum æqui bonique conſulere velis.

Dabam Monſpelii Idibus Septembris 1771.

INDEX

INDEX TABULARUM.

I. VERONICA ponæ. VERONICA nummularia. AGROSTIS bromoides. GALIUM pyrenæum.

II. POA divaricata. GENTIANA pyrenaica. BUPLEVRUM ſpinoſum. STATICE echioides.

III. ERYNGIUM bourgati.

IV. BUPLEVRUM pyrenæum. Fig. 2. idem, ſed pygmæum.

V. SELINUM pyrenæum.

VI. ANGELICA *Razulii*.

VII. BUPLEVRUM ſemicompoſitum. Sexta pars folii Liguſtici pyrenaici.

VIII. SESELI elatum.

IX. OENANTHE globuloſa.

X. THAPSIA garganica.

XI. Folia radicalia varia PASTINACÆ lucidæ.

XII. Folia ejusdem caulina, & Summitas.

XIII. Folia radicalia varia PASTINACÆ opopanacis.

XIV. Ejusdem Summitas.

XV. PIMPINELLA orientalis.

XVI. ALLIUM Monſpeſſulanum.

XVII. DAPHNE dioica. RANUNCULUS pyren. maj. RAN. pyren. minor.

XVIII. SAXIFRAGA retuſa. SAXIFR. geranioides. SAXIFR. petræa.

XIX. AQUILEGIA viſcoſa. ROSA pyrenaica.

XX. SISYMBRIUM erucaſtrum.

XX. a. BRASSICA *Tournefortii*.

XX. b. BUNIAS balearica.

XXI. GERANIUM petræum. LAVATERA maritima.

XXII. LEONTODON pyrenaicum. HIERACIUM prunellæfolium. HIERACIUM cerinthoides.

XXIII. CARDUUS carlinoides.

XXIV. - - - medius.

XXV. ONOPORDON græcum.

XXVI. ATHAMANTA. Libanotis major *Halleri*.

ILLUSTRATIONES ET OBSERVATIONES BOTANICÆ.

Claſſ. DIANDRIA.

VERONICA.

I.

VERONICA, ſpicâ terminali, foliis cordato-ovatis, ſeſſilibus, ſummis alternis. *Tab.* I. *Fig.* I. PONÆ.

Veronica petræa, ſempervirens. *Ponæ Bald.* 336. *Tour.* 144. *Seg. pl. ver.* I. 235.

Veronica non ramoſa pyrenaica. *Pluk.* Tab. 233. Fig. 2. Tour. 144.?

Veronica petræa ſempervirens ponæ. *Pluk.* Tab. 233. Fig. 3.

In montoſis circa urbem Montlouis ultra pontem dictum *de la Lingonne.*

E radice perenni plures quandoque enaſcuntur cauliculi ſimpliciſſimi palmares, paulove altiores pilis appreſſis hiſpidi, teretes, ſeu obtuſè tetragoni. Folia ima orbiculata ſeſſilia crenata, cæteris minora; caulina media paulò longiora acuminata, & acutiùs crenata; ſumma duo, triave alterna ſunt, ſemi-amplexicaulia. Racemus laxus terminalis; flores circiter 15. bracteæ ligulatæ minimæ.

NOTA. Non eſt Veronica *Halleri* n. 545. Ed. 2da. ut video ex ſpeciminibus à Viro celeb. miſſis. . . . *Plukenetii* icones 2. & 3. jungo, quòd ſpecimina *Seguierii* ſicca habeant folia oppoſita, noſtra verò gerant folia ſumma alterna & racemum laxum; ut in icone tertia *Plukenetii.*

2. VERONICA, floribus axillaribus, ſolitariis, ſubſeſſilibus, foliis ſub-orbiculatis, integerrimis, caule proſtrato fruticuloſo. *Tab.* I. *Fig.* 2. NUMMULARIA.

Veronica pratenſis nummulariæ folio, flore cæruleo. *Tour. ſch. Bot.* 46. ex nomine, ut ſequens

Veronica nummulariæ folio pratenſis pyreniaca. *Tour. inſt.* 145. *Pluk.* Tab. 233. fig. 4. *Mag. hort.* in monte *Laurenti* cum Ver. *bellidioide*, *alpinâ*, *fruticuloſâ*, reperta eſt.

Caulis fruticuloſus proſtratus, demum erectiuſculus, ramoſus, baſi nudus, nodoſus. Rami etiam baſi nudi, cicatricibus foliorum deciduorum eminentibus, apice folioſi. Folia ſub-orbiculata glaberrima baſi ciliata, integerrima, craſſiuſcula ſeſſilia imbricata; quædam vix crenata, crenis inconſpicuis ſeu obſoletis. Flores pedunculo breviſſimo ſemi-lineam longo. Calyx piloſus foliolo florali multò minor ipſoque tectus. Corolla cærulea extra folium (bracteam) producta.

NOTA. Licèt ſynonymias *Tournefortii*, *Plukenetii* & ad ſerpillifoliam revocaverit Clariſſ. *Linnæus*, ipſeque *Hallerus* n. 546. *β.* ſeparandas tamen puto. Specimina etenim Veronicæ *fruticuloſæ* à me lecta omninò ab iſta recedunt. Cur ergo Celeb. *Hallerus*, qui primùm (Ed. 1ma. n. 13. II. p. 532.) dubitavit, num ſynonymon *Tournefortii* ad *Veronicam fruticuloſam* pertineret, dein aſſeverantes ad *Veronicam ſerpyllifoliam* refert *Ed. nova* n. 546. *β.* forſan ex judicio Clariſſ. *Linnæi?* Sed quo proxima noſtra eſt *Veronicæ fruticuloſæ* eò magis à *Veronica ſerpyllifolia* diſtat. An etiam Veronicas *alpinam & fruticuloſam* rectiùs ipſe jungit, quas jure merito ſeparare viſus eſt Clariſſ. *Linnæus.*

SALVIA.

ÆGYPTIACA. 1. SALVIA, foliis lanceolatis denticulatis, floribus pedunculatis. *Linn.* ſp. 33.

Caulis hirtus caneſcens palmaris altiorve. Folia ima lanceolata, venoſa, rugoſa, denticulata, petiolis longis fulta; *caulina* lineari lanceolata; *ramea* magis anguſtata, ſub-ſeſſilia, baſi ciliata pilis longis exſtantibus. Spicæ laxæ, floribus diſtantibus ſæpè binatis. Bracteæ minimæ mucronatæ, ex utroque latere ternæ ut plurimùm, intermedia majori Flores tetrandors ſæpiſſimè deprehendi.

ÆTHYOPIS. 2. SALVIA, foliis oblongis eroſis lanatis, verticillis lanatis, bracteis ſub-ſpinoſis recurvatis. *Goüan. fl. monſp.* 469. *Jacquin.* Vind. 7.

Horminum æthyopicum incanum foliis ſinuoſis. *Magn. hort.* 99.

Circa pagum *campeſtre*, viâ quâ itur ad ſylvam *Lou bos de ſalbous*, copioſè occurrit.

Hâc utuntur ruſtici ad ulcera ſananda; quin etiam inveterata (Naſi cancrum) mirè depellit.

ANTHOXANTHUM.

PANICULATUM. ANTHOXANTHUM. Iſtud juxta *Linnæum* in *Horto Dei* reperitur; nullum tamen niſi *odoratum* ſedulò inquirenti mihi obvium fuit, ideoque expungi debet.

Claſſ. TRIANDRIA.

IRIS.

SPURIA. 1. IRIS, corollis imberbibus, germinibus trigonis, angulis ſulcatis, foliis lineari-gladiatis, caule uni-angulato.

Iris corollis imberbibus germinibus ſex-angularibus, caule tereti, foliis ſub-linearibus. *Linn. ſp.* 58. n. 16.

1. Iris anguſtifolia 1ma *Cluſ. hiſt.* 228. quoad iconem præprimis.
2. Iris anguſtifolia maritima major & minor, *Bauh. pin.* 32.
3. Iris maritima narbonenſis. *Lob. adv.* 31. *Mag. Bot.*
4. Iris anguſtifolia pratenſis folio fœtido. *Bauh. pin.* 32.
5. Iris anguſtifolia prunum redolens minor. *Bauh. pin.* 33.

Habitat, non in locis ſolùm à *Lobelio Magnolio*que deſignatis, ſed in Inſula Magalonenſi ad fontem. Narbonæ etiam frequens; Majo, Junioque floret.

Inodora aut odora planta. Caulis bipedalis flexuoſus à folio ad folium, non anceps, ſed hinc inde, ſeu alternatim anguloſus, ex qua parte folium quodlibet oritur. Folia lineari-gladiata aut enſiformia, radicalibus quibuſdam deorſùm recurvatis; caulina ſtricta; ſpathæ latiuſculæ pro magnitudine plantæ. Flores ut plurimum tres quilibet intra ſpatham; ſed flos inferior præter hanc duas habet peculiares ſpathas membranaceas oblongas; flos intermedius his omninò caret; flos ſummus unicè tantùm fulcitur. Germen trigonum, lateribus non planis, ſed concavis, angulis ſulco excavatis; hinc germen ſex-angulare dicit Clariſſ. *Linnæus.* Corolla violacea; petalis emarginatis, exterioribus dilutioribus, interioribus ſpathulatis ſeu apice dilatatis, ſtigmata concoloria ſupereminentibus.

OBSERVATIO. Rectè notat *Bauhinus* in pinace, plantam hancee in icone Cluſiana (quæ iris anguſtifolia prima ritè exprimi. Rectiùs ipſe *Magnolius* notat, huc pertinere iridem quartam ejusdem. Hinc, & ex variabili odore, nec-non ex ſynonymia, Cluſiana (ſub iride graminea à Clariſſ. *Linnæo* relata) nonne conſtaret alterutram reſcindendam eſſe ſpeciem, ſimnlque jungendas *iridem ſpuriam* & *gramineam*, cum ſynonymis omnibus *Bauhinianis*? Cur ergo Clariſſ. *Linnæus* in ſyſtemate naturali; ſub iride pumila, iridem anguſtifoliam minorem maritimam poſuit?

CYPERUS.

FLAVESCENS. β. 1. CYPERUS. *Linn. ſp. pl.* 68. *Goüan Hort.* & *fl. monſp.*

Gramen cyperoides minùs panicula ſparſa ſubflava. *Bauh. pin.* 6. *Theatr.* Tab. 8. *Scheuchz. icon.* 13. *Tab.* 8.

In pratis montis calcaris frequens hæc varietas vix biuncialis; folia lineæ quadrantem lata, & capillacea. Spiculæ duæ treſve tantùm, minimæ.

SCIRPUS.

SCIRPUS.

1. Scirpus, culmo triquetro, capitulo globoso, involucro sub-diphyllo. *Linn. sp.* 76. Michelianus.

Gramen junceum minimum capitulo squamoso. *Bauh. prod.* 13. n. 37. *Moris.* 2. pag. 227. *Scheuchz.* T. 9. f. 11?

Gramen junceum marinum capitulo squamoso. *Bauh. hist.* 2. 509.

Juncus annuus minimus rectus panicula conglobata. *Seg. herbar.*

Juncus foliatus minimus. *Bauh. hist.* 2. p. 523. sub maturo fructu.

Primo Vere frequens circa *Perauls* in sylvula ad stagnum. Uncialis & semi-uncialis. Culmus sæpiùs rubescens, nudus aut unico folio ad basim, longitudine scapi. Capitulum rubescit. Involucrum duobus tribusve foliolis, quorum majus capitulo duplo triplove longius est. Flores 1-4.

AGROSTIS.

1. Agrostis, petalo exteriore arista terminali recta stricta mediocri. *Linn.* sp. 90. Miliacea.

Gramen paniculatum segetum. *Bauh. phyt.?*

Gramen capillatum. *Bauh. hist.* 2. pag. 462. *Gerard. gallop.* n. 1. Var.?

In sabuletis prope Vicos *Castelnau*, *Caunelles*, *Miraval*, copiosè Julio Augustoque mensibus occurrit. Perennis; altitudo tripedalis & bicubitalis. Folia lineas tres lata, pedalia sesquipedalia panicula ramis semi-verticillatis quibusdam supra exortum bifidis, trifidisve.

2. Agrostis, panicula lineari simplicissima, flosculis binatis ternatisque altero sessili, arista recta flosculis triplo longiore. Tab. 1. fig. 3. Bromoides.

Agrostis *bromoides* panicula simplici angustata, corolla pubescente, arista recta calyce longiore. *Linn. mant.* 30.

Primùm in Ericetis legeram circa *Lamalou* Anno 1765.; dein in luco Gramuntio, & circa *Caunelles*, ad fontem.

Radix perennis nodosa, arundinacea. Culmi plures, rigidi, crassitie pennæ passerinæ, tripedales. Folia palmaria, lineam vix lata, involuta ita ut teretia videantur, vaginis triuncialibus. Panicula semipedalis constans ramis appressis, infernè solitariis dein geminatis. Rami biflori, triflori, rariùs quadriflori, flosculis subsessilibus, infimo sæpiùs ad basim pedicelli singuli pedunculato. Calycis glumæ acuminatæ lineas duas longæ, sub-æquales, è spadiceo-citrinæ pellucidæ, striis tribus dorsalibus. Germen subulatum longitudine corollæ & calycis, villosum. Arista recta terminalis rufescens, semi-uncia longior, scabra. Ad apicem Culmi flores sunt binati, alter sessilis, alter pedunculo fultus.

3. Arostis, panicula spicata æquali mutica, foliis fasciculatis, radice repente. Arenaria.

Gramen radice repente panicula densa spicata, spadiceo-viridi, Locustis exiguis muticis. *Scheuchz.* 130.? Licèt id nomen *Ag. stolonifera* imposuerit *Linnæus.*

Ad mare frequens; & Narbonæ D. pech. Radix stolonifera, geniculis crebrioribus. Culmi plures, folia rigida, uncialia, involuta more arundinum acuminata; Vaginis rubescentibus latioribus. Panicula sub-spicata obscurè viridis, glumis calycinis æqualibus. Non videtur *Agrostis pumila. Linn. mant.* 31.

AIRA.

1. Aira, foliis planis, panicula coarctata floribus pedunculatis muticis, convoluto-subulatis. *Linn.* sp. 95. Cærulea. β.

Gramen enode majus sylvaticum. *Scheuchz.* 207. *Tab.* IV. *Fig.* 11. 12. *Linn. fl. lapp.* n. 54. *Haller. jen.* 40.

Gramen paniculatum autumnale panicula ampliori ex nigricante viridi. *Tournef.* 521. *Seg. Ver.* 1. 338.

Gramen pratense serotinum panicula longa purpurascente. *Moris.* 201. *Sect.* 8. Tab. 5. Fig. 1.

In pratis circa *Lamalou* ad thermas. Radix arundinacea. Culmi bicubitales. Folia bipedalia arundinacea. Panicula laxa sesqui-pedalis, ramis patentibus, glumis cæruleis. Augusto & Septembri.

2. Aira, foliis setaceis, culmis nudis, panicula laxa, flosculis basi pilosis, arista sub-terminali breviore. Media.

Gramen

Gramen foliis junceis radice alba. *Bauh. pin.* 5.?

Circa Monſpelium cum aira montana & capillari permixta, ipſiſque ſimillima.

Culmus ſæpè nudus, interdùm unico foliolo circa medium excurrente. Folia faſciculata & filiformia ut in feſtucâ ovinâ, biuncialia. Panicula laxa, non patens, neque divaricata. Pedicelli rubentes. Glumæ calycinæ baſi piloſæ; corollæ ariſta paulò infrà apicem enaſcitur, & glumis brevior eſt, qua nota ab Aira *montana* & capillari differt.

POA.

DIVARICATA. 1. POA, paniculæ ramis geminatis divaricatis, ſpiculis ſub-quadriflotis. Tab. 2. Fig. 1.

Gramen phalaroides ſparſa brizæ panicula minimum anguſtifolium. *Barr. ic.* 44. Licèt ſynonymon Barrelieri *Airæ cayophylleæ* imponat *Scheuchzerus* pag. 215.

Cum Scirpo Micheliano primo Vere & in pratulis gramuntionis oritur.

Culmi palmares, plurimi ex eadem radice, uno alterove folio veſtiti, albi aut ſub-rubentes. Folia biuncialia, triuncialia, vaginis amplis. Panicula ſub-dichotoma conſtans ramis ſex, ſeptemve, geminatis, angulo normali exorientibus, divaricatis. Rami inferiores trichotomi, ſummi bis trifidi. Pedicelli apice tumidiores, breviſſimi. Glumæ calycinæ oculo nudo vix dignoſcendæ niſi deciduis floſculis atque tunc pedicelli furcati evadunt perſiſtentibus calycibus. Tab. 2. Fig. 1. AA. Floſculi acuminati, terni aut quaterni, lineæ trientem longi, ad apicem membranacei albidi, parùm diſtantes alii ab aliis.

CYNOSURUS.

CÆRULEUS. 1. CYNOSURUS, bracteis integris. *Linn. ſp.* plant. 106.

Gramen phalaroides montanum ſpica verſicolore. *Monti. prod.* 48. *Seg. Ver. app.* 153.

Gramen glumis variis. *Bauh. pin. Hall. rar.* 269.

Seſteria locuſtis imbricatis unifloris, calyce tricorni. *Hall. Ed. 2da.* n. 1446.

Gramen cæruleum montanum ſpica craſſiore, purpuro-cærulea brevi. *Raj.* Ed. tertia. pag. 399.

Frequens in herbidis; in montibus *Capouladaux* & *Serane.*

FESTUCA.

SPADICEA. 1. FESTUCA, floribus paniculatis ſecundis quinquefloris, floſculo ultimo ſterili, foliis lævibus. *Linn. mant.* 732.

Gramen alpinum latifolium, panicula ſpadicea heteromalla, locuſtis pinnatis. *Scheuchz.* 278. *Hall. Ed. 2da.* 1436.

Frequens in monte *Serane*, vulgò *Segeras* dicitur (quaſi ſecale ſpurium). Altitudo quadripedalis. Folia *bromi*, *feſtucæ elatioris*, ſed glabra. Panicula contracta, heteromalla. Floſculi rufeſcentes, ſtamina violacea.

PHÆNICOIDES. 2. FESTUCA, ſpiculis alternis ſub-ſeſſilibus teretibus, foliis involuto-pungentibus. *Gerard.* 95. T. 2. f. 2.

Feſtuca ramo indiviſo, ſpiculis alternis, ſubſeſſilibus, foliis involutis, pungentibus. *Linn. mant.* 33.

Gramen maritimum, ſpica loliacea, foliis pungentibus. *Pluk.* Tab. 33. Fig. 4.

Gramen ſpicatum, pungens, occeanicum. *Bauh. hiſt.* 2.

Gramen maritimum, ſpicatum, foliis mucronatis, ſpica ſecalina. *Mag. Bot.* 119.

Gramen maritimum, acutiſſimum, foliis pungentibus, arundinaceum. *Bauh. pin.* 7.

Gramen phænicoides, foliis convolutis. *Bauh. hiſt.* 477. *Mag. Bot.* 120.

Gramen ſpartum, ſpicatum, foliis mucronatis vel ſpica ſecalina. *Bauh. pin.* 5.

Gramen corniculatum maritimum ſupinum ſpica craſſiore. *Tournef.* 516. *Seguier.*

In maritimis prope *Maguelone* & *Cete* frequens eſt. Radix arundinacea, ſtolonifera. Culmi bipedales, & bicubitales. Spica biuncialis, palmaris, pedalis, longiorve.

STIPA.

ARISTELLA. 1. STIPA, ariſtis rectis nudis, calyce duplo longioribus, germinibus lanatis. *Linn. mant. ſuppl.*

Loci

Loci oblitus. Planta omninò ſimilis eſt *agr. calamagroſti*, ſed triplò omnibus partibus minor, ita ut ab iſta diſtet ſicut *Valeriana* officinalis ab anguſtifolia. Radix arundinacea perennis. Culmi ex hac plures, ſeſqui-pedales. Folia palmaria, lineas duas lata, ſtriata. Panicula pauciflora, ramis binatis ternatisque, ſæpiùs unifloris, bifloris, rarò trifloris. Glumæ calycinæ membranaceæ, citrinæ, ſubæquales, longitudine corollæ. Semen longitudine calycis lanatum, ut in agr. calamagroſti. Ariſta ut plurimùm, duplò longior glumis calycinis, ex apice ſeminis, ſubitoque reflexa, neque contorta, ut in ſtipa juncea.

LOLIUM.

1. LOLIUM, ſpica ariſtata: ſpiculis compreſſis ariſtatis. *Linn. ſp.* 122. TEMULENTUM. β

Lolium album. *Hudſon fl. angl.* huc pertinet; ſicque video ex Planta à celeb. Viro communicata.

Lolium ſeu gramen loliaceum ſine ariſtis circa Bononiam obſervatum. *Bauh. pin.* 9.

Ubique circa Monſpelium cum temulento, cujus mera varietas eſt mutica, permiſcuè creſcit.

Claſſ. TETRANDRIA.

SCABIOSA.

1. SCABIOSA, corollulis radiantibus multifidis, foliis caulinis appendiculatis. PALÆSTINA.

Scabioſa minor capitulo globoſo odoro. *Bauh. pin.* 271. *Tournef.* 465.

Scabioſa parva odorata, flore foliis maculis infectis. *Bauh. hiſt.* 3. pag. 6.

Scabioſa flore parvo, foliis ocimi laciniatis atque odoris. *Col. phytob.* 32. icon bona.

Scabioſa corollulis quinquefidis radiantibus, laciniis omnibus trifidis, foliis indiviſis ſub-ſeratis ſummis baſi pinnatifidis. *Linn. mant* 37.

Annua. Caulis bipedalis, hirtus, apice ramoſus. Folia inferiora ovato-lanceolata obtuſiuſcula ſerrata baſi hirta præprimis. Caulina rameaque auriculata ſeu trifida quinquefidave, lobo medio productiore, quadruplo fermè longiore cæteris, acuto, integro; hinc folia videntur quaſi appendiculata ſeu auriculata. Capitula valdè hirta. Corollæ albæ, aut citrinæ, extùs hirtæ, quinquefidæ, laciniis palmato-partitis radiantibus.

2. SCABIOSA corollulis quadrifidis radiantibus, caule hiſpido, foliis pinnatifidis, lobis diſtantibus. ARVENSIS. β *Linn.* ſp. 143. quæ communior hirſuta folio non laciniato. *Bauh. hiſt.* 3. pag. 2.

In arvis circa montem *St. Guirat*. Varietatem ſingularem legi; cujus caulis penè palmaris erat, nudus; foliis oblongis, verſùs apicem dilatatis; calycibus valdè folioſis ut in *buphthalmo ſpinoſo*, maritimo &

GALIUM.

1. GALIUM caulibus ſulcatis flaccidis, foliis ſenis baſi tumidis, floribus axillaribus ſolitariis ſubſeſſilibus, fructibus glabris. Tab. I. Fig. 4. PYRENAICUM.

Galium pyrenaicum muſci facie. *Tournef.* 115.

Pyrenæa in Valle *Eynes*, & Monte *Laurenti*.

Caules exigui, vix biunciales, ramoſiſſimi, debiles, glaberrimi, alternatim biſulci, geniculis tumidiuſculis; internodiis brevibus, vix longitudine foliorum. Folia ſena glaberrima nitida ſubtùs convexiuſcula, baſi tumida, terminata ſtylo ſeu mucrone infirmo. Flores albi aut citrini ſolitarii oppoſiti axillares, ſeſſiles aut pedunculo germinibus breviore innixi. Quandoque ramus axillaris breviſſimus unico foliorum verticillo donatus, profert florem unum & alterum.

2. GALIUM, foliis octonis lanceolato-linearibus, pedunculis unifloris, caule repentè hirto. MARITIMUM.

Galium foliis quaternis hiſpidis, pedunculis unifloris, fructibus villoſis. *Linn. mant.* 38.

Aparine maritima incana flore purpureo. *Tournef.* 93. *Raj. Suppl.* 264.

Galium maritimum hirſutum flore rubro. *Tournef. el. Bot.*

In Luco Gramuntio, ultra ſacellum, & ad ſtagna verſùs pagum *Perauls*, nec-non in pyrenæis circa *Prades*, *Olette*.

Caules procumbentes pedales ramofiffimi incani hifpidi pilis patentibus. Folia fæpiùs octona lineari-lanceolata acuminato-mucronata, utrinque hirfuta; ad apicem ramorum quaterna, demùm bina, more congenerum. Pedunculi breviffimi uniflori, rarò biflori. Corollæ hirfutæ, laciniis acutis. Germina incana hirfutiffima.

GLAUCUM. 3. GALIUM, foliis verticillatis linearibus, pedunculis dichotomis, fummo caule dichotomis, caule lævi. *Linn. fp.* 156.

An Galium album anguftiori folio Narbonenfe, corrudæ folio. *Sch. Bot.* 253?

Galium, *montanum*, foliis fub-quaternis linearibus lævibus, caule debili fcabro, feminibus glabris. *Linn. fp.* 155.

NOTA. Jungendæ mihi vifæ funt Galii fpecies ambæ Linneanæ, fequentibus rationum momentis. 1.) Specimina ab *Hallero* communicata, *Galii montani*, fpeciem noftram referunt, illique funt caules glaberrimi; unde non immeritò ipfe *Hallerus* dubius fynonymon *Linnæi* (*Gallii montani*) ponit. 2.) Ex omnibus fynonymis ab ipfo *Hallero* relatis, alia leguntur apud *Linnæum* fub Galio *glauco*, alia fub Galio *montano*. Et Clariff. *Gerardus* (fl. Gallop.) huc etiam revocat eadem omnia fynonyma ac *Hallerus*. Habeo tamen, & in Herbario amiciffimi *Seguieri*, vidi plantas duas, quæ prima fronte diverfæ videntur; harum una Denominationem *Galii glauci*, alia *Galii montani* nomen fuftinet. Genuinæ aut circa Monfpelium & in monte calcaris occurrunt; fed illa, quæ ad Galium montanum pertinere poffet, ab alia differt, quòd (ut dicit *Linnæus*) pedunculi tantùm fummi fint dichotomi; fed caulis glaber: Ea è contra (quæ Galium *glaucum* effet) caules atque pedunculos ubique dichotomos habet. Sed Scabrities aut Lævitas & Dichotomia frequentior variant ratione loci! An ergo fatis diftinctæ Galii fpecies memoratæ?

PLANTAGO.

CORONOPUS. γ. 1. PLANTAGO, foliis linearibus dentatis Scapotereti. *Linn. fp.* 166. *Ger. Gall.* 333. Var. 2.

Coronopus maritimus minimus hirfutus. *Tournef.* 128. *Bauh. pin.* 191.

Plantago coronopus dicta maritima brevi latoque folio. *Pluk.* 203. f. 5. icon non incommoda.

In faxofis montis Ceti Julio floret. Caulis erectus triuncialis. Folia pilofiffima, uncialia, integerrima, aut uno alterove dente inftructa, facie *teucrii ivæ*, Spica cylindrica hirta canefcens femiuncialis. Ibi etiam permifcuè crefcit varietas alia, quæ *coronopus maritimus major*. Et

COLUMNÆ. 2. PLANTAGO, foliis bipinnatis, bafi lanatis, foliolis confluentibus, fummis auriculatis, fcapo tereti.

Coronopus maritimus minimus. *Bauh. prodr.* 98. *pin.* 191.

Coronopus Neapolitanus tenuifolius. *Col. Ecph.* 158. icon bona. *Tournef.* 129.

In monte Ceti, Agatham verfus, cum priori oritur. Radix craffa, perennis. Scapi plures 8-16, pilis appreffis hirti, biunciales, paulòve altiores, alii erecti, alii ad terram deflexi. Folia bafi lanata, fcapis triplò breviora, hirta, variabilia; quandoque *pinnata* (more Scabiofarum, ut notat *Bauhinus*,) foliolis utrinque tribus lanceolatis mucronatis; quorum duo, quæ proxima foliolo impari, bafi deorfum auriculata funt; prætereà foliolum impar tricufpidatum feu ex utroque latere unidentatum; fæpiùs (idque in majoribus fpeciminibus) bipinnata modo fanè infueto; pinnulæ enim aliæ fimplices ex ala emittunt pinnulam aliam tricufpidem, feu trilobam, non rarò quinquelobam. In junioribus plantis folia tantùm pinnata reperiuntur, folà pinnulà terminali trifidà. Spica in omnibus, cylindrica femi-uncialis canefcens, ferè glabra.

CORNUTI. 3. PLANTAGO, foliis ovatis integerrimis carnofis, puftulaftis, bafi lanatis.

Plantago Hifpanica maxima caulefcens. *Corn. canad. icon.* 160. non incommoda.

Plantago maritima maxima tota glabra. *Bauh. prod.* 97. *Mag. Bot.* 205.

Circa ftagna prope *Lattes* in locis à *Magnolio Bauhino*que defignatis frequens, Julio cum flore. Radix perennis, altè in terram defixa, pedalis, faporis falfi. Folia glaberrima 7-nervia, carnofa valdè, marginibus exafperatis, utraque fuperficie punctis fcabra (præfertim in planta ficca). Petioli longi bafi villofi. Scapi vix ad bafim pilofi, ftriati, cæteroquin glaberrimi rubentes bipedales. Spica longiffima glaberrima.

An fatis à Pl. *Latifolia majore* diftincta; videtur tamen eò quòd carnofa falfa glauca & omnibus partibus triplò major. Varietatem foliis laciniatis à *Bauhino* circa Monfpelium repertam non vidi.

Claff.

Class. PENTANDRIA, monogynia.

CAMPANULA.

1. CAMPANULA, foliis radicalibus ob-ovatis, caulinis lanceolato-linearibus sub-serratis sessilibus remotis. *Linn. sp.* PERSICIFOLIA.

NOTA. Varietatem è pyrenæis singularem attuli; cujus folia omnia, exceptis summis caulinis, truncata & emarginata sunt. Inde pro nova specie fuisset habita, si folia duo summa aut defecissent, aut cæteris fuissent analoga.

1. HYOSCYAMUS, foliis lanceolatis dentatis, floralibus inferioribus binis, calycibus spinosis. *Linn. sp.* 258. PUSILLUS.

NOTA. Apud nos semper gerit folia radicalia bipinnatifida, laciniis acutè dentatis. Sed & cum foliis lanceolatis occurrit, dum planta aut serius sata, aut in loco macilento culta fuit.

SOLANUM.

1. SOLANUM, caule frutescente aculeato, foliis cuneiformibus inermibus repando-angulatis cymis erectis simplicibus. ZANONI.

Solanum pomiferum flore violaceo. *Zan. Hist.* p. 206. *Tab.* 158.

Solanum arborescens melongenæ facie fructu rotundo. *Monti in Zanon.*

Caulis perennis glaber virens cum nitore, interdum atro-violaceus, digito minimo crassior. Rami pauci. Aculei primo tantùm quo crescit anno, dein decidunt; nulli in ramis. Folia palmaria angulata cuneiformia glaberrima atro-viridia. Pedunculi supra-foliacei crassi brevissimi. Racemus erectus vix septemflorus sub-cymosus. Flores ampli cærulei. Pomum flavum ovo gallinaceo paulò minus sub-sphæricum, basi depressum & ibi striatum.

PENTANDRIA, digynia.

GENTIANA.

1. GENTIANA, corollis decem-fidis crenatis, laciniis inæqualibus, cauliculis unifloris, ramis sterilibus. *Tab.* 2. *Fig.* 2. PYRENAICA.

Gentiana corolla infundibuliformi decem-fida æquali, laciniis exterioribus rudioribus. *Linn. Mant.* 55.

In summis jugis montis *Laurenti* ad stagnum.

Radix perennis. Cauliculi plures debiles procumbentes, bi, tripollicares perennes angulati & quasi sub-ancipites glaucescentes. Ramus unus aut alter ad singulum cauliculum sterilis forte; in sexcentis enim speciminibus ne unum quidem ramum florentem detexi. An hi subsequenti anno florent? Folia ima conferta, lineari-lanceolata flexilia lineam lata, quatuor aut quinque longa acuminata. Caulina rariora, oppositionibus sæpè duabus, basi carinata, hinc quasi anceps fit caulis prope genicula præsertim. Flos unus terminalis, pedunculo subtereti longitudine calycis. Corolla semi-pollicem lata, cærulea decem-fida, crenata. Laciniæ alternæ quinque latiores breviores obtusiores; alternæ aliæ quinque longiores angustiores, extus sordidè è cæruleo-virescentes.

ERYNGIUM.

1. ERYNGIUM, caule simplici, foliis ternatis, laciniis bi-tripartitis retro-flexis, rameis oppositis, receptaculis paleis lanceolatis integerrimis. *Tab.* 3. *Fig.* 1. 2. 3. BOURGATI.

In herbidis eundo ab urbe *Montlouis* ad pagum *Cynes*, circa locum dictum *la Perche* radix perennis. Caulis pedalis altiorve, glaber, apice præsertim cærulescens, lævissimè striatus. Folia radicalia petiolata, alia (seu primordialia) [Fig. 1.] vix unguem lata longaque ovata, apice dilatata ferè semi-trifida, serrato-spinosa; alia, seu quæ prioribus superveniunt, (Fig. 2.) duplò majora palmato-trifida, lobis tridentatis, margine spinosis. Folia radicalia atque caulina digitata, tripartita, foliolis bi-trifidis, laciniis di-

 varicatis

varicatis decurrentibus, paululùm squarrosis aristatis; petioli biunciales, triunciales, subtùs aliquantulùm convexi, supernè plani. Folia summa rameaque ut plurimùm opposita palmato-trifida, minùs laciniata. Capitula amethystina; involucra constant foliolis duplicis ordinis; exterioribus subulatis (Fig. 3. Litt. A.) minimis; interioribus maximis 12-14; lanceolato-linearibus uncialibus, uno alterove mucrone (Fig. 3. B. B.) ad latera instructis. Paleæ receptaculi subulatæ mucronatæ, longitudine ferè capituli. Corollæ cæruleæ.

NOTA. Proximè ad Eryngium tricuspidatum accedit, sed differt foliis digitatis biternatis, non verò palmatis; paleis integerrimis, non autem tricuspidatis. Communicavi olim cum *Linnæo*, qui ad *Alpinum* in Litteris revocavit.

BUPLEVRUM.

PYRENÆUM. 1. BUPLEVRUM, involucellis obversè ovatis emarginatis inæqualibus, universali triphyllo aurito connato, foliis lanceolatis. Tab. 4. Fig. 1. & 2.

Perfoliata alpina angustifolia major sive folio anguloso. *Bauh. prod.* 129. An & etiam minor?

Perfoliata alpina angustifolia media *Bauh. prod.* 129.

Buplevrum foliis lanceolatis amplexicaulibus aristatis. *Hall. Ed. 2da.* n. 769.?

Juga pyrenæorum montis *Laurenti* ad stagnum inter rupes incolit.

Radix perennis napiformis, ramo uno aut altero. Caules ex eadem Radice plurimi, 1-20, cubitales, crassitie Pennæ majoris anserinæ, lævissimè striati, simplicissimi. Folia radicalia pedalia pollicem lata, lanceolata, in longum petiolum attenuata, aristata seu terminata mucrone innocuo. Caulina cordato-lanceolata quandoque sibi adeò vicina, ut opposita videantur; (hinc *Bauhinus* in prodromo ex opposito sita dicit). Umbella radiis 4 & 5., inæqualibus, aliis unciæ dimidium vel trientem, aliis unciam longis. Involucrum universale constat foliolis ternis ovatis inæqualibus hinc auritis, basi coalitis; quorum majus unciæ longitudinem ferè adæquat. Umbellulæ partialis involucella foliolis obversè-ovatis inæqualibus, basi coalitis paululùm, apice sæpiùs emarginatis, tithymalo non absimilibus (rectè notante *Bauhino*). Flores in umbellula singula circiter 24-30. Ex sinu folii summi caulini accedit quandoque umbella altera brevi petiolata.

Variat in eodem loco. Vix palmare, ut fert icon nostra minor (Fig. 2.), folioque tantùm caulino uno aut altero, cæteroquin majori simile, quoad notas jam memoratas. Hincque ductus fui, ut Species Bauhinianas jungerem; adde, quòd varietatem esse existimaverit *Bauhinus*. - - - Insuper dubitat *Hallerus*; & ego quidem, num ad *Buplevrum stellatum* pertineat *Bauhini* Species, quæ *Perfoliata alpina angustifolia media*. Vide *Hall.* Ed. 2. n. 771.

OBSERVATIO. Ex his nequit esse *Buplevrum angulosum*; si attendas præprimis ad *Halleri* Notas, qui n. 770. Ed. 2. Species Linnæanas 4. & 9. (seu *B. angulosum* & *B. ranunculoides*) sub una eademque specie proponit; specimina omnia *Buplevri angulosi* ab amicis communicata à Bupl. nostro omninò diversa sunt.

RANUNCULOIDES. 2. BUPLEVRUM involucellis pentaphyllis lanceolatis longioribus, universali triphyllo, foliis caulinis lanceolatis. *Linn. sp.* 342.

1. Perfoliata angustifolia minima. *Bauh. prod.* 129. *pinn.* 277. *Moriss.* 300.

2. Buplevrum angustifolium pyrenaicum quintum. *Bauh. prod.* 129.

Polymorpham in pyræneis vidi. Hinc *Hallerus* Linnæanas Species 4. & 9. conjungere arbitratus est; nimirùm Bupl. *ranunculoid.* & *angulosum.* Modò palmaris aut uncialis planta. Involucra, non triphylla, (ut fert *Linnæi* Denominatio) sed iuterdùm diphylla, tetraphylla, pentaphylla, semper inæqualia, eo modo, ut foliolum majus semi-pollicem ferè, minimum verò vix semi-lineæ longitudinem adæquet. Umbellulæ 4-6, longè petiolata. Involucella acuta quina sæpiùs, imò sena & septena vidi.

NOTA. Parùm abest, quin etiam ad Buplev. *ranunculoides* revocem Speciem *Linnæi* tertiam; seu Buplev. petræum. Vidi enim in Herbario *Seguierii* specimina, ab ipso in baldo monte lecta, nostris speciminibus pyrenaicis, ut ovum ovo, simillima. Perpendendæ igitur Species 3. 4. & 9.

SPINOSUM. 3. BUPLEVRUM, caule fruticoso, ramis senilibus spiniformibus divaricatis, involucris universalibus, partialibusque. *Tab.* 2. *Fig.* 3.

Buplevrum fruticosum aculeatum gramineo folio hispanicum. *Tour.* 310.

Radix perennis. Caulis fruticosus striatus rigidus, geniculis creberrimis. Rami retrò-flexi. Folia radicalia lineari-lanceolata trinervia; caulina simillima; ramea acutiora brevissima. Umbellæ terminales;

universales

univerſales radiis 3 - 5. Unciæ trientem longis; involucri foliolis totidem, breviſſimis; *partiales* umbellulæ radiis quinis, ſeptenis, lineam longis, involucri partialis foliolis quinis, vix lineæ trientem longis. Peracta fructificatione radii ſinguli umbellæ univerſalis, non ſecùs ac rami, ſpinoſi fiunt, ut in Alyſſo ſpinoſo.

4. BUPLEVRUM, caule herbaceo, foliis lanceolatis, umbellis axillaribus terminalibusque, ſeminibus ſcabris. Tab. VII. Fig. 1. *Linn.* Sp. plant. pag. 342. SEMI-COMPOSITUM.

Cujusnam loci oblitus. Planta media inter B. *odont.* & B. *tenuiſſimum*, & huic proxima.

Radix annua ſimplex. Caulis erectus rigidiuſculus glaber ſtatim à baſi ramoſus; ramis alternis erectis. Folia radicalia, caulina, rameaque lanceolata ariſtata trinervia. Umbellæ aliæ ex axilla ramorum ſæpiùs, rariùs oppoſitifoliæ, ut plurimùm pedunculo rigido ſemi-unciam longo innixæ, & umbellis terminalibus duplo majores ſunt. Involucri univerſalis foliola quinque, lanceolata inæqualia, pollicis trientem longa, ferè ut in *B. odontite.* Umbella hæc radiis quinque inæqualibus, quorum brevior ſub-ſeſſilis, longior è contra involucri longiori foliolo æqualis eſt, umbellulæ conſtant foliolis quinis ſub-æqualibus lanceolatis, in ſinu quorum reconduntur flores quini alii ſub-ſeſſiles, alii pedunculati. Semina ovata, punctis prominulis exaſperata, ut in *B. tenuiſſimo.* Ad apices ramulorum quædam occurrunt umbellulæ, ſimplices, quinquefloræ.

DAUCUS.

1. DAUCUS, ſeminibus aculeatis. *Linn. ſp.* 349. MURICATUS.

NOTA. Sub eadem ſpecie proponit Clariſſ. Linnæus *Artediam muricatam & Caucalidem pumilam*, quas diverſiſſimas eſſe nemo non videt.

Artediæ muricatæ caulis erectus hiſpidus ſeſqui-pedalis. Folia tripinnata; umbellæ aliæ ſeſſiles oppoſitifoliæ, aliæ terminales; radiis 20-30. Et (probè monente *Linnæo*) Carotæ faciem præ ſe fert, caule, foliis, involucris, involucellis per maturitatem contractis. Inquirendum ergo, an non ſit Daucus degener?

Caucalidis pumilæ caulis vix ſemi-palmaris ſub-procumbens diffuſus, ſub-brachiatus pubeſcens. Pedunculi umbelliferi ſemper oppoſitifolii, folio duplo longiores; umbellæ radiis quinis, raro ſenis, inæqualibus; fructus aculeati, & hiſpidi, facie *Caucalidis platyc.* involucri utriusque foliolis quinis inæqualibus lineari-ſubulatis. Icon *Gerardi* nitidiſſima, licèt depictæ fuerint umbellæ biradiatæ.

NOTA. Addit Clariſſ. *Linnæus*, in ſp. pl., flores absque radio, quos in utraque ſpecie radiatos ſemper obſervavi.

2. DAUCUS, ſeminibus aculeatis, floſculo centrali ſterili nullo, caule nitido. HISPANICUS.

Daucus lucidus gummifer. *Tournef.* 308. *Bocc. mus.* Tab. 20. Sed icon ad Daucum gingidium ſe meliùs accommodat.

Paſtinaca tenuifolia umbellæ radiis longioribus. *Moriſſ.* ſ. 9. Tab. 13. Fig. 4. pag. 305.? Folium & fructus non malè; ſed nomen peſſimum.

Ad mare juxta *Perpinian* & *Collioure* non infrequens. D. Bonofos. Sapor Crithmi maritimi & radix annua, odore Carotæ, citrato, ut tota planta; caulis humanæ interdùm altitudinis, idque ratione loci, ſtriatus, ſæpè purpuraſcens, infernè præprimis hiſpidus, dein calveſcit, ramoſiſſimus nitidus. Folia radicalia ampla, pedalia, ambitu ferè triangulari, tripinnata; foliola lobato-pinnatifida, lobulis ovatis, mucronatis, integris, bifidis, trifidis, glaberrimis. Petioli quandoque ſoli pilis rigidis albis exſtantibus hirti. Umbellæ longæ pedunculatæ, terminales, confertiſſimæ, radiis 60-80., hiſpidis, præſertim apicem verſus. Foliola involucri univerſalis circiter 12. uncialia, pinnata foliolis quinis lanceolatis mucronatis, infimis duobus in petiolum decurrentibus aduſque receptaculi baſin. Involucella foliolis ſæpiùs octo lanceolatis acutis ſub-æqualibus, quorum exteriora duo triave trifida. E centro receptaculi exoritur pedunculus ſterilis atro-rubens apice tumidus carnoſus, neque petalis inſtructus rubris (ut in *Dauco mauritanico*). Exſciſſis ramis manat gummi albidum, odore gravi non fœtido, ſub-citrato. Sæpiùs abeſt floſculus centralis carnoſus ſterilis.

3. DAUCUS, ſeminibus hiſpidis, umbellularum floſculis marginalibus pluribus maſculis. POLYGAMUS.

Paſtinaca tenuifolia œnanthes folio. *Bocc.* Sic pag. 75. icon 40. & *Moriſſ.* pag. Sect. 9. Tab. 9. Fig. 10. Bocconiana hæc rudior eſt; rectè tamen fructus abortivos exprimit.

Daucus aſturiarum. Sic miſſa fuere ſemina ab Amico *Bernadés*, Profeſſore Botanices Madritenſi.

 Planta

Planta biennis, priori omnibus partibus quadruplo minor, facieque ac ſtaturâ Dauci ſylveſtris. Radix Carotæ vel Dauci ſapore donatur. Caulis bipedalis ſtriatus, non hiſpido-aculeatus, ſed retrorſùm ſcaber; aculeis circa extremitates caulis ac ramorum tantùm conſpicuis; ut in icone *Bocconi*. Folia etiam *Dauci* ſylveſtris, ambitu lanceolato, tripinnata, pinnis pinnulisque deorſùm latioribus, more congenerum. Foliola parvula, acuta integra, bifida, trifidave, ſupernè glabra, nervo ſubtùs hirſuto. Petioli pilis albis confertis exſtantibus hiſpidi. Folia caulina ſumma, rameaque, demùm pinnata foliolis longioribus, quibusdam falcatis. Umbella univerſalis atque involucrum ipſius, ut in Carota ſylveſtri, foliolis trifidis. Umbellularum involucella foliolis ſetaceo-ſubulatis, inæqualibus; floſculi circiter 24-30. (in ramulis verò umbellæ atque umbellulæ multò minores, & floſculis 18-20.) horum marginales plures abortivi, ex ſtyli defectu. Floſculus in centro umbellæ univerſalis primariæ, unicus, proprio (ut plurimùm) pedicello innixus, coloratus, ſterilis; petala duplo majora, quàm cæteris. Fructus exactè *Dauci ſylveſtris* aculeis hiſpidi æqualibus, cilii inſtar diſpoſitis. Aſt fructus minores, quàm in *Dauco*, & aculei longiores, copioſiores.

BUNIUM.

Bunium Bulbocastanum majus & minus Auctorum omnium.

Notæ adeò Botanicis plantæ, ut mirum ipſos diutiùs latuiſſe genuinum cujuslibet caracterem ſpecialem. Error forſan invaluit, quòd in verba Magiſtri jurare moris omnis ævi fuerit. A *Bauhinis* propoſitum fuit *Bulboc. minus* tanquam *majoris* Varietas, ratione loci (*B. pin.* 162.) Ab his ad *Magnolium* uſque, qui utramque ſpeciem in horto coluerat (*Mag. Bot.* 41.) diſcriminis inſtituendi cauſa; cur ergo ipſe quoquè ſiluit? Ab Anno 1763. ad 1771. ego utramque in ſolo natali diligenter exploravi; in horto meo, Regioque colui, & à capite ad calcem ipſas eruere facili negotio licuit; Annoque 1767. in Demonſtrationibus publicis Obſervationes meas palàm feci.

Majus. 1. Bunium, foliis caulinis anguſtiſſimis, involucro univerſali nullo, fructibus ovatis acuminatis ſtylis perſiſtentibus.

Bulbocaſtanum majus *Auctorum omnium*, excepto *OEdero*.

In montibus *Capouladoux campeſtre*, *Eſperon*, frequens occurrit, Majo Junioque floret.

Radix ſub-ſphærica angulata carnoſa. Caulis cubitalis ferè, ſtriatus, glaber, teres, quandoque baſi & geniculis villoſis; ramoſus, ramis ſæpè duobus, rarò tribus. Folia *radicalia* duo triave, Apii petroſelini facie, à caulinis primâ fronte diverſa, ambitu triangulari, triplicato-pinnata ſeu ſub-triternata, foliolis lanceolatis latiuſculis integerrimis bifidis trifidisve confluentibus. Petioli triunciales, baſi anguſtiores albidi; *caulina* ſeſſilia amplexicaulia, vaginis breviſſimis vix lineas duas longis, foliolis lanceolato-linearibus integerrimis, quorum extremum in pinnula ſingula lateralibus duplo ſemper longius. Umbellæ oppoſitifoliæ & terminales, ad angulum acutum vergentes. Pedunculi biunciales. Umbella quælibet univerſalis radiis 6-8., patentibus uncialibus. Involucrum nullum, cujus loco rariſſimè ligula linearis. Involucella dimidiata, foliolis 3-4., ſubulatis lineam unam aut alteram longis. Radii umbellulæ 14-16. Corollæ albæ. Styli recti divaricati. Fructus, cum ſtylo, lineas tres circiter longi, ovati, compreſſi, acuminati.

Minus. 2. Bunium, foliis uniformibus, involucro, polyphyllo, fructibus ſub-cylindricis apice craſſioribus, ſtylis reflexis deciduis.

Bulbocaſtanum minus Auctorum omnium.

Nacula terreſtris ſeptentrionalium. *Lob. icon.* 795.

Bulbocaſtanum majus. *OEder. fl. dan.* Tab. 220. Benè. Licèt Bulboc. majori apponat, Clariſſ. *Hallerus* cum priori; juxta *la Barraque de Piquet* & *au Moulin de la Tour à St. Jean de Vedas*.

Radix priori ſimilis. Caulis magis angulatus rigidior, ramis 3-5., alternis. Folia, ut in priori, ſed omnibus partibus triplo minora. *Radicalia* conſtant foliolis lineæ trientem latis, duas lineas longis, integerrimis; *caulinis* vagina petiolaris latiſſima, ſemi-uncialis, nervoſa, triplo minor latiorque, quàm in ſpecie prima. Item foliola habentur radicalibus duplo quidem longiora; ſed quoad latitudinem & formam ſimillima. Umbellæ oppoſitifoliæ atque terminales; pedunculi ſeſquiunciales. Involucra univerſalia conſtant foliolis ſetaceo-acuminatis 5-8., perſiſtentibus inæqualibus; horum minimum lineam unam, maximum econtra lineas quatuor circiter longum. Radii umbellæ 10-12, ſub-æquales, etiam in culta planta. Involucella dimidiata, foliolis 3-4, vix lineam longis. Flores ſæpè ſedecim. Styli reflexi. Fructus ſub-cylindrici apice tumidi & quaſi reſciſſi.

SELINUM.

1. Selinum, umbellis confertis, involucro universali reflexo, seminibus costis quinque membranaceis. *Linn. sp.* 351. *Acad. am.* IV. p. 269. Monieri.

Descriptioni Linnæanæ hæc addere juvat. Caulis quandoque purpurascens, striis numerosissimis. Pedunculi oppositifolii etiam striati, apice crassiores. Involucrum universale constat foliolis 7-9., inæqualibus setaceis, vix lineas duas longis; involucella foliolis septem aut novem setaceis, longitudine pedicellorum seu umbellularum. Pili in ramis & caule summo rari, ad basin (& in juniore planta) copiosiores. In horto omninò glabra sæpè evadit.

2. Selinum, caule simplici, involucro universali nullo, umbellis sex-radiatis inæqualibus. Tab. V. Pyrenæum.
Seseli, *pyrenæum*, foliis duplicato-pinnatis, foliolis incisis acutis, involucris setaceis umbellula longioribus. *Linn. sp.* 374.

Carvi alpinum. *Bauh. prod.* 84. *Moris. Tom.* 3. *Sect.* 9. *Tab.* 9. *Fig.* 2. *pag.* 297.

Carvi alpinum perenne peucedani folio. *Tournef. Schol. Bot.* 161. Sic in Herbario Seguierii *folium*. Et *Moriss.* pag. 297.

Ubique in pascuis occurrit circa *Montlouis*, in loco dicto *la Quillane*; rariùs in valle *Eynes*.

Radix perennis, pennâ anserinâ major, sæpè unica, seu simplicissima, acris saporis expers, saltem in rediviva planta; lactiflua dein, sapore & odore aromatico grato prædita. Caulis erectus simplex, ad basin purpura tinctus, lævis, striatus, culmum latus, pedalis, sesqui-pedalis, raro altior, lactifluus, (in novella planta). Ramus, ut plurimùm unicus, ex alâ folii caulini, basi etiam purpurascens. Folia tripinnata, ambitu ferè ovali, foliolis lineari-lanceolatis, confluentibus, integris, bifidis, aut trifidis, (sin meliùs cum *Linnæo* dicas folia Bipinnata foliolis incisis). Radicalia, lactiflua præprimis, longè petiolata, petiolo triunciali sub-tereti, viridi; vagina ampla, sed brevis, amœnè purpurea nervis perarata laxè amplexicaulis, caulina breviora, sed simillima, raro bina. Umbella universalis nuda, seu absque involucro, cujus locum tenet (sed raro) foliolum setaceum. Radii 5-8. inæquales; horum minor semi-uncialis, maximus biuncialis, cæteris decrescentibus. Umbellula conferta; radiis circiter 40., lineam ferè longis inæqualibus. Involucella foliolis 17-20., setaceis umbellula longioribus inæqualibus. Semina matura, lividè rubent, ovata, margine membranaceo lato, costis in dorso tribus.

HASSELQUISTIA.

1. Hasselquistia. *Linn. sp. pl.* pag. 355. Ægyptiaca.
Pastinaca orientalis, foliis eleganter incisis. *Tournef. cor.* 22.?

Radix napiformis, ramulis stipata, annua. Caulis bipedalis rigidus, sulcatus, valde pilosus, ramosusque; pilis patentibus albis, ad genicula confertissimis. Folia radicalia priora triloba; alia ternata, demùm pinnata foliolis quinis septenis ovatis incisis, summo trilobo; facie Tordyliorum; caulina inferiora bipinnata, foliolis latioribus ovatis pilosis, pinnato-incisis, oppositis, per paria coalescentibus decurrentibusque; hinc folia decursivè pinnata. Caulina cœtera ambitu magis triangulato, Bipinnata etiam, sed foliolis remotis angustioribus magis laciniatis, vix ac ne vix quidem decurrentibus. Vaginæ omnibus latissimæ nervosæ, valdè pilosæ. Umbella primaria maxima, Diametro quadriunciali, laxa oppositifolia; pedunculo internodiis æquali, patente. Umbellæ aliæ ad apices ramorum. Radii, omnibus ferè, circiter 16, inæquales; marginales longissimi; centrales decrescentes. Involucrum universale dimidiatum, constat foliolis setaceo-subulatis, 3-4, inæqualibus. Umbellas nudas rarissimè vidi (ut refert Clariss. *Linnæus*). Umbellulæ laxæ, radiis 10-12., lineas duas circiter longis, radiantibus, hirtis. Involucella dimidiata, foliolis 3-5. inæqualibus setaceis, longitudine flosculorum. Flores albi radiati, petalis obovatis quandoque emarginatis, lineatis. Semina orbiculata glabra, variabilia; alia enim plana binata, margine cartilagineo albido crenulato, Tordylio non absimilia, neque membranacea, fertilia; alia verò binata; sed uno sterili, abortiente, altero fertili. Id marginibus convolutis fit hæmisphæricum, hinc in centro hians, concavum (rectè notante *Linnæo*).

Observatio. E centro receptaculi oritur quandoque pedunculus coloratus, sterilis, apice tumidus carnosus, & ferè peltatus.

CACHRYS.

LIBANOTIS. 1. CACHRYS, foliis suprà-decompositis, foliolis acutis, seminibus sulcatis lævibus.

Cachrys Libanotis. *Linn. sp. pl.* 355.

Circa Monspelium (ut olim monui) inter pontem *Villanovæ* & pontem *St. Jean de Vedas* cum *Pastinaca opoponace* occurrit; Majoque floret.

Radix perennis brachiata, carnosa, gratè aromatica, ramis pollicem crassis, cubitalibus, cortice lævi. Caulis à basi ramosus, paniculato-sphæricus virens cum nitore lævissimè striatus. Folia ferulacea, ambitu triangulari, supradecomposita, pinnis, pinnulis, foliolisque oppositis; foliola filiformia æqualia, vix lineas tres longa. Petioli ad insertiones singulas crassiores fiunt, læviter striati. Vaginæ nervosæ striatæ. Folia summa quadruplicato-pinnata tantùm. Rami ad apicem caulis sæpè terni quaterni sub verticillati. Umbellæ terminales, cum subjecto ad quemlibet ramum folio, maximæ diametro sub-spithamali, constantes radiis circiter 16-20. sub-æqualibus biuncialibus. Involucrum universale variabile ratione determinationis seu loci cui umbellæ insident. Ad umbellas enim principes seu quæ caulem ramosque terminant, constat foliolis æqualibus & capillaceo multifidis, ut in *Dauco*, *Ammi*, &c. & è contra umbellæ, quæ ramulis ramorum annectuntur, aut nudæ sunt, aut gaudent involucro simplicissimo minimo involucellis simili. E centro receptaculi pedunculus unus apice carnosus planus, sed raro. Umbellulæ omnes parvæ, radiis 14-16. inæqualibus, unciæ trientem aut semi-unciam longis. Involucella omnia foliolis constant filiformibus inæqualibus simplicissimis. Flores flavi.

ATHAMANTA.

LIBANOTIS. 1. ATHAMANTA, foliolis bipinnatis planis, umbellis hemisphæricis, seminibus hirsutis. *Linn. sp.* 351.

An Ligusticum alpinum folio cicutæ tenuiori glabro, radice breviori. *Till. hort. pis.* 98.? Icon non repugnat, atque similis plantæ, in horto cultæ.

NOTA. Pyrenæa in Valle *Eynes* Varietates Hallerianas legi. Inter eas minima (quæ vix palmaris) in icone *Plukenetii* perbelle expressa est. Ex seminibus satis species major orta est, foliis sesquipedalibus, petiolis etiam (ut in minori) incanis, vaginis striatis purpurascentibus, caule ferè cubitali, ramoso, seminibus interdùm calvescentibus, rectè notante *Hallero*, pag. 326. Non incautè ipse asserit ad *Athamantam libanotidem* pertinere *Crithmum pyrenaicum thapsiæ facie*. Certiùs deprehendi ex collatis meis speciminibus in loco natali lectis, tum ex seminibus ex Horto Parisino missis, quorum alia (sub Titulo *Apii petræi* &c.) missa, quædam pro *Crithmo pyrenaico*, inter se non diversa (nisi magnitudine seminum) sata præbuêre utramque varietatem, majorem scilicèt & minorem. Ergò sub eadem specie veniunt *Apium petræum album* & *Apium pyrenaicum thapsiæ facie*. Sed (contra *Hallerum*) segreganda sunt Synonyma *Rivini* atque *Gmelini*, quorum icones ad *Athamantam sibiricam* pertinent, ut olim *Linnæum* monui.

SIBIRICA. 2. ATHAMANTA, foliis pinnatis inciso-angulatis. *Linn. mant.* pag. 56.

Libanotis alba minor seu amara. *Thal.* 71. ex *Gmelino*.

Selinum foliis simpliciter pinnatis inciso-angulatis. *Linn. hort. ups.* pag. 60.

Libanotis rivini. *Tab.* 36. Benè.

Athamanta folis pinnatifidis, pinnulis circa costam decussatis. *Gmel. fl. sib.* Tab. XL. Folium integrum optimè.

OBS. 1.] Sic legitur apud Linnæum: *Caulis bipedalis teres vix striatus. Involucrum universale ex foliolo uno alterove angusto.*

Apud nos: Caulis bicubitalis, aut humanæ ferè altitudinis, valdè sulcatus, atque angulatus. Folia caulina summa sæpiùs bina, terna, quaterna, ex quorum alis tot prodeunt rami. Umbellæ universalis involucrum foliolis circiter 12., canis, tenuissimis. Fructus non ovati aut sub-orbiculati sicut in *Athamanta libanotide*, *cervaria*, *condensata*; sed ferè cylindrici, incani & minimi pro magnitudine plantæ.

OBS. 2.] Olim pro *Apio pyrenaico thapsiæ facie* habebatur in Horto Patavino, ut vidi ex Herbario & Notis amicissimi *Seguierii*; & reverâ si in solo pinguiori excolatur *Apium pyrenaicum*, adeò mutatur, ut ipsius folia præ se ferant faciem *Athamantæ sibiricæ* (saltem quoad folia summa); unde non mirum 1.) quòd Clariss. *Hallerus* synonymias & icones *Gmelini* ac *Rivini* apposuerit, licèt falsò. 2.) Quòd ipse *Gmelinus* species diversas pro varietatibus habuerit conjungendo *libanotidem* cum sibirica.

SICULA. 3. ATHAMANTA, foliis primariis nitidis glabris, petalis aristato-acuminatis seminibus villosis.

Athamanta foliis inferioribus nitidis, umbellis primordialibus sub-sessilibus seminibus pilosis. *Linn. sp.* 352.

Chærophyllum siculum Sophiæ folio, semine villoso. *Tournef.* 314.

Descriptio.

Descriptio. Planta semper-virens, Athamantæ cretensi similis, sed minùs cana, atque omnibus partibus sextuplo major; in horto saltem; altero anno florens. Radix perennis multiceps. Caules ex eadem, plures, 1-4. (in horto meo) cubitales & sesquicubitales, digito auriculari æquales fermè, villoso-cani, læves, striis minimis purpurascentibus, ramis paniculatis. Folia prioris anni nitida glaberrima; 2. anni majora, villosa omnia, ambitu triangulari, quadripinnata, pinnis pinnulisque oppositis. Foliola plana pinnatifida, alterna sæpiùs; laciniis rotundato-ovatis sulco exaratis mucronulatis. Petioli teretes lævissimè striati, colorati, sulco suprà percursi. Vaginæ petiolares probè distinguunt folia radicalia à caulinis, ista à rameis. *Radicalium* nempe vaginæ concavæ sunt, apice bilobæ, rotundatis lobis à petiolo liberis; *caulinis* vaginæ attenuatæ integræ in petiolum excurrunt, magis patulæ, *rameis* similes, sed valdè carinatæ. Rami alterni deflexi, ramulum tantùm unicum geminumve emittunt. Folia ipsis non rarò opposita (ima præprimis) sæpiùs alterna. Umbellæ omnes terminales. Sed primordialis, seu caulina, major cæteris, hemisphærica, breviusque pedunculata, pedunculo uncias circiter tres longo; non ergo sessilis. Involucrum universale sub-nullum, aut fit foliolis 1-3, subulatis planis villosis inæqualibus, vix semi-unciam longis. Radii circiter 24., pubescentes, unciam longi. Umbellulæ sub-hemisphericæ, floribus 24. ad summum. Involucella longitudine umbellularum, fiunt foliolis 9-10. subulatis planis villosis æqualibus canis. Petala priùs sub-ochroleuca, expansa dein alba, valdè inflexa, extùs villosa, in acumen attenuata tenuissimum; hinc non rarò Denticulum (quædam) exserunt. Semina Athamantæ Cretensis. Floruit ante Majum.

ANGELICA.

1. Angelica, foliis bipinnatis, foliolis lanceolatis, serratis, decurrentibus. *Tab.* VI. Razulii.

Panax alpina Ebuli laciniatis foliis. *Bocc.* Tab. 99. Ex icone.

Angelica aquatica angustifolia pyrenaica foliis cannabinæ creticæ. *Schol. Bot.* 167.?

NOTA. Hanc debemus amœnissimo & amicissimo Viro, Botanico indefesso Pharmocopolæ Perpinianensi D. *Rasouls*, qui in itineribus pyrenaicis, Annis 1767. & 1768. nobis non minimam operam dedit. Ille autem speciosissimam hanc plantam invenit ad fontem infrà stagnum à sinistris in monte *Laurenti*, dùm nos dextram perlustrabamus.

Radix perennis, altè inter rupes defixa, crassa, longissima. Facies *Angelicæ archangelicæ*. Caulis tripedalis, angulato-striatus lævis; rami pauci, tres quatuorve. Folia primordialia, semi-palmaria, facie Sambuci, (Fig. 1.) ambitu triangulari, ternata, pinnulis duabus inferioribus oppositis quinatis; summa (seu impari) septemnis foliolis, lanceolatis, serratis subtùs pubescentibus. Radicalia & caulina inferiora, etiam ambitu triangulari, ferè pedali; pinnulæ sæpiùs quinque (Fig. 2. AA. BB. C.); duabus (A. B.) scilicèt lateralibus, & impari. In infimis pinnulis (AA.) foliola ex quolibet latere quatuor, impari excepto; in secundis pinnulis (Fig. 2. Litt. BB.) tria aut duo tantùm; in terminali pinnula (Fig. 2. Litt. C.) foliola uniformia sessilia lanceolata serrata aristata, seu serraturis mucrone inermi terminatis. Hæc foliola per paria ad nervum coalita decurrunt juxta petioli longitudinem ad usque foliola inferiora; solo folii universalis nervo principi nudo; D. superior foliorum pagina virens glabra, inferior cinerea pubescens. Umbellæ amplissimæ hemisphæricæ radiis circiter 80, inæqualibus, triuncialibus, biuncialibusve, pubescenti-cinereis. Involucri universalis loco adest foliolum tenue setaceum unciæ trientem longum. Involucella setacea, foliolis 4-6. Corollæ ante explicationem amœnè purpureæ, dein albæ. Germina incana pubescentia; fructus ovato-oblongi, costis dorsalibus tribus, vitreæ lentis ope rugosi, hirsutique apparent.

NOTA. Ex communicatis variis speciminibus, liquet conjicere Umbellas plures, ramulorum certè, hermaphroditas esse, alias è contra fœmineas tantùm.

LASERPITIUM.

1. Laserpitium, nuperorum omnium. Latifolium.

Hujus mera varietas est *Laserpitium scabrum. Crantz. Fasc.* 3. pag. 50. Petiolis & foliolis subtùs hirsutis. Vidi in pyrenæis sæpiùs, caule bicubitali, & varietatem pedalem habeo cum caule aphyllo, involucro universali maximo foliaceo longissimo. Fallitur Celeb. *Crantz*, qui pro *Laserpitio chironio Linnæi* habuit.

2. Laserpitium, foliis triplicato-pinnatis, lobulis lanceolatis. *Hall. Ed.* 2. n. 795. *Tab.* 19. *rar.* 561. & 563. Panax.

OBSERVATIO. Inter Synonymias repetio *Bauhinianam* & *Seguierianam*. Quoad *Bauhinianam*, fides Clariff. *Hallero* adhibenda, cui præ manibus est Herbarium *Bauhini*. Sed huc minùs benè revocatur *Seguierii* nomen, & icon decima-tertia. Vidi in Herbario Amici celeberrimi plantam; mea quidem omninò eadem est, nempè *Ligusticum pyrenaicum*; vide infrà *Tabulam nostram*. Igitur Halleriana Planta omninò diversa est à Seguieriana (seu nostra) sicuti icones & descriptiones tantorum Virorum conferenti patet. Nunc verò inquirendum superest, cur Synonymon *Bauhini Thapsiæ Asclepio* imponat Clariff. *Linnæus*, quæ ab Halleriana Planta omninò recedit, putà *involucris*, *foliis*, *seminibus* atque facie propria.

LIGUSTICUM.

PEREGRINUM.

1. LIGUSTICUM. Umbellæ primariæ involucro universali sub-nullo, lateralibus basi membranaceis, radiis sub-ramosis. *Linn. sp.* 360.

Apium hortense maximum. *Bauh. prod.* 81. Folia non malè. *Bauh. pin.* 153. *Tournef.* 305.

Apium verum. *Camer. hort. med.* 18.

Apium hortense magnum, vulgari petroselino odore idem sive anglicanum. *B. hist.* 3. 99.

Odor petroselini gratissimus, sequentia Linnæanæ Descriptioni addimus.

Folia ambitu triangulari, palmam lata; radicalia ternata; caulina inferiora supra-de-composita, seu Bipinnata, pinnulis utrinque sex, quarum inferiores quinatæ, cœteræ verò ternatæ, summæ tandem simpliciter trilobæ. Foliola omnia, uncialia ferè, cuneiformia aristata. Folia ramea ternata, foliolis trilobis, ferè ad basin usque fissis, & acutioribus. Umbella primaria unica, major cœteris, atque oppositifolia semper; petiolo biunciali. Non nudam, sed cum involucro universali semper observavi, foliolis scilicet tribus, quatuor, quinque, lineari-lanceolatis, inæqualibus; quibusdam apice trilobis, longioribus, uncialibus ferè. Umbellæ universales radiis constant 20-24. sesqui-uncialibus; receptaculi centrum elongatur, & abit in pedunculum semi-uncialem ad apicem, cujus inseruntur (sed inæquali insertione) radii centrales 14. circiter; hinc marginalibus breviores, & umbella evadit quasi prolifera. Umbellulæ confertæ, flosculis 30-36; involucella constant foliolis quinque, sex aut septem, longitudine flosculorum, inæqualibus subulatis, aut lineari-lanceolatis.

PYRENÆUM.

2. LIGUSTICUM, foliis quadruplicato-pinnatis, foliolis aristatis integris multifidisve. Tab. X. (Fig. 2.)

Ligusticum pyrenaicum amplissimo tenuique folio. *Tournef. Inst.*

An Seseli pyrenæum Thapsiæ facie. *Schol. Bot.* 161.?

Ligusticum alpinum perenne ferulæ folio, floribus albis. *Seg. Ver.* 41. Tab. XIII. *Icon* umbellæ optima. Folii verò figura rudis; monet ipse *Seguierus*.

Julio Junioque mensibus supra arcis *Montlouis*, mœnia & urbis aggeres frequens. Copiosè etiam hinc eundo ad Liviam.

Radix perennis ramosa. Caulis rigidus sulcato-angulatus crassitie digiti, bicubitalis, paniculatus, statim à radice ramosus, ramis retroflexis, unde ambitus plantæ veluti sphæricus. Folia circumscriptione triangulari, bipedalia quadruplicato-pinnata. Pinnæ ad nervum principem utrinque novem; totidemque in singula pinna pinnulæ. Foliola minima linearia sessilia vix lineam longa, semi-lineam lata, (quandoque tamen lineas duas tresve longa) aristata integra, bifida, trifida & lacinulis refalcatis. Petioli compressi, sulco suprà exarati, profundiore præprimis à vagina ad primam pinnam. Vaginæ amplæ striatæ biunciales. Caulina cætera minùs composita. Rami summi confluunt, bini, terni, quaterni & subverticillati ad umbellam principem cum foliis totidem. Umbellæ densæ, radiis constantes 40-50., striatis, uncialibus. Involucrum universale sœpè nullum; aut (si adsit) constat foliolis subulatis 1-4, minimis deciduis vix lineam unam aut alteram longis. Involucella integra aut dimidiata, foliolis 6-12., inæqualibus, umbellula brevioribus. Flores albi, in umbellulis 30. ut plurimùm, fructus ferè *Conii maculati*, costis 3. in dorso, membranaceis glaberrimi.

OBSERVATIO. Specimina Seguieriani Herbarii à nostris non diversa, nisi foliolorum dupla longitudine.

SCANDIX.

ANTHRISCUS.

1. SCANDIX, seminibus ovatis hispidis, corollis uniformibus, caule lævi. *Linn. sp.* 368.

In maritimis frequens, & pineto *Daiguemortes*. Caulis cubitalis lævissimè striatus nitidus à basi ad apicem ramosus. Folia quadruplicato-pinnata, ambitu triangulari, hirsuta, pilis albis patentibus. Foliola sessilia ovata pinnato-incisa; lobulis apice latioribus stylo terminatis, ciliatis. Modus florendi varius;

umbellæ

umbellæ in ramis fæpiùs quatuor; alia inferior (quæ primaria eft) in ramo medio feffilis, oppofitifolia, major, radiis 4. 5.; umbellæ aliæ feriùs florent, minoresque evadunt.

CHÆROPHYLLUM.

1. CHÆROPHYLLUM, caule æquali, foliolis incifis acutis, feminibus fubulatis. *Linn.* fp. 371. HIRSUTUM.

In monte Calcaris & Horto Dei non infrequens. Odor fœtidus virofus. Caulis tripedalis erectus fiftulofus glaberrimus, purpurafcens. Rami erecto-patuli umbelliferi. Umbella princeps, feu quæ ad apicem caulis ineft, cæteris brevior. Folia ambitu triangulari bipinnata, foliolis pinnatim incifis; vagina petiolaris ampla, apice præprimis hirfuta. Umbellæ radiis 5-10. inæqualibus; involucra nulla. Involucella foliolis 5. lanceolatis reflexis ciliatis, umbellulâ dimidio brevioribus. Corollæ irregulares. *Marginales* hermaphroditæ, radiatæ, petalis fcilicèt tribus exterioribus minoribus; interioribus majoribus duobus. *Centrales* etiam difformes mafculæ fteriles. Stigma hermaphroditis obtufum.

SESELI.

1. SESELI, foliis articulatis fragilibus, foliolis linearibus, integris binatisque, vaginis bilobis. FRAGILE.

Saxifraga tenuifolia & umbellifera. *Bauh. Hift.* 3. 18.? Icon non recedit.

Peucedanum minus. *Bauh. pin.* 149.?

Fœniculum fylveftre elatius ferulæ folio longiori. *Tournef.* 311.?

Peucedanum pannonicum Clufii. *Hift.* CXCVI.? Icon fat commoda.

Meum Latifolium adulterinum longiori folio. *Moriff.*

Sefeli perenne glauco folio longiori. *Bœrh. Lugd.* 150. *Lin. Hort.* cliff. 4.

Saxifraga montana minor italica vel gallica folio longiori. *Moriff.* 3. 272.?

Caucalis anglica. *Taber. ic.* 97. Folio Peucedani. *Bauh. pin.* 153. *adv. Lob.* 325.

Dubiam propono Botanicis plantam, cujus femina ab illuftriffimo *Spielmann* miffa funt pro *Pimpinella Dauci alfatici folio. Hort. cath.* Talis Synonymiæ apud Auctores veftigium fruftrà quæfivi.

Radix biennis, totaque planta faporis dulcis & aromatici (ut refert *Bauhinus.* 3. p. 18.) caulis bipedalis ftriatus ramofus glaucus. Folia ambitu triangulari palmaria articulata, admodumque fragilia, (ita ut ad tactum citò ex articulis, feu adhæfionis loco, difcedant foliola) tripinnata foliolis linearibus fimplicibus *binatis, ternatisque.* Caulina inferiora tripinnata foliolis fimpliciffimis, triplo longioribus. Summa minùs compofita, & eo quo fummum caulem attingunt longiora etiam evadunt; hinc Synonymon *Linnæi* retuli. Vaginæ petiolares amplæ longæ apice bilobæ membranaceæ. Umbellæ terminales aliæ, aliæ oppofitifoliæ. Folia ipfis proxima fimpliciffima ligulata. Umbella univerfalis radiis fœpiùs 12.; involucrum univerfale nullum. Umbellulæ floribus fexdecim; involucella foliolis 7-9., umbellula triplo brevioribus; unde à Sefeli montano & glauco diverfum. Fructus ad maturitatem non pervenêre.

2. SESELI, Petiolis rameis membranaceis ventricofis emarginatis. *Linn.* fp. 373. ANNUUM

Sefeli caule vaginofo foliis linearibus triplicato-pinnatis. *Hall.* Edit. 762.

An etiam Sefeli faxifragum *Linnæi*, qui cum *Hallero* Rivini Pimpinellam tenuifoliam compofuit?

NOTA. Non incautè huc refert Hallerus *Sefeli annuum* Jaquini, & *Sef. bienne* Crantzii. Nos autem in Horto per annos plures coluimus, modò annuum, modò bienne; idque ratione temporis, quo fata fuêre femina, Autumno fcilicèt aut Vere fubfequenti. Notâ fingulari differt à congeneribus, rectè notante fuprà laudato *Hallero*, involucellis umbellulas fupereminentibus.

3. SESELI, Petiolis ramiferis membranaceis oblongis integris, foliolis ternatis linearibus fub-carnofis petioli longitudine. *Linn.* fp. 373. *Crantz. umb.* p. 102. fub *Apio*, n. 6. PUMILUM.

Pimpinella, *glauca*, foliis fuprà-decompofitis caule angulato ramofiffimo. *Linn.* fp. 378. *Crantz. umb.* p. 100. fub *Apio*, n. 2.

OBSERVATIO. De reali alterius fpeciei exiftentia diù fufpicatus, ab *Hallero* amiciffimo petii plantam propriam, cui Clariff. *Linnæus Pimpinellæ glaucæ* nomen adfcripfit, ut cum *Selino pumilo* noftro conferrem. Nunc certus pronuntio, quòd ad unam & eandem fpeciem revocari debeant Plantæ Linnæanæ, ficut & genuinæ fpecies *Crantzii* (ut infrà dicetur). Sed à *Linnæo* erroris culpa procul eft, qui in loco natali fpecies has eruere non potuit. Variat involucellis deciduis, aut perfiftentibus; adeò tunc minimis, ut non nifi per lentem vitream aut maturo fructu dignofcantur.

Huic ergo fequentia imponenda veniunt Synonyma cum Linnæanis jam citatis:

Daucus montanus multifido Selini femine. *B. pin.* 150.

Seseli Massiliense fœniculi folio, quod Dioscoridis censetur. *Bauh. Bas.* 49. *pin.* 161. Ex *Hallero*.

Daucus montanus multifido brevique folio. *Bauh. pin.* 150. Ex fide *Horti sicci*, licèt tale nomen apud *Linnæum* sub *Seseli hyppomarathro* legatur.

Tragoselinum caule crasso sulcato divaricato, foliis multifidis capillaribus. *Hall.* Edit. 2. n. 788.

Apium pumilum. *Crantz. fasc. umbell.* pag. 102. n. 6. & pag. 100. n. 2.

AMMOIDES. 4. SESELI, Petiolis Membrana destitutis, involucellis foliolis subulatis, spathulatisque simplicibus trifidisque.

OBSERVATIO. Notissima planta, à nonnullis mecum communicata pro *Sis. ammi*; ab aliis pro *Ses. ammoide*. Imò in Herbariis vidi eandem sub genuino titulo; cujus erroris caussam non aliunde repetendam esse existimo, quàm à sequentibus: 1.)

1.) Plantæ utriusque facies propria eadem & demptis præprimis foliis radicalibus. 2.) Odor ferè similis. 3.) Utraque involucro universali caret. 4.) Ipsarum icones nimis rudes atque haud accuratæ, quàm ut ab omnibus dignosci queat ipsarum quælibet. Hinc Anno 1767. dum Prælectiones botanicas, Professoris Botanici vice, gererem, monui Studiosos de genuino caractere ex involucellis polymorphis, setaceis, spathulatis, aut trifidis. Synonyma, quæ ad hanc pertinent, sunt:

Ammoides. *Bauh. pin.* 159.

Ammi perenne pusillum. *Moriss.* 3. p. 295. Sed non perenne est, ut refert *Morissonus*.

Ammi Mathioli. *Dal. hist.* Lugd. 695. Icon optima exhibens folia radicalia nitidissimè. Ex hoc sequentia, licèt dubiè, proponimus:

Ammi parvum, foliis fœniculi. *Bauh. pin.* 139.

Ammi Mathioli. *Moriss.* p. 295. *Sect.* 9. Tab. 8. Fig. 6. Folia radicalia non malè exhibet.

Ammi Mathioli. *Camer. Epist.* 522. Icon absque foliis radicalibus.

Ammi perpusillum. *Lob. icon.* 775. Figura mutuata; sed icon *Amm. Cret. aromatici*, melior est.

Ammi perpusillum. *Moriss.* p. 295. *Sect.* 9. Tab. 8. Fig. 7. Absque foliis radicalibus.

Descriptio. Planta annua, bipedalis altiorve, statim à radice ramosa, & quasi paniculata. Folia variabilia, nitida. Ambitu lanceolato, saturatè viridia, bipinnata, foliolis imbricatis pinnato-incisis, lobis acutè trifidis, foliolis infimis (cujuslibet pinnulæ) ad nervum principem cruciatis. Caulina foliolis setaceis duplo triplove longioribus. Umbellulæ oppositifoliæ, pedunculo biunciali ferè. Radii circiter 20.; alii longiores radiantes; medii breviores; centrales brevissimi subsessiles. Involucella polyphylla, polymorpha, foliolis quinque vel sex, umbellula longioribus, setaceis; aliis integris setaceis, aliis spathulatis; ex his quædam non raro apice trifida fiunt, & mucronata, quâ notâ ab omnibus plantis hæc dignoscitur.

ELATUM. 5. SESELI, caule filiformi rigido, foliis biternatis, foliolis teretibus, fructibus scabris. Tab. VIII.

Daucus montanus, folio fœniculi longiore. *Mag. Bot.* 294.?

Seseli, caule elongato, geniculis callosis, foliis duplicato-pinnatis, pinnis lanceolato-linearibus distantibus. *Linn. sp.* 375.

Peucedani folio & facie pusilla planta. *Lob. adv.* p. 331.?

OBSERVATIO. De Synonymia *Magnolii* dubius sum, licèt in locis, circa *Picquet*, ab ipso designatis, legerim. Ipse enim videtur, geminam plantam sub eadem specie retulisse. Nostra copiosè oritur in sterilibus propè *le Terrail*, *Selleneuve*, circa prædium dictum *la Paillade*. Primùm pro *Seseli saxifrago* habueram, ex Descriptione *Linnæi*. Dein *Magnolii* plantam in Solo natali inquirens, agnovi, nostram ex Magnolianis unam esse, etiamsi cum citatis ab ipso Synonymis non congrua esset. *Caucalis* enim *penæ*, *Lugd.*, & *saxifraga tenuifolia & umbellifera*, *Bauhini*, *J. Mathioli*, nostram nullo modo referunt. Anno 1768. cum *Linnæo* autumno communicavi, ut rem dubiam enodaret; sicut ex responsis patet (*). Deleatur ergo id omne, quod in *Spec. Plant.* legitur.

Descriptio. Radix napiformis perennis, setis coronata; caulis pedalis, paulòve altior, lævis, vix striatus, ramis ad angulum ferè normalem productis, sed in culta planta erectioribus. Folia radicalia atque caulina inferiora biternata; media ternata; ramea summa foliolo unico ad apicem vaginæ. His omnibus foliola teretia rigida mucronata, sub-carnosa, supernè sulco exarata. Foliolum intermedium cæteris longius est, atque non raro unciale.

Vaginæ latæ, margine membranaceo, apice bilobæ. Umbellæ radiis 3. 4. aut 5. sub-æqualibus, rigidis, unciæ trientem longis. Umbellulæ minimæ sunt, flosculis, 6-8. vix pedunculatis, albidis. Involucella

(*) SESELI tuum, est SESELI elatum meum; sed mea in horto olim, quam descripsi in *Spec. Plant.* vel variat loco, vel fortè alia. Sed proxima Species, foliis multò latioribus & crassioribus similis.

Linn. Epist. Februarii 20. Anno 1769.

volucella breviſſima integra, foliolis ſubulatis, 7., longitudine pedicellorum, oculo nudo ægrè conſpicuis. Semina pubeſcenti-cinerea. Fructus per lentem vitream ſpectati hirſuti atque punctulis calloſis ſcabri.

OBSERVATIO. In horto culta diverſam non induit faciem. Caulis tantùm altior & debilior evaſit. Folia priora radicalia non biternata, ſed pinnata pinnulis quinque, ternatis; aut (quod idem) folio biternato acceſſit par alterum. In horto *Seguierii*, ex ſeminibus meis, vidi plantam luxuriantem, uniusque rami umbellam decem radiis inſtructam.

6. Seseli, Petiolis ramiferis membranaceis oblongis integris, foliis caulinis anguſtiſſimis. *Linn.* ſp. 372. Montanum.

Meum Latifolium adulterinum, Bauhini. *Moriſſ.* Sect. 9. Tab. 2. Fig. 1.

Fœniculum ſylveſtre elatius ferulæ folio longiori. *Tour.*

β. Fœniculum ſylveſtre perenne ferulæ folio breviori. *Tour.*

In montoſis circa Campeſtre, ad montem *St. Guiral*, Pyrenæis *à Laurenti*, ſequenti proxima; ſimillimaque habitu, adeò ut Denominatio Linnæana *Seſeleos glauci*, *montano* conveniat, & vice verſa. Sapore tamen, florendi tempore atque notis ſequentibus ab invicem dignoſcendæ.

Floret per menſes Auguſti, Septembris, integros. Radix perennis; ſapore daucino prædita, minimè aromatico, absque amaritudine. Caules ut in ſequenti, ſaporis vix amari. Folia ſimillima, ſed Petroſelini ſaporem olent non ingratum, absque amarore. Foliorum radicalium pinnæ non palmato-pinnatæ, ſed foliolis pinnatæ manifeſtè diſtantibus ab invicem. Foliola omnia utrinque plana, nervo tantùm ſubtùs prominulo. Petioli omnes ſuprà ſulcati, cæteroquin æquales neque ſtriati. Vaginæ petiolares baſi atque apice caulem ramosque æquè vaginant; non autem baſi hinc anguſtatæ & hiantes. Umbellæ magis confertæ, radiis circiter 13. inæqualibus. Involucra non raró ligulis 3-4. Involucella, ſtyli, corollarum color, ut in ſequenti. Fructus glabri, pubeſcentes duplo majores, quàm in *Seſ. glauco*.

NOTA. Seſeli caule vaginoſo &c. Hall. Ed. 2. n. 762. huc magis accedit. Semina, quæ ex Horto Pariſino habui, ſub gemina jam relata *Tourneſortii* Synonymiâ, ſata dedére plantam unam eandemque, nec à *Seſ. montano* pyrenæis à me lecto diverſam. Meritò igitur Clariſſ. Viri D. *Juſſieu* & *Lemonier* in publicis Prælectionibus Species Tourneſortianas tanquàm meras *Seſeleos montani* varietates habent.

7. Seseli, Petiolis ramiferis membranaceis oblongis integris; foliolis ſingularibus binatisque canaliculatis lævibus petiolo longioribus. *Linn.* ſp. 372. Glaucum.

Ubique circa Monſpelium in montoſis creſcit. Floret tantùm Octobri.

Radix perennis. Sapor eſt illi *Dauci*, *Carotæ*, non abſimilis, aromaticus & amaricans. Caules plures, læviſſimi, articulis tumidis. Sapor caulis magis amaricans quàm radicis, & fœniculaceus fermè. Folia radicalia (a) bipinnata, pinnis diſtantibus, oppoſitis, utrinque 4-5. Hæ palmato-pinnatæ foliolis quinque tribusve linearibus planis, ſubtùs biſulcis, mucronato-pungentibus, alternis, ſed ſub-contiguis; intimis longioribus; extimis è contra brevioribus. Caulina ima (b) bipinnata, ut plurimùm, inverſo modo. Foliola etenim pinnularum extima longiora ſunt, intima breviora; pinnulaque terminalis minùs ſeſſilis eſt; (quædam ex his [b) tripinnata] pinnis quinis, pinnulis trifidis, bifidis, ac foliolis bifidis integrisve; hinc foliola *Linnæo Gerardo*que ſolitaria, binatave. Caulina folia media (c) ſimilia, aſt foliolis ſenſim longioribus, more antecedentis ſpeciei! ſumma etiam minùs compoſita, pinnataque foliolis ſæpè tribus, longiſſimis. Folia extrema caulis ac ramorum conſtant vagina vix folioſa. His omnibus (a, b, c) petioli ſub-triquetri, ſuprà canaliculati, ſubtùs manifeſtè ſtriati. Foliola planiuſcula, ſubtùs biſulca; vaginæ petiolares baſi hinc hiantes, anguſtatæ, non penitùs ambiunt caulem; apice verò ipſum circumdant. Margo vaginarum apice latior membranaceus coloratus, albusve. Umbellæ depauperatæ, radiis 1-6., inæqualibus; exterioribus longioribus. Loco etiam involucri adſunt ligulæ; ſæpè nullæ. Umbellulæ minimæ, floribus 7-10. Pedicelli inæquales, exteriores longiores, lineam vix longi. Involucella conſtant foliolis 7-10. ſubulatis inæqualibus, longitudine pedicellorum. Petala extùs purpurea, non ſecùs ac ſtyli, apexque antherarum. Fructus glabri, vitreæ lentis ope viſi pubeſcentes.

SISON.

1. Sison, foliis tripinnatis, radicalibus linearibus, caulinis ſetaceis, ſtipularibus longioribus. *Linn.* *ſp.* 363. Ammi.

Ammi creticum aromaticum. *Lob. icon.* 724. Ex nomine & odore; icon rudior.

Descriptio. Caulis pedalis, simplex, erectus, lævissimè sulcato-striatus. Rami paucissimi, ad apicem caulis, aut ex alis foliorum mediorum, non verò inferiorum. Folia uniformia, ambitu triangulari, facie *Anethi minoris* Bauhini, tripinnata, foliolis setaceo subulatis, lineas duas tresve longis, integerrimis raró, & quibusdam tantùm, trifidis seu auriculatis. Petioli in radicalibus biunciales, in mediis unciales &c. Vaginæ margine membranaceo, basi latiores, semi-amplexicaules, apice è contra valdè angustatæ, neque bilobæ, in petiolum excurrunt. Umbellæ depauperatæ, de more generis, radiis duobus, tribusve, semi-uncialibus, à se invicem remotis. *Primariæ* umbellæ circa medium caulem enascuntur, oppositifoliæ, sæpè sessiles, interdùm pedunculo radiis æquali suffultæ. Involucrum universale nullum. Umbellulæ radiis 8-12., æqualibus ut plurimùm. Umbellæ summæ etiam triradiatæ, nudæ, sæpiùs tamen pedunculatæ.

OBSERVATIO. Odor aromaticus fragrans (unde nomen *Lobelii* revocavi). Vaginæ foliorum mediorum atque rameorum (modo ab inferioribus caulinis contrario) sæpè bilobæ, ut in speciebus *Seseleos*. Umbellæ primariæ, dùm sessiles; & non raró umbellulæ bifariam scinduntur.

OENANTHE.

GLOBULOSA. 1. OENANTHE, foliis bipinnatis, fructibus globosis. Fl. *Monsp. hort. Linn. sp.* pl. 365. *Tab.* IX.

Radix napiformis, perennis, ramosa. Caulis pedalis, altiorve, ramosus, basi angulatus, & sæpè purpurascens. Folia radicalia priora, *Tab.* IX. *Fig.* 1. *Litt.* A, B; ternata aut quinata, foliolis aliis lanceolatis, aliis cuneiformibus, integris, bifidis, trilobisve, venosis, glaberrimis. Folia secunda atque caulina inferiora, *Fig.* 2. *Litt.* A. B. Ambitu lanceolato, Bipinnata, foliolis (pinnulisque) oppositis, lanceolatis, bifidis, trifidisve, acuminatis. Vaginæ petiolorum amplæ membranaceæ, nervosæ, apice in petiolum decurrentes, non autem lobatæ. Folia cætera caulina pinnata, foliolis angustioribus, longioribus, ternatis; ramea tandem & caulina summa pinnata, sed foliolis simplicissimis, multò angustioribus, longioribusque. Pedunculi oppositifolii, teretes, lævissimè striati, longitudine internodiorum, ferè quadri-unciales. Umbellæ radiis tribus aut quatuor, semi-uncialibus ferè, inæqualibus. Involucrum universale nullum, aut monophyllum, diphyllum; umbellulæ confertæ, 12-15. floræ. Involucella foliolis subulato-lanceolatis, æqualibus, longitudine flosculorum. Fructus globosi, læves, Coriandro majores. Styli acuminati, divergentes, lineas duas longi, persistentes. Fig. 2. C.

NOTA. Facies potiùs *OEnant. pimpinelloid.* quàm aliarum; sed foliis ambitu lanceolato, non verò triangulato, & caule minùs ramoso facilè dignoscitur.

CUMINUM.

CYMINUM. 1. CUMINUM sativum Auctorum omnium. *Linn. sp.* 365.

Cuminum sativum semine longiori. *Cam. Epit. Icon* 518. optima. Exhibet enim folia ternata foliolis lateralibus binatis, impari ternato; atque involucra & involucella, modo certè laudabili.

Cuminum semine longiore hirsuto. *Moriss.* pag. 271.

β. Cuminum semine longiore glabro. *Moriss. Sect.* 9. *Tab.* 2. *Fig.*

Descriptio. Radix annua, teres, vix ramosa, fibris stipata, caulis palmaris, lævis striatus, à basi ramosus, flexuosus, divaricato-paniculatus, folia sub-bi-ternata; foliola lateralia. Etenim binata, seu bifida; impari foliolo trifido; laciniis omnibus inæqualibus filiformibus uncialibus. (Dixi *foliola semi-biternata*, quòd foliola lateralia binata tantùm, non autem ternata.) Folia summa, ternata tantùm, foliolo impari (seu intermedio) etiam longiore, non secùs ac in foliis inferioribus. Pedunculi oppositifolii, patentes, longitudine internodiorum. Umbellæ radiis 4-6., subæqualibus, patentibus, unciæ trientem longis. Involucra universalia constant foliolis sæpè duobus, tribus, subulatis, inæqualibus, longitudine umbellularum, quandoque trifidis, more *Ammeos*, *Cachryos*, *Dauci*, & umbellulæ floribus tribus, quatuor, raró quinque. Pedicelli longitudine fructuum, inæquales; involucellæ sæpè totidem ac flores, foliolis inæqualibus setaceo-acuminatis longitudine umbellularum. Corollæ purpurascentes radiatæ; fructus oblongi, in medio crassiores.

THAPSIA.

GARGANICA. 1. THAPSIA, foliis tripinnatis, foliolis alternis lineari-lanceolatis integerrimis bifidisve, decurrentibus. *Tab.* X.

Thapſia Thalictri folio. *Mag. Bot.* 286. *Moriſſ.* pag. 319.

Thapſia Libanotidis folio glutinoſa glabra. *Pluk. Tab.* 67. *Fig.* 2.

Thapſia ſive Turbith garganicum, ſemine latiſſimo. *Bauh. Hiſt.* 3. pag. 50.

Thapſia foliis pinnatis, foliolis pinnatifidis, laciniis lineari-lanceolatis. *Linn. mant.* 57.

Radix perennis. Caulis cubitalis, bicubitalis, glaucus glaber, nitens. Folia priora radicalia, atque vernalia, *Tab.* X. *Fig.* 1. & 2. A; ovato-lanceolata longè petiolata integerrima ſeſqui-uncialia. Folia ſecunda (Fig. 2. B, C.) ternata, quinata, lobis raro bifidis, dein magis compoſita evadunt. Folia caulina infima, circumſcriptione triangulata, (Fig. 3.) ſupernè glauca, infernè pallidè virentia, venoſa, tripinnata. Foliola ad nervum principem cruciata, uncialia, ſulco exarata divaricata, lanceolata, refalcata, ſub-alterna, decurrentia; hinc petiolus pinnularum alatus & quaſi canaliculatus. Petiolus princeps à vagina ad primam pinnulam cylindricus ſtriatus; ab iſta ad ultimas pinnulas ſuprà angulatus, compreſſus uni-ſulcatus. Vaginæ ſummæ (ad ramos) nudæ ſimpliciſſimæ ſeu aphyllæ, ampliſſimæ. Rami axillares, è caule ſecedunt ad angulum ferè rectum, glaberrimi. Umbellæ amplæ, Diametro biunciali aut majori. Radiculæ avulſæ prolem propagant non ſecùs ac pleræque umbelliferæ.

PASTINACA.

1. Pastinaca, foliis radicalibus lobatis cordatis, caulinis ternatis quinatisque, rameis cuneiformibus. *Tab.* XI. XII. Lucida.

Paſtinaca foliis ſimplicibus cordatis lobatis acutè crenatis lucidis. *Linn. mant.* 58.

An Heracleum *Dioſcoridis?*

Ex Inſulis biennis. Radix biennis craſſa lacteſcens. Caulis ſtrictus ſcaber, ſulcato-angulatus, è baſi ramoſus, humanæ ferè altitudinis. Exſciſſus præbet Gummi fœtidum rutaceum albidum tenax. Rami numeroſi paniculati. Folia omnia diverſa; radicalia (*Tab.* XI. *Fig.* 1. A. *Fig.* 2. A.) cordata, diverſæ magnitudinis, raro lobata, reticulato-ſcabra acutè crenata; alia palmaria, ſimilia tamen (*Fig.* 2.) petiolo palmari, ſupernè angulato. Caulina *priora*, ternata, foliolis lateralibus ſeſſilibus (Fig. 3.) obliquè ovatis; impari petiolato cordato trilobo, quinquelobove: *Secunda* (Fig. 4.) quinata, cœterùm prioribus ſimillima; foliolis triuncialibus, crenis acutis mucrone albo terminatis, quandoque obliteratis. Nervi in folioli terminalis ſemper oppoſiti, lateralium verò foliolorum ſparſi. Caulina folia ſumma, (*Tab.* XII. *Litt.* A.) ſimpliciſſima, cordato-ovata, lobata, facie ficûs. Ramea omnia à cœteris diverſa, cuneiformia (*Tab.* XII. *Litt.* B, C, D.) à baſi ad medium integerrima, inde ad apicem acutè crenata uncialia, petiolo ejuſdem longitudinis. Alia ex his non raro oppoſita. Umbellæ numeroſiſſimæ terminales, radiis ſæpiùs decem. Una (quæ princeps) ſummo cauli inſidet; ad hujus baſin accedunt rami duo, tres, quatuorve, unde caulis ſummus evadit quaſi prolifer. Semen ſub-orbiculatum, trium ferè linearum Diametro.

2. Pastinaca, foliis bipinnatis; foliolis obliquè cordatis, petiolis paleaceo-ſtrigoſis. *Tab.* XIII. XIV. Opoponax.

I. Paſtinaca *opoponax*. *Linn. ſp.* 376. *Goüan. fl. monſp.* 223. *Hort.* 149.

Panax coſtinum, coſtus illyricus. *Tab. ic.* 81. Rudis figura.

Panax coſtinum. *Bauh. pin.* 156. *Mag. Bot.* 197.

Coſtus ſpurius. *Cam. Epit.* 28. Icon videtur mutuata ab icone *Tabern.* 80.

II. Panax Paſtinacæ folio ſyriacum. *Bauh. pin.* 156.

Panax herculeum. 2. *Tabern. ic.* 80. Icon non incommoda; exhibet enim foliola lanceolata atque involucra omnia, non ſecùs ac icon *Camerarii.*

Panax heradium herculia, ſive heradia fronde Paſtinacæ. *Lob. adv.* 312.

Paſtinaca ſylveſtris altiſſima. *Tour. Inſt.* 319.

Panax chironium. *Dalechamp. Hiſt. Lugd.* 741.

Laſerpitium *chironium* foliolis obliquè cordatis, petiolis hirſutis. *Linn. Sp.* 359. *Goüan Hort.*

NOTA. Plantam hancce olim in Operibus meis ſub genuino Titulo propoſui: 1.) Sub *Paſtinaca opoponace*, non ex *Lobelii Magnolii*que auctoritate, aut ipſorum Synonymiis, ſed propria obſervatione; videram enim fructus Paſtinacæ ſimiles. 2.) Sub *Laſerpitio chironio* (ſed incertus) ex fide & opinione *Linnæi*, qui (in *Sp. Plantarum*) Monſpelii reperiri dicit; & in *Epiſtolis* ſuis, plantam noſtram (ex Speciminibus cum ipſo communicatis) *Laſerpitium chironium* eſſe fatetur. Non mihi tanti Viri ſententia impoſuit, quoniam (ut jam dixi) ſemina *Paſtinacæ* videram; ſed è contra Dubia alia movit: Num ſcilicèt aut una tantùm, aut

utraque apud nos cresceret *Laserpitii* & *Pastinacæ* species. . . Quò ergo Monspeliensem plantam ad proprium *Linnæi* genus reducerem, in loca à *Lobelio Magnolio*que assignata, mihi dudùm nota, rursùs me contuli, idque sæpiùs ut modò cum flore, modò cum fructu ipsam observare liceret. Autopta testor, esse *Pastinacam opoponacem*, & apud nos invisam fuisse *Laserpitii* speciem aliam præter L. *trilobum*, *gallicum*, *siler*, *latifolium*. Adeò tamen excusatione dignus est Clariss. *Linnæus*, quòd *Laserpitium* esse censuit; forsan ex alterutra Synonymia à *Magnolio* relata, aut ex speciminibus siccis, cum flore tantùm, communicatis; tunc reverà nemo (ob præsentiam involucrorum) *Pastinacam* esse suspicabitur.

Descriptio. Radix perennis, ramosa, crassitie brachii, flavescens; ramis pollicem sesqui-pollicemve crassis, sesqui-pedalis longitudinis, tuberculatis, cortice suberoso. Caulis bicubitalis, humanæ interdùm altitudinis, crassitie digiti, striatus, basi tectus squamulis scariosis membranaceis, more filicum, cœterùm lævissimus, nitens; supernè angulatus, præsertim ad ramos; folia primaria (Tab. XIII. Fig. 1.) simplicissima, cordata, acute crenata; dein ternata (Fig. 2.); quinata (Fig. 3.) foliolo terminali (seu impari) semper cordato maximo; lateralibus obliquè cordatis, lobo superiore breviore. Caulina infima magis composita (Fig. 4.), ambitu triangulato, bipedalia, bipinnata, pinnulis utrinque quinque (Fig. 4. AA, A, A, B); pinna infima (B) pinnata foliolis sæpiùs quinis, ultimo cordato, cœteris sessilibus, obliquè cordatis. Magnitudo foliorum sæpè uncialis, aut biuncialis; pinnulæ cœteræ (Fig. 4. AA, CC.) ternatæ; demùm simplices sunt. Caulina cœtera decrescunt, ita ut primùm quinata, ternata, dein ad ramos simplicia fiant. Petioli longissimi sub-cylindrici, striati paleaceo-strigosi non secùs ac polypodiis filicibusque nonnullis. Petiolus foliorum *radicalium* à vagina ad pinnam priorem supernè planiusculus est, dein angulato-carinatus; foliorum *rameorum* è contra petioli sulco distinguuntur. Vaginæ amplæ striatæ, in radicalibus valdè strigosæ, in caulinis glabræ. Foliola omnia hirsuta, præsertim in aversa parte. Ad ramos floriferos adsunt vaginæ spathaceæ, nudæ, seu foliolis destitutæ. Rami umbelliferi glaberrimi, primùm alterni (Tab. XIV. Litt. A.) erecti; dein bini, terni, quaterni (Litt. B, C, D.) & sub-verticillati, biunciales, triunciales, uno alterove foliolo spathaceo instructi versùs medium, aut ad apicem. Umbellæ universales radiis sæpiùs 7-8., uncialibus è flavo viridibus. Involucra foliolis 4-6., lineâ vix longioribus; involucella foliolis totidem. Fructus plani, margine crassiore, trium quatuorve linearum diametro, & paulò longiores. Persistunt non rarò involucra ac involucella. Succus luteus, nulla principii resinosi nec aromatici signa ferens.

OBSERVATIO. Huc retuli Plantas duas *Casparis Bauhini*, 1.) cum *Magnolio* & *Joanne Bauhino*, qui priùs unam & eamdem speciem arbitrati sunt; eoque lubentiùs ego, qui potui plantam variantem cum *Panace heracleo* 2. *Tabern.* conferre. 2.) Ex Iconibus *Camerarii Epit.* 28. & *Icone Tabernæmontani*, 80., quæ ambæ (licèt eamdem plantam exhibeant) attamen apud *Casp. Bauhinum* sub diversa specie leguntur; una siquidem sub *panace folio pastinacæ*, altera sub *panace costino*. Adde, quòd plantam cum *Hallero* communicavi, ut ipsam cum *Bauhinianis* conferret; & fassus est, me fugâsse tenebras, quibus obrutæ fuerant hæ genuinæ *Bauhinianæ* plantæ.

ANETHUM.

MINUS. 1. ANETHUM *Bauhinorum*, atque Auctorum plurium.

Ex Ægypto ab amico *Forsköel*, Sueco.

OBSERVATIO. Non videtur, ab Anetho vulgari differre, nisi sola mole. Caulis pedalis, annuus vix striatus lævis ramosus. Folia seminalia (seu cotyledones) unciam longa linearia vix semi-lineam lata. Radicalia atque caulina, ambitu triangulari, foliolis confluentibus; priora biternata foliolis integris, bifidis, trifidisve linearibus; caulina tripinnata, sed foliolis acutis alternis, rarò bifidis, seu auriculatis. Vaginæ margine albido membranaceo, apice bilobo. Folia ramea tantùm bipinnata. Pedunculi oppositifolii, sesqui-unciales, longitudine fermè internodiorum. Umbellæ radiis quatuor, quinque aut sex; ad quorum basin accedit non rarò foliolum unicum ligulatum. Radii in umbellulis 7-12. Corollæ luteæ. Semen Anethi majoris.

CARUM.

BUNIUS. 1. CARUM, umbellis septem-fidis, foliis radicalibus ternatis quinatisque, caulinis bipinnatis linearibus, summis setaceis.

Daucus petroselini folio vel coriandri. *Bauh. pin.* 150.

Bunius. *Dalech. Hist. Lugd.* 774. *Bauh. Hist.* 3. pag. 29.

Daucus pyrenaicus tenuifolius, foliis odore citri. *Schol. Bot.* 162. Ex odore citrato & foliis caulinis. *Pluk.* Tab. CLXXIII. Ramum benè exprimit; sed cur in Icone semina hirta?

Saxifraga montana minor petroselini vel coriandri folio. *Moriss.* 3. p. 274. *Sect.* 9. *Tab.* 2. *Fig.* 16. Non malè.

Saxifraga

Saxifraga λεπτοφυλλοπηναώδης. *Rich.* Icon rudis.

Carum (bunius) umbellis ſeptemfidis, foliis radicalibus bipinnatis linearibus. *Linn. mant.* 733.

Seſeli ſaxifragum, caule filiformi divaricato, foliis duplicato-ternatis linearibus, umbellis ſub-ſexfidis. *Linn. Sp. Pl.* 374. Certè, ut video ex communicatis ab *Hallero* plantis ſiccis.

Pyrenæis frequens; in ſaxoſis, Anno 1767., viâ, quâ itur ad Eremum St. Pauli *de Fenouilhede*; Anno 1768. circa *Olette* & *Montlouis*; atque è fodinis ferreis viâ pronâ ad pagum *Montfor*.

Deſcriptio. Planta facie Pimpinellæ minoris. Radix perennis ramoſa, odore & ſapore Carotæ ſuaviſſimo. Caulis rigidus, ſtriatus, lævis, ſtatim à baſi paniculato-ramoſus, divaricatus, eoque magis, ſi planta in locis apricis creſcat, minùs verò & debilior dum in herbido & uberiori ſolo, ita ut tyrones decipiat. Cotyledones petiolati elliptici. Folia primaria quædam cordata triloba, lobis tridentatis; alia quinqueloba, dein ternata. Caulina infima pinnata pinnulis quinque, lateralibus ovatis dentatis trifidis, lobo infimo ſeu exteriore profundiùs ſecto; pinnula terminalis ſub-cordata, etiam trilobata, lobis trilobis dentatis. His vaginæ vix conſpicuæ, integræ. Folia caulina cœtera, rameaque pinnata pinnulis etiam quinque, ſed anguſtiſſimis valdè laciniatis; hinc ea diceres folia bipinnata foliolis confluentibus; iſtorum vaginæ latiores ſunt. Pedunculi omnes oppoſitifolii divaricati ſeſqui-pollicares, internodiis longiores. Umbellæ nudæ, aut ligula unica, radiis 4-7., ſemi-uncialibus. Involucella dimidiata, foliolis ſubulatis 3-4. flores ſæpiùs 10. albi. Semina glabra ſtriis in dorſo tribus, magnitudine ſeminis *Panici miliacei*.

PIMPINELLA.

1. PIMPINELLA, foliis radicalibus quinatis, foliolo intermedio baſi auriculato, caulinis pinnatis, foliolis palmato-pinnatifidis. *Tab.* XV. ORIENTALIS.

Tragoſelinum orientale laciniatum umbellâ albâ. *Tournef. Coroll.* 21.

Radix biennis ramoſa. Caulis biennis, ſulcato-angulatus, virens, ramis paniculatus. Folia radicalia *primaria* palmaria, pinnata foliolis quinque (Tab. XV. Fig. 1.) petiolatis; foliolis infimis (Fig. 1. Litt. A.) cordatis crenatis; intermediis (Litt. B.) obliquè ovatis ſupernè ad baſin longitudinaliter retuſis (ſeu ſemi-ovatis); impari ovato æquali trilobo crenato; folia radicalia *ſecunda* (Fig. 2.) quinata etiam, ſed foliola duo inferiora (Litt. A.) tripartito-palmata multifida; intermedia (Litt. BB.) minora, minùs laciniata, baſi aucta foliolo ſeſſili oblongo (Litt. CC.) ſurſùm longitudinaliter truncato; foliolum impar trilobum &c. Anno ſecundo folia radicalia ſeu caulina inferiora ſpithamæa, (Fig. 3.) pinnata pinnulis ſeptem, ſæpiùs quinque; infimis (Litt. A.) ternatis; cœteris (Litt. B. C.) tripartito-multifidis, altè pinnatifidis, facie ferè Napelli aconiti &c. Caulina cœtera rameaque (Fig. 4. Litt. A) pinnata foliolis multò minoribus; ſumma tandem minima trifida vix laciniata. Foliorum radicalium petioli triunciales triquetri ſuprà ſulcati; vaginæ ſtriato-nervoſæ amplæ, non rarò purpuraſcentes. Umbellæ omnes terminales, radiis 14-16., ſemi-uncialibus, inæqualibus Umbellulæ radiis circiter 16., tenuiſſimis inæqualibus, lineas duas longis. Flores albi. Styli longi divaricati recti. Semina glabra.

2. PIMPINELLA, foliis pinnatis, foliolis petiolatis, ovato-acuminatis duplicato-dentatis, intimis duobus imparique trilobis, cœteris deorſùm auriculatis. MAJOR.

Pimpinella ſaxifraga major umbellâ candidâ. *Bauh. pin.* 159. *Moriſſ.* umbell. Tab. 5. Folium optimè

Pimpinella ſaxifraga. *Cam. Epit.* ic. 775. Folia caulina non malè.

Tragoſelinum foliis pinnatis, pinnis lanceolatis ſerratis, extremis trilobatis. *Hall.* Edit. 2. n. 785.

Pimpinella major germanica, foliis altiùs inciſis. *Barr.* ic. 243. eximia ac omnibus impar. Et

Pimpinella ſaxifraga major hircina, foliis altè inciſis, montana italica ejusdem. Ic. 737. Umbellâ rubente Auctorum.

NOTA. *Pimpinellæ* hircinæ *ſaxifragæ* Linnæanæ varietatibus nequit ſociari. Folia cubitalia fermè, pinnata foliolis utrinque 3-4. horum intima duo (ſeu inferiora) majora ſunt, petiolata ſub-cordata acuta trilobata, lobis inæqualiter acutèque dentatis; foliola reliqua ovato-lanceolata, deorſùm latiora & auriculata. Foliolum impar ſubſeſſile, baſi anguſtatum, apice acutè trilobum. Folia caulina ſimilia, minora tantùm. Folia ramulorum pedunculiferorum anguſtiſſima linearia integerrima, quâ ſolâ notâ cum varietatibus Linnæanis congruit. 2.) Et è contra in *Pimpinella minori* foliola omnia ſeſſilia ſub-orbiculata, impari ſub-cordato, trilobo, ſed petiolato, interdùm crenata vel acutiùs dentata, æqualiter, inæqualiterve. Folia caulina omnia (excepto infimo) à radicalibus diverſa. 3.) *Pimpinella media* (*Hall.* Edit. 2. n. 787.) *minori* multò quàm *majori* proxima eſt ob foliola ſeſſilia. Rectiùs verò limites inter has ſtatuit *Pimp. ſax. minor*, & *Barr. ic.* 738. ſeu *Pimp. petræa Tab. ic.* 89., cujus foliola acutè triloba, quinquelobave,

sessilia aut petiolata, aucta non rarò ad basin foliolis minimis decussatis, ut in *Oreoselino*. Hæc varietas circa aggeres montis *Ludovici* ubique obvia, & circa pagum *Olette*.

PENTANDRIA.

Trigynia.

ALSINE.

MUCRONATA. 1. ALSINE, foliis setaceis, calycibus aristatis acuminatissimis, petalis integris brevibus. *Linn. Sp. Pl.* 389.

Alsine foliis filiformibus pungentibus, calycibus aristatis. *Hall. Tab.* 17. *Seg. Ver. Tom.* 3. 173.

Frequens in saxosis montis *Capouladou*, ac prope *Meyrueis* & *Campestre*. - -

Plurimi ex eodem cespite. Caules erecti pubescentes; ramis fasciculatis. Folia omnium tenuissima. Calyces albidi scariosi, angustissimi, acutissimi, stria viridi supra dorsum (seu Carinam) medium cujuslibet folioli calycini.

STATICE.

ECHIOIDES. 1. STATICE, scapo paniculato tereti, foliis calycibusque tuberculato-leprosis. *Goüan fl. monsp.* 230. *Hort. monsp.* 157. *Tab.* II. *Fig.* 4.

In squalidis & saxosis montis *Ceti*, mare versùs, & circa pagum *Selleneuve* oriri olim diximus; sed minùs benè à *Magnolio* depicta atque descripta fuit; unde iconi descriptionem addimus.

Radix annua, uncialis ferè, rigidula. Caulis nudus erectus articulatus teres, rubens sæpè, squamulis vaginatus; ramis alternis sub-distichis arcuatis flexuosis, etiam squamosis. Folia ad radicem congesta in rosulam, obovata, obtusa, quædam emarginata, pollicis trientem longa duplo angustiora, rubentia, granulis seu tuberculis albis rubrisve exasperata. Flores alterni sessiles remoti. Secundi, singuli ex alâ squamulæ genuinæ. Calyces lineas duas longi, arcuati paululùm, cylindrici rubentes, etiam granulato-scabri, & ex uno latere à basi ad apicem fissi (seu hiantes). Corollæ purpureæ vix è calycibus erumpentes. Styli paulò ipsis longiores sunt.

Class. HEXANDRIA.

Monogynia.

NARCISSUS.

DUBIUS. 1. NARCISSUS, spatha multiflora, petalis ovatis, nectario campanulato integerrimo petalis triplo breviore.

Narcissus angustifolius, totus albus. *Bauh. prod. Mag. Bot.* 182. *Rudb. cam. Tab.* 51. *Fig.* 2.

Aprili in sylvulis montis *Lupi*, & saxosis montis *Capouladou*. Junio in *Horto Dei* florentem vidi.

Tazetâ duplo humilior. Scapus lineatus, apice sub-anceps. Folia quinque, sex, linearia, palmaria, scapo breviora, vix lineas tres lata. Flores in loco natali, sæpiùs tres; in horto seni septenive. Spathâ longitudine pedicelli longioris, aut ipso longior. Petala ovata uniformia, non verò interioribus minoribus angustioribusque (ut in quibusdam); nectarium campanulatum album integerrimum, triplo brevius petalis. Stamina sex. In horto per plures annos colui; & solum florum copia variat.

BICOLOR. 2. NARCISSUS, spathâ uniflorâ, nectario campanulato, margine patulo crispo æquante petala. *Linn. Sp. Pl.* 415.

Narcissus albus calyce flavo alter. *Bauh. pin.* 52. *Rudb. Camp. elys.* Tab. 70. Fig. 7. Icon rudis.

In

In pyrenæis. A congeneribus facilè dignoſcitur. Folia vix palmaria ſemi-pollicem lata. Flos magnus petala cordato-ovata, baſi imbricata, ſulphurea. Nectarium ore reflexo ſub-12-fido; lobis etiam dentatis criſpis. Scapus longitudine foliorum, aut ipſis paulò brevior vixque palmaris, craſſus.

OBSERVATIO, Synonymon aliud *Bauhini*, quod apud *Linnæum* legitur ſub eädem ſpecie, non retuli. Ad aliam ſpeciem pertinere mihi viſum eſt.

3. NARCISSUS, ſcapo ancipiti exſtriato unifloro, nectario petalis æquali ſexfido patulo, lobulis dentatis. Vulgò *Narciſſe d'Eſpagne.* HISPANICUS.

Pſeudo-Narciſſus major hiſpanicus. *Cluſ. Hiſt.* 165. *Swert.* Tab. 21. Fig. 2.

Bulbocodium hiſpanicum. *Bauh. Hiſt.* 2. 594. *Cherl. prod.* 56. *Tour.* 356.

Narciſſus major totus luteus calyce prælongo. *Bauh. pin.* 52. *Rud. elyſ.* Tab. 71. Optima.

Narciſſus major totus luteus calyce prælongo, alter. *Bauh. phyt.* 81. *Lob.* ic. 117.

A. Narciſſus pſeudo-narciſſus ſylveſtris multiplex calyce carens. *Bauh. pin.* 54. *Rudb.* Tab. 79. Fig. 10.

Narciſſus ſylveſtris multiplex involucro incluſus permanens. *Bauh. pin.* 54. *Rudb.* ibid.

In pyrenæis & monte Calcaris frequens mihi occurrit. A. In hortis copioſè.

Deſcriptio. Scapus dodrantalis, aut ſeſquipedalis, exactè anceps, angulis ſcilicèt duobus oppoſitis valdè prominulis; ſtriis nullis. Folia plana, longitudine ferè ſcapi, ſuprà lævia, baſi canaliculata, extùs convexa, vix ſtriata. Corolla maxima, baſi extùs è flavo-virens. Germen obovatum ſub-anceps. Petala lanceolata ſub-æqualia lutea obliqua; exterioribus tribus paulò latioribus magisque acuminatis. Nectarium cylindricum, petalis vix longius, ejuſdem coloris, ſæpè odoris expers; ſæpiùs (& ſub antheſis finem) odorem ſpirat ſuaviſſimum, *Syringæ* magis quàm *Narciſſis* affinem! Nectarii margo ſexfidus patens; lobi æquales inciſi ſeu dentati, Denticulis 3-4. inæqualibus acutis, obtuſisve. Stamina erecta; antheræ ſtylo appreſſæ. Stylus (ſtaminaque) vix mediam nectarii longitudinem adæquant.

NOTA. Poſt antheſin, nectarium petalis longiùs evadit; margine magis criſpo. Stylus etiam longior fit, nectarii limbum attingens.

A. Flos plenus, magnus, quandoque patens, ſæpè contractus atque ex uno tantùm latere dehiſcens (hinc duplex apud *Bauhinum* occurrit). Petala ſerie multiplici, flava, anguſtata, extùs quoquè virentia. Nectaria etiam ſerie multiplici petalis paulò longiora, ipſisque interjecta, crenata, fimbriata, ſæpiùs lacera, rarò integra ſeu campanulata, crocea aut flava.

4. NARCISSUS, ſcapo ancipiti unifloro exſtriato, nectario petalis duplo breviore erecto ſex-fido crenulato, antheris reflexis. ODORUS.

Narciſſus pallidus amplo calyce flavo. *Swert.* Figura bona. *Rudb.* elyſ. Tab. 68. Optima.

Narciſſus alter craſſo bulbo. *Bauh. pin.* 52. n. 2. Ex prioribus Synonymiis.

Narciſſus albicans calyce aureo preſſiori, croceis oris major. *Barr.* ic. 927. & minor *ibid.* ic. 928.

A. Narciſſus latifolius maximus albus, calyce brevi luteo. *Rudb. elyſ.* Tab. 66. Fig. 1.

Narciſſus latifolius maximus pallidus, calyce brevi luteo. *Bauh. pin.* 51. *Tournef.* 355.

Narciſſus latifolius flavo flore, amplo calyce. *Cluſ. cur.* poſt. in fol. 11.

Narciſſus latifolius pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato. *Bauh. pin.* 51. *Tournef.* 355.

Narciſſus latifolius pallidus, calyce amplo, alter. *Bauh. pin.* 52. *Tournef.* 356. *Rud. elys.* Tab. 66. Fig. 3.

Narciſſus maximus pallidus, amplo calyce flavo. *Cluſ. cur. poſt.* in fol. 60.

Narciſſus latifolius ſulphureus, vel albus, brevi calyce. *Bauh. pin.* 52. *Tournef.* 356. *Rud. elyſ.* Tab. 67. Fig. 4. & ſequens forſan ejuſdem.

Narciſſus albicans, calyce aureo amplo, major. *Barr. ic.* 931. & minor. ejuſdem ic. 932.

B. Narciſſus ſeptentrionalium flore pleno variegato. *Bauh. pin.* 54. *Rud.* Tab. 79. Fig. 11. Icon optima, exprimens petala interiora ex internis nectariorum ſeriebus erumpentia. Narciſſus præcox luteus totus, ſeptentrionalis. Triplex differentia. *Bauh. pin. Lob. adv. part. alt.* 489.

γ. Narciſſus latifolius luteus multiplex. *Rudb. elys.* Tab. 81. Fig. 15.

Deſcriptio. Hujus non paucas varietates nobis ſuppeditârunt horti varii monſpelienſes; flores modò majores, modò minores; petalis albis, ſulphureis, flavis, nectariove concoloribus; ſcapus ferè ſeſquipedalis

dalis, anceps, rarò ſtriatus. Folia ut in priori. Flos ut plurimùm major flore *Narc. poëtici*, aut etiam minor flore *Narc. tazettæ*, vix cernuus. Pedicellus erectus cylindricus, uncialis. Germen oblongum, ſulcis obſoletis 6. Corollæ tubus è flavo-virens, aut flavus, pedicello æqualis, apice paululùm ampliatus. Petala lanceolata; exteriora latiora, longitudine tubi aut paulò longiora. Nectarium petalis duplo brevius, luteum. Margo erectus ſexfidus, lobis acutè dentatis, vix reflexis, non rarò croceis. Stamina in fundo nectarii tubum floris vix ſupereminent. Antheræ à ſtylo deflectunt ad angulum ferè rectum. (*Barr. ic.*) Odor gratus, vix narciſſinus.

β. Flos plenus, conſtans ſerie petalorum atque nectariorum, ſibi invicem incumbentium, ſenâ, ſeptenâve. Petala omnia ſulphurea. Ordo exterior factus petalis 6., patentibus ovatis baſi anguſtioribus, cætera nectariis interjecta, acuta, magis anguſtata, erecta, atque hinc flos caudatus aut jubatus videtur. (*Rudb. elyſ.* Tab. 79. Fig. 11.) Nectaria omnia campanulata integra (neque lacera ut in priori) ad medium vix fiſſa, flava, croceave, lobis vix dentatis.

ALLIUM.

MONSPESSULANUM.

1. ALLIUM, ſcapo tereti ſolido, umbellâ faſtigiatâ, petalis linearibus, foliis lanceolatis, ſtaminibus ſubulatis. Tab. XVI.

An moly latifolium hiſpanicum. *Rudb. elyſ.* 162. *Fig.* 3.? Non videtur.

An moly latifolium liliflorum flore candido. *Rudb. elyſ.* 161. *Fig.* 1.? potius; ſed icon rudior.

In agris ultra portam, quâ itur ad fontem vulgò *de Lattes*, ſponte creſcit, Majoque floret.

Bulbus albus, tunicis exterioribus nigricantibus. Odor paululùm alliaceus, aut nullus. Scapus ſtrictus longiſſimus, læviſſimus, non ſtriatus, tripedalis, penna anſerina craſſior, ſolidus, durus, à radice ad latus unum deflectit, rurſusque erigitur. Folia quaterna quina, rarò ſeptena, radicalia, plana, unciam lata, cubitalia ferè, glauca. Spatha globoſa vix acuminata, bifariam dehiſcens, marceſcens, perſiſtens. Umbella faſtigiata, primùm hemiſphærica, rigida, radiis centum & viginti, uncialibus longioribusve. Petala anguſtiſſima, & inter ſe baſi adeò remota, ut germen facilè conſpiciatur tanquàm cancellatum; paululùm involuta, vireſcentia linearia vix ſemilineam lata, lineas duas longa, patentia, perſiſtentia, demùm reflexa. Stamina ſubulata æqualia, ſejuncta, longitudine petalorum. Germen è trigono-ſphæricum, vireſcens, dein nigricans valvulis ita ſulco exaratis & æqualibus, ut germen non trivalve & triloculare, ſed ſexloculare videatur. Stylus, ſub flore vix ullus; ſub fructu ſubulatus ſtrictus, albus, petalis atque ſtaminibus duplo longior evadit. Germen maturum magis trigonum, ſed obtuſè, nigreſcens ſicut ſemina, etſi lævia, ad lentem tamen ſpectata rugoſa apparent.

OBSERVATIO. Diu quæſivi, num foret Allium magicum, & moly Dioſcoridis Auctorum; ſed in noſtro nuſquam, propaginem aut ipſius rudimentumm ex alâ foliorum, vidi. Clariſſ. *Linnæus*, ex miſſis ad ipſum floribus, num *Allium nigrum* eſſet, dubitavit. *Syſt. nat.* à quo certiſſimè differt. Ceteroquin planta noſtra faciem Allii magici β. præ ſe fert; ac non malè ad iconem *Rudbeckii* 162. fig. 3. ſeſe accommodat, quoad folia & ſpatham præprimis. Sed ab iſto etiam, quod in hortis diu colitur, plurimùm differt.

PALLENS.

2. ALLIUM, caule ſub-teretifolio umbellifero, floribus pendulis truncatis, ſtaminibus ſimplicibus corollam æquantibus. *Linn. Sp.* 428.

Allium montanum bicorne, flore pallido odoro. *Bauh. pin.* 75.

Allium montanum bicorne, flore obſoletiore. *Bauh. pin.* 75. *Mag. Bot.*

Allium monſpeſſulanum albidum. *Mag. Bot.*? Sic etiam viſum fuit.

Frequens circa Monſpelium in collibus & ſatis. Altitudo bicubitalis. Folia longiſſima, hinc convexa ſtriis ſæpè 9. ſupernè concava. Variat floribus purpuraſcentibus. Spatha longa componitur foliolis duobus nervoſis ſtriatis concavis caudatis; uno biunciali; triunciali altero.

TRIQUETRUM.

3. ALLIUM, ſcapo nudo, foliis triquetris, ſtaminibus ſubulatis. *Linn. Sp.* 431.

Circa Narbonam & ad mœnia urbis D. *Pech* invenit. Scapus palmaris & ſeſquipedalis, triqueter angulis membranaceis. Folia altitudine ferè ſcapi, baſi præprimis triquetra, lineata, anguſta, vaginis amplis. Spatha bifida, ut plurimùm longitudine pedicellorum, ſcarioſa. Corolla alba, diametro ferè unciæ duos trientes attingente. Petala ſub-lanceolata, apice dilatata; exteriora tria interioribus latiora; omnia carinata, nervo viridi. Pedicelli etiam triquetri, ſub corolla craſſiores. Antheræ triquetræ. Filamenta petalis dimidio & paulò breviora. Semen nigrum.

LILIUM.

LILIUM.

1. Lilium, foliis lanceolatis ſparſis, floribus ſub-umbellatis, corollis revolutis. Pyrenaicum.

Lilium montanum, flavo flore. *Adv. Lob.* pag. 205. Icon incommoda.

Lilium montanum, flore maculis diſtincto. *Cluſ. hiſt. app.* 1. & altera.

Lilium montanum, flore punctato. *Hort. Elyſ.*

Lilium montanum, flavo flore, nigris & atrioribus maculis. *Cluſ. cur. poſt.*

Lilium flavum anguſtifolium. *Rudb. Cam. Elyſ.* 176. absque Synonymia *Bry*, quæ ad Lil. *Canadenſe* pertinet. Icon *Rudbeckii* ſatis commoda, quoad folia præprimis, quæ ſeptemnervia exactè exprimuntur.

Pyrenæis, in herbidis declivibus montis *Laurenti*, prope ſtagnum; Julio Junioque Annis 1767. & 1768. cum flore reperi.

Bulbus à congeneribus ſpeciebus facilè dignoſcitur, colore flaveſcente, ſquamis ſæpiùs triſulcatis. Caulis bipedalis craſſitie digiti minoris. Folia conferta in ſpiras diſpoſita, lanceolata, uncias duas longa aut longiora, unciæ quadrantem lata, erecta, adverſa, ſaturatè virentia, margine exalbido argutè ciliato, ut in *Lilio pomponio*, *calcedonico* &c., ſulcis ut plurimùm ſeptem æqualibus exarata more plantaginis, totidemque nervis ſubtùs percurſa; tribus ſulcis alternis non rarò profundioribus. Caulis uniflorus, biflorus, triflorusve, atque ex numero florum, teres, anceps, aut ſub-trigonus, pedunculi ſeſqui-unciales, ex eodem ferè apicis puncto emergunt, maculis ſordidè rubris notati, ſub-æquales; ipſorum quilibet gerit ad baſin propria bina foliola, quorum unum alterius baſin paululùm excipit. Corollæ flavæ, extùs ad baſin vireſcentes, intùs punctis prominulis inæqualibus è nigricante rubroque violaceis, purpureisve ſcabræ. Antheræ miniatæ. Odor plantæ gravis è narciſſino-hircinus.

OBSERVATIO. Specioſiſſimam hancce dum legi Anno 1767., ad Lil. *Superbum* revocandam eſſe credideram. Certiorem me fecerat Synonymorum ſ. Rudbeckianorum ſeries, quâ ſimul canadenſis ac pyrenaica planta junguntur; forſan ex Deſcriptione *Cluſii*, *cur. poſt.* qui erronée folia trinervia dicit. Nudius tertius in horto meo utramque florentem video, auſim noſtram ſeparare à ſpecie canadenſe, cujus folia trinervia tantùm, idque conſtanter, obſervantur.

FRITILLARIA.

1. Fritillaria, caule ſub-unifloro, foliis omnibus alternis. *Linn. Sp.* 436. Meleagris.

Non infrequens eundo à pago *Campeſtre* ad urbem *Clermont-de-Lodeve* juxta viam regiam; & forſan in montibus gebennicis circa montes *St. Guiral*, *L'Eſperon.*

ERYTHRONIUM.

1. Erythronium. *Linn. Sp.* 437. Dens Canis, foliis maculatis. *Bauh. pin.* 87. Dens Canis.

Etiam in monte *Calcaris*, ac rupibus elatis *Horti Dei*, Anno 1763. Majo reperi, in pratulo præprimis. Ibique copioſè naſcuntur Dianthus arenarius, deltoidæus, monſpeſſulanus; Galanthus nivalis.

TULIPA.

1. Tulipa, flore ſub-nutante, foliis lanceolatis. *Linn. Sp.* 438. *Goüan fl.* 309. Sylvestris.

Huc ſequentia pertinent Synonyma:

A. Tulipa minor lutea gallica; & italica. *Bauh. pin.* 63.

B. Tulipa minor ex luteo-purpuraſcens. *Bauh. pin.* 63. *Rudb. elyſ.* Tab. 112. Fig. 6.

C. Tulipa præcox oris candidis. *Tourneſ. inſt.*

D. Tulipa pumilio. 1. 2. 3. 4. 5ª. *Rudb. elyſ.* Tab. 109. Fig. 1-5ª.

Creſcit A, ubique circa Monſpelium. B, circa pagos *St. Bauzile* & *Ganges* in vinetis, Anno 1766. C, cum priori etiam & in *Horto Dei.* D, circa vicum *St. Pauli de Fenouilhede*, & *Pierres tortes* apud Ruſcinonenſes, 1768. Hæc etiam occurrit foliis caule longioribus, aut ſcapo foliis longiore. Flos duplo minor, quàm in Narbonenſi, vix unguem longus. Stamina tria longiora ad plana latera germinis inſident; breviora verò angulos germinis reſpiciunt. Scapus à latere bulbi ut in colchico; aſt in omnibus ſtamina omnia baſi barbata.

ASPHODELUS.

FISTULOSUS. 1. ASPHODELUS, caule nudo paniculato; foliis strictis subulatis striatis sub-fistulosis. *Fl. monsp. Hort. monsp.* 174.

In pratis montis *L'Esperon à la Barraque* vidi Anno 1764.

ORNITHOGALUM.

PYRENAICUM. 1. ORNITHOGALUM, racemo longissimo, filamentis lanceolatis, pedunculis floriferis patentibus æqualibus, fructiferis scapo approximatis. *Goüan* fl. monsp. 309.

Ornithogalum majus spicatum, flore luteo. *Rudb.* elys. Tab. 136. Icon bona.

Ornithogalum pyrenaicum. *Clus. Hist.* 187. *Cur. post.* 40.

Phalangium longissimè spicatum, filamentis latis lanceolatis. *Hall.* 1210.

In pyrenæis montibus frequens; ac in gebennicis eundo à pago *Campestré* ad montem *St. Guiral.* Junio cum flore mihi sæpè occurrit.

Altitudo tripedalis fermè. Stipulæ ad pedunculum quemlibet solitariæ, non amplexicaules, (licèt dixerit Clariss. *Hallerus*) valdè caudatæ, pedicellorum longitudine. Petala angustissima concava apice latiora, ut in Icone *Rudbeckii*, sulphurea, nervo dorsali virescente. Stamina non alia aliis angustiora, sed tantùm alterna breviora observavi. Flores 50-60.

NOTA. Ab Ornithogalo *Narbonense*, cui proximum, facilè dignoscitur, foliis vix palmaribus angustissimis, quæ in *Orn. Narbonensi* sesquipedalia, pollicem lata.

MINIMUM. 2. ORNITHOGALUM, scapo angulato diphyllo, pedunculis umbellatis ramosis. *Goüan fl.* 309.

β. Ornithogalum campestre bulbiferum. *Col. ecph.* 323. *Rudb. elys.* 139.

Sponte hæc varietas in satis circa Monspelium oritur eum aliis permixta. Scapi, foliaque pilosa tàm in ista varietate, quàm in specie genuina. Diversa autem est bulbillis tantùm ad exortum pedicellorum umbellæ insidentibus, glomeratis.

SCILLA.

HYACINTOIDES. 1. SCILLA, racemo longissimo, floribus sub-verticillatis, pedunculis patentibus.

Bulbus Eriophorus orientalis. *Bauh. pin.* 47. & antiquorum.

OBSERVATIO. Ad genus proprium nondùm redacta fuit, licèt ab Annis circiter 100. in Horto Regio & Hortis quàm plurimis Monspeliacis culta. Hanc primò florentem vidi Anno 1767., dùm vacabam publicis Demonstrationibus, tuncque *Linnæo* missam feci.

Bulbi ad bulbum principem innumeri, pugno majores, eriophori, conici, succo tenaci turgent. Scapus tripedalis lævissimus nitens, è medio ferè ad apicem florens. Folia plana unciam lata semi-pedem longiora. Pedicelli patentes, cærulei (ut scapus summus) terni quaterni, adeò sibi proximi, ut ferè verticillati videantur, pollicemque longi. Corollæ omninò è violaceo-cærulescentes, minimæ. Germen album. Stipulæ vix conspicuæ, solitariæ, & à pedicello vicino paululùm remotæ. Floret Majo. - - - Probè notat *Dodonæus*, quòd, nisi sæpiùs à bulbo principe avellantur & removeantur bulbilli, per annos sæpè viginti non florebit.

FRANKENIA.

HIRSUTA. 1. FRANKENIA, caulibus hirsutis, floribus fasciculatis terminalibus. *Linn.* Sp. Plant. 473.

Franka maritima supina multiflora caulibus hirsutis. *Mich.* Tab. 22. Fig. 2.

Frequens mihi occurrit in sabuletis circa insulam *de Maguelone*, *au Canal Royal*, & *sur le Mole à Cete* permixta cum Frank. pulverulenta & Frank. lævi.

Caules procumbentes, humique appressi, paniculato-dichotomi. Folia thymi, ad basin præprimis ciliata.

TRIGLOCHIN.

MARITIMUM. 1. TRIGLOCHIN, capsulis ovatis sexlocularibus. *Linn.* Sp. 483.

Gramen spicatum alterum. *Bauh. Theat.* 82.

In

In paludosis circa stagnum, *à Perauls*, *Lattes*, Anno 1768. copiosè reperi cum palustre mixtum, atque cum plantagine cornuti. Hinc fortassè *Magnolius* pro una eademque specie ipse utrumque habuerat.

Class. OCTANDRIA.

DAPHNE.

1. DAPHNE, floribus axillaribus geminatis, folliis lineari-lanceolatis. Tab. XVII. Fig. 1. DIOICA.

Sanamunda *Clusii Hist.* 88. I^a. potiùs quàm aliæ species, ex cicatricibus foliorum deciduorum; licèt ad Passerinam revocet *Linnæus*.

In apricis pyrenaicis eundo à pago *S. Pauli de Fenouilhede* ad pagum *St. Martin* ad Lævam in saxosis ultra pontem dictum *de Lafous*, Anno 1768. cum amicissimis Viris *Bouzgat* & *Razouls* copiosè reperi. Hanc primùm mecum communicaverat D. *Pech*, Medicus Narbonensis, ab ipsomet in montibus dictis *les Corbieres* lectam.

Frutex pedalis strictus ramosus, cortice suberoso lævi obductus. Rami alterni erecti rigidi, foliorum deciduorum persistentibus cicatricibus exasperati (ut fert Icon *Clusii*) & ad apicem caulis plures simul, more juniperi, abietis, similiumque. Folia conferta imbricata ferè, glaberrima, neque ad lentem vitream spectata oris ciliata (ut Passerina ciliata *Linn.*) lineari-lanceolata, myrtina, lineas 4. longa, vix lineam lata, circa apicem, seu latiorem partem. Flores sessiles axillares, bini semper; alter alio seriùs floret; corollæ ex albido-sulphureæ, tubo basi ventricoso, apice quadrifido, laciniis acutis. Fructus non vidi. Planta mascula, à fœmina nullo pacto diversa.

2. DAPHNE, floribus aggregatis lateralibus, foliis lanceolatis obtusiusculis subtùs lomentosis. *Linn.* Sp. 510. ALPINA.

Chamælæa alpina saxatilis flore pallido italica. *Barr.* 234.

Chamælæa folio infernè incano. *Bauh. pin.* 1462.

Thymælæa saxatilis oleæ folio. *Tournef. inst.* 594.

Thymælæa foliis ellipticis calvescentibus. *Hall.* Edit. 2. n. 1026. Bonum nomen.

Ad pagum *Campestre* in rupetis dictis *les Rouquets* Annis 1767. & 1768. cum fructu collegi.

Radix inter saxa altè defixa. Cauliculi fruticulosi erecti, vix palmares, velut brachiati, apice foliosi floriferique. Folia alia lanceolata, alia obovata eaque sæpiùs emarginata, ad lentem vitream hirsutie cana; non secùs ac calyces, fructus. Folia tenella oculo nudo hirsuta apparent, dein paululùm calvescunt; ac pubem, tantùm per lentem conspicuam, servant.

3. DAPHNE, floribus congestis terminalibus sessilibus, foliis lanceolatis nudis. *Linn.* Sp. 511. CNEORUM.

Thymelæa, foliis linearibus aristatis glabris, floribus sessilibus umbellatis. *Hall.* Edit. 2da. 1027.

Thymelæa alpina linifolia humilior flore odoratissimo. *Scheuchz.* Tom. IV. 141. cæruleo. *Tournef.*

Ultra pagum *Campestre*, in sylva *Salbous*, frequens obvia. Flagelli ex eadem radice plures nudi, cicatricibus foliorum deciduorum deletis, apice floriferi foliosique. Flores amœnissimè cærulei, purpureive, odoris suavissimi. Hanc Anno 1766. ab amico D. *de Lapomarede*, *Abbate*, habueram; ac annis subsequentibus cum ipso legi. Variat foliis acutis; & obtusis, hisque emarginatis.

Class. DECANDRIA.

SAXIFRAGA.

1. SAXIFRAGA, foliis radicalibus aggregatis ligulatis cartilagineis integerrimis, margine supra punctatis, caule racemoso. MEDIA.

In Valle *Eynes* pyrenaica Anno 1768. ad aquarum scaturigines cum sequentibus collegi.

Radix

Radix perennis multicaulis. Caules palmares simplicissimi viscosi villosi, pilis apice glutiniferis capitato-glandulosis purpurascentibus. Folia radicalia in rosulam densam congesta glaberrima margine cartilaginea, basi tantùm ciliata, mucronata. Ad paginæ superioris marginem occurrunt puncta concava serie simplici, ad basin nulla aut obliterata. Folia caulina pauca alterna glutinosa villosissima. Racemus simplicissimus. Pedunculi alterni uniflori ex axilla folii ipsoque paulò longiores, nudi, foliolove unico circa medium; valdè pilosi, purpurei. Calyces colorati villosissimi. Corolla purpuro-cærulea, petalis obtusis vix calycem superantibus, purpuro-violaceis neque flavis acutis & calyce multò longioribus; quibus notis à *Sax. mutata* sufficienter discrepat!

OBSERVATIO. A *Sax. mutata* differt floribus purpuro-violaceis; petalis obtusis seu ob-ovatis, non autem acutis; racemo simplici, non verò pedunculis multifloris. Specimina *Sax. mutatæ* à me lecta, & ipsa, quæ ab *Hallero* habui, ab ista omninò differunt. Vidi & folia quædam *Sax. mutatæ* cum punctis foliorum marginalibus; de hoc tamen neque apud *Linnæum* neque apud *Hallerum*, *Seguierium*, *Scheuchzerum*, ulla fit mentio.

CLUSII. 2. SAXIFRAGA, foliis cuneiformibus semi-dentatis, caule paniculato folioso.

Saniculæ montanæ alterius, secunda species. *Clus. Hist.* 308.

Sanicula montana rotundifolia minor. *Bauh. pin.* 243. potiùs quàm sub *Saxif. geo.*

Sanicula montana longifolia forsan? *Bauh. pin.* 243.

Saniculæ alpinæ aliquatenùs affinis. *Bauh. Hist.* 2. pag. 708. Icon sat congrua.

β. Sedum montanum hirsutum mucronato & dentato folio, flore albo guttato. *Moriss.* 408. *Sect.* 12. *Tab.* 9. *Fig.* 13.

In monte Calcaris secùs rivulos *à Laigual* frequens occurrit. Radix perennis; caulis palmaris pedalis, villoso-viscidus, angulatus, ramosus. Folia radicalia atque caulina, uniformia, cuneiformia basi in petiolum attenuata, è medio ad apicem tantummodò serrata, viscida, villosa. Rami ex alâ folii ejusdem formæ, dichotomi multiflori. Corolla alba infera acutiuscula, calyce duplo longior. Calyx sub-quinquephyllus, absoluta florescentia reflexus, persistens.

RETUSA. 3. SAXIFRAGA, propaginibus prostratis, foliis oppositis quadrifariam imbricatis punctatis, triquetris acutis plano-exstantibus, floribus terminalibus geminatis. Tab. XVIII. Fig. 1.

Pyrenæis in monte *Laurenti* legit D. *Bourgat*; & Anno 1770. D. *Costa*, Professor Botanices Perpiniani. Similem non video apud Auctores. Radix perennis multiceps. Cauliculi plurimi humifusi sempervirentes; propaginibus, seu ramulis, confertis axillaribus; aliis anno vertente, plurimis verò insequente floriferis, fecundis. Folia in rosulas densissimas imbricata opposita triquetra, retusa instar *Aloës retusæ*, plano-exstantia, suprà punctis excavatis marginalibus, ut in *Sax. cæsia*. E Centro rosularum prodit pedunculus vix semi-uncialis anceps, unica aut bina, foliorum oppositione, quarum una ad medium pedunculum, alia ad ipsius apicem sita est; ex ultima oppositione pedunculi duo simul erumpunt sub-ancipites aut tetraquetri, vix lineam longi uniflori. Corolla purpuro-cœrulea, ut in *Sax. oppositifolia*. Capsula valdè mucronata.

OBSERVATIO. Ab omnibus varietatibus *Sax. oppositifoliæ* ab *Hallero* recensitis, Num. 980., abundè distat. An ergo huc pertinet Synonymia, *Sedum alpinum ericoides purpurascens. Bauh. pin.? Morissoni?* ac aliorum?

GERANIOIDES. 4. SAXIFRAGA, foliis radicalibus palmato-quinquelobis, trifidis, lateralibus coalescentibus, rameis subulatis, laciniis calycinis dilatatis. Tab. XVIII. Fig. 2.

Saxifraga foliis radicalibus reniformibus quinquelobis multifidis, caulinis linearibus, caule ramoso nudo. *Linn.* Sp. 578.

In Valle *Eynes* ad fontium scaturigines & rupes umbrosas. Radix perennis, fibris stipata, stolonifera. Caulis semi-pedalis pubescens viscosus. Folia radicalia petiolo unciali villoso & amplexicauli annexa, quinqueloba, lobis acutè trifidis; intermedius magis abscedit, laterales duo utrinque coaliti eò ut folium videatur trilobum, lobis lateralibus quinquedentatis. Juniora folia sæpè cordata quinque aut septemlobata, lobis integerrimis æqualibus. Propagines ex ala foliorum radicalium; his non rarò folia opposita. Fig. 2. Litt. AA. Folium caulinum sæpiùs unicum, interdùm geminum aut nullum. Variat, modò trilobum, lobis acutissimis, medio integerrimo, lateralibus unidentatis; modò trilobum, lobis omnibus bidentatis aut tridentatis. Folium caulinum medium (dum bina adsunt) petiolatum; summum verò sessile. Pedunculi axillares alterni sæpiùs triflori, rarò quinqueflori. Pedicelli alterni, distincti foliis subulatis; flos inferior aliis duobus, quibus stipatur, priùs floret; dein intermedius; demùm terminalis. Calyces urceolati ferè ut in

Rosis,

Rosis, laciniis longis acutis. Petala alba lanceolata obtusiusculа magnitudine *Sax. cespitosæ*, *hypnoidis*, *granulatæ &c.* Stamina rigidula longitudine calycis. Capsula valdè bifurcata, mucronibus divergentibus. Peracta florescentia calyces admodùm turgent atque ipsorum laciniæ ita ampliantur, ut non malè Rosarum calyces æmulentur magnitudine & formâ.

5. SAXIFRAGA, foliis radicalibus palmato-quinquepartitis, lobis lateralibus coalescentibus multifidis caule paniculato laxo. Tab. XVIII. Fig. 3. PETRÆA.

Saxifraga foliis caulinis palmato-tripartitis, laciniis subtrifidis, caule ramosissimo laxo. *Linn.* Sp. 578.

Saxifraga alba petræa ponæ. 337. Certissimè; ex collata *Seguierii* planta.

Sedum tridactylites alpinum majus album. *Bauh. prodr.* 131.

Sedum tridactylites alpinum majus simile, sed foliis latioribus. *Bauh. prodr.* 131.

OBSERVATIO. Specimina plurima floribus sulphureis, petalis integris ovatis, Anno 1767, ad aquarum scaturigines in Valle *Eynes* adeò majora reperi, ut diu dubitaverim, num foret *Sax. petræa*, *grönlandica*, aliave. Hanc ergo cum amicis communicavi. Clariss. *Linnæus Saxifragam ascendentem* dubitanter pronuntiavit. Clariss. *Hallerus* cum suis speciminibus siccis hanc conferens, plantæ suæ Num. 990. non absimilem esse scripsit. Sed specimina mea adeò, ab iconibus *Sax. grönlandicæ*, *Allion.* Tab. 3. Fig. 2. *OEder* Tab. 68. & *Sax. ascendentis*, diversa; adeò tamen iconibus *Ponæ* & *Morissoni* congrua videbantur, ut Nemausum adire coactus fuerim, quò Herbarii Seguieranii plantam in baldo monte lectam explorarem. Vidi igitur plantam meam Seguierianæ ab ipso Auctore celeberrimo lectæ omninò similem esse. Ne verò ii, quibus in posterùm obvia fieri poterit hæc nostra, altior humiliorve, varietatibus decipiantur, iconem descriptioni subjungimus.

Radix perennis multiceps. Caulis pedalis altiorve, ab imo ad summum ramosus, basi purpurascens, crassitie pennæ anserinæ, villosus, pilis glutiniferis tectus. Folia radicalia (A) cordato-palmata tripartita aut quinquepartita. Lobo medio trifido ut plurimùm, vix aliis majore; lateralibus bifidis trifidisve; petioli unciales planiusculi lati, margine sub membranaceo, semi-amplexicaules. Folia caulina radicalibus non latiora, breviùs petiolata, semper quinque-partita. Lobus medius latior cuneiformis quinque aut septem-fidus, sæpè bi-trifidus (BB). Lobi laterales (CC) supra basin coaliti invicem, etiam multifidi, laciniis omnibus acutis. Folia omnia ex utraque parte pilis glutiniferis referta, interdùm glabra (hinc conjungo Speciem *Halleri* Num. 990.) folia summa eò minùs incisa, quò summo cauli propiora. Ramea omnia linearia integerrima, raro dentata; rami axillares erecti multiflori. Pedunculi alterni uniflori, biflorive, foliolo subjecto vix longiores. Calyces viscidi, laciniis brevibus. Petala alba, aut amœnè sulphurea, ovata integerrima, aut obovata & sub-emarginata. Stigmata apice dilatata, ergo & crassiora; quod in congeneribus perrarum.

SILENE.

1. SILENE, caule paniculato villoso, pedunculis axillaribus filiformibus solitariis patentibus. PORRIGENS.

Lychnis annua chalepensis foliis parùm hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis. *Moriss.* 2. 541. *Tournef. Inst.* 338.

Annua planta. Radix ramosa. Caulis tripedalis ramosissimus laxus, pilis glutiniferis patentibus confertissimis hirtus. Rami alterni ramosissimi acutangulum efformantes. Folia radicalia biuncialia ferè, mollia, viscosa, lanceolata, acuta, duos unciæ trientes, aut unciam lata; in ramis sæpè secunda, angustata, magis acuminata. Pedunculi è singula caulis ac ramorum alâ solitarii filiformes villoso-viscosi, unciales. Floriferi patentes. Fructiferi ferè reflexi & porrectiores. Calyx ovato-oblongus, ferè 5. partitus villosus, laciniis acutis. Corollæ dilutè purpurascentes. Capsula globosa.

2. SILENE, floribus spicatis alternis secundis sessilibus, petalis bifidis. *Linn.* Sp. 595. NOCTURNA.

Lychnis sylvestris hirsuta elatior spicata, lini colore. *Barr. icon.*

In sabuletis circa *Castelnau* ad Lævam, in elato colle ad molendinam *les Guilhens*, atque ultra pontem *Juvenal*, Majo Junioque collegi.

Caulis rigidus hirtus scaber, basi non rarò purpurascens; ramo uno aut altero à caule discedente. Folia radicalia ovato-lanceolata villosa scabra; folia caulina magis angustata, longiora, uncialia fermè, magisque acuminata. Flores ad ramum quemlibet sæpiùs terni quaterni, alterni secundi subsessiles distantes; inferior à vicino uncias ferè duas distat; cæteri magis approximati. Calyces hirti; floriferi patuli longi cylindrici; fructiferi magis erecti, ad caulem appressi, magisque ovati. Sub fructu pedunculi ipsimet elongantur.

 In

In horto culta variat, caule altiore ramosiore flexiliore; foliis majoribus mollioribus; floribus ad ramos decem, duodecim; petalis dilutioribus; calycibus hirsutissimis; glaberrimisve.

STELLARIA.

BIFLORA. 1. STELLARIA, caule flaccido, foliis linearibus, pedunculis axillaribus sub-bifloris, altero ebracteato.

Stellaria biflora. *Linn.* Sp. pl. 604.

Sagina biflora. *OEder. Flor. Dan. Tab.* 12.

Alsine polygonoides foliis brevibus flore albo. *Seg. ver.* 177. Tab. 4. Fig. 1.

Alsine foliis linearibus obtusis, calycibus viscidis. *Hall.* Edit. nova. Num. 863. *var.* 496.

OBSERVATIO. Ex speciminibus nanis Descriptionem sumsit forsan Clariss. *Linnæus.* Planta enim non scapos gerit radicales, sed equidem ramosa, facie *Saginæ procumbentis*, ut possit facilè pro ipsa haberi.

Pedunculi axillares solitarii, supra exortum & spatio bilineari, bifidi. Pedicelli duplo longiores ipso communi pedunculo. Horum unus alio longior in medio gerit bracteas duas ovatas concavas, oppositas, quibus caret alter. Duæ aliæ bracteæ occurrunt ad locum, ubi scinditur bifariam communis pedunculus. Flores & calyces magnitudine *Saginæ procumbentis.* Vidi ipsam cum pedunculis unifloris (ut in Icone *OEderi*); imò & pedunculis multifloris, ut in *Holosteo umbellato.* Hinc facilè conjicitur, quantum in determinandis speciebus ad specimina nonnulla confugere necessarium sit.

ARENARIA.

BIFLORA. 1. ARENARIA, foliis obovatis obtusis, caulibus procumbentibus, pedunculis axillaribus bifloris. *Linn. mant.* 71.

Alsine caule recto prostrato, foliis ovatis obtusis. *Hall.* Num. 877. Certò.

Variat etiam pedunculis unifloris, aut bifloris; uno absque bracteis non secùs ac in *Stell. biflora*; & pedunculus bracteatus alio sæpè longior, non raró ipso brevior; ut video ex Speciminibus meis & Hallerianis simul collatis.

FASCICULATA. 2. ARENARIA, caule paniculato stricto dichotomo, foliis subulatis striatis, calycibus acuminatis, nervosis striatis.

In sabuletis circa urbem *à Boutonet*; & *à Meyrueis.*

Radix ramosa dura. Caulis è basi ramosus, vix palmaris rigidus, pilis appressis scaber; hinc sæpè purpurascens; articulis incrassatis. Rami rigidi altitudine caulis fermè, alterni, apice dichotomi. Folia subulata, valdè acuminata nervosa striata, basi coalita, etiam non raró colorata. Flores alii ex caulis & ramorum prima divisione solitarii, brevi pedunculo affixi; alii congesti terminales quini, seni &c. Calyces ex ovato valdè acuminati, lineas tres quatuorve longi nervosi striati. Foliola omnia inæqualia, basi paululùm imbricata sub-ciliata. Petala alba vix longitudine germinis, minima. Antheræ globosæ didymæ. Styli tres calyce triplo breviores, inclusi, petalis duplo longiores. Capsula minima, vix pulici æqualis semina ad lentem vitream, rostrata seu unidentata.

GRANDIFLORA. 3. ARENARIA, foliis lanceolatis, cauliculis multifloris, foliolis calycinis inæqualibus, exterioribus cordato-ovatis latioribus.

Arenaria, foliis subulatis strictis, radicalibus confertis, caulibus unifloris. *Linn. Sp.* 608. *Fl. monsp.*

Alsine uniflora & grandiflora, foliis acuminatis, petalis integris. *Allion.* Tab. 10. Fig. 1.

Olim circa lucum gramuntium, nuper in monte *St. Guiral*, eundo à pago *Campestre* ad montem Calcaris, in herbidis copiosè reperi.

Radix perennis multiceps. Cauliculi plurimi, triunciales, foliorum conjugationibus 2-8, & sæpiùs simplicissimi. Folia plana lanceolata aut ovata, ad radicem præprimis lætè virentia, pubescentia, si ad lentem spectentur. Flores terminales, ad apicem cauliculorum solitarii, bini, terni, quaterni, erecti. Pedunculi unciales, ergo aut solitarii aut alterni, prout simplex aut ramosus est quilibet cauliculus. Calyces magni, foliolis inæqualibus exterioribus latioribus (ut in quamplurimis cistis) ovatis, basi invicem sibi incumbentibus; quâ notâ specimina nana ab *Allione* mihi data cum his meis eadem esse judicavi!

OBSERVATIO. Ex his ergo patet, Clariss. *Linnæum* & *Allionum* Descriptiones suas fecisse ex plantis nanis, in solo arido nivalique enatis.

SPERGULA.

SPERGULA.

1. Spergula, foliis linearibus oppofitis lævibus, pedunculis folitariis longiffimis. *Linn. Sp.* 631. caule repente. *OEder. icon. fl. dan.* 12. Saginoides.

Alfine foliis linearibus connatis, pediculis longiffimis unifloris. *Hall.* 862.

In fabuletis circa *Campeftre* cum Arenaria *faxatili*, *laricifolia*, *hifpida*, *tetraquetra* per annos plures collegi.

Facies faginæ & ftellariæ *biflora*. Caulis rigidulus ramofus. Folia fubulata, fubtùs bifulcata, lævia, nitida, fermè imbricata. Pedunculi longiffimi uniflori, infra medium infracto-obliqui, è medio bractearum. Capfulæ ovatæ magnitudine calycis.

Claff. ICOSANDRIA.

SPIRÆA.

1. Spiræa, foliis bipinnatis, floribus hermaphroditis mafculisque. Aruncus.

Spiræa floribus dioicis, foliis fuprà-decompofitis. *Linn.* Sp. 702.

OBSERVATIO. In Loco natali, pyrenæis ad montem *Laurenti* collegimus cum floribus aliis mafculis, aliis hermaphroditis. In horto translatam eandem obfervavi per Annos 1769. 1770. 1771. Stamina primò è calycibus erumpunt, ipfis longiora; germine vix confpicuo. Peracta florefcentia fenfim accrefcunt germina, extra calyces emergunt, perfiftentibus ipfis ftaminibus; idque more *Alliorum*, *Ceparum &c.*, quorum ftyli vigente flore inconfpicui ac veluti deficientes, dein floribus deciduis elongantur. Hinc fanè error apud innumeros Botanicos, qui hanc à congeneribus diverfam, dioicam fcilicèt, fecère! Præter flores hermaphroditos, adfunt ad apices ramulorum flores tres, quatuor, pluresve, mafculi. Cl. *Ludwigius* ipfam quoquè vidit *androgynam*, quam ego femper polygamo-monoicam obfervavi. Annon igitur polygama foret per hermaphroditos atque fœmineos flores, aut etiam monoicos tantùm! alii inquirant.

2. Spiræa, foliis oblongiufculis apice ferratis, corymbis lateralibus. *Linn.* Sp. 701. Crenata.

Non Hifpaniæ & Sibiriæ tantùm incola; fed etiam in montibus gebennicis, viâ quâ itur à pago *Campeftre* ad aquas thermales *Baniols les Bains*; *à la Liquiffe* prope pagum *Nant*; ac in monte Larzac. 1770.

Frutex. Variat foliis ovatis aut acutis; integerrimis aut bidentatis, tridentatis, more Globulariæ, quæ *alypum montis Ceti*.

ROSA.

1. Rosa, germinibus ovatis, pedunculisque hifpidis coloratis, petiolis hifpido-aculeatis, calycibus omninò foliofis. Tab. XIX. Pyrenaica.

In ingreffu pyreneæ Vallis *Eynes*, cum Rofa pomifera; & *à la font des Efclos* circa urbem *Mont-Louis*.

Omninò diverfa à Rofa alpina, quam etiam in pyrenæis & in *Horto Dei* collegi; neque ex collatis fpeciminibus ad ullam Linnæanam Hallerianamve fpeciem revocare potui.

Frutex pedalis, bipedalis; cortice fæpè colorato; lævi obductus. Rami debiles, etiam colorati alterni, biunciales, apice uniflori tantùm. Folia in ramo quolibet tria quatuorve alterna pinnata, foliolis quinque aut feptem ovatis, aut cuneiformi-truncatis glabris, duplicato-ferratis; fummis, feu extimis, majoribus. Petioli hifpidi. Stipulæ valdè decurrentes apice divergentes, fuprà glabræ, fubtùs punctis prominulis glutiniferis glandulofis fcabræ, ciliatæ; in adultioribus calvefcentes. Pedunculus ad apicem rami uniflorus, flori concolor, hifpidus, folio oppofito brevior; ad bafin pedunculi adeft bractea ovato-lanceolata glabra, ciliata, ftipulis duplo major. Calyces ovati; germina aculeis hifpida; foliola calycina longa, apice dilatata, lanceolata, ferrata, inæqualia, uno alterove fæpiùs fubulato, nec dilatato; margine ipforum albo tomento denfo induti. Petala intenfè rubra; biloba aut emarginata.

OBSERVATIO. Cicatrices in caule non vidi; ut inde judicarem, num (ficut in Rofis, quæ fenefcendo aculeos fpinulasque exuunt) [& *alpina* præprimis] ipfa, dum junior, aculeos fupra caulem habuerit. Differt à *Rofa alpina*: Primò, foliolis feptenis ovatis, non verò novenis lanceolatis. Secundò, ftipulis majoribus magis decurrentibus, fubtùs fcabris; atque bractea majori. Tertiò, Pedunculis multò magis hifpidis & aculeatis; germine fpinulis horrido. Quartò, foliolis calycinis, non fubulato-fetaceis, fed dilatato-lanceolatis. Infuper à Rofa Num. 1104. *Halleri*, & Num. 7. *Crantzii* aliena videtur.

POTENTILLA.

RUPESTRIS. 1. POTENTILLA, foliis pinnatis; foliolis quinis ovatis crenatis, caule erecto. *Linn.* Sp. 711.

Cum foliis pinnatis, foliolis quinis, ut refert *Linnæus;* olim in monte Calcaris reperi. Ast in *Horto Dei* & in sylva *Laigual* cum foliolis septenis, sicut Clariss. *Hallerus.* Porrò foliolis novem, atque hinc à Denominatione Linnæanâ aliena visa fuit.

Class. POLYANDRIA.

CISTUS.

OELANDICUS. 1. CISTUS, suffruticosus procumbens exstipulatus, foliis oppositis oblongis utrinque glabris, petiolis ciliatis, petalis emarginatis. *Fl. monsp.* 263.

Chamæcistus secundus *Clusii.* *Hist.* 73. & primus fortè. Ejusdem. 73.

Olim cum *Linnæo* & amicis nonnullis communicavi, & quæsivi, num foret Cistus *œlandicus*, aut *italicus?* (proposui enim sub primo nomine; fl. monsp. 263.). Ab ipsis expostulavi Cistum *œlandicum* Linnæi, Cistum *Crantzii* Num. Tab. 6. Fig. 1., Cistum *Gerardi* gallopr. Num. 10., & Speciem Hallerianam, Num. 1034. Nunc certior factus, ex collatis singulis plantis, assero plantam nostram esse speciem, Linnæi, *œlandicam.* - - - Descriptioni Clariss. *Gerardi*, Notis *Halleri* & *Crantzii*, non habeo, quæ addi possint.

Quod autem ad Cistum *Seguierii*, Tom. III. Tab. 6. Fig. 2. spectat (*Crantz.* Fascic. 2. pag. 74.) vidi in Herbario ejus plantam ab ipso lectam; & absque dubio jungendæ simul veniunt species *Crantzii*, pag. 73. num. 4. Tab. VI. Fig. 1. & species ultimâ dubia *** ejusdem pag. 74. hæc, & *Seguierii* sicca à *Cisto œlandico* differunt tantùm magnitudine; plantâ Seguierianâ nimirùm omnibus partibus duplo majori. An hinc satis ab *œlandico* diversa?

DELPHINIUM.

HYBRIDUM. 1. DELPHINIUM, nectariis tetraphyllis, labellis superioribus integris, inferioribus bifidis apice barbatis foliis palmatis, lobis acutis.

Olim habui ex *Linnæo* semina; & ab annis novem plantam in horto quotannis florentem observavi, nusquàm cum fructu maturo. Accipe Linnæanæ Epistolæ verba: (A.) *

Radix perennis facie *Napelli*, *Doronici* &c. Caules plures glaberrimi simplicissimi glauci bicubitales cavi. Folia, facie *Staphisagriæ*, utrinque glaberrima glaucescentia, nervis anastomosantibus percursa. Palmato-partita; radicalia lobis septem, lateralibus coalescentibus, intermedio soluto; caulina media lobis quinque, demùm tribus atque angustioribus acutioribusque. Petioli sub-triquetri, seu subtùs carinato-angulosi, suprà planiusculi, foliis duplo longiores. Racemus terminalis, simplicissimus laxus, floribus circiter 24. Pedunculi uniflori, ferè unciales glaberrimi. Bracteæ subulato-setaceæ ad pedunculum quemlibet ternæ. Duæ scilicèt geminatæ ad basin corollæ loco calycis; alia longior vaga, ad basin, aut interdùm ad medium pedunculi. Corollæ cæruleæ magnitudine *Delph. ajacis.* Nectaria cærulescenti-atra, petalis æqualia ferè, labellis quatuor (seu utrinque binis instar *Staphysagriæ*) invicem sibi incumbentibus; superiora duo integra calcarata duriora, intra cornu supremi petali vaginata; inferiora duo tenerrima bifida apice pilis flavis barbata, non calcarata, basi germinum affixa.

AQUILEGIA.

VISCOSA. 1. AQUILEGIA, caule sub-nudo sub-unifloro, foliis ternatis, foliolis petiolatis sub-trilobis. *Goüan. Fl. monsp.* 267. - - Tab. XIX.

Caulis pedalis, humiliorve; pilis glutiniferis hispidus, simplicissimus, ramo tantùm uno alterove. Petioli unciales, biunciales aut triunciales, etiam pilosi atque viscosi; vaginis amplis coloratis amplexicaulibus.

---

* (A.) Inclusa semina sunt hybridæ plantæ hoc anno fœcundatæ. Mater est Delphinium *elatum;* pater est Aconitum *napellus.*

Linn. Epist. 8br. 1762.

libus. Folium radicale prius ( ) palmato-trilobum, lobulis bilobis trilobisve. Folia cætera radicalia 4-5, ternata, foliolis æqualiter petiolatis obtusis digitato-tripartitis; laciniis lateralibus trilobis quadrilobisve; intermediâ triloba semper. Folium caulinum unicum ut plurimùm (rarò duo) ternatum; foliolis integerrimis lanceolatis, intermedio longiori; aut si adsit alterum folium, id è regione pedunculi alterius ( ) lanceolatum & simplicissimum. Pedunculi duo, unus axillaris, terminalis alter, uniflori. Capsulæ quinque viscosæ, venoso-reticulatæ. Variat caule brevi unifloro, aphyllo. Flores non vidi.

ADONIS.

1. ADONIS, floribus pent-decapetalis, fructu ovato. *Linn.* Sp. 772. *Moriss.* Sect. 6. Tab. 9. APENNINA.
Adonis radice perenni flore dodecapetalo β. *Hall.* Edit. 2. Num. 1157.

OBSERVATIO. Non adeò similis Adonidi *vernali*, ut ægrè distinguantur à se invicem, sicut voluit *Linnæus*, Sp. pl. 772. Adonidem *vernalem* in monte Calcaris *à Meyrueis*, & Adon. *apenninam* legi in valle *Eynes* pyrenæa; utramque in horto vivam habeo; & Notis sequentibus distinguo.

A. Adonis APENNINA.

Caulis sesqui-pedalis, in juniori planta pubescenti-cinereus; in adultiori calvus, glaberrimus, ramis alternis, ad genicula crassioribus, lineatus. Folia radicalia maxima! (petiolo semi-pedali sulcato, basi caulem vaginante) ambitu ferè orbiculari, quadruplicato-pinnata, pinnis oppositis, pinnulis alternis, foliolis lanceolato-linearibus acuminatis lævibus inermibus; insertionibus omnibus callo albo notatis. Folium caulinum infimum ad basin prioris (seu infimi) rami simile, sed minus; vagina amplexicauli ampla, petiolo vix semiunciali. Caulina rameaque vix petiolata, semi-amplexicaulia, vaginis ferè nullis, & pinnulis adeò sibi proximis, ut folia videantur (ut plurimùm) digitato-multifida. Vaginæ ipsorum non exuunt pubem!

Flos terminalis, in quolibet ramo solitarius, petalis obovatis aut lanceolato-ovatis. Calyces pilosi sub-globosi, colorati, concavi, lineis striisve discoloribus perfusi. Pedunculi sulcati, non verò caulis. Semina ovata cincta margine elevato, mucrone recurvo, glabra!

B. Adonis VERNALIS.

Caulis statim à radice ramosus, pilosus, demùm calvescens, striatus, vix pedalis, breviorque; geniculis *æqualibus, seu minimè tumidis.* Folia primo Vere plura simul è radice erumpunt & caulem juniorem obtegunt (rectè notante *Hallero*); dein alia in caule imo, alia ad insertionem ramorum solummodò consident, vaginis amplissimis longis, terminatis folio multifido vaginis ipsismet triplo breviore! Hinc propriè nulla dantur folia radicalia! Cætera caulina atque ramea, à prioribus omninò diversa sunt; quò enim summum caulem attingunt, eò magis decomposita, modò sanè contrario ac diverso. Ipsorum vaginæ brevissimæ, semi-amplexicaules; foliola omnia vix lineas duas longa, rigida, pungentia. Nulli occurrunt ad insertiones foliolorum calli. Pedunculus terminalis uniflorus, semi-uncialis, vixque è folio summo emersus calyx constat foliolis è viridi-flavis, aut sordidis, hirsutis, concavis, aut planis lanceolato-ovatis corrollâ duplo brevioribus. Petala magis angustata seu lanceolata quàm in antecedenti, etiam lineata. Semina apice crassiora, hirsuta, infra apicem mucrone tenuissimo donata!

Ex his omnibus, cuilibet speciei apponenda est Demonstratio sequens:

1. Adonis *apennina*, seminibus angulatis acuminato-mucronatis glabris.

2. Adonis *vernalis*, seminibus æqualibus apice crassioribus, infra apicem stylatis, hirsutis.

RANUNCULUS.

1. RANUNCULUS, foliis radicalibus reniformibus trilobis quinquelobisve, caulino palmato sessili. PYRENÆUS.
Tab. XVII. Fig. 1. & 2.

Dum lustrarem rupes ad Lævam montis *Laurenti*, in eum incidimus; ibi soluta nive cum Carice *atrata*, Gentiana *pyrenaica*, Salicibus perplurimis, copiosè floret.

Radix perennis sub-napiformis, obliqua, grumosa, constans napulis plurimis, & exsuccis vaginis foliorum anni præcedentis persistentibus. Folia radicalia hirta, quatuor aut quinque (etiam in minimis speciminibus) orbiculato-reniformia, unciam ferè lata, quinqueloba, lobo medio altiùs secto, lateralibus coalitis ultra medium; lobis omnibus acutè crenatis, inferioribus circa hilum integerrimis, aut

 magis

magis crenatis. Folium caulinum unicum sæpiùs, ad medium caulem sessile palmato-quinquepartitum, ferè ut in Ranunculo *acri*, lobis lanceolatis trifidis, bifidisve. Accedit quandoque folium alterum paulò infrà florem, priori simile, sed multò minùs, lobisque angustioribus integerrimis. Petioli unciales, longioresve, hirsutie cani, vaginis amplis hirsutissimis. Caulis unicus (neque in sexcentis plantis geminus occurrit) biuncialis, palmaris & pedalis, semper tamen uniflorus, hirtus, unifolius, rarò bifolius. Calyx coloratus hirtus foliolis acutis. Petala intensè flava, aureave; corolla diametro ferè unciali.

NOTA. Nequit esse Ranunculus *nivalis*. Linn. Cùm ipsemet ab omnibus suis speciebus diversum esse in litteris fassus sit! 2.) Ranunculi nivalis specimina omnia ab amicis communicata, *Dick*, *Bergio*, *Hallero*, prorsùs à nostro dissimilia sunt. 3.) Minùs ad ullas ex varietatibus *Crantzii* Tab. 4. accedit; ipse enim (qui sat lubenter aliorum Descriptiones & Icones impugnat) verò similiter Delineationi Iconum suarum invigilavit? Et quantum Ranunculus noster ab Iconibus ejus discrepet, cuilibet icones *Crantzii* & nostras conferenti patebit. Tandem specimina *Seguierii* ac nostra etiam differunt, adeò ut nequeat ad Ran. *nivalem* amandari. Utrùm verò (propter floris molem & varietates Scheuchzerianas) noster sit Ranunculi *nivalis* varietas deformis (seu Ran. magno flore, saxatilis. *Bauh. pin.*) in solo uberiori enata? etiam non nisi ægrè mihi persuadeo. Variis ergò motus fui rationum momentis (& præprimis auctoritate ac litteris Clariss. *Linnæi*) ut à Ran. *nivali* sejunctum, pro specie nova proponerem.

PARNASSIFOLIUS. 2. RANUNCULUS, foliis cordato-ovatis nervosis petiolatis integerrimis. *Linn.* Sp. 774.

Ranunculus radice fasciculata, imo caule reticulato, foliis cordiformibus. *Hall.* 1179. *rar.* 398.

Pyrenæa in valle *Eynes* ad aquarum scaturigines inter schista tegularia copiosè reperi.

Radix fasciculata, primò promit squamas foliaceas albidas aut purpura suffusas, scariosas, ovato-oblongas, duas, tres, quatuorve, acutas persistentes. Folia radicalia 2-5., cordato-ovata integerrima acuta carnosa uncialia ferè, tomentoso-cana, interdùm purpurascentia, nervis 7. more *Plantaginis*, *Parnassiæ*; petioli biunciales crassi, vaginis amplis membranaceis nervosis basi involutis. Folia non rarò maculis notata, instar *Erythronii*, *Pulmonariæ &c.* Caulis striatus palmaris ramosus, ad ramos incanus, 1-12-florus, foliosus. Folia ad caulis & ramorum divisionem solitaria sessilia nervosa semi-amplexicaulia acutiora radicalibus. Pedunculi axillares solitarii uniflori.

NOTA. 1.) Variat caule vix biunciali unifloro, bifloro, trifloro ve; & tunc (in planta nana) folia atque pedunculi adeò sibi invicem vicina fiunt, ut opposita videantur. Hinc sanè *involucrum* huic, atque caulem *aphyllum* tribuit Clariss. *Linnæus*, qui suam ex speciminibus nanis Descriptionem fabrefecit. 2.) Similia habui ab Amico *Hallero*, cum citato Numero 1179., Edit. secundæ. Cur autem ipse synonyma refert *Mentzelii* & *Morissoni*, quæ Clariss. *Linnæus* sub Ran. *amplexicauli* collegit? Repugnant autem Descriptio ac Icon *Morissoni*, diversamque à Ran. *parnassifolio* speciem referunt. An igitur (ex præjudicio Clariss. *Halleri*, ob relata synonyma) jungendæ sint ambæ species, vix crediderim?

AMPLEXICAULIS.* 3. RANUNCULUS, foliis ovatis acuminatis amplexicaulibus, caule multifloro, radice fasciculata. *Linn.* Sp. 774.

In pyrenæis cum priori, & in cacumine montis *Eynes* sæpè legi, immensè variantem. In pascuis enim declivioribus, multiflorus, pedalis, latifolius; in summis ac nivalibus locis schisto tegulari squalidis, nanus occurrit, uncialis, biuncialis, uniflorus biflorusve, foliisque angustissimis. Id tamen omnibus commune, quòd cani sint in apice pedunculi, caulina folia amplexicaulia; petalaque sectorem circuli referant. Atque hinc, ex collatis omnibus cujuslibet molis ac varietatis speciminibus, licebit sequentes cogere Synonymias.

A. Specimina mole majora:

Ranunculus montanus, foliis plantaginis. *Moriss.* 444. Sect. 4. Tab. 30. Fig. 36.

Ranunculus radicibus fasciculatis, imo caule reticulato, foliis gramineis. *Hall. rar.* 397. Edit. 2. Num. 1180. Varietas major.

Ranunculus pyrenæus albo flore. *Clus.* app. 2.

B. Specimina minora:

Ranunculus pyrenæus albus. *Moriss.* Sect. 4. Tab. 30. Fig. 37. *Hall.* ibid. 397.

C. Specimina varietatis minimæ:

Ranunculus pumilus, foliis gramineis. *Bauh.* Hist. App. Tom. 886. Figura bona.

Ranunculus radice fasciculata comosa, foliis linearibus. *Ger. Gall.* 384. Num. 4.

Ranunculus alter gramineus. *Moriss.* Sect. 4. Tab. 30. Fig. 41.

Et forsan, Ranunculus villosus. *Moriss.* Sect. 4. Tab. 30. Fig. 40. Calyx enim non rarò hirtus.

NOTA. Diversissima à Ran. *gramineo* Species, cui Calyx viridis deciduus, petala constanter lutea. Folia vix semi-amplexicaulia. In isto è contra, calyx albidus membranaceus caducus. Petala alba, basi qnandoque hirta pedunculis infra florem tomentoso-canis; folia latè amplexicaulia. In majoribus, folia radicalia lata basi, ut in Iconibus *Morissoni*, *Clusii*. In minoribus angustiora, basi in petiolum attenuata, & calycina foliola itidem angustiora.

4. RANUN-

4. Ranunculus, foliis palmatis lævibus incisis, caule erecto, bracteis linearibus. *Linn. mant.* 79. Platanifolius.
Ranunculus montanus albus. *Dalech.* Hist. Lugd. 1031.
Ranunculus albus flore simplici, seu batrachium album. *Tabern.* 43.

Sæpiùs in monte Calcaris, ac locis udis *à Laigual* obvius mihi fuit, permixtus cum Ranunculo *aconitifolio*, *auricomo*. . . Altitudo bipedalis, bicubitalis. Flores etiam albi. Differt præprimis à Ran. *aconitifelio*, floribus majoribus, pedunculis non raro brevioribus numerosissimisque. Cæterùm folia summa ad pedunculos (*Linnæo* bracteæ) in utraque specie quinquefida, demùm trifida, lobis acutis angustissimis.

Class. DIDYNAMIA.

TEUCRIUM.

1. Teucrium, foliis tripartitis linearibus integerrimis, floribus pedunculatis solitariis oppositis, caule patulo. *Linn.* Sp. 787. Pseudo-Chamæpytis.

NOTA. Clariss. Linnæus *Chamæpytim* ab isto distinguit floribus sessilibus & caule diffuso.

α. Teucrio *pseudo-chamæpyti* caulis erectus hirtus, ramique sunt longi simplices, ac quasi virgati. Folia ad tertiam partem, juxta basin, trifida; laciniis linearibus, apice non raro latioribus, sulco longitudinali suprà peraratis; laciniâ mediâ productiore. Folia floralia quintuplo minora, quædam trifida; alia ovata integra acuta, facie thymi. Flores axillares solitarii, ut in *Chamæpyti*. Pedunculi calyce paulò breviores. Calyces magni striati patentes, dentibus acutis spinosis.

β. Teucrio *chamæpyti* caulis à basi ramosus inest pilosus canus. Rami omnes in orbem sparsi, humique appressi. Folia radicalia ad tertiam partem, juxta apicem, trifida, quandoque ad medium, non raro pinnatifida, facie *Ivæ*, *Sisymbrii*, aut *Erucæ!* Sulco vix notato. Folia floralia prioribus æqualia, imo majora, altiùsque incisa trifida. Calyces minimi, valdè tumidi, dentibus inermibus. Pedunculi non raro floribus marcescentibus elongantur.

2 Teucrium, capitulis subrotundis, foliis obtusis oblongis crenatis tomentosis sessilibus, caule prostrato. *Linn.* Sp. 792. Polium.

NOTA. In loco natali hujus varietates, & Teucrium *capitatum* exploravi. Species poliorum confusas esse, monente Linnæo; & etiamnum dubito, utrùm diversæ sint. Unam vidi in pyrenæis, quæ forsan Teucrium *pumilum* Linnæi, cui sequentia Barrelieri Synonyma apponi posse putârim.
Polium Valentinum fruticosum angustifolium purpureum. *Barr. ic.* 1048.
Et Polium montanum pumilum rubrum viride stæchadis foliis caule tomentoso. *Barr. ic.* 1091. & etiam cum flore albo.

HYSSOPUS.

1. Hyssopus, spicis secundis. *Linn.* 796. *Goüan* Fl. monsp. & Hort. monsp. 274. Officinalis.
Huc mihi pertinere videtur Hyssopus minor & humilior myrthi folio. *Tournef.* Specimina non differunt ab hortensi, nisi foliis paululùm obtusioribus ac brevioribus, quæ in plantâ cultâ acutiora longiora angustioraque fiunt.

2. Hyssopus, caule acutè quadrangulo. *Linn.* Sp. 796. Nepetoides.
Sideritis canadensis altissima scrophulariæ folio, flore flavescente. *Tournef.* 192.

β. Sideritis canadensis altissima scrophulariæ folio, flore purpurascente. *Tournef.* 192.
Ad altitudinem bipedalem in horto assurgit. Illi quidem est facies galeopsis. Caulis modò viridis lævissimus, foliisque glaberrimis; modò hirsutus, purpura tinctus, foliis hirsutis. Spicæ cylindricæ, digito minimo ferè crassiores, triunciales, glaberrimæ, densæ. Bracteæ floribus permixtæ magnæ cordato-ovatæ. Flores 4-8, simul ad alas uniuscujusque bracteæ, flavi, purpureive, idque habito ad caulis colorem respectu.

SIDERITIS.

INCANA. 1. SIDERITIS, suffruticosa tomentosa, foliis lanceolato-linearibus integerrimis, floribus bracteisque dentatis. *Linn.* Sp. 802.

Pyrenæâ in Valle *Eynes*, locis apricis, variat caule vix hirto ad basin, supernè glabro. Folia mucronata sulcata, inferiora denticulata; media uno alterove dente instructa; summa tandem integerrima, neque, ut in congeneribus, reticulata.

NEPETA.

TUBEROSA. 1. NEPETA, spicis terminalibus sessilibus, bracteis ovatis coloratis, foliis summis sessilibus, caule simplici. *Linn.* Sp. 798.

Nepeta lanata. *Jaquin.* Fasc. 4. Icon bona.

In horto ad altitudinem quadripedalem crevit. Caulis statim à basi ad apicem ramosus. Folia inferiora valdè incana tomentosa. Dum florent folia minùs hirsuta, viridia magis evadunt, cordato-oblonga, & quasi auriculata. Bracteæ coloratæ integerrimæ facie *Hormini.* Spicæ sex unciales, haud rarò interruptæ, (ut dicit *Linnæus*) sæpiùs tamen bracteis verticillisque omnibus approximatis sexfloris octoflorisve.

BETONICA.

MONIERI. 1. BETONICA, spica basi foliosa, corollis galea integra, foliis cordato-oblongis.

Betonica alopecuros minor purpureo rubicundo flore, montis aurei. *Le Monier.* Observ. 146.

Betonica alpina incana purpurea. *Barr. ic.* 340. Benè.

Betonica alpina foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis. *Zanon.* Tab. 40. pag. 46.

In pyrenæis & ad thermas circa *Banieres*, *Bareges*, ubi legit Clariss. *Darluc*, Professor Aquisextiensis.

Diversissima à Betonica *alopecuroide.* Nam facies est illi Betonicæ vulgaris. Caulis simplex, basi hirtus pilis albis confertis, pedalis. Folia cordato-oblonga, longè petiolata, utrinque hirta crenata, simillima foliis *Beton. vulgaris*, sed duplo crassiora majoraque. Folia caulina media etiam petiolata, petiolo latiori, pilosissimo. Spica densa ovata constans verticillis 3-4, contiguis & quasi invicem immersis, bracteæ floribus immixtæ, ovato-lanceolatæ, aristatæ, hirtæ. Calyces oblongi aristati, hirti, reticulato-venosi, sub-pellucidi. Corollæ magnæ amœnè purpuro-rubentes, reticulato-venosæ; galea obtusa integra, rariùs emarginata; labio inferiore trilobo; lacinia media haud rarò bifida, aut emarginata.

NOTA. Betonica *alopecuros* ab ista differt, foliis cordato-ovatis, latioribus, facie *Bet. Danicæ*, incanis, & crenis foliorum præprimis inæqualibus. . . Porrò Betonica *Hall.* n. 265. certè ad Bet. alopecuroidem pertinet, non autem ad *Bet. Monieri.*

STACHYS.

RECTA. 1. STACHYS, verticillis subspicatis, foliis cordato-ellipticis crenatis scabris, caulibus ascendentibus. *Linn. mant.* 82.

Sideritis vulgaris hirsuta. *Mag. Bot.* 240.

In rupetis circa *Castelnau*, *Ferran*, *Lavalette*, frequens occurrit. Caulis à basi ramosus. Rami strigosi, alii erecti, alii debiles reflexi. Folia inferiora lanceolata, à basi ad medium ferè integerrima; hinc ad apicem crenata, crenis oblongis. Caulina magis ovata. Spicæ constant verticillis circiter 12., unciam aut unciæ trientem à se invicem distantibus. Bracteæ (exceptis verticillis 3, 4, inferioribus) verticillis minores, ovato-acutæ, integræ, ciliatæ. Flores in singulo verticillo sex. Calyces bracteas supereminent.

LEONURUS.

CARDIACA. 1. LEONURUS, foliis caulinis lanceolatis, trilobis. *Linn.* Sp. 817.

Frequentem observavi circa pagum *Campestre*, variantem foliis caulinis ovatis septemlobis. Lobis duplicato-serratis; & in hortis jugiter deprehenditur foliis trilobis, lobis acutis, vix serratis. In alia montium gebennicorum parte detexit D. *Ricateau*, & alii circa *l'Esperon*.

DIDYNAMIA ANGIOSPERMIA.

EUPHRASIA.

1. EUPHRASIA, foliis linearibus, calycibus villofo-vifcofis. *Linn. mant.* 86. *Syft. nat.* 406. n. 7. VISCOSA.

Odontides, foliis vifcidis rariter ferratis. *Hall.* Edit. 2. pag. 134.

Frequentem obfervavi circa pagum *Campeftre* Junio Julioque.

Caulis triuncialis fimplex, modò pedalis ramofusque, glaber aut villofus. Folia omnia ad bafin latiora, fenfim attenuata, hirta, fæpiùs integerrima, raró dentata; inferiora oppofita; cætera verò alterna, unde & ipfi rami rariùs oppofiti. Flores petiolo breviffimo, finguli intra bracteam fingulam, alterni. Calyces villofo-vifcofi, etiamfi planta foliaque vifcofitatem hirfutiemque exuerint.

PEDICULARIS.

1. PEDICULARIS, caule fimplici, calycibus crenatis, corollis galea roftrato-aduncis. *Linn.* Sp. 847. COMOSA.

Pedicularis alpina, foliis bis pinnatis, calyce non criftato, floribus ochroleucis in fpicam nudam congeftis. *Allion.* Tab. XI. Fig. 1.

β. Pedicularis alpina, foliis alternis, pinnis femi-pinnatis, floribus roftratis ochroleucis in fpicam denfam congeftis. *Ibid. Fig.* 2. Licèt fpica laxè depicta fuerit, & adverfetur Clariff. *Linnæus. Syft. nat.*

In devexis herbidisque locis montis *St. Guiral*, qua parte Septentrionem ac montem Calcaris refpicit, hanc cum *Ped. roftrata* collegimus.

NOTA. Pediculares modo admodùm implicito defcriptas fuiffe priùs conqueftus fuerat Clariff. *Seguierius*; atque hinc cauffa fuit, quòd in fpeciebus determinandis, ac adfcribendis Synonymiis etiamnum hæreant Auctores. In Valle *Eynes* mihi occurrit fimillima fpeciminibus omnibus ab amiciffimo *Allione* mecum communicatis. Varietas β. etiam habet caulem (bafi excepta) glabrum, paleacei coloris. In utraque planta calyces fæpiffimè quinquefidi, laciniis obtufis, ut fert Denominatio Linnæana, ac calycibus *Pedicularis foliofæ* fimillimis. Non raró quoquè defunt, aut fefe floribus imis immifcent folia pinnata (præter bracteas) aut dentato-pinnata, ita ut mirum non fit, quòd hanc *Allionii* iconem Tab. XI. Fig. 2. ad pedicularem *comofam* non amandaverit Cl. *Linnæus.* Flores femper glabri funt. Calyx, in utraque varietate, hirfutus aut glaber, paleaceus. Lineis ftriisve viridibus quinque notati, obtufè quinquedentati.

2. PEDICULARIS, caule fimplici, fpica foliofa, corollis galea obtufiffima integra, calycibus quinquedentatis. *Linn. mant.* 86. *Jacquin.* 250. FOLIOSA.

Pedicularis alpina, foliis bipinnatis ochroleucis in fpicam congeftis. *Hall.* Edit. 2. Tab. IX. Fig. 1.

Icon bona quoad calyces, fpicam, folia radicalia. Caulina verò peffimè delineata. Optimè ab Auctore defcripta.

In pyrenæa Valle *Eynes* cum priori frequens nobis obvia. Notabilis planta, atque à cæteris (etiam absque flore) discrepans. Folia enim radicalia pinnata, pinnis altè pinnatifidis, lobulis argutè dentatis; caulina econtra (fumma præfertim) decurfivè pinnata; pinnis fcilicèt confluentibus inftar *Tanaceti, Achilleæ &c.* hinc diverfiffima à cæteris fpeciebus, quarum folia modo uniformi pinnata obfervantur. Petioli, in junioribus faltem, incani hirfutiffimi. Corollæ galea obtufa villofaque, ut in *Phlom. leonuro.*

ANTIRRHINUM.

1. ANTIRRHINUM, foliis fagittatis, pedunculis capillaceis. PYGMÆUM.

Linaria fupina villofa, folio fagittato, flore luteo vix confpicuo. *Mich. pis.* Tab. 38. Fig. 2. utì videtur.

Linaria minima hirfuto folio acuminato, in bafi auriculato, flore luteo minimo. *Moriff.* 2. 503. *Tournef.* 169?

In horto *Seguierii* vidi, ubi ex feminibus aliis immixtis fortè natum erat.

Faciem Convolvuli *minoris* arvenfis præ fe fert, fed multò minùs. Cauliculi virgati proftrati tenuisfimi glaberrimi debiles, ramis alternis remotis filiformibus, horfùm vorfùm flexis. Folia vix unguem longa, glabra, aut pubefcentia, acutè fagittata, ad bafin vix unguis trientem lata. Petioli foliis fubæquales.

æquales. Folia ramulorum vix lineam longa, semi-lineam lata. Pedunculi axillares solitarii uniflori capillares, patuli, foliis duplo triplove longiores, unciales fermè. Calyces grano miliaceo duplo minores, laciniis acutis. Corolla lutea calyce duplo major, seu magnitudine seminis panicei. Calcar longitudine corollæ acutum recurvum luteum. Capsula globosa semine *Sorghi* paulò minor.

ÆRUGINEUM. 2. ANTIRRHINUM, foliis inferioribus quaternis linearibus, floribus racemosis, supremo calycis foliolo cæteris duplo longiore.

Linaria tenuifolia æruginei coloris. *Bauh. pin.* 212. *Tournef.* 170.

Linaria hispanica secunda *Clusii. Hist.* 320. Non malè.

Annua planta, facie Antirrhini *supini*, à quo tamen, præter proceritatem duplo majorem, plurimùm discrepat. Cauliculi plures virgati glaucescentes erectiusculi palmares. Folia primaria tùm radicalia tùm caulina ima, lineari-lanceolata quaterna glabra glauca brevia. Cætera verò conferta, demùm alterna, tùm quo floribus propiora acutiora ac longiora fiunt. Rami in summis cauliculis exoriuntur alterni, duo, tresve (sed raró) breves. Racemus terminalis crassus, pedunculo longo nudo annectente flores circiter triginta. Pedicelli brevissimi pilis hispidi. Calyces obtusi, villoso-viscidi, ut in Ant. *arvense* & *supino*, ejusdemque magnitudinis; foliolo supremo cæteris tamen duplo longiore, apiceque paulò latiore. In Ant. *supino* è contra foliola Calycis æqualia fermè sunt. Corollæ luteæ duplo majores quàm in Ant. *supino*, labium superius & inferius æruginei, seu è violaceo-cærulescentis, coloris. Palatum pilis flavis confertis hirtum. Calcar longitudine floris, vix recurvum, striis violaceis superius varium. Capsulæ globosæ duplo minores, quàm in *supino*, (quod notatu dignum) licèt flores Ant. *æruginei* illis *supini*, duplo majores sint.

NOTA. In horto per annos plures crevit è seminibus deciduis, deditque *Peloriam. Linn. am. ac.* modo curiosissimo; scilicèt floribus aliis uno, bino, terno, aliis quaterno & quino calcare instructis; cum tubo ac fauce (in omnibus) peloriæ! idque in eadem planta seu individuo. Unde conjicere ausim, non *Antirrhini* solùm, sed & species plantarum singulas calcare donatas *peloriam* (aut similem naturæ lusum) exhibere posse; si soli, cœli, culturæ, naturæve morosioris ratio habeatur.

HIRTUM. 3. ANTIRRHINUM, foliis hirtis, radicalibus quaternis ovatis, caulinis lanceolatis alternis floribus spicatis.

Antirrhinum (hirtum) foliis lanceolatis hirtis alternis, floribus spicatis, calycino foliolo supremo maximo. *Linn.* Sp. 857.

Linaria latissimo folio villosa & viscosa. *Tournef.*

Annua planta, glutiniferis pilis hirta, odoris narcissini. Caules statim à radice plures erecti virgati pedales simplicissimi, quandoque ramosi; propagines etiam quædam steriles è radice prodeunt, procumbentes. Folia ima ovata acuta quaterna, in propaginibus præprimis; caulina lanceolata, & quo summum caulem attingunt longiora latiora, uncialia fermè, sessilia sub-trinervia. Flores in spicam oblongam densam collecti, circiter 24. Calyces primùm sessiles, foliolis obtusis; supremo duplo majore, latiore, ac ferè galeato. Corollæ colore & magnitudine *Ant. linariæ*, luteæ, lineis obscuris striatæ seu exaratæ; fauce crocea. Odor nauseosus narcissinus, sub-hircinus. Vigente florescentia pedicelli elongantur, & flores è spicatis racemosi fiunt. Capsulæ ut in *Ant. linaria*, sed villoso-viscosæ.

CHALEPENSE. 4. ANTIRRHINUM, foliis inferioribus quaternis, cæteris alternis, floribus racemosis, calycibus corolla duplo longioribus.

Antirrhinum foliis lineari-lanceolatis alternis, floribus racemosis. *Linn.* Sp. 859.

In satis circa Monspelium à me sæpiùs visum; occurrit etiam circa *Campestre*, *Esperon*. Altitudo sesquicubitalis. Folia ferè *Lini Narbonensis*, *genistæ*, lineari-lanceolata, sæpè gladiata, à radice ad tertiam imam caulis partem quaterna; ad medium caulem atque ramos alterna rara. Flores laxè racemosi; inferiores semi-pollicem distantes à se invicem. Pedicelli vix lineam longi, patuli. Corollæ albæ, lineis discoloribus striatæ. Calcar longum tenue recurvum corollâ longius. Calycis foliola lineari-lanceolata gladiata, (per anthesin) corollis æqualia, post ipsam elongata, corollis quadruplo longiora; demùm rigescunt & cauli valdè apprimuntur pedicelli. Capsulæ minimæ pro magnitudine plantæ.

5. ANTIRRHINUM (majus) [& orontium]. *Linn.* Sp. 860.

NOTA. Hoc notatu dignum, quòd in utraque specie folia inferiora ad imam tertiamque caulis partem opposita sint. Hinc ad apicem caulis alterna, ac non raró in hocce genere flores è spicatis, fructu maturo racemosi evadunt. Ergò emendanda venit divisio generica foliis oppositis, alternisve, ab Auctoribus tradita.

6. ANTIRR-

6. ANTIRRHINUM, foliis radicalibus fpathulatis, duplicato-ferratis, caulinis digitatis, laciniis lanceolato-linearibus integerrimis, intermedia longiore. BELLIDOFOLIUM.

Antirrhinum (*bellidifolium*) foliis radicalibus oblongis ferratis, corollis calcaratis patulis. *Linn.* Sp. 861.

Linaria bellidis folio. *Bauh. pin.* 212. *Tournef.* 169.

β. Linaria Lufitanica bellidis folio ampliore & villofo. *Tournef.* 169.

In toto tractu gebennico frequens; *au Vigan*, *Campeftre*, *Alzon*, *l'Efperou.*

OBSERVATIO. Non videtur ad *Dodartiæ* genus pertinere, ut *Millerus* cenfuit; licèt ab Antirrhinis recedat corollis patulis, cœteris omnibusque aliis partibus confentit.

Folia radicalia obovata; in petiolum attenuata, triplinervia; feu nervis tribus, lateralibus duobus fupra exortum ad nervum intermedium coëuntibus. Margines duplicato-crenati, aut ferrati ut in *Verbafco blattaria.* Folia caulina digitato-tripartita, lacinia media productiore, lateralibus falcato-recurvatis, quandoque bifidis; hinc folia quinque-partita. Racemus longiffimus, floribus circiter 100. Bracteæ interjectæ etiam trifidæ. Calyces pentaphylli corollis quadruplo longiores.

NOTA. Varietas β. habitu, colore, florum numero, calycis proportione, cum Specie noftra confentit; differt tantùm caule villofo, foliisque duplo majoribus.

RUELLIA.

1. RUELLIA, foliis petiolatis, pedunculis longis fub-divifis nudis. *Linn.* Sp. 885. CLANDESTINA.

OBSERVATIO. *Hæc* (juxta *Linnæi* Obfervationem *Hort. upf.* 179.) *primis annis non floret, fructus tamen fert; primis annis adeft calyx, corolla minima, & non explicata calyce brevior cum Antheris. Sequentibus annis pulchrè floret.* Sic Clariff. *Linn.* loco citato

Et è contra in horto noftro, non folùm primo anno, fed duobus ætatis fuæ prioribus menfibus diverfo fe præbuit modo. Flores nempe primordiales intra calycem floruêre, corollis eodem conclufis; cæteri verò flores extra calycem prominebant; cærulei, grandes, ut in Icone *Dilleniana.* Itaque *Linnæi* Obfervatio locum habere nequit in Climate Barbadenfi (tum noftro) à fuo diverfiffimo, ubi primo anno minùs ægriùsque adolevit, atque noctibus Septembris, Octobris afperioribus retardata, non nifi anno fubfequenti naturæ juffa præftare potuit.

Hac noftra Obfervatione aliæ confirmantur. Plantæ enim *annuæ* plures, apud nos biennes, perennesque evadunt; *biennes* aliæ primo etiam anno florent; putà umbelliferæ, carduaceæ quàm plures, quæ quidem clementiæ cœli & foli ubertati tribuendæ.

TETRADYNAMIA.

Siliculofæ.

DRABA.

1. DRABA, fcapo nudo fimplici, foliis enfiformibus carinatis ciliatis. *Linn. mant.* 91. *Syft.* 432. AIZOIDES.

Draba alpina caule nudo, foliis gramineis ciliatis. *Hall.* 539. Edit. 2. 498. *Rar.* 684. *Crantz.* Fafc. 1. p. 14.

Pyrenæo in monte *Laurenti* ad ftagnum. Hæc confufè olim & à nuperrimis fæpiùs propofita cum *Drabâ alpinâ*, quas rectè fejunxit Clariff. *Linnæus.* Notabilis quidem planta.

Folia glaberrima virentia cum nitore, carinata, marginibus ciliata pilis rigidis ordinatis; hæc interdùm lineas duas longa, femi-lineam lata, aut pollicem longa & integram lineam lata. Scapus lævis uncialis, biuncialis, proceriorve. Flores fub-corymbofi, dein fructu maturo racemofi. Calyces glabri; foliolis viridibus carnofis, margine membranaceis coloratis ut plurimùm. Corollæ luteæ, petalis fæpiùs integris. Silicula oblonga lineam unam & dimidiam lata, lineas 5. (cum mucrone) longa, viridis, rarò pilis appreffis pubefcens; fæpiùs glabra atque venofo-reticulata.

NOTA. Draba *alpina* è contra (*OEd.* Fl. Dan. Tab. 56.) folia pauciora habet, ovata, unguem minimum lata, paulò longiora, facie atque habitu *androfaces vernæ*, *drabæ muralis*, *nemoralis*, aut *cardamines petreæ &c.* perfæpè verfùs apicem dentata, hirta. Caulis fæpè nudus, quandoque uno aut altero inftructus foliolo, hirtus. Flores fub-racemofi, priùs corymbofi. Calyx pilofus, foliolis margine membranaceis quidem ac coloratis, ut in Dr. *Aizoide.* Petala paululùm emarginata, Icon *OEderi* 56. fola bona, licèt folia integerrima depicta fuerint, non Auctoris Celeberrimi, fed pictoris incuria.

LEPIDIUM.

NUDICAULE. 1. LEPIDIUM, ſcapo nudo ſimpliciſſimo, floribus tetrandris. *Linn.* Sp. 891.

OBSERVATIO. Hujus varietatem legi in ſaxoſis circa Narbonam, & Mònſpelii, foliis omnibus cordato-ovatis longè petiolatis, facie *cochleariæ officinalis* non raro etiam flores hexandros obſervavi.

PROCUMBENS. 2. LEPIDIUM, foliis pinnatis, radicalibus lanceolatis, impari majore, caulinis anguſtiſſimis. *Hall.* Edit. 2. pag. 222. *Crantz.* Faſc. 1. pag. 7. Num. 2. Benè.

Lepidium, foliis pinnatifidis, impari majore, ſcapo nudo, caulibus proſtratis. *Linn.* Sp. 898.

NOTA. De Lepidio *petræo*, *Linn. Jacquini &c.* diù dubitavi; & video (ex collatis ab *Hallero*, *Jacquino*, communicatis ſpecimibus) plantam ab ipſis propoſitam cum *Lepidio procumbente* omnibus partibus congruam eſſe; adeoque expungendum *Lepidium petræum* pronuntiare auſim. Synonyma igitur à *Linnæo*, *Hallero*, *Jacquinio*, *Crantzio* relata ad Lepidium procumbens amandanda. In hac ſpecie petala ſæpè integra, quandoque bipartita, ſed calyce ſemper minora. Cætera apud *Crantzium* & *Hallerum* optimè notata legantur.

RUDERALE. 3. LEPIDIUM, floribus diandris apetalis, foliis radicalibus dentato-pinnatis, ramiferis linearibus integerrimis. *Hort. monſp.* 315.

Frequens mihi obvium fuit in elata mole, quà Canalis Regius à ſtagnis diſcriminatur.

Folia inferiora exactè pinnata; pinnis pinnatifidis; caulina media pinnatifida; ramea integra, aut uno alterove dente inſtructa. Flores tetrandros atque petalis inſtructos non ſemel vidi.

THLASPI.

CAMPESTRE. 1. THLASPI, ſiliculis ſub-rotundis, foliis ſagittatis dentatis incanis. *Linn.* Sp. 902.

Naſturtium, foliis imis ovatis petiolatis, caulinis ſagittatis dentatis. *Hall.* Edit. 2. 220.

α. Thlaſpi arvenſe vaccariæ incano folio majus. *Bauh. pin.* 106.

β. Thlaſpi arvenſe vaccariæ incano folio minus. *Bauh. pin.* 106. *Prodr.* 47.

γ. Thlaſpi arvenſe acetoſæ folio. *Bauh. pin.* 105.

1. α. In ſylvula, quà itur ad pagum *Perauls*, copioſè reperi Majo menſe. Caulis ad altitudinem pedalem & ultrà, recta aſſurgit, incano pubeſcens, baſi deſtitutus ramis, plurimis è contra verſùs apicem tantùm corymboſis. Folia inferiora lanceolato-ovata in petiolum attenuata incana denticulata. Ramea acutiùs argutiùsque dentata. Racemi terminales etiam pubeſcentes. Siliculæ ovatæ emarginatæ, cum ſtylo, ſæpè cano- pubeſcentes, rariùs glabræ.

2. β. Probè notantè *Bauhino*, mihi occurrit in luco gramuntio; ſæpiùs ad Lævam Viæ Regiæ in udis foſſis propè pagum *St. Martin*; atque in herbidis Vallis *Eynes* pyrenæorum. Caules plurimi ex eadem radice, reclinati, ad baſin demùm glaberrimi, vix palmares, ſimpliciſſimi. Folia ima ovata glabra petiolata, non raro ſub-cordata, & ſub-integerrima; media verò & ſumma pubeſcenti cinerea acutè dentata. Racemus ſimplex pubeſcenti-cinereus. Siliculæ modò glabræ, modò pubeſcentes & coloratæ.

3. Varietas γ. juxta Molendinum, quo itur ad *Piochagou* ad vicum *St. Jean de Bueges* & montem *Serane* ipſi conterminum.

OBSERVATIO. Varietati majori α ineſt odor gravis ſub-alliaceus; tum folia quædam radicalia cordato-oblonga acetoſæ haud abſimilia gignit.

HIRTUM. 2. THLASPI, ſiliculis ſub-rotundis piloſis, foliis caulinis ſagittatis villoſis. *Linn.* Sp. 900.

Ab aliis omnibus diſcreta planta, foliis radicalibus. Hæc autem lanceolata, ut plurimùm pinnatifida, ut in *Eryſimo barbarea*; in aliis lobi ipſimet dentati ſicut in *Lepid. cardamine*, *ſiſymbriis &c.* raro integerrima occurrunt; ſæpiùs glabra. Planta cæteroquin faciem *Thlaſpeos campeſtris* refert, floribus tamen majoribus.

ALPESTRE. 3. THLASPI, ſiliculis obcordatis, foliis dentatis, radicalibus lanceolatis, petiolatis, caulinis ſagittatis, ſtaminibus exſertis. *Fl. monſp.* 470.

In monte *Eſperon*, circa *Campeſtre*, & *Meyrueis* non infrequens. Thlaſpi *montano* triplo majus. Caulis ſeſquipedalis glaberrimus glauceſcens, ſimpliciſſimus rectus; non ſtriatus, nec angulatus. Folia glauca

glauca glaberrima congesta; radicalia petiolata ovata acuta, vel obtusa, subtùs interdùm rubentia, dentata, haud raró pinnatifida, ut in *Th. hirto.* Caulina ima in petiolum dilatatum attenuata, sub-lanceolata; cætera alterna longiora acutiora, sagittato-amplexicaulia denticulata. Racemus terminalis unicus palmaris. Flores 30-60. Pedicelli floriferi erecti, fructiferi patentes, lineas tres circiter longi, sæpè binati. Corollæ albæ, obtusæ minimæ, & quadruplo minores quàm in *Th. montano*, licèt planta cæteris partibus, triplo major sit, nec non siliculis. Filamenta corollam longè supereminent, alba; antheræ violaceæ, aut cærulescentes; quibus signis notabilis species! Siliculæ obcordatæ, aliæ obovatæ vixque bifidæ, glabræ, mucrone longo recto.

Planta in horto culta, multò minor evasit, sed perennis sempervirens, & caules ex eadem radice protulit plures, alios erectos, alios diffusos.

IBERIS.

1. IBERIS, herbacea, foliis linearibus integerrimis, caule herbaceo paniculato, corymbis hemisphæricis. *Linn.* Sp. 905. LINIFOLIA.

Iberis umbellata. β. *Goüan Hort. monsp.* 178. *flor. monsp.* 178.

Thlaspi umbellatum arvense iberidis folio. *Magn. Bot. mont.* 305.

Thlaspi quartum odorato flore. *Clusii* Hist. 2. 132. Icon non malè expressa.

Thlaspi creticum foliis indivisis seu lini amarum. *Bauh.* Hist. 2. pag. 212. omninò huc pertinere visum est.

In montosis circa Monspelium olim reperi; annisque 1764, 1765, copiosè in monte *Serane* locis à *Magnolio* designatis.

Caulis statim à radice quosdam emittit ramos fastigiatos palmares rigidos purpurascentes. Folia radicalia, facie *iberidis amaræ* oblonga obtusa petiolata carnosa, genuino triplicive dente versùs apicem instructa, purpurascentia, rarissimè integra. Caulina laxè alterna, longiora angustiora integerrima. Flores purpurei, primùm corymbosi, dein racemosi. Capsulæ ovatæ, quasi rescissæ, utrisque mucronibus divergentibus, marginibus dentatis.

NOTA. In omni tractu montis *Serane* nulla alia præter hanc mihi sese obtulit; ac non nisi in planitie *iberid. amaram* observavi. Ex Synonymis à *Magnolio* relatis esset iberis *amara*; unde mihi visus est ipse Auctor, geminam plantam pro unica habuisse; aut saltem Synonyma *iberidis amaræ* huc minùs benè retulit.

2. IBERIS suffruticosa, foliis linearibus carnosis acutis integerrimis ciliatis. *Linn.* Sp. 905. SAXATILIS.

Thlaspi saxatile folio vermiculato. *Bauh. pin.* 107. Etiam

Thlaspi fruticosum thymbræ folio hirsutum. *Bauh. pin.* 108. Huc certè pertinet, ut video ex Speciminibus meis ac Seguierianis. Tum & sequens:

Thlaspi saxatile polygalæ foliis. *Bauh. pin.* 107. Specimina etenim quædam circa montem Lupi cum floribus albis reperi, foliisque vix ciliatis planiusculis.

BISCUTELLA.

1. BISCUTELLA, siliculis orbiculatis didymis, stylo interiùs longitudinaliter adhærentibus. DIDYMA.

NOTA. Etsi notissima sit, attamen propter innumeras varietates, atque sequentem speciem, varia Synonyma hùc recensere cogor.

α. 1.) Thlaspidium monspeliacum hieraciifolio hirsuto. *Tournef.* 214. *Barr. ic.* 1227.

Thlaspi clypeatum. *Clusii* Hist. 2. 133.

Jondraba; alyssoides apula spicata. *Barr. ic.* 1227. *Col. ecphr.* 283. 284.

Thlaspi biscutellatum hieracii folio, pallido flore. *Barr. ic.* 900.

β. 2.) Jondraba alyssoides apula spicata. *Barr. ic.* 253. Num. 1. *Col.* 283.

γ. 3.) Thlaspidium ægyptiacum fructu minimo. *Marsigli.*

ε. 4.) Thlaspi biscutellatum luteum anchusæ folio. *Barr. ic.* 841.

χ 5.) Eruca hirsuta floribus albis. *Bocc mus.* 1. Tab. 80.

OBSERVATIO. In Planta Monspeliaca (α) discus silicularum punctato-scaber est, margine glaber. In Varietatibus (β, γ, ε,) siliculæ minores sunt, disco glabræ, margine scabræ (licèt apud Clariss. *Linnæum* contraria legantur) & in his folia modò inte-

 gra

gra lanceolata glabra, modò hirsutissima atque pinnatifidâ obſervantur. Aliam in pyrenæis collegi ad montem *Laurenti*, cujus Caulis vix palmaris, ſiliculæ penitùs glaberrimæ, folia admodùm pinnatifida, facie *plantaginis coronopi*, ut (deficiente flore) potuiſſet pro ipſa haberi; quam non malè exhibet Icon *Bocconi* Tab. 80; ſed flores albos illi tribuit.

INTERMEDIA. 2. BISCUTELLA, ſiculis ovalibus glabris, baſi obliquè affixis, interiùs à ſtylo supernè diſcedentibus. Pyrenæo in monte *Laurenti* cum varietate χ prioris, Anno 1768. reperi.

Facies fermè *Jondrabæ* & *Col. ecph.* 283. Folia radicalia lanceolata acuta, uno alterove dente in apice inſtructa, non autem juxta longitudinem pinnatifida, ſubinde hirſuta, vel glaberrima carnoſa, ut in *iberide amara*. Petioli tantùm pilis exſtantibus ciliati. Caulina linearia integerrima. Caulis palmaris glaber aut hirſutus. Flores ut in *Biſcut. didyma majori*. Siliculæ didymæ, ſed baſi tantùm ſtylo & obliquè affixæ, obliquè etiam ab ipſo diſcedunt, neque cum ipſo per interiorem marginem coëunt, ut in antecedente; adeoque fructus non malè referunt Aceris capſulam. Diſcus & margo glaberrimi, vitreæ tamen lenti ſubjecti ſcabri apparent.

DENTARIA.

PENTAPHYLLOS. 1. DENTARIA, foliis ſummis digitatis. *Linn.* Sp. 912. *Goüan* Hort. Monſp. 323.

α. Dentaria heptaphyllos octava. *Cluſii* Hiſt. 2. pag. 123.

β. Dentaria ſeptima. *Cluſii*, ibid. 123.

γ. Dentaria ſexta. *Cluſii*, ibid. 122.

In monte *Eſperon*, locis *Bramabion*, *l'Aigual*, ſingulas varietates reperi.

Varietas α folia gerit pinnata; foliolis ſeptenis lanceolatis dentatis ſub-æqualibus β, folia digitata; foliolis quinis ovato lanceolatis inæqualibus facie Æſculi *hypocaſtani* duplicato-ſerratis γ, folia digitata; foliolis etiam duplicato-ſerratis, ſed duplo majoribus, quinis, ternis, lanceolato-acuminatis, magiſque inter ſe æqualibus.

SISYMBRIUM.

BURSIFOLIUM. 1. SISYMBRIUM, racemo flexuoſo, foliis lyratis, caule erecto folioſo. *Linn.* Sp. 918.

Siſymbrium, foliis radicalibus ovato-dentatis, caulinis pinnatis, pinnis linearibus, extrema maxima. *Hall.* rar. 704. Edit. nov. 481.

Eruca fruteſcens alpina repente radice. *Monti* in Zanonem 104. Tab. 73.

Heſperis, foliis pinnatifidis, caule lævi. *Linn.* Sp. 928.

Heſperis, flore albo minimo ſiliqua longa, folio profundè dentato. *Boerh. ind. Dill. elth.* Tab. 148. Fig. 177.

Pyrenæis in herbidis udiſque locis Vallis *Eynes* ad dexteram mihi ſæpè occurrit prope cacumen. Caules plures ex eadem radice, palmares, alii erecti, alii decumbentes hirſuti. Folia inferiora, ſeu radicalia priora, oblonga integra, dentata, pinnatifidaque, facie *burſæ paſtoris*. Cætera atque caulina exactè pinnatifida, more *Eryſſimi*, *Barbareæ*. Laciniis lateralibus quaſi falcatis, apice latioribus, pinna extrema maxima, latiore, tricuſpidi. Caulina ſumma conſtant laciniis longioribus atque anguſtioribus ſurſùm verſis, impari ſemper majore tridentata. Racemi terminales, ante antheſin cernui, dein erecti.

LOESELII. 2. SISYMBRIUM, foliis runcinatis acutis hirtis, caule retrorſùm hiſpido. *Goüan* Fl. Monſp. 146. Circa *Aniane* & pontem *St. Guilhen* olim reperi: Anno autem 1766. circa urbem paſſim.

ERUCASTRUM. 3. SISYMBRIUM ſub-acaule, foliis lyrato-runcinatis lævibus. caule hiſpido. Tab. XX.

Eruca bellidis folio. *Moriſſ.* Hiſt. 231. Sic Clariſſ. *Juſſieu*.

Naſturtium montanum burſæ paſtoris folio, loculis anguſtiſſimis. *Bocc. muſ.* Tab. 83.

Ubique nunc circa Monſpelium. Radix perennis. Planta ſemper-virens ac ſemper-florens, media inter Siſ. *murale*, *monenſe*, *vimineum*. Odor erucæ vulgaris. Scapi (A) primùm decumbentes, nudi, dein adſcendentes, longi, pilis retro-hiſpidi ad baſin. Folia radicalia (B) quædam vix ſinuata; alia runcinata, lobis utrinque 3-4, alternis ovato-acutis dentatis, ciliatis, antrorſùm exſtantibus (c); ultimo acuto obſcurè trilobo. Nervus viridis, latus. Caules dein exoriuntur ſupra baſin ramoſi (D) pilis albis pellucidis adſperſi. His folia anguſtiora acutiora (E) acutiùſque dentata. Racemi longi, laxi,

conſtantes

constantes floribus alternis, pedicellatis distantibus 10 - 16: intimo (F) longiùs pedicellato, atque à cæteris remotiore. Calyces clausi, fornicati pilosique, ut Sis. *muralis*, sed minores. Corollæ luteæ, facie Sis. *muralis*, sed Sis. *viminei* floribus majores duplo. Petala obversè ovata ac veluti truncatula; sæpè emarginata; atque non raro, in plantâ siccâ, crocata. Siliquæ oblongæ patulæ glabræ compressiusculæ, valvulis carinatis, ad semina vix torulosæ, terminatæ stylo crasso brevi retuso.

NOTA. Ex his nequit esse varietas specierum memoratarum, licèt iis affine. Folia etenim Sis. *muralis* sunt lanceolata, integra, ut in Icone *Barrelierii* 131. eximiè exprimuntur. Dein Sis. *vimineum* trimestre est, scapis semper donatum; ac folia huic lyrato-sinuata sicut in iberide *nudicaule*, *barbarea*, &c.

Icon *Bocconi* à nostra non differt, nisi ut planta rupestris inculta ab hortensi culta. Congruit ex caule folioso, cujus folia caulina à radicalibus diversa sunt; & petala, quæ *violacea* dicit *Bocconus*, sæpè in nostra extùs è flavo rubent, aut purpurascunt.

4. SISYMBRIUM, siliquis omnibus pedunculatis, intimis plurimis axillaribus, foliis lyrato-pinnatifidis dentatis, caule hispido. SUPINUM.

Sisymbrium, siliquis axillaribus sub-sessilibus solitariis, foliis dentato-sinuatis. *Linn.* Sp. 917.

Eruca palustris major flore albo. *Bauh.* Hist. 2. 876.

Eruca supina alba, siliqua singulari è foliorum alis erumpente. *Isnard. act. par.* 1274. pag. 295. Tab. 18. Non mala.

β. Eruca sylvestris. *Tabern.* ic. 447. Optima.

Eruca inodora. *Bauh.* Hist. 2. 862.

Eruca caule hirto, foliis hirsutis semi-pinnatis, pinnis subrotundo-dentatis. *Hall.* Edit. 2a. 2. 459. β. sic ex speciminibus ab ipso communicatis.

Ubique Lugduni ad Rhodani ripas obvium. D. *de Latourrette.*

Media planta inter Sis. *amphibium* (a) *vimineum*, erucam *erucastrum*, atque *barbaream.*

Variabilis, atque hinc ab amicis D. *Hallero*, *Latourrette*, pro brassica erucastro missa; ab aliis pro eruca *Halleri*, Num. 459. β. communicata, & pro Sisymbrio ipsius 485.; nec non pro radicula ejusd. 486. 487.!

Caulis diffusus, angulatus, hinc purpurascens, hirtus pilis albis confertis retroversis appressis. Rami axillares longi rigidi hirti, basi supernè dilatato-angulati ac cum caule coalescentes, quâ notâ ab affinibus differt, *erucastro* scilicèt, *amphibio*, *vimineo*, &c. Folia subtùs præprimis hirta, varia; radicalia nempe lyrato-pinnatifida, *jacobeæ*, *barbareæ*, (ut in Iconibus *Tabern.* 448. *B.* Hist. 862.); pinnulis utrinque 6-7., dentato-angulatis sub-alternis; extimâ majori ovata lacero-dentata. Petioli hirti, basi latiores. Folia caulina altiùs incisa, ac veluti decursivè-pinnata, minùs lyrata, facie erucastri, (ut in Ic. *Tabern.* 447. *Bauh.* Hist. 867. pinnulisque angustioribus, extima acutiori. Caulina summa, rameaque, etiam angustiora, acutiora, minùs dentata, vixque demùm incisa, ut in Sisymb. *tenuifolio*, atque *amphibio*, a. Racemi terminales longi rigiduli hirti laxi. Flores 30-40, horum intimi (seu inferiores) plures 10., singuli ex ala folii dentati erumpunt; cœteri verò nudi (*Tabern.* Ic. 447.). Pedicelli ante anthesin breves, vixque ulli; dein sub fructu longiores evadunt, & haud raro unciæ trientem semi-unciam longi. Flores parvi albi, per exsiccationem ochroleuci. Siliquæ longæ vix torulosæ truncatulæ, similes *Sisymb.* murali, vimineo, ast angustiores atque longiores.

NOTA. Variat, in locis siccioribus caule rigidiore, minùs diffuso, siliquis subsessilibus, foliisqua minùs laceris. Hinc plures apud Auctores figuræ. *Tabernæ.* Ic. 448, & *Bauhini* Ic. 867, bonæ quoad habitum plantæ, foliaque caulina *erucastro* non absimilia. Icones verò, *Tabernæ.* 447, *Bauhini* 862, plantam, cum foliis minùs laceris, siliquis intimis axillaribus modo certè laudabili (sylvestrem) exhibent. *Isnardi* Icon plantam diffusam exprimit, ac flores (sub anthesi) sub-sessiles; pedicellis scilicèt nondùm productis.

Hæc ergo pro varietate brassicæ *erucastri* haberi nequit, quod in monte *Esseron*, à *Bauhino* rectè citato, sæpiùs reperi. Huic nunquàm siliquas sessiles observavi; ipsæque duplo longiores sunt, magis torulosæ, terminatæ mucrone longo acuto ancipiti. Caulis pilis longis pellucidis raris tectus, minùsque angulatus, quàm in Sisymbrio *supino*.

ERYSIMUM.

1. ERYSIMUM *cheirantoides*, & ERYSIMUM *hieracifolium*. *Linn.* Sp. 661.

NOTA. Ægrè discriminantur ab invicem species. Vidi etenim *Cheirantoides* foliis tantùm radicalibus integerrimis, caulinis verò dentatis, ut in *hieracifolio*; idque perenne. Siliqua in utroque tetragona valvularum scilicèt carinâ elevata, & suturâ. Semen

oblongum,

oblongum, longitudinaliter fulcatum ut in tritico, bafi atque apice velutì roftratum - - in hieracifolio, quod *hefperis flore luteo folio ferrato filiqua quadrangula; Boerhav.* Siliqua & femen uti prioris, fed duplo minùs. Flores faturatiùs flavi, croceive. An hæc notæ fufficientes?

CHEIRANTHUS.

LACERUS. 1. CHEIRANTHUS, foliis lacero-dentatis acuminatis, calycibus pilofis, filiquis nodofis mucronatis. *Linn.* Sp. 926.

In maritimis circa Agatham, inque vineis fecùs mare lectum mihi attulit Clariff. *Seguierius.* Circa Narbonam quoquè reperit D. *Pech.*

Facies Cheiranthi *littorei;* planta tamen omnibus partibus triplo minor, minùs incana, fed ramofior. Folia radicalia tantùm evidenter dentata; caulina obtufa, uno alterove dente inftructa. Racemi terminales ftricti. Flores circiter quindecim minimi, adeoque floribus Cheiranti *chii* multò minores. Calyces tomentofo-cani. Petala obtufa integra lætè purpurea, unguibus luteo-albis. Siliquæ longæ nodofæ ftylo breviffimo obtufo, non autem fubulato ut in Cheir. *littoreo.*

TRISTIS. 2. CHEIRANTHUS, foliis haftato-finuatis, petalis undatis, caule fruticofo. *Linn.* Sp.

Leucojum minus purpureum anguftifolium, longiori folio. *Barr.* Ic. 999. n. 1. Obf. 43. n. 410. absque Synonymia *Tournefortii*, quæ ad Cheirant. tricufpidatum pertinet.

Leucojum montanum crucigerum coronopi folio. *Bocc. muf.* Tab. III.

α. Leucojum minus purpureum hamatis foliis. *Barr.* ic. 1019.

β. Leucojum minus breviori folio, obfoleto flore. *Barr.* ic. 999. n. 2.

δ. Leucojum faxatile coronopifolio, flore obfoleto odorato, petalis undulatis. *Boerh.* Lug. 2. p. 18. *Linn.* Hort. 188. n. 3.

Leucojum minus lavandulæ folio obfoleto flore anguftifolium. *Bocc. muf.* Tab. III. *Barr.* ic. 802. Icon ex alia penitùs fuit mutuata.

Planta perennis. Caulis erectus canus, tomentofo-pulverulentus. Folia mollia incana; radicalia, ac primi anni, lanceolata acuta, finuato-dentata, dentibus utrinque 3-4. alternis remotis antrorfum porrectis. Caulina fimillima, fed paucioribus dentibus folia ramorum, ac anni fequentis, lanceolato-linearia, atque integerrima. Racemus erectus pauciflorus. Flores alterni 9-12 fub-feffiles. Calyces oblongi incani. Petala lanceolata undulata obtufa, primùm obfoletè flava, dein livida feu fordidè rubentia. Siliquæ longæ teretes incanæ acutiufculæ.

OBSERVATIO. Icon *Barrelierii* 999. & *Bocconiana* III. plantam primi anni, petalaque undata optimè exhibent. Plantam verò vetulam, feu fecundi anni, foliaque ramea benè fiftunt *Barrelierii icones* 1019. 999. n. 2. 802. & *Bocconianæ* III. infima.

BRASSICA.

TOURNEFORTII. 1. BRASSICA, foliis runcinatis hifpidis, caule hifpido, filiquis torulofis glabris patentibus, roftro longiffimo. Tab. XX. A.

Sinapi hifpanicum minus raphani folio. *Tournef.* 227. Sic Clariff. *Juffieu.*

Planta annua, facie Braffica *erucaftri* atque Sifymbrii *fupini.*

Caulis erectus, fimplex vel ramofus, pilis albis pellucidis retro-hifpidus, ad bafin præprimis; fupernè lævis. Folia radicalia (A) lyrato-runcinata, ut in *taraxaco*, *erucaftro*, fifymbrioque *fupino.* Foliola ovata, dentata confluentia, deorfum, latiora auriculataque: ultimo majori inæqualiter dentato; nervis margineque hifpidis. Caulina inferiora (B) fimillima. Superiora (C) anguftiora, lobis acutioribus integerrimis. Folia fumma ramis, pedunculisve proxima (D) fubulato-linearia integerrima. Racemi terminales longiffimi, laxi, ut in Sif. *murale*, *vimineo*, &c. Flores luteoli, minores, quàm Sif. *arenofi* ac *viminei*, demùm albidi. Calycis foliola angufta, margine membranaceo exalbido. Poft anthefin pedicelli magis patentes atque longiores fiunt, unciam longi, à caule difcedentes angulo normali. Siliquæ longitudine pedicellorum, ftriatæ ad femina torulofæ, fubtetragonìæ; valvularum fcilicèt angulo carinali prominulo. Roftrum (E) fubulatum ftriatum; fub-anceps, pedicello ac filiquis æquale; apice trunculato furfùm reflexo. Præter femina intra valvulas atque filiquarum disfepimentum fita, aliud femper unum adeft, aut alterum, intra bafin roftri propriam concavam (F) reconditum ut in Braffica *erucaftro;* propter quam affinitatis notam (nec non formam filiquæ) braffícis fociavi! femina ruffa.

NOTA.

NOTA. Differt à Braffica *erucaftro*, pedicellis, filiquis, roftrisque æqualibus, valdè patentibus. *Erucaftri* verò pedicelli vix patentes, filiquis triplo breviores, & roftrum ipfâ etiam filiquâ brevius eft!

SINAPIS.

1. SINAPIS, filiquis racemo appreffis lævibus, foliis inferioribus lyratis fcabris, fummis lanceolatis, caule fcabro. *Linn.* Sp. 934. INCANA.

Sinapi foliis radicalibus pinnatis hirfutie incanis, filiqua cornu fuo breviori. *Hall.* 463.

Ubique in arvis & ruderatis circa Monfpelium occurrit.

Radix ramis quibusdam ftipata, dura, acris, eximio *napi* fapore & odore pollens, quâ notâ certè difcreta ab omnibus; præter *napum!* Folia radicalia atque caulina, longè petiolata lyrata, valdè pilofa, incana (in agrefti præprimis) lobis ovatis decurrentibus alternis dentatis. Folia ad exortum ramorum infidentia lanceolato-linearia integerrima, raro dentata. Caulis paniculato-ramofus, pilis retrorfum hifpidus. Rami rigiduli. Racemi terminales & axillares. Flores exigui lutei. Siliquæ racemo appreffæ, ut in Eryfimo officinali, primò hirtæ, dein læves, conftantes articulo uno infimo longo polyfpermo, & articulo uno extimo breviori fæpiùs monofpermo. Stylus breviffimus.

In horto caulis erectior fit, minùs ramofus, lævior, minùs incanus; & rami minùs virgati.

BUNIAS.

1. BUNIAS, foliis lyrato-pinnatis, foliolis erofo-pinnatifidis, filiculis hifpidis, roftro fubulato-brevioribus. Tab. XX. B. BALEARICA.

Bunias filiquis hifpidis, foliis pinnatis, foliolis fub-dentatis. *Linn.* Syft. 446.

Caulis paniculato-ramofus, cubitalis, ftriatus lævis, craffitie pennæ anferinæ. Folia radicalia ambitu lanceolato, quadriuncialia, pinnata, foliolis novem fub-oppofitis, lanceolatis, erofo-pinnatifidis, deorfùm latioribus altiùsque incifis; lobulis obtufis glaberrimis. Caulina omnia rameaque fimillima, fed minora. Rami axillares longi glabri, haud raro reflexi. Racemi terminales & quadriunciales, floribus 16-20. Foliola calycis ovata æqualia glabra. Petala parva lutea. Poft anthefin rachis racemorum longior evadit, & pedicelli unciam ferè à fe invicem diftant (inferiores faltem) lineas duas longi, uniflori. Fructus globofus, pilis rigidis albis hirtus, terminatus mucrone (feu ftylo) rigido fubulato longiore.

2. BUNIAS, filiquis fub-globofis tetragonis undique verrucofo-muricatis, foliis runcinatis. *Linn. Syft. nat.* Tom. IV. ÆGYPTIACA.

Caulis (in horto) bipedalis, bafi tantùm hifpidus, cæterùm lævis, vix ftriatus. Rami breves, apice floriferi, alterni. Folia radicalia, ambitu lanceolato, lyrata læviffima, lobis utrinque novem oppofitis acutis dentatis, bafi deorfùm appendiculatis, facie *Irionis*, Eryfimi *altiffimi*, *Lœfelii*, *Sonchorum*, *&c.* Petioli vix hirti. Folia caulina ad exortum ramorum minora, ambitu triangulari, haftato-pinnatifida, lobulis longioribus acutioribus, ut plurimùm quinis. Demùm in caule fummo, fagittata, acutiora; atque lanceolata, non fecùs ac in ramulis. Racemi terminales triunciales, floribus 20-30. Pedicelli lineas tres circiter longi, alterni, læves, debiles, lineas tres à fe invicem remoti, uniflori. Calyces parvi colorati. Flores crocei, aut intensè lutei. Siliquæ globofo-tetragonæ, verrucofo-muricatæ, magnitudine feminis Coriandri.

MONADELPHIA.

GERANIUM.

1. GERANIUM, pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis bipinnatis, foliolis incifis fcapis radicalibus. *Goüan* Fl. monfp. 274. 8. . . . Tab. XXI. Fig. 1. PETRÆUM.

Geranium cicutæ folio petræum, radice craffa fœtida. *Lob. Illuftr.* 134. *Mag. Bot.* 109. Icon 108. peffima. *Moriff.* Hift. 2. p. 517. Sect. 5. Tab. 14. Fig. 27. pejor. *Barr.* ic. 1245.? Ex *Linnæi* auctoritate. Vix tamen credam.

In fissuris rupium ad montem Lupi olim legeram; copiosiùs verò in cacumine montis *Capouladou* circa loca dicta *les Cambrettes*, qua parte & Septentrionem & Meridiem partim spectat. Odor gravis, nec nauseosus, nec moschatus, ut Lipothimiam inducere valeat, sicut notavit *Lobelius*. Folia omnia ad radicem congesta, villoso-incana, ambitu ferè triangulari, bipinnata, pinnis utrinque (rarò duabus) tribus, quatuorve; intimis majoribus, minoribus extimis. Pinnulæ pinnatifidæ; foliolis acutis, bifidis, trifidis, integrisve. Alia etiam pinnis pinnulisque singulis interjiciuntur foliola integra; unde dici posset Folium interruptè bipinnatum, facie *Geranii myrrhifolii*. Petioli foliis duplo triplove longiores, hirsutie cani, pilis nitidis. Scapus foliis duplo longior, vix triuncialis, teres, pilis pellucidis nitidis hispidus, apice 1-6-florus. Pedicelli æquales semi-pollicem longi hirsutie pubescentes. Calyces magni pro ratione plantæ, ferè ut in Ger. *ciconio*, *pratensi*, striati, valdè hirsuti; foliolis obtusis, margine membranaceis; arista brevi. Corolla nunc purpuro-cærulea, modo rubens, magna. Semina oblonga, rostris calyce duplo tantùm longioribus.

NOTA. *Morissoni* Icon pessima; *Magnoliana* exprimit saltem ambitum folii & magnitudinem floris. Icon verò à *Barreliero* tradita, nostram nullatenùs refert; folia etenim *Geranii cicutæ folio minoris supini* foliis simillima in eâ depinguntur. Porrò Geranium *Romanum* & *petræum* penitùs discrepant à se invicem. Istud olim ex fide Clariss. *Linnæi* sub Geranio *cicutario β* retuli, dein sub Ger. *moschato*; meliùs consultus ad novam speciem revoco.

CICUTARIUM. 2. GERANIUM, pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis incisis obtusis. *Linn.* Sp. 951.

NOTA. Varietates innumeras affert Clariss. Linnæus, *Hort. cliff.* Nescio autem, quo fato Auctores innumeri folia obtusâ dixerint. Vidi equidem circa Monspelium ad vias, acaule, scapis radicalibus, iconibus *Tabern.* 57. simillimum, foliolis acutis; & in herbidis pascuisque montis Calcaris, atque montis Lupi, caule ramoso humifuso, pedunculis axillaribus (*Hall.* Ed. 2. 944. *a.*) foliolis etiam acutis. Porrò planta acaulis, in horto, aut solo uberiori culta tamen non caulescit; adeò ut minimè erraret, qui unam ab altera separabit.

LAVATERA.

MARITIMA. 1. LAVATERA, caule fruticoso, lanato, foliis cordato-orbiculatis quinquelobis obtusis crenatis, pedunculis unifloris, stipulis setaceis deciduis. Tab. XXI. Fig. 2.

Althæa frutescens, folio rotundiore incano. *Bauh. pin.* ? Licèt Lavat. *trilobæ* Linnæus.

Althæa arborescens *Clusii*. *Tabern.* Icon 770. Non mala.

In horto meo è seminibus à Clariss. *Gerardo* missis crevit Anno 1766. Ex Fratre *Gabriele* etiam pro Lavat. *triloba* habueram. Hanc circa Narbonam legit quoquè D. *Pech*, Botanicus eximius *à la Clape*.

Frutex quadripedalis procerior, pilis confertissimis stellatim glomeratis tomentosus; truncus dein calvescit; rami valdè incani; juniores saltem. Folia varia; primo anno majora plana, sesqui-uncialia ambitu orbiculata (Fig. 2. A) neque cordata, sed basi transversim veluti rescissa, quinqueloba duplicato-crenata, quinquenervia; nervis valdè tomentosis; intimis duobus ad basin sinumque folii recurvatis BB, ut in Lavatera *triloba*, aliisque. Petioli longitudine foliorum, valdè tomentosi pilis stellatis. Folia insequentis, tertii, anni & minora, sæpè integerrima, ovata, aut vix lobata, sæpiùs cucullata (Fig. 2, CC) interdùm obliquè ovata, ut in *Celti*, *&c.* minùs cana, cinerascentia. Stipulæ setaceæ, deciduæ, brevissimæ. Pedunculi axillares, solitarii, uniflori, longitudine foliorum, tomentosi, sesqui-unciales. Calyx exterior, foliolis tribus, ovatis acutis, calyce interiore duplo minoribus. Calyx interior acutè quinquefidus tomentosus. Corolla parva, facie malvæ *rotundifoliæ*, dilutè cærulescens, petalorum unguibus tantùm dilutè purpurascentibus. Calyx interior, in fructu, vix augetur, paululùm tamen inflatus aut vesiculosus evadit.

OBSERVATIO. Huc retuli Synonymon *Bauhini* (quod Lav. *trilobæ* tribuit Clariss. *Linnæus*) propter Icones *Clusii* atque *Tabernæmontani*, quæ nostram non malè repræsentant. Quod autem Synonymia *Plukenetii* ad *Lav. trilobam* pertineat, vix est dubitandi locus. Sed hæc, quantum à nostra dissentiat, Icon, atque Descriptio nostra, satis probant.

NOTA. *Althæa frutex prima Clusii*, non eadem est cum *Alth. frut. fol. rotund. incanc.* *Bauh. pin.* Licèt *Tournefortius* eas simul miscuerit. Sic Clariss. *Jussiæus*.

DIA-

DIADELPHIA.

ONONIS.

1. Ononis, caulibus proftratis, foliis ternatis glabris ftriatis, ftipulis ovato-acutis ferratis, pedunculis unifloris, calycibus leguminibusque pilofis. Striata.

Anonis fylveftris lutea minima. *Col. Ecphr.* 301. Sic etiam *Juffiæo* vifa ex perennitate.

An Ononis fpinis carens lutea minor? *Bot. Monfp.*

An Ononis non fpinofa caulibus procumbentibus? *H. L. Bat. Tour.* 408. *Bot. Monfp.* 20.

In montibus gebennicis, *à Campeftre*, ad pafcua copiofè occurrit.

Radix perennis, tuberculofa (ut in *Ornithopodio*) flagellis ftipata copiofis longis fubterraneis ftoloniferis. Cauliculi rubentes pubefcentes conferti, ad terram appreffi biunciales, triuncialesve. Rami paucisfimi. Folia omnia ternata; foliola æqualia, obverfè cordata, cum mucrone, ftriata ferrata, pubefcentia. Stipulæ minimæ femi-cordatæ ferratæ. Pedunculi folitarii axillares uniflori, petiolo fub-æquales; calyces villofi vifcofi ftriati; foliolis ovato-acuminatis æqualibus, corollâ paulò brevioribus. Corolla lutea, calyce major, lineata. Legumen ovatum pilofum, vifcofum, calyce brevius.

OBSERVATIO. Affinis eft fpeciebus *Moriff.* Num. 10. & 14. Diverfa penitùs ab Ononide *minutiffima*, & Ononide *Cherleri.*

A. Ononis *minutiffima* huic adverfatur: 1.) Cauliculis glabris erectiufculis fruticulofis. 2.) Foliis longiùs petiolatis; foliolisque manifeftè inæqualibus, lanceolatis obtufis. 3.) Stipulis fetaceis vaginantibus acuminatis. 4.) Pedunculis petiolo duplo ferè longioribus. 5.) Leguminibus glabris. 6.) Calycibus etiam glabris fetaceo-acuminatis ariftatisque, corollas fupereminentibus.

B. Ononis *Cherleri* differt foliolis omnibus villofis, obverfè ovatis; fummisque foliis fimplicibus. 2.) Stipulis duplo majoribus. 3.) Pedunculis petiolo calyceque duplo longioribus; corollis purpurafcentibus. 4.) Leguminibus oblongis, non verò ovatis, calyces fupereminentibus.

2. Ononis, pedunculis unifloris nudis, foliis ovatis; imis ternatis, fummis fimplicibus, calycibus maximis. Morissoni.

Ononis purpurea procumbens verna feu præcox fruticofa annua vifcofa. *Moriff.* 2. pag. 169.

Ex Infulis balearicis, aliis feminibus permixta, ipfius femina habui.

Caulis diffufus angulatus villofo-vifcidus, pilis patentibus, ramofo-paniculatus, ramis horfùm vorfùm flexis palmaribus. Folia ima ternata; foliolis ovato-lanceolatis ferratis; extimo majori ftipulæ magnæ, ferè ut in Ononide *vifcofa*, decurrentes in petiolum, fub-integerrimæ villofo-vifcofæ non fecùs ac foliola. Folia fumma fimplicia; his omnibus petioli plani. Pedunculi axillares uniflori folitarii pilofi; floriferi longitudine petiolorum (feu unciæ trientis) fructiferi verò duplo (aut duos unciæ trientes) longiores. Calyces pilofi vifcidi; foliolis maximis lanceolatis trinerviis fub-æqualibus, longitudine florum; fummo foliolo cæteris latiori. Corollæ purpuro-rubentes magnitudine calycis. Legumen ovatum pilofum terminatum mucrone longo.

NOTA. Ononis *Vifcofa* ab hac discrepat: 1.) Foliolis ob-ovatis acutiùs argutiùsque ferratis. 2.) Pedunculis longioribus, ex quibus exferitur paulò infra florem arifta longiffima, uncialis fermè. 3.) Calycinis foliolis fubulato-lanceolatis.

ANTHYLLIS.

1. Anthyllis fruticofa, foliis ternatis inæqualibus, calycibus lanatis lateralibus. *Linn.* Sp. 1013. Pedunculis bafi, apiceque tantùm floriferis! Cytisoides.

In elatis collibus circa eremum dictum *Nôtre Dame de las Penas*, à perpiniano ad pagum *Las Cazas de Peina* frequens occurrit.

NOTA. Folia radicalia, ut plurimùm, orbiculata fimplicia; caulina verò ternata. Foliolis duobus lateralibus intermedio fexties minoribus. Folia fummâ fimplicia; ex ala ipforum flores non feffiles & bini, (ut apud *Linnæum*) fed pedunculus modo fanè fingulari florifer, lineas tres quatuorve longus; ad bafin ipfius ac ferè ex ala folii adfunt primò bini, terni, quatuorve flores feffiles. Secundò, ad apicem ipfius ineft bractea ovâta cana, folio non abfimilis. Aft minor, alios fuftinens flores quatuor aut quinque. Pedunculus igitur medius nudus eft!

OROBUS.

ASPHODELOIDES. 1. OROBUS, foliis bijugis trijugisve, foliolis linearibus æqualibus, radice fasciculata.

Orobus panonicus tertius. *Clusius* Hist. CCXXXII.

Orobus sylvestris angustifolius asphodeli radice. *Bauh. pin.* 351.

In pascuis prope pagum *Campestre* ad viam, quæ ducit ad sylvam *Salbous*, sæpè reperi.

Radix constat napis carnosis duobus tribusve, crassitie pennæ anserinæ, triuncialibus fermè, & fasciculatis. Caules bini, terni, debiles, angulosi, cubitales, simplicissimi, flagelliformes. Folia ima bijuga; caulina trijuga; summa tandem unijuga; omnia tamen foliolis constant uniformibus sub-æqualibus linearibus quinquenerviis mucronatis. Stipulæ cordato-semi-sagittatæ; hinc non raro denticulum exserunt. Pedunculi axillares, foliis duplo longiores, triunciales, apice floriferi. Flores omninò lutei, alterni; pedicellis brevibus; horum intimi duo (seu inferiores) sibi proximi, à superioribus remoti! Calyx glaber deorsùm gibbus, laciniis acutis angustis inæqualibus. Legumen longitudine foliolorum, mucronatum.

NOTA. Ab Orobo *tuberoso* manifestè diversum: 1.) Radice fasciculata. 2.) Foliolis uniformibus; quæ in Orobo *tuberoso* dissimilia: (radicalibus scilicèt orbiculato-ovatis: cæteris longissimis; rectè notante Clariss. *Hallero*). 3.) Foliolis æqualibus; dum in Orobo *tuberoso* extima semper breviora observantur. 4.) Laciniis calycinis acutis, angustioribusque; non verò ovatis latioribus, ut in Orobo *tuberoso*.

VICIA.

NARBONENSIS. 1. VICIA, leguminibus subsessilibus subternatis erectis, foliolis senis sub-ovatis stipulisque denticulatis. *Linn.* Sp. 1038.

Faba lobo & semine medio plano, arctè colligato utrinque frontato. *Hort. cat. Tour.* 392.

NOTA. In montibus gebennicis frequens est, circa *Campestre*, *&c.*

Huic Caulis erectus, valdè angulatus striatus. Folia alterna; ima bijuga; caulina media trijuga; foliolis obliquè ovatis obtusis, à medio ad apicem acutè serratis, intimis latioribus. Stipulæ cordato-orbiculatæ acuminatæ serratæ. Cirrhus simplex è medio foliolorum extimorum. Flores sæpiùs solitarii axillares subsessiles. Legumen unciæ trientem latum, sesquiunciam longum, villoso-viscosum, utraque suturâ spinulis exasperata, seu frontata.

OBSERVATIO. Variat in hortis. Caulis altitudine & facie fabæ vulgaris. Stipulæ majores, vix serratæ, basi auriculatæ, ac obliquè in caulem manifestè decurrentes. Folia omnia ferè trijuga. Foliolis unciâ longioribus latissimis integerrimis; margine tantùm pilis rigidulis scabro. Cirrhi longissimi ramosi. Legumina majora; de cætero simillima.

HEDYSARUM.

HUMILE. 1. HEDYSARUM, foliis pinnatis, leguminibus articulatis asperis, alis corollæ obsoletis, spicis hirsutis, caulibus depressis. *Linn.* Sp. 1058.

Polygalo *Geßneri* affine caput gallinaceum. *Moriss.* Hist. 1. Sect. 2. Tab. 2. Fig. 12.

Caulis fruticulosus semper-virens palmaris, erectus. Rami alterni etiam erectiusculi rigidi; neque diffusi (nisi in sylvestri planta). Folia cana, pinnata foliolis 23-25; undecim scilicèt vel duodecim utrinque, ovatis, haud raro complicatis. Stipulæ breves ovatæ acutæ. Pedunculi ad apicem ramulorum, foliis duplo longiores, stricti, erecti, floribus circiter 16. alternis; pedicellis brevibus. Corollæ purpureæ; alæ non obsoletæ, (ut tradidit Clariss. *Linnæus*) sed vexillo tantùm triplo minores, satis ergo conspicuæ. Legumen variat articulo uno, geminove: articulo intimo monospermo: extimo sterili; aut etiam articulis ternis, intermedio tunc sterili.

ONOBRYCHIS. γ. 2. HEDYSARUM, foliis pinnatis, leguminibus monospermis aculeatis, corollarum alis calyce brevioribus, caule elongato. *Linn.* 1059.

γ. Onobrychis, folio viciæ fructu echinato minimo. *Bauh. pin.* 350.

An Onobrychis; caput gallinaceum minus. *Bauh. prod.* 149. Ex loco prope oppidum *Vigan.*

Onobrychis italica perennis foliis viciæ, floribus dilutè purpureis, fructu Onobrychis exiguo non echinato, sed rugoso cristato. *Till. hort. pis.* Benè.

NOTA. Hæc Varietas γ. (cui *Tillii* Synonymon apponere congruum visum est) in montibus gebennicis, *à l'Esperou*, *à Campestre*, frequens occurrit; & in locis à *Bauhino* designatis.

Perennis.

Perennis. Caules plurimi proftrati, flagellis pedalibus teretibus ftriatis vix angulofis. Folia pinnata foliolis obovatis ariftatis, utrinque 12-13., atque impari, lineas tres longis vix femilineam latis. Stipulæ ovato-acuminatæ pellucidæ albidæ membranaceæ ac velutì fcariofæ; nervo dorfali colorato. Pedunculi axillares ftricti quadriunciales, apice floriferi, foliis triplo longiores. Flores 12-16., fatis contigui. Corollæ dilutè purpurafcentes exiguæ, facie *Hed. cap. galli.* Legumen orbiculatum monofpermum, rugofo-lacunofum, dorfo tantùm fpinulis criftato, magnitudine calycis.

Ad *Hedyfarum onobr.* retuli, ex affinitate fumma, fpicarum, ftipularum, fructuum præprimis; licèt hæc noftra procumbat in folo natali; in hortis verò cauliculi erectiores evadunt.

Differt manifeftè ab *Hed. cap. galli*, quod ubique circa pontem in pratis occurrit, *à Selleneuve*, *à Caftelnau*, *Ferran*, *&c.* Iftud enim, omnibus partibus (fructu excepto) triplo minus eft; rami rigidiores, magis divaricati. Pedunculi vix folia fuperant, uniflori, biflori, triflorive. Et leguminibus duplo majoribus undique fpinulofis.

Neque eft *Polygalon minus faxatile. Bauh.* Hift. 2. 336. quoniam juxta arcem Epifcopi Monfpelienfis (vulgò *le Chateau de Rouquet*) locis à *Bauhino* citatis, non alia præter *Hed. caput galli*, & *Hed. humile* occurrit. Figura autem *Bauhini* non malè *Hed. caput galli minus* repræfentat.

INDIGOFERA.

1. Indigofera, leguminibus pendulis articulatis, foliis fimplicibus, ternatis, pinnatifque incanis. Articulata.

Anil africanum filiquis brevibus articulatis. *Zanoni* Hift. Tab. 12. pag. 18. hanc rectè exprimit.

Caulis fruticulofus tripedalis canus, angulatus, pilis confertis appreffis ftrigofus, retrò fcaber, rami angulati. Folia caulina ima, rameaque intima, fimplicia ob-ovata cinerafcenti-cana, pilis appreffis fcabra; petioli foliis æquales. Folia alia ad caulem medium, atque ramorum medios, ternata, foliolis ovatis utrinque acuminatis, extimo majori. Ipfa verò, quæ caulem ramofque terminant, quinata, cæteris fimillima, unguem longa. Petioli foliolis æquales, bafi fubtriquetri; ipforum fcilicèt margines, nervufque carinalis decurrunt in caulem ac ramos, indeque fit, ut paulò infra exortum petiolorum rami videantur triangulati. Racemi axillares folitarii unciales, ex ala foliorum ternatorum & quinatorum; eâ verò ratione, ut qui ex ala folii quinati exoriuntur, foliolum intermedium non fuperant; & ipfi, qui alis folii ternati infident, vix foliolum impar attingant. Flores in fingulo racemo 9-12. purpurei minimi non fecùs ac in *Indig. tinctoria.* Legumen incanum pendulum cylindricum, ad femina nodofum feu articulatum, monofpermum, difpermum, trifpermum; articuli globofi, extimo mucronato. Semina fub-globofa, non autem cylindrica, bafi apiceque planis, ut in *Indig. tinctoria.*

ASTRAGALUS.

1. Astragalus, caulibus erectis lanuginofis, capitulis axillaribus feffilibus, leguminibus ovatis compreffis. Narbonensis.

Circa Narbonam D. *Pech*, Julio & Augufto ad viam quâ itur ad pagum *Mouffau*, paulò ante *la Platrerie*, in colle vicino.

Radix perennis lignofa fimplex. Caules plures, 12. ad 20.; annui, pedales, erecti, pennâ anferinâ craffiores, angulofi, adfperfi pilis incanis confertis mollibus; bafi nudi, infra verò medium ad apicem ufque florigeri. Folia palmaria lanuginofa; petioli fubæquales, bafi fupra fulcati apice complanati, & ad bafin fubtùs præfertim lanuginofi. Foliola utrinque circiter viginti ovato-oblonga complicata vix petiolata, fuprà glabra, margine nervoque carinali pilofis canis, aut rufis. Stipulæ membranaceæ ovato-acuminatæ emarcidæ. Flores viginti & ultrà, in capitulum fubfeffile ovato-cylindricum congefti. Pedunculus communis valdè pilofus fericeus, bracteæ fubulatæ villofiffimæ, ad florem fingulum ternæ; intermedia latiori. Flores ad communem pedunculum fub-verticillati, vix pedicellati. Calyces tubulofi cano-lanuginofi; laciniis acutis, quarum fuperiores quatuor vexillum, quinta infima carinam fequuntur. Corollæ magnæ (ferè aftragali *galegiform.* aut *alopecuroid.*) ochroleucæ. Vexillum vix emarginatum erectum venofo-reticulatum; alæ vexillo breviores, oblongæ, bafi emarginatæ. Legumen feffile lanuginofum, ovatum, hinc gibbum, à lateribus compreffum, terminatum mucrone brevi recto, femina utrinque folitaria, quandoque bina; aut etiam tertii adeft rudimentum in utroque loculo.

NOTA. Tota planta, recens præprimis, digitis fi teratur, ingratum ficûs odorem fpirat. Ab Aftrag. *alopecuroide* (cui proximus magis) valdè differt.

STELLA. 2. ASTRAGALUS caulescens diffusus, capitulis pedunculatis, leguminibus rectis subulatis mucronatis.

Astragalus annuus maritimus procumbens latifolius, floribus pediculo insidentibus. *Tournef.* 416.

Glauci leguminosæ affinis. *Bauh. prodr.* 150.

Stella leguminosa. *Tabern.* ic. 512. Arturo cortusi. *Lob.* ic. 83.

Astragalus annuus angustifolius flosculis pedunculis oblongis insidentibus. *Tournef.* 416.

Olim circa Monspelium ad pontem Sallenovæ cum Astr. *sesameo* promiscuè repereram; illumque in *Fl. mons.* tanquàm *sesamei* varietatem retuli, quoniam istius pedunculi fructiferi non raró paululùm longiores fiunt. Postquàm in horto coluerim, probè cognovi, diversas esse species; licèt, ut jam dixi, *sesamei* pedunculi (qui sæpè nulli) sub fructu haud raró elongentur; atque hinc *Tournefortii* Denominatio pertinere posse credatur.

Cauliculi ex eadem radice plures diffusi pedales pilis albis confertis hispidi striati. Rami numerosi palmares. Folia pinnata foliolis utrinque novem pilosis integerrimis ovatis obtusis, quandoque emarginatis æqualibus. Stipulæ ovatæ acutæ. Pedunculi striati pilosi triunciales longitudine scilicèt foliorum, apice sub-quindecimflori. Flores è cæruleo-purpurascentes. Legumina capitata subulata, valdè pilosa, hinc sulcata, mucrone reflexo.

NOTA. Planta hortensis minùs est canescens, laxior, ramosior; foliola majora. . . . Quòd autem Astrag. *sesameo* flores tribuant luteos, *Bauhinum* atque *Columnam* arguit Clariss. *Linnæus.* Pace tamen tanti Viri dixerim, me huic quoquè semper luteos observâsse.

CRISTATUS. 3. ASTRAGALUS, caule diffuso, leguminibus capitatis hirsutis squamoso-strigosis ovato-triquetris.

Astragalus hispanicus siliqua epiglottidi simili, flore purpureo major. *H. Lud. Bat.*

Astragalus supinus siliquis villosis glomeratis. *Tournef.* 416.

Planta facie *Epiglottidis*, *Sesamei*, *Stellæ*, sed major quadruplo. Cauliculi semi-pedales, longioresque, diffusi, colorati, pilis albis hispidi. Folia biuncialia triuncialiaque. Foliolis utrinque undecim lanceolato-obovatis emarginatis pilosis; quibusdam obversè cordatis. Stipulæ cordato-ovatæ pilosæ, majores quàm in speciebus suprà memoratis. Pedunculi solitarii, valdè pilosi, vix semi-unciales, folio subjecto triplo, quadruplove breviores, ac ante anthesin ferè nulli; hinc (antequàm flores prodeant) Astr. *sesameo* & *epiglottidi* non absimilis est. Flores capitati, circiter octo, purpurei. Legumina cordato-ovata, facie & habitu leguminum Astr. *ciceris*, hirta, squamis obsita asperis imbricatis, duris.

URALENSIS. 4. ASTRAGALUS, acaulis, scapo erecto, foliis longiore, leguminibus subulatis inflatis villosis erectis. *Linn.* Sp. 1071.

Astragalus, scapis aphyllis, foliis ovato-lanceolatis sericeis, siliquis turgidis hirsutis erectis. *Hall.* Tab. 14. Benè.

Et Astragalus (*vesicarius*) acaulis, scapis folio longioribus, laxè spicatis, leguminibus calycibusque hirsutis. *Linn.* Sp. 1071.

Astragalus alpinus tragacanthæ folio vesicarius. *Mag. Hort.* Tab. 27. *Tournef.* 417.

Pyrenæa in Valle *Eynes* ad Dexteram frequens nobis obvius fuit, procerior humiliorve. Siquidem humilior (in locis excelsioribus) scapis uncialibus biuncialibusve, foliis magis lanatis sericeis, adeoque Speciminibus Hallerianis simillimus. Modo procerior (idque in locis herbidis declivioribus) foliis laxioribus, sericeis, minùs hirsutis, ad basin præprimis. His etiam flores non raró decem. Legumen maturum magis intumescit.

NOTA. Plantæ ex Delphinatu missæ, *pro Astr. vesicario*, Speciminaque *Seguierii*, sub hoc nomine, à me visa, probant ambas *Linnæi* Species jungendas esse. Insuper Auctorum Icones, Descriptiones, etiamque Denominationes Linneanæ geminæ, consimiles sunt.

PSORALEA.

GLANDULOSA. 1. PSORALEA, foliis omnibus ternatis, foliolis ovato-lanceolatis, spicis pedunculatis. *Linn.* Sp. 1075.

Ex Hispania & Insulis Balearicis. Psoraleæ *bituminosæ* prima fronte licèt similis, diversa tamen.

Folia ternata ovato-lanceolata. Foliola duo. Intima minora subsessilia; impari majori longè petiolato. Petiolus communis foliolo majore pauló longior, glandulis adspersus, non secùs ac foliolorum utraque pagina. Stipulæ minimæ setaceæ. Folia inferiora constant foliolis obtusis; summâ verò foliolis acutis angustioribus pauloque longioribus. Pedunculi foliis æquales, aut pauló longiores, glandulis referti,

ferti, ad apicem floriferi. Flores 12-26; alii alterni, alii binati, ternatique, rursùs alterni. Pedicelli brevissimi. Calyces glandulosi, duplo majores quàm in *Psor. corylifolia*; duplo minores quàm in *Psor. bituminosa*. Corollæ parvæ; alis atque carina albidis; vexillo cærulescenti. Bracteæ nullæ; sed pedicelli innixi callo prominulo.

2. PSORALEA, hirsuta, foliis imis ovato-orbiculatis, summis lanceolatis, floribus capitatis, calycibus fructiferis inflatis. PALÆSTINA.

Ex seminibus à Clariss. *Bassi* missis. Psoraleæ *bituminosæ* multò magis affinis; sed habitu minùs laxo, calycibus ventricosis, ac notis sequentibus differt.

Caulis flexuosus bipedalis striatus; articulis unciam ferè distantibus, pilosus, cinerascenti-canus. Rami breves patentes. Folia ternata; ima, foliolis sub-orbiculatis (impari præprimis) hispidulis; summa, foliolis lanceolatis utrinque acuminatis; petioli unciam aut sesquiunciam longi, apice magis hirsutie cani. Stipulæ setaceo-subulatæ hirsutæ longiores & angustiores quàm in *Psor. bituminosa*, licèt plantæ habitus minor. Pedunculi foliis duplo longiores, rigidi hirsuti. Flores capitati, 9-12. Bracteæ ovatæ concavæ palmato-trifidæ acuminatæ. Calyces ad medium quinquefidi, ventricosi & ampliati magis quàm in *Psor. bituminosa*. Corollæ cærulescentes. Legumen ovatum, calyce brevius, terminatum, mucrone ensiformi longo recto calycem excedente, monospermum, hirsutum.

NOTA. Psoralea bituminosa ab hac discrepat: 1.) Caulis altior, minimè pilosus; pilis appressis, non verò confertis patentibusque. Rami laxiores, internodiis longioribus; stipulis brevioribus latioribus; foliolis lineari-lanceolatis, basi rotundatis. 2.) Pedunculi folio triplo quadruplove longiores sunt. Bracteæ similes, sed flores copiosiores. Calyces minùs ventricosi, angustiores; capitulum igitur minus est, licèt flores copiosiores sint. Legumen simile, sed mucrone longiore instructum.

TRIFOLIUM.

1. TRIFOLIUM, caulibus simplicissimis pubescentibus, spicis villosis globosis, foliis radicalibus obcordatis. *Linn.* Syst. App. ult. OCHROLEUCUM.

Trifolium, caule erecto, foliis hirsutis, supremis conjugatis, spicis oblongis. *Hall.* Edit. 2. n. 378.

In montibus gebennicis *à L'Esperou*, *à Campestre*, in arvis atque ruderatis frequens.

Facie refert Trifolium *pratense rubrum*. Sed Caulis hirsutior. Stipulæ longiùs vaginantes, longiùsque aristatæ! Folia summa ad capitulum binata, sed integerrima, vaginis minimis; dum in Trif. *pratens.* folia ambitu serrata & vaginæ amplissimæ. Corollæ ochroleucæ, vexillo subulato-longiori quàm in Trifolio *pratens.*

2. TRIFOLIUM, spicis villosis oblongis obtusis aphyllis, foliolis subrotundis. *Linn.* Sp. 1083. INCARNATUM.

Trifolium capitulo Dipsaci. *Raji* Hist. 194. Sic in Herbario *Seguierii*.

Trifolium spicâ subrotundâ rubrâ. *Tournef.* 405.

Trifolium stellatum glabrum. *Tournef.* 405. Ob Synonymiam *Raji*.

Ubique ad semitas circa pagum & fodinas *Jingla* Ruscinonensium; nec non in arvis pascuisque circa *l'Esperou* & *Campestre*.

Planta Meliloti *latifoliæ italicæ* facie. Folia, in omnibus, quæ vidi, obcordata (ima præsertim) à basi ad medium integerrima, hinc ad apicem usque serrulata, pubescentia mollia; summa minùs emarginata. Spicæ ovato-oblongæ sericeæ molles; flores rubri, vexillis longis.

3. TRIFOLIUM, capitulis sessilibus sub-lateralibus ovatis, calycibus striatis rotundatis. *Linn.* Sp. 1085. STRIATUM.

Trifolium saxatile hirsutissimum. *Bauh. pin.* 328. *Prodr.* 143.

Trifolium, capitulis thymi. *Bauh. prodr.* 143. Procul dubio. *Tournef.* 406.

In saxosis circa Monspelium *à la Colombiere*, herbidisque *à Selleneuve*, *Gramont*, cum Trif. *scabro*, *glomerato*, *lappaceo*que sæpiùs reperi. Faciem *Trif. scabri* præ se fert, caule scilicèt diffuso rigidulo hirto &c. Ab hoc differt foliis mollioribus, imis ob-cordatis, summis magis cuneiformibus acuminatis hirtis; non verò obovatis obtusis calvescentibus. Folia ad capitulum subsessilia; stipulæ vaginales amplissimæ concavæ orbiculatæ, terminatæ acumine tenuissimo; dum è contra in Trif. *scabro* vaginæ minimæ sunt, acutæ. Differt tandem capitulis tomentoso-hirsutis, vix hirtis, minimè spinescentibus, neque rigidulis scabris ut in Trif. *scabro*.

MONTANUM. 4. TRIFOLIUM, ſpicis ſub-imbricatis ſub-tribus, vexillis ſubulatis emarceſcentibus, calycibus nudis, caule erecto. *Linn.* Sp. 1037.

Cum Trif. *incarnato* promiſcuè creſcit *à l'Eſperou* & *Campeſtre*. Foliola ſerrulata ferè ut in Trif. *rubente*, glabra, ac veluti ſtriata. Flores ex albo flaveſcentes.

ALPESTRE. 5. TRIFOLIUM, ſpicis ſub-globoſis villoſis terminalibus ſeſſilibus, caule erecto, foliis lanceolatis ſerrulatis. *Linn.* Sp. 1082.

Trifolium majus ſecundum *Cluſii* Hiſt. 2. pag. 245. album, ut notat *Cluſius*.

Habitat in montibus gebennicis, in monte Calcaris; *à Aulas* & *Campeſtre*.

Caules pilis albis mollibus incani, nitidi. Folia ſubtùs tenuiſſimè villoſa, cana, ad margines ferè ſtriata, nervis transverſim prominulis anoſtomoſantibus. Flores ochroleuci. Capitulum ſubgloboſum.

Claſſ. SYNGENESIA.

Polygamia æqualis.

TRAGOPOGON.

CROCIFOLIUM. 1. TRAGOPOGON, calycibus corollæ radio longioribus, foliis integris, radicalibus atque pedunculis baſi villoſis. *Linn.* Sp. 1110. *Goüan* Hort. monſp. 405.

In paſcuis montis *Serane* frequens; mihique obvium in apricis propè *Meyrueis*, *Riſſec*, *Campeſtre*, inter *Laſerpitium gallicum*, *Glob. alypum*, ac Caucalides *platyc. daucoidemque*. Ibique ad altitudinem cubitalem aſſurgit. Varium caule foliis calycibusque glaberrimis calveſcentibus, baſi purpureis, calycibus 5-7-phyllis.

ASPERUM & PICROIDES. 2. TRAGOPOGON. *Linn.* Sp. 1110. *Goüan* Fl. monſp. 343. *Hort. monſp.* 405.

NOTA. Non adeò abſimiles plantæ, ut facilè dignoſcantur.

Trogopogon *aſperum*, ſiquidem in apricis variat, ut alterius ſpeciei faciem præ ſe ferat; à qua differt præſertim foliis caulinis apice latioribus, baſi anguſtatis; quæ in Trag. *picroide* magis dilatata atque amplexicaulia dentata, apice latiora. In utroque tamen calyces pilis hiſpidis aculeati.

Tragopogon *picroides* verò in umbroſis variat, more *Sonchorum*, foliis modò integris, modò runcinatis, radicalibus ſæpè obovatis integris; caule vix ramoſo, humili, ut hinc facilè pro priori habeatur. Diverſum manifeſtè ipſis foliis caulinis baſi ſemper dilatatis.

SCORZONERA.

ERIOSPERMA. 1. SCORZONERA, caule baſi ramoſo villoſo multifloro, foliis trunculatis ſubulatis, ſeminibus lanatis.

Hieracium capillaceo folio. *Bauh. prod.* 66. *Pin.* 129. *Tournef.* 477; uti videtur ex loco circa Monſpelium à *Bauhinis* deſignato.

Trogopogon apulum humile hirſutum luteum. *Col.* 234. Tab. 233. tribuit enim ſemina lanata. *Mag. Bot. App.* 306.

Scorzonera humilis lutea hirſuta & hirſuto ſemine. *Moriſſ.* Sect. 7. Tab. 9. Icon commoda.

An Scorzonera anguſtifolia altera. *Bauh. pin.* 275?

Hieracium VII. humile. *Cluſii* Hiſt. CXLI. Sic ex Deſcriptione.

In monte *Serane* mihi occurrit. In ruderatis lapidoſiſque circa *Campeſtre* repererat D. *de la Pomarede*; ibique Annis 1765. 1766. collegi, ac cum *Linnæo* communicavi.

Radix perennis craſſa, digito auriculari æqualis fermè, ſetis piliſque obvallata. Caules ex hac plures, 1-6. hirſuti palmares; alii ſimpliciſſimi uniflori; alii ramoſi multiflori; ramis alternis unifloris, ſæpè tribus. Folia omnia ſubulata piloſa, vix lineam lata ſtriata nervoſa, uncias circiter tres quatuorve longa, acuminata, ſed apice truncata ac veluti callo craſſiore notata! Radicalia conferta, vaginâ albidâ membranaceâ; caulina etiam piloſa nervoſo-ſtriata alterna vix ſemi-amplexicaulia. Pedunculus longus, læviter

læviter ſtriatus, villoſus, paululùm infra calycem tumidus, ibique magis villoſus. Calyx ovatus (quo à ſequenti differt!) vix unciæ trientem longus, glaber. Squamæ magnæ, ovato-acuminatæ, margine membranaceæ exalbidæ: inferiores (ſeu exteriores) minores; interiores duplo longiores ſunt. Corolla parva lutea, neque extùs purpurea. Petala apice quinquedentata; intermedio denticulo breviori; dorſo petalorum lineis tribus discoloribus percurſo. Semina brevia craſſa, denſiſſimo villo cana! Pappus plumoſus cano-rufus.

NOTA. Non eſt *Scorzonera graminifolia* Linnæi. Repugnat Deſcriptio Clariſſ. *Gmelini* pag. 4. Num. 3. minimè etiam Species ſecunda ejusdem, licèt Icon prima atque Deſcriptio à Specie noſtra omninò non abhorreant. Variat enim noſtra; montoſa etenim ſaxoſaque loca humiliorem rigidiorem hirſutioremque emittunt, cum floribus minoribus, cauleque ramoſo ſtatim à baſi. Dum è contra campeſtria paſcuaque duplo omnibus partibus majorem, caule ſimpliciſſimo pedali, flore etiam majori, producunt, ut obſervavi in aliis Speciminibus circa *Latourdaigues* lectis, mecum à Clariſſ. *Varnier*, Medico Pariſino, communicatis.

2. SCORZONERA, caule ſimpliciſſimo unifloro tomentoſo, foliis ſubulatis acutis, calycibus cylindricis, pedunculis calycibusque lanatis, ſeminibus glabris. PINIFOLIA.

Tragopogon pinifolium hiſpanicum. *Barr.* Ic. 496. Bona.

Olim circa valenam ſylvam, & in ſaxoſis circa pagum *Miraval.* Nuper Anno 1770. in declivibus herbidis montis *Setii*, ex adverſo maris ad ſtagna reperi Junio cum flore ac ſemine permixtam cum *Tragop. crocifolio*, cui non abſimilis prima fronte.

Radix, pro more congenerum, napiformis ſimplex. Caulis unicus vix palmaris, denſè folioſus tomento albo tectus. Folia confertiſſima ſubulata acuta nervoſo-ſtriata, etiam tomentoſa ad baſin, cæterùm glabra, vix lineam lata, anguſtiorave, uncias tres ac quatuor longa. Radicalia cæteris longiora, caulem ſummum (ſeu florem) attingunt; hinc flos è medio foliorum faſciculo haud raro emerſus apparet. Pedunculus brevis ergo, apice tumidus, lanatus. Corolla duplo major quàm in priore, magnitudine Scorzoneræ *hiſpanicæ*, ſed paulò longior. Calyx cylindricus lanigerus, ſquamis latiuſculis acuminatis; interioribus majoribus uncialibus fermè. Corolla ſulphurea; petala apice dilatata, altè quinque-dentata; laminæ ſubtùs amœnè purpureæ, violaceæve; unguibus tamen penitùs luteo-ſulphureis. Semina glabra, non lanata; pappus albus.

NOTA. Hanc ex Deſcriptione *Linnæana* olim pro varietate *Scorz. anguſtifoliæ* habui. *Hort. Monſp.* pag. 406. idque ex colore petalorum, ac caulis tomento. Diverſiſſima quidem ab omnibus, probè conſentiente Clariſſ. *Hallero*, Edit. 2. pag. 6. Num. 11. Neque eſt *Scorz. anguſtifolia Tabernæm.* Ic. 602. ſeu *foliis nervoſis. Bauh. pin.* 275., quæ mihi ſemper viſa eſt *Scorz. humilis* varietas. *Fl. monſp.* 343. An verò ad noſtram amandanda ſit *Cluſii* Icon? Deſcriptio ſatis probaret; petala enim purpuraſcentia tribuit *Cluſius*; & ipſius Icon non repugnat (licèt caulis biflorus depingatur). Hinc eſſet *Scorzon. anguſtifolia ſubcærulea. Bauh. pin.* 275. ſeu Scorz. purpurea *Linnæi*. Sed Icon *Gmelini* atque Deſcriptio alienam demonſtrant (exceptis tomento calycis, & petalorum colore.).

3. SCORZONERA, caule diffuſo lanato, foliis haſtato-pinnatifidis, caulinis integerrimis linearibus, calycibus tomentoſis. RESEDIFOLIA.

Scorzonera foliis obtuſè dentatis, caule proſtrato, calycibus apice tomentoſis. *Linn.* Sp. 1113.

Scorzonera laciniatis foliis ſupina. *Barr.* Ic. 800. Peſſima.

Prope pagum *St. Martin*, ultra pagum *S. Pauli de Fenouilhede* in arvis copioſè creſcit. Circa urbem *Puycerda*, & ad viam, quâ itur ad urbem *Livia*.

Radix perennis. Caulis à radice ramoſus, lanatus, ad terram reclinatus, dein aſcendens. Folia etiam lanata, pinnatifida, inſtar *Leont. autumnalis*, laciniis ſurſùm verſis, alternis, linearibus integerrimis. Rami alterni breves uniflori, apice tumidi, lanati; floriferi, minimi; fructiferi non raro calveſcentes. Corollæ luteæ. Semina glabra.

NOTA. Variat in horto; caule erectiore, ramoſiore, ac omnibus partibus calveſcente; foliis imis glabris majoribus, pinnatifido-eroſis (facie *Scorz. picroidis*) laciniis aliis minoribus interjectis, aliis longioribus latioribusque, omnibus ſurſùm ſpectantibus, ut in *Leont. autumnali.* Folia caulina alia anguſta linearia integerrima; alia brevia, lata, dentata, amplexicaulia.

PICRIS.

1. PICRIS, perianthiis laxis, caule piloſo, foliis lanceolatis dentato-ſinuatis. *Linn.* Sp. 1115. PYRENAICA.

In pyrenæis circa montem *Laurenti.* Facies omnino picridis *hieracifoliæ.* Radix conſtat napis plurimis, pro more hypoch. *radiatæ.* Caulis bipedalis erectus, læviter ſtriatus, piloſus apice tantùm ramoſus; ramis nudis alternis unifloris ſub-corymboſis. Folia ex utraque parte pilis exſtantibus hiſpida; inferiora

feriora triuncialia lanceolata, unciam lata, acuminata, basi in petiolum attenuata, semi-amplexicaulia, dentato-erosa, laciniis etiam interdum dentatis, adinstar Picridis *hieracif.* Caulina sessilia, basi latiora, semi-amplexicaulia. Pedunculi (seu rami) triunciales axillares alterni, apice tantùm squamis vagis minimis laxis vestiti. Calyx ovatus; squamis exterioribus laxis minimis; interioribus duplo longioribus; omnibus ad nervum dorsalem pilosis. Corollæ luteæ. Pappus plumosus sessilis.

NOTA. Adeò prima fronte similis picridi *hieracioidi*, ut Icon *Tabernæm.* (seu *hieracium asperum intybaceum*, Icon 184.) meliùs pyrenaicam exprimat. Differt igitur à Picride *hieracioide*: 1.) Pedunculis alternis longis unifloris; non verò floribus binis ternis quaternis ad apicem singuli peduncul:. 2.) Calycibus majoribus pilosis; neque hispidis seu pilis rigidioribus exasperatis & parvis. 3.) Caulinorum foliorum dentibus patentibus; non autem sursùm versis ac sagittato-amplexicaulibus. . . . Porrò de Synonymo *Hermanni* (Tab. 184.) adeoque *Morissoni* (pag. 63. Tab. 7. Fig. 11.) dubitandum; planta enim *Morissoni* Crepidem *sibiricam* certò exhibet.

SONCHUS.

PLUMIERI. 1. SONCHUS, caule glaberrimo, foliis runcinatis glabris, racemo laxo glaberrimo, pedunculis nudis.

Sonchus, pedunculis nudis, floribus paniculatis, foliis runcinatis. *Linn.* Sp. 1117.

In pyrenæis ad montem *Laurenti*, ac rivulum dictum *Lou Rec del Saillan*, permixtum cum Soncho *alpino* copiosè crescit; à quo diversissimus omni habitu, licèt huic simillimum pronuntiaverit Clariss. *Linnæus.*

Radix perennis lignosa, ramosa, nodosa, cortice atro lacunosa. Caulis, virens glaberrimus, lævissimè striatus, humanæ altitudinis, folia cubitalia; radicalia & caulina ima, runcinata, facie Erysimi *irionis*, *altissimi*, *Læselii* &c. hinc à Soncho *alpino* plurimùm diversa; constant siquidem petiolo longo alato. Pinnulis utrinque quinque aut sex alternis, decurrentibus, ovato-triangularibus dentatis acuminatis, basi auriculatis (lobo scilicèt infimo cujuslibet pinnulæ latiori) intimis minoribus; extimis sensim majoribus; pinnulæ singulæ nervis insignitæ tribus è basi pinnularum quidem, sed diversa baseos parte orientibus! Pinnula terminalis maxima cordato-ovata, valdè acuminata, inæqualiter dentata (ut in *alliaria*). Folia cætera caulina, simillima; diversa tantùm pinnulis angustioribus, magis laceris, 7-9; basi latiori amplexicauli, argutiùs sæpiùsque denticulata. Folia summa minima, vaginâ petiolari amplissimâ, terminatâ foliolo subulato longissimo integerrimo. Racemus terminalis, compositus; pedunculi alterni axillares; inferiores quadriflori, quinqueflori; dein biflori; summi uniflori; idque ut in *Soncho alpino*; sed pedicelli nudi, ut plurimùm, non autem bracteis ligulatis sparsis tecti; & folia, è quorum alis pedunculi prodeunt, latiora sunt, basi hastato-cordata; non verò subulata, ut in *Soncho alpino.* Calyces duplo majores glaberrimi. Ipsorum squamæ majores; exteriores, ad basin calycis cordatæ, non secùs ac in Scor. *picroide.* Corollæ cærulescentes.

CHONDRILLA.

JUNCEA. 1. CHONDRILLA, foliis radicalibus eroso-pinnatifidis lyratis, caule basi aculeato, floribus spicatis.

Chondrilla, foliis sagittatis amplexicaulibus, caule simplici, floribus subsessilibus lateralibus. *Linn.* Sp. pl. 520.

Chondrilla juncea viminea arvensis. *Tabern.* Ic. 175. Figura plantam non malè exhibet; folia radicalia pessimè.

Chondrilla viminalibus virgis. *Clusii* Hist. CXLIV. Icon melior sequente.

Chondrilla juncea viscosa arvensis. *Moriss.* Sect. 7. Tab. 6. Fig. 21. Non incommoda; Clusianâ tamen minùs benè expressa.

Multa desiderantur in Descriptione, quam Clariss. *Linnæus* tradidit (*Syst. nat.* 520.) ideoque uberiorem hìc addere juvat.

Radix napiformis crassa annua lignosa. Caulis sesqui-cubitalis, striatus, basi spinulis horridus; hinc ad usque tertiam sui partem purpurascens, anno altero interdùm florens. Rami virgati alterni numerosissimi læves glaucescentes. Folia radicalia biuncialia atque longiora, glabra, venis tamen scabra, lyrato-runcinata, facie *Taraxaci*, sed pinnula extima (seu impari) rotundata, vix triangulata, obtusiori. Folia caulina ima, mediaque, sagittato-amplexicaulia, angusta, acuminata, glabra, margine spinulis raris obsito, facie Lactucæ *salignæ*; nervo etiam spinulis tecto. Ramea omnia vix semi-amplexicaulia linearia glabra sub-integerrima. Rami apice floriferi, simplicissimi. Flores spicati alterni sessiles solitarii, gemini, terni, quaterni & ex axilla folioli ligulati. Calyx angulatus cylindricus. Squamæ infimæ minimæ; interiores

teriores æquales, quadruplo longiores, carinatæ, tuberculis prominulis, nec-non pilis exasperatæ ad nervum carinalem.

LEONTODON.

1. LEONTODON, foliis petiolatis lanceolatis runcinatisque, calycibus erectis. RAJI.

Dens Leonis maritimus &c. *Raji* Hist.

In pratis sub-marinis omnibus, circa *Lattes* & *Perauls*, stagni vicinis mihi frequens occurrit.

De hoc solus, quod sciam, verba facit *Rajus*.

Radix perennis, digito auriculari crassior, palmum longa, ramosa. Folia glauca glaberrima varia; alia siquidem lanceolata integerrima petiolata, ferè ut in Alismate *plantagine*; aut interdùm cordato-sagittata; alia sagittato-pinnatifida: sed lobis integerrimis, opposito-coalitis, rarius alternis, neque minoribus lobulis intermixtis (instar Leont. *Taraxaci*). Scapus ex eadem radice 1-6., palmaris, glaberrimus, glaucus, basi non raro purpurascens, crassiorque, sensim ad usque calycem attenuatus. Calyx ovatus, constans squamis exterioribus latioribus arctè appressis (non autem reflexo-patulis) margine pilosis. Corollæ luteæ, extùs purpurascentes.

OBSERVATIO. Neque Leont. *taraxaco* istam sociare, etiamsi Clariss. *Linnæus* monuerit in litteris; mihi etiam assentitur Clariss. *Seguierus*, qui plantam vivam vidit.

2. LEONTODON, scapo lævi, pedunculis tumidis squamosis, calycibus villosis, foliis ovato-lanceolatis petiolatis sub-integerrimis. Tab. XXII. Fig. 1. & 2. PYRENAICUM.

An taraxacoides glabra minor spathulæ folio integro aut dentato, flore majore. *Vaill.* Nomen optimum, etiamsi flores parvi sint.

Sequentia dubiè propono Synonyma, utpotè minùs congrua:

1.) Dens Leonis alpinus pumilus pilosellæ folio? *Tournef.* 469. Ob foliola quandoque villosa. Tab. XXII. Fig. 2.

Hieracium pumilum secundum. *Col.* 2. *pag.* 30.

Hieracium alpinum pumilum, folio lanuginoso. *Bauh. pin.* 129.

Pilosella alpina languinosa minima. *Moriss.* Sect. 7. Tab. 7. Fig. 5. Non incommoda.

Pilosella monoclonos non repens alpina minor lanuginosa, amplo flore aureo. *Ejusd.* pag. 78. n. 5.

2.) An Dens Leonis alpinus minimus glaber. *Tournef.* 469.?

3.) An Dens Leonis montanus angustifolius. *Tournef.* 469.?

In summo Vallis *Eynes* cacumine; & ad stagnum montis *Laurenti* copiosè crescit.

Radix præmorsa, obliqua, napiformis, fibris stipata, crassitie pennulæ gallinaceæ, vix semi-unciam longa. Folia radicalia omnia, 5-9., petiolata, varia; lanceolato-oblonga, ovata spathulataque, glaberrima, aut pilis raris adspersa; sæpiùs integerrima, quandoque denticulata; rariùs eroso-pinnatifida: Lobulis tantùm uno alterove; idque bis in sexcentis Speciminibus observavi. Petioli unciales, biuncialesve, filiformes, glaberrimi, non raro colorati. Foliorum ipsamet bractea modo uncialis, sesquiuncialis, vix unciæ quartam partem exsuperans. Scapus variæ magnitudinis, biuncialis & palmaris, lævissimus, acicularis, basi purpurascens, nudus, medio tectus squamis 1-6. minimis ligulatis acutis, lineam longis, vix lineæ sextam partem latis alternis, ad pedunculi apicem confertioribus, instar Leont. *autumnalis*. Apex pedunculi (seu infra calycem) incrassatus, seu obversè-conicus, pilosus. Calyx ante anthesin cylindricus, nutans, dein erectus, pilis nigrioribus mollibus adspersus. Squamæ ovato-subulatæ acutæ imbricatæ undique pilosæ. Petala omninò lutea. Pappus longitudine calycis plumosus sessilis. Semina sub-cylindrica, ad lentem vitream angulata apparent. Fig. A.

NOTA. Clariss. Viris *Linnæo*, *Jussiæo*, *Seguieroque*, quibuscum communicavi, nova visa fuit Species. Similem tamen habui ex *Hallero*, pro varietate hieracii sui (Edit. 2. pag. 21. Num. 49.) quod est hieracium *alpinum* Linnæi; alias pro Taraxaco *Halleri* (Edit. 2. pag. 741. Num. 5.) etiam ab *Allionio* pro Taraxaco *Halleri* (Edit. 1. pag. 740. Num. 2.); & pro Taraxaco altero *Halleri* (*Rar.* Num. 962. & Num. 963.) - - -

In hac Synonymorum turba sequentia tradere necessum puto:

1.) Differt ab omnibus Linnæanis Speciebus; excepto solo Leont. *autumnale* (cui simillimum est) pedunculis valdè tumentibus ac squamosis.

 2.) Minimè

2.) Minimè vituperandi *Halleras* atque *Allionius*, qui pro hieracii *alpini* varietate mecum communicaverant; in Speciminibus plurimis siquidem observo folia brevia ovato-acuta vix petiolata, adeoque Iconibus *Columnæ* & *Morissoni* simillima, ut & nostram, & hieracii *alpini* varietatem (ut ovum ovum) formâ facieque referant. Hinc ego quoquè dubius Synonymiam *Morissoni* sub hac Specie proposui, quam Clariss. *Linnæus* rectè etiam, atque Clariss. *Hallerus*, hieracio *alpino* apponunt.

3.) Synonyma *Columnæ*, *Morissoni*, *Bauhini*, ac primum *Tournefortii*, nullo modo sejungenda sunt; utpote ad eamdem unamque Speciem pertinent, ex fide Auctorum. Ex secundo *Tournefortii* Synonymo, esset Leontod. *aureum* Linnæi; quædam Specimina non repugnant; ob folia erosa. Fig. B. Ex ultima tandem *Tournefortii* Synonymia, Leont. *hispidi* haberetur varietas; ast ab his toto cœlo differt.

Hi ergo, qui *Morissoni*, *Bauhinorum*, *Columnæ*, *Tournefortii* Herbaria præ manibus habent, lites componant, videantque, num rectiùs ad nostram, hieraciumve *alpinum* Linnæi, eorum amandanda sint Synonyma.

AUTUMNALE.

3. LEONTODON, scapo ramoso, pedunculis squamosis, foliis lanceolatis glabris, hastato-pinnatifidis. *Linn.* Sp. 1123. cum Synonymis.

Picris caule nudo brachiato, foliis glabris semi-pinnatis. *Hall.* Edit. 2. Num. 28.

NOTA. Pyrenæis, ad pascua decliviora, circa urbem *Mont-Louis*, varietatem vidi admodùm ludentem, foliis uno alterove dente tantùm instructis; scapo simplicissimo unifloro; videoque huc amandari posse sequentia Synonyma:

Hieracium nigrum. *Tabern.* Hist. 181.

Hieracium, foliis radicalibus erectis linearibus dentatis longissimis inflexis. *Reyger.* Fl. ged. 193.

Hieracium, foliis coronopi. *Bauh. pin.* 128. *Hall. jen.* 199.

HIERACIUM.

NOTA. Nullum sanè genus emendationes adeò expostulat, ipsis fatentibus Celeb. Viris. Hinc Dubia à Clariss. *Linnæo* proposita præprimis (ad Sp. *Crepidis* 22. *Syst. nat.*) pro viribus solvam:

SYLVATICUM.

1. HIERACIUM, caule ramoso folioso, foliis radicalibus ovatis acutis petiolatis, caulinis sessilibus pedunculis multifloris.

Hieracium, caule ramoso, foliis radicalibus ovatis dentatis, caulino minori. *Linn.* Sp. 1128. β.

α. Pulmonaria gallica fœmina. *Tabern.* Ic. 504. Bona, quoad habitum certè.

Pulmonaria gallorum flore hieracii, auricula muris major, Tragi. *Lob.* Ic. 587. Icon mediocris.

Pilosellæ majoris sive pulmonariæ luteæ species angustifolia. *Bauh.* Hist. 2. 1034. Icon rudior.

Hieracium; *Halleri*, Edit. 2. pag. 19. Num. 46. Varietas δ; quæ foliis numerosioribus confertioribus longioribus vix dentatis.

β. Caule aphyllo, aut monophyllo, à *Plukenetio* perbellè expressum, quod

Hieracium pilosissimum parvo flore non ramosum. *Pluk.* App. altera. Tab. CXCIV. Fig. 3.

γ. Foliis interdùm glaberrimis cordatis vel ovatis, caule vix palmari, brachiato; seu

Pulmonaria gallica rotundifolia. *Barr.* Ic. 342. *Hall.* pag. 47. Varietas E.

NOTA. Hanc Clariss. Viri, *Hallerus* atque *Linnæus*, pro Hieracii *murorum* varietate habuerunt; forsan ex varietatibus β, γ. Ego autem (cui triplex varietas, α, β, γ, in eodem loco simul, ad pascua circa *Campestre* sese obtulit, viâ, quæ ducit ad pagum *Vissec*) ab Hieracio *murorum* separare ausus sum, quod diversissima Species visa fuit; utque patebit ex sequentibus; ac cuilibet Icones Descriptionesque Auctorum conferenti.

Caulis huic (a) omninò foliosus, hirsutie albus. Folia radicalia, in petiolum attenuata, ac decurrentia ferè, instructa denticulis paucis, minimis; non ergò manifestè petiolata. Petioli valdè dilatati colorati, basi præprimis piloso-albi. Folia caulina 1-12., ovata denticulata acuta, ad margines nervumque solummodò pilosa, pro more radicalium ciliata, vix semi-amplexicaulia. Pedunculi solitarii axillares alterni, 1-9; singuli triflori, quinqueflorive. Pedicelli proprii uniflori, tecti squamulis subulatis, 1-6, laxis, instar Leont. *autumnalis*; *hypochæridis* &c. pube incani; calyces sub-cylindrici etiam pube incani, neque hirsuti.

PALUDOSUM.

2. HIERACIUM, caule paniculato, foliis amplexicaulibus dentatis glabris, calycibus hispidis. *Linn.* Sp. 1129.

α. Caule simplicissimo, sub-unifloro, pyrenæis vidi.

Hieracium montanum jaceæ integro folio. *Bocc. muf.* Tab. 54. Benè.

β. Caule folioso ramoso multifloro, foliis integerrimis

Hieracium

Hieracium foliis lævibus integerrimis, radicalibus longè petiolatis ellipticis, caulinis amplexicaulibus, hamis obtusis. *Hall.* Edit. 2. Num. 47. Bonum nomen.

Hieracium glabrum succisæ folio integro. *Vaill.* Etiam

In pyrenæis circa urbem *Mont-Louis*, & ad montem *Laurenti*.

α. In pratis, pascuisque; *β*. ad rivulos frequens. Vidi & etiam varietates cum foliis sagittatis. Alias cum foliis hastato-dentatis; sed hæc ab omnibus Speciebus optimè differt, pilis nigris exstantibus ad pedunculos & calyces. Nescio autem, quo innixus fundamento ad Hier. *paludosum*, Iconem *Gmelini* nonam amandaverit Clariss. *Hallerus*? quam rectiùs sub Hier. *lyrato* posuit Clariss. *Linnæus*.

3. HIERACIUM, caule folioso hirsuto multifloro, foliis radicalibus lyrato-runcinatis, extimo cordato, caulinis cordato-amplexicaulibus, pedunculisque hirsutis. Tab. XXI. Fig. 3. LAMPSANOIDES.

Hieracium pyrenaicum lampsanæ Dodonæi foliis. *Tournef.* 472. *Schol. Bot,* 189. Bonum nomen, quoad folia radicalia.

Hieracium pyrenaicum Doronici folio. *Tournef.* 472. Ob folia caulina, atque convenientiam nominis ac loci.

An Hieracium (*lyratum*) caule multifloro, foliis lyratis glabris, calycibus pedunculisque hispidis. *Linn.* Sp. 1129.? Exinde

Hieracium caule ramoso, foliis semi-amplexicaulibus teneris oblongis plerumque petiolatis petiolis infimorum dentatis. *Gmel.* pag. 24. Tab. 9.? Icon à nostra non recedit.

In pyrenæis ad sylvam dictam *de la Matte*, viâ, quâ itur à pago *Guerigut* ad montem *Laurenti*, inter fagos copiosè collegimus Anno 1768. cum Amicis *Bourgat*, *Rafouls*, *&c.*

Planta facie *Lampsanæ*; dum caulis accrescit verò facie refert *Doronicum*, cui simillima, adeò ut non nisi florens dignosci queat.

Radix nodosa perennis lacunosa atra. Caulis tricubitalis fermè, lævissimè coloratus striatusque, pilis sparsis. Folia radicalia triuncialia runcinata, utrinque pilosa (non autem ad nervos tantùm, ut in Specie Gmeliniana) constant primò vaginâ petiolari cordata amplissima denticulata (A). Secundò, foliolis seu pinnulis utrinque tribus, (B) hastato-triangularibus denticulatis, oppositis, decurrenti-coalitis, pro more *Taraxaci*. Pinna extima (C) maxima uncialis, latiorve, uncias duas longa cordata acuta, sinuato-dentata. Caulina inferiora, mediaque, iis simillima; sed quo summo cauli propiora eo vaginæ ipsorum amplissimæ (D) pinnulis tantùm duabus; dein unicâ (E) tandem nullâ. Caulina summa verò cordato-amplexicaulia (F) non rarò circa medium angustata pro more Doronici quod *Pardalianches*. Pedunculi axillares multiflori corymbosi subquadriflori, apice pilis exstantibus hirti præprimis non secùs ac calyces. Flores magni. Cætera ut in congeneribus.

NOTA. Dubius adhuc sum, an ritè huc pertineat Synonymia *Linnæi*, *Gmelini*, *&c.* Utriusque Auctoris Descriptio satis nostræ conveniret. Sed *Gmelini Icon* (quæ sola aptari potest Hieracio lyrato) nimis rudis est, quàm ut nostræ sese queat accommodari.

4. HIERACIUM, caule ramoso multifloro, foliis lyratis tomentosis, pedunculis unifloris. Tab. XXII. Fig. 3. PRUNELLÆ-FOLIUM.

Hieracium alpinum incanum prunellæ folio. *Bocc. mns.* Tab. 24. Icon non spernenda.

Hieracium foliis pulposis ovato-lanceolatis dentatis petiolatis, petiolis dentatis. *Hall. em.* 3ª. n. 241. Ejusd. *Cat. rar.* 981. Edit. nov. 42.

Hieracium pyrenaicum rotundifolium amplexicaule. *Tournef.* 472. Sic in Herbario *Seguierii*, cujus specimina olim in Horto Parisino lecta. Sed malè.

Leontododon (*dentatum*), foliis ovatis petiolis dentatis, scapo unifloro. *Linn. mant.* 107. Certo. Ipse enim Celeber. Vir sub eo nomine mecum Anno 1769. communicavit.

Et Crepis (*pygmæa*), foliis ovatis integris villosis petiolatis, caule procumbente. *Linn.* Sp. 1131. etiam, ex Synonymo *Bocconiano*, Denominatione Linnæana; nec-non varietatibus quibusdam nanis.

Olim ab *Hallero* habui, modò majus, modò minus. Anno 1770. in pyrenæis legebat Amicus *Bourgat* in monte dicto *Cambres dase*, à qua parte urbem *Mont-Louis* prospicit.

Radix perennis ramosa. Caulis purpurascens glaber angulatus ramosus, ramis ad terram deflexis, rursùs erectis. Folia omnia similia petiolata, ovato-acuta denticulata, colorata, tomentoso-incana, crassa, interdùm cordata, calva, Iconi Bocconianæ simillima. In aliis (idque non rarò) speciminibus exactè lyrata, facie Barbareæ pinnulis utrinque 5-6. subtriangularibus acutis minimis in petiolum decurrentibus,

tibus; extima maxima. Petioli unciales biuncialesve basi latiori amplexicaules, intensiùs colorati. Pedunculi solitarii axillares atque terminales uniflori cylindrici, vix biunciales, striati, decolores, apice valdè tomentoso-cani, sæpiùs nudi, quandoque verò bractea ligulata una aut altera instructi. Calyx ovatus tomento albo cinereove obductus, imbricatus squamis acutis. Pappus pilosus sessilis. Quandoque ex ala pedunculi terminalis, alter exit paulò brevior & uniflorus.

NOTA. Ex pappo piloso sessili, habituque ramoso, ad Hieracia cum *Hallero* retuli. Visus mihi est autem Clariss. *Linnæus* inter Leontodones posuisse ex speciminibus nanis, quibus caulis vix ramosus, & pedunculi ferè radicales scapos mentiuntur. Sed ex ipso *Linnæo*, Leontodonis genus pappum plumosum stipitatum expostulat! . . . In horto caulis erectior fit, altiorque.

CERINTHOIDES. 5. HIERACIUM, foliis radicalibus obovatis obtusis petiolatis denticulatis, caulinis oblongis semi-amplexicaulibus acutis. *Linn.* Sp. 1129. Tab. XXII. Fig. 4.

Hieracium folio cerinthes pyrenaicum latifolium. *Tournef.* 472. Bonum nomen.

Hieracium folio cerinthes pyrenaicum angustifolium. *Tournef.* 472.

Pyrenæorum alumna, frequens ad montem *Laurenti* cum priori & soncho *plumieri*.

Radix perennis, nigra, ramosa, abrupta sæpè, lignosa, fibris capillata. Planta sempervirens. Caulis cubitalis, supernè ramosus, basi tantùm (seu foliorum radicalium inter vaginas) pilis albis longis confertissimis barbatus, de cætero glaberrimus; è virenti-glaucus cum nitore læviter striatus. Folia tenuia, papyracea veluti; radicalia variæ magnitudinis, triuncialia aut pedalia, sesquiunciam, duasve uncias lata, obovata, rariùs acuta, in petiolum attenuata atque decurrentia, à basi ad medium tantummodò denticulis minimis rarisque instructa, abhinc ad apicem (idque semper) integerrima. Juniora magis virent, subtùs albo-pilosa; adultiora penitùs calvescunt (excepta petiolorum basi; nervoque longitudinali) è virenti-flava, vel glauca. Caulina ima, mediaque, semi-amplexicaulia, oblongo-ovata, basi latiora. Summa, rameaque magis cordata, acutiora; rami corymbosi, alterni, multiflori, circa mediam & superiorem caulis partem exoriuntur. Pedunculi uniflori cinereo-pubescentes nec-non pilis longis hispidi; singuli ex axilla folioli & squamula circa sui medium stipati. Calyces acuti, vix sub anthesi pubescentes.

Variat in loco natali, caule vix palmari bifloro, aphyllo, aut monophyllo. In hortum translata faciem servavit integram, glaucedinemque.

AMPLEXICAULE. 6. HIERACIUM, foliis radicalibus ovato-lanceolatis acutis basi dentatis, caulinis hastato-cordatis amplexicaulibus.

Hieracium (*blattarioides*) foliis lanceolatis amplexicaulibus dentatis, floribus solitariis, calycibus laxis. *Linn.* Sp. 1329.

Hieracium pyrenaicum blattariæ folio minus hirsutum. *Tournef.* 472.

a. Hieracium (*amplexicaule*) foliis amplexicaulibus cordatis sub-dentatis, pedunculis unifloris hirsutis, caule ramoso. *Linn.* Sp. 1129. Denominatio plurimis congrua.

Hieracium pyrenaicum rotundifolium amplexicaule. *Tournef.* 472. *Schol. Bot.* 189.

Hieracium alpinum humile Doronici facie. *Pluk. App.* altera. Tab. CXCIV. Fig. 1. Icon plantæ summitatem adeò feliciter exprimit, ut huic potiùs quàm hier. nostro *lampsanoid.* apponi mereatur.

Hieracium foliis ovato-lanceolatis rariter dentatis amplexicaulibus, caule brachiato multifloro. *Hall. Cat. rar.* Num. 979. *Emend.* 2a. Num. 97. *Edit.* 2a. Num. 36. *Edit.* 1a. Num. 10.

Hieracium alpinum ramosum magno flore. *Bauh. pin.* *Prod.* 65. Sic mecum *Allionius.*

Et Hieracium saxatile asperum radice præmorsa, caulibus in ramulos divisis. *Bauh. prod.* 66.

Hieracium μακρόρειον. *Rich.* Icon, non mala.

β. Hieracium, foliis hirsutis, caulinis ovatis amplexicaulibus, radicalibus ovatis dentatis. *Hall. Cat. rar.* Num. 980. *Emend.* 3a. Num. 255.

Hieracium alpinum inferiore parte longioribus ac candidis villis refertum. *Pont. comp.* 137.

Hieracium foliis integris ovatis. *Hall. Edit.* 2a. Num. 36. *β.* *Dill. Elth.*

γ. Foliis omnibus valdè angustatis, lineari-lanceolatis.

Hieracium pyrenaicum longifolium amplexicaule. *Tournef.* 472. *Sch. Bot.* 189.

OBSERVATIO. Nulla Hieraciorum Species magis ludit; probè tamen facilique negotio ab aliis distinguenda (idque rectè notante Clariss. *Hallero*) odore grato Balsami (dum junior), totâ plantâ pilis globuligeris glutiniferis exstantibus luxuriante.

a. In monte Calcaris ad antrum *Bramabiou* inter saxa & schistos frequens. Etiam circa *Campestre.* In

In pyrenæo monte *Laurenti*, valleque *Eynes*. Radix equidem præmorſa craſſa fibris longis obvallata, odora, obliquè ſæpiùs defixa. Caulis cubitalis, baſi coloratus, è medio ad apicem ramoſus, ſtriatus. Folia radicalia ovato-lanceolata, acuta, utrinque hirſuta, ad nervum præprimis, glutinoſa, baſi dentibus acutis majoribus ſinuata (pro more Hier. *pulmonariæ*), flaveſcentia, etiam odora, ad apicem integerrima. Petioli latiores alati, pilis albis longis barbati, purpuraſcentes, vaginantes. Folium unicum caulinum, cæteris multò latius majusque, in medio caule ex origine rami prioris, cordatum, amplexicaule, baſi denticulatum, & ferè hamatum. Folia ramea integra oblonga vix ſemi-amplexicaulia. Rami corymboſi pauciflori. Pedunculi uniflori, pube cinerea pilisque globuligeris glutiniferis undique tecti, inſtructi ſquamulâ ſubulatâ unâ aut alterâ paulò infra florem. Calyx foliolis acutis hirtis ad carinam præſertim, laxis, anguſtis. Corolla magna.

β. Hæc cum priori varietate creſcit; ratione loci udi, varians foliis ſolummodò glaberrimis (nervo carinali excepto) vix ac ne vix quidem dentatis; & folio caulino magis elongato, adeoque facie Hier. *cerintoid.* ut non mirum, quod huc referri poſſe, crediderit Clariſſ. *Hallerus. Emend.* 3a. Num. 255. quod ipſe meliùs conſultus ſeparavit (*Edit.* 2a. Num. 36.) faſſus ad Hier. *cerinthoides* accedere proximius. Cæteroquin Varietati priori *α* omninò ſimilis eſt.

γ. In pyrenæis ad ſylvam *Salvanele* deſcendendo ad pagum *Roquefortes*, inter elatiores rupes oritur. Huic caulis paulò humilior. Folia omnia anguſtiora; radicalia triuncialia quadriuncialiave vix ſemi-unciam lata, in petiolum dentatum abeuntia, ad apicem uſque dentata, hincque vix proprio innixa petiolo, & à varietatibus prioribus (primo intuitu) longè diſcrepans. Rami tres, vix ſeſquiunciales, uniflori, biflori. Cæterùm ex toto cum prioribus *α*, *β*, congrua.

7. HIERACIUM, foliis argutè dentatis, radicalibus lanceolato-oblongis acutis, caulinis ſagittatis oblongis, pedunculis unifloris, calycibus piloſiſſimis laxis. CONYZÆFOLIUM.

Hieracium, foliis oblongis lanceolatis hirſutis ſerratis, calycibus villoſis. *Hall.* Edit. 2. Num. 40.
Crepis, *ſibirica*, (*γ*) *Linn.* Sp. 1135.

β. Hieracium alpinum aſperum, conyzæ facie. *Bauh. pin.* 128.
Hieracium *pyrenaicum* (E). *Linn.* Syſt. nat. pag. 524.
Et forte ejusdem varietas *β*. *Linn.* ibid. pag. 523.
Hieracium Britannicum quartum. *Cluſii* Hiſt. 2. 151.
Hieracium montanum latifolium Geneve nſe, folio conyzæ majoris monſpeſſulanæ. *Bauh.* Hiſt. 1026.
Hieracium montanum latifolium glabrum. *Bauh. pin.* 128. Sed villoſum; ita *Scheuchzerus* Tom. 2. pag. 326.

NOTA. Nequit Crepidibus ſociari. Habitu à Picride *pyrenaica* & *hieracioide* non multùm diſſentit; differt abundè tamen foliis omnibus minutim dentatis. Folia caulina ſagittata valdè, auriculis acutioribus; idque ut in Icone *Moriſſoni* Sect. 7. Tab. 4. Fig. 11. licèt ad aliam pertineat, ſeu ad Crepid. *ſibiricam* Linnæi. Pedunculi longi, uniflori, apice (ſeu infra florem) tumidi, piloſo-atri, deſtituti ſquamulis vagis; hinc à Picride *pyrenaica* diverſiſſimum! Calyces ovati, pilis atris undequaque obvoluti (non autem ad angulos carinales tantummodò) imbricati; ſquamis laxis. Pappus piloſus ſeſſilis.

Deſcriptiones ab *Hallero*, *Scheuchzero*, *Bauhino*que traditæ de cætero conſulendæ, utpotè accuratiſſimæ.

CREPIS.

1. CREPIS, foliis runcinato-pinnatis hirtis, petiolis dentatis. *Linn.* Sp. 1133. FOETIDA.

α. Hieracium, foliis cichorei ſylveſtris villoſis, odore caſtorei. *Mag. Bot.* 129.
Hieracium luteum cichorii folio, amygdalas amaras olens. *Moriſſ.* 3. Sect. 7. Tab. 4. Fig. 4.

β. Hieracium, foliis pinnatifidis, hinc haſtatis, pedunculis nudis longiſſimis. *Gmel.* Sib. Tab. 8. Fig. 1. Optima. Pag. 22.

NOTA. *α.* Planta ubique in Gallia Narbonenſi obvia, immenſè varians; caule palmari, cubitali & hirſutiſſimo, aut vix piloſo; foliis ovatis integris, aut altè pinnatifidis, eroſisque. Sed radice odorem bitùminoſum, aut amygdalas amaras redolente, à cæteris dignoſcitur.

β. Speciosiſſima varietas in paſcuis circa *Campeſtre* Annis 1766. 1767. à me lecta. Quam licèt ad Tabulam *Gmelini* retulerim, dubitabam de Specie Linnæana; odore dein, Anno 1768., & ſeminibus in horto ſatis, certior factus fui de varietate Crepidis *fœtidæ*. Ipſo conſentiente Clariſſ. *Linnæo* in Litteris, ad ſquamas & pubem calycis attendente.

Caulis

Caulis huic cubitalis, glaber, vel ad originem foliorum solummodò pubescens, biflorus, triflorusve striato-angulatus. Folia glaberrima, modò dentata, modò pinnatifida, runcinataque. Folium in caule unicum, medium quasi inter folia radicalia ramumque infimum. Rami (seu pedunculi) duo, tresve, palmares. uniflori, nudi; sed singuli juxta sui longitudinem squamulas subulatas geminas gerunt, quarum alia circa pedunculi medium, altera paulò infra florem. Calyces magni, glabri, squamis ovatis carnosis virentibus, margine membranaceo exalbido.

SIBIRICA. 2. CREPIS, foliis oblongis amplexicaulibus dentatis, calycibus laxis, carinâ ciliatis. *Linn.* Sp. 1135.

Hieracium montanum majus latifolium Genevense. *Bauh.* Hist. 2. 1036. Bona.

Hieracium montanum majus latifolium glabrum. *Bauh. pin.* 129.

Hieracium montanum majus latifolium. *Tabern.* Ic. 186. Bona etiam. *Chab.* St. Ic. 322.

Hieracium magnum Hispanicum. *Park.*

Hieracium, sive Dens Leonis latifolius caulescens. *Bauh. prod.*

Hieracium pyrenaicum blattariæ folio minus hirsutum. *Herm. par.* Tab. 184. *Pluk.* Tab. CXVI. Fig. 1. Icon non malè summitatem ac foliorum hamos exprimit.

Hieracium caule ramoso, foliis infirmis, infimis petiolatis, reliquis ex ovato-lanceolatis; omnibus sinuosis petiolorum instar dentatis. *Gmel.* Sib. Tab. 10. Non mala.

Hieracium foliis amplexicaulibus serratis glabris, hamis aristatis, calycibus villosis. *Hall.* Edit. 2. Num. 39. *Emend.* 11. Num. 99. *Cat. rar.* 975.

Hieracium (*pyrenaicum*) foliis amplexicaulibus obovato-lanceolatis, retrorsùm dentatis, caule simplici, calycibus laxis. *Linn.* Syst. pag. 1195. cum varietate, quæ

Crepis (*austriaca*) foliis oblongis denticulatis, involucro laxissimo, calycibus hispidis. *Jacq. vind.* 270. Certo.

NOTA. In pyrenæis ad montem *Laurenti* frequens, inter Lilium *pyrenæum*; Auem. *narcissifloram*, *alpinam*, infra stagnum.

Utrùm varietas Hieracii (Num. 22.) seu *blattarioides* Syst. nat. pag. 523. β) huc pertineat, dubito. Minimè verò de varietate γ (seu Picris *pyrenaica*); alia enim est, ut jam ad *Picridem* dixi. Sed ultimam varietatem ε (*helveticum* Syst. nat. ib.) etiam cum *Hallero* diversam statuo; videtur *Hieraciis* amandanda quidem, ob pappum pilosum sessilem, atque habitum à *Picridibus* alienum.

NEMAUSENSIS. 3. CREPIS, scapo nudo hirto, floribus corymbosis, foliis lyratis runcinatis.

Hieracium Dentis Leonis folio monoclonon subasperum. *Bauh. pin.* 127.

Hieracium intybaceum seu sextum. *Tabern.* Ic. 183. Non mala.

Hieracium Dentis Leonis folio monoclonon glabrum. *Bauh. pin.* 127.? Caulem glabrum non vidi; sed summitas ramorum glabra est quandoque.

Hieracium (*sanctum*) scapo nudo multifloro, foliis lyratis. *Linn.* Sp. 1127. Ex ipso *Linnæo*, in Litteris.

Nemausi ad vinearum & arvorum sepes circa *Latourmagne* Anno 1763. cum Clariss. *Seguiero* collegimus.

Planta facie quasi media inter *hypochærides* & Crepidem *fœtidam*. Radix crassa longa napiformis, ramo uno aut altero. Folia radicalia biuncialia triuncialiave, runcinata (facie *Barbareæ*, *Lampsanæ* & Crepidis *tectorum*, quæ *Hier. fol. & facie chondrillæ. Lob.* 239.) seu lyrata pinnulis utrinque 5-7. minoribus, obtusè triangulatis, sub-oppositis, utrinque scabris hirtis, quibus non raró aliæ plures minimæ interponuntur; pinnula extima uncialis fermè, cordato-hastata, aut ovata, dentibus majoribus angulata pro more *Alliariæ*, *Cacaliæ*, &c. Scapi aphylli, colorati, 1-6. ex eadem radice, palmares, pedales, imo cubitales, pilis patentibus hispidi, apice (ut plurimùm) hirsutiores, ad terram primùm incurvati, dein erecti. Rami (seu pedunculi) pilosissimi, alterni, sibi tamen vicini, unciales, biuncialesve, uniflori, ex summo caule triente emergunt. Calyces exactè calyculati, instar Crepidis *pulchræ*; squamæ inferiores (seu exteriores) minimæ, ovatæ, acutæ. Calyx interior è contra constat squamis æqualibus lanceolato-oblongis, acutis, glabris, margine membranaceis albentibus. Flores lutei magnitudine Crepidis *fœtidæ*, *tectorum*. Semina varia; *marginalia* crassiora sunt, breviora, alata, incurva, marginibus paulò revolutis, nervo dorsali virente, singulaque squamulâ calycis involuta pro more *Calthæ*, *Rhagadioli*, *Hyposeridis!* Pappum his nullum observavi; *centralia* verò angusta. longiora, recta, pappo instructa piloso sessili.

NOTA.

NOTA. Ab *Hypochæridibus* differt abundè, pedunculis nudis, non verò squamosis. Ab *Hieraciis* calyce non imbricato, sed calyculato. Hinc ad *Crepides* retuli.

4. Crepis, foliis radicalibus lanceolatis eroso-pinnatifidis, caulinis hastatis sub-integerrimis, calycibus sub-tomentosis, caule paniculato. *Linn.* Sp. 1133. Dioscoridis.

Hieracioides vulgaris annua, cichorii folio, flore luteo extùs purpurascente. *Vaill.* act. 102.

Hieracium majus erectum angustifolium caule lævi. *Bauh. pin.* 127.

Hieracium primum seu majus Dioscoridis. *Tabern.* 181. *Hist.* 491.

β. Crepis (*virens*) foliis runcinatis glabris amplexicaulibus, calycibus sub-tomentosis. *Linn.* Sp. 1134.

Hieracium minus Dioscoridis. *Tabern.* 181.

Hieracioides annua sub-incana, Cyani foliis. *Vaill.* Act. 1721. Num. 24.

Hieracium minus glabrum, foliis eleganter virentibus. *Bauh. pin.* 127. Num. 10.

Hieracium minus glabrum secundum. *Ejusd. prod.* 67.

Hieracium luteum glabrum seu minus hirsutum. *Bauh.* Hist. 2. 1024.

Crepis caule ramosissimo, foliis glaberrimis teneris integris & dentatis. *Hall.* Edit. 2. Num. 33.

Hieracioides annua endiviæ folio, inciso, flore minimo. *Vaill.* Ex *Hallero.*

NOTA. 1.) Immensè ludit foliorum pinnis, dentibus, hirsutie; hinc inter congeneres difficillima planta. Ratione igitur varietatum, varias à Clariss. *Linnæo*, *Hallero*, Descriptiones Denominationesque traditas sustinet; neque valdè ab ista distant, Crepis *neglecta Linn.* & Hieracium *glutinosum* Ejusd. (si non eadem sint). Dignoscitur præprimis tempore florendi, Septembri & Octobri, scilicèt autumno. Folia caulina hastato-amplexicaulia acuta, basique dentata. Flores paniculato-cymosi; pedicelli biflori triflorive. Calyces primùm ovati, farinosi, calyculati: exterior foliolis pluribus linearibus acutis $\frac{1}{2}$. vel $\frac{1}{3}$. brevioribus, insertione sub-æqualibus; interior torulosus, constans (sub fructu) foliolis cymbiformibus (hinc Crepidi rhagadioloidi affinis). Corolla lutea extùs quandoque purpurascens. Pappus pilosus sessilis; quo à Crepidibus arceretur!

2.) In unam commiscuit *Vaillantius* (Fl. Paris) Crepid. *virentem*, *Dioscoridis*, *tectorum. Linn.* Cum ipso (cui etiam assentiuntur Celeber. Viri *Jussieu* & Nepos) binas priores jungo quoquè. Tertia verò Species (seu Crepis *tectorum. Linn.*) ab his omninò diversa est; sicque benè apud Clariss. *Linnæum.* Et hæc (quæ Crepis 31. *Hall.* seu Hieracium *aphacoides. Tabern.* Ic. 182. Dens Leonis tertius. *Ejusd.* 175. Cujus speciosa varietas est Hieracium foliis & facie chondrillæ. *Lob.* 279.) Hæc, inquam, etiamsi millenas, protei instar, formas induat, differt abundè calycibus triplo majoribus; squamis ipsorum ferè imbricatis; extimis latioribus, lanceolato-ovatis, foliaceis, margine membranaceis. Ante Maji finem floret. In horto erecta, glabra; in agris & ruderatis diffusa hirsuta.

CAPITATI.

SERRATULA.

1. Serratula, foliis lanatis, radicalibus lyratis, caulinis lanceolatis decurrentibus concavis canaliculatis, floribus thyrsoidæo-spicatis. *Hort. monsp.* 421. *Linn.* Sp. 1148. Babylonica.

Jacea maxima. *Alpin.* Plant. exot. Tab. 282. Pessima.

NOTA. Hæc in gratiam quamplurium trado, & Clariss. *Linnæi* præprimis, qui etiamnum dubitans, num hæc sufficienter à Cent. *sonchifoliâ* discrepet, sæpiùs in Litteris Descriptionem ursit, rogavitque, ut Dubia amoverem.

Radix pro more *carduacearum* constat napo & ramis. Folia radicalia *primordialia* palmaria pedaliave, unciam sesquiunciamve lata, petiolata, basi uno alterove dente, cæterùm spinulis minimis raris marginata ac integerrima; *secundaria* cubitalia fermè, lanata, venis reticulata, firma, cutanea, scabra, lyrata sæpiùs pinnula una aut altera triangulari acuta unciali; pinnula extima maxima, pedalis ovata, basi utrinque dentem acutum exserit, & à pinnulis subjectis sinu valdè excavato distincta, terminata mucrone seu spina, margine inermis. Folia caulina lanceolata, valdè decurrentia, canaliculato-concava. Caulis humanæ altitudinis valdè lanatus angulatus. Flores terminales, in thyrsum conico-oblongum congesti subspicati sessiles glomerati; bini, terni, quaterni. Calyx magnitudine avellanæ, glaber, flavescens, neque tomentosus. Squamæ arctè imbricatæ, duriores, integerrimæ, acutæ, quædam (rarò tamen) mucronatæ. Corollæ flavæ, rectiùs monente Clariss. *Gerardo.* Gallop.

CARDUUS.

CARLINOIDES. 1. CARDUUS, foliis decurrentibus decursivè pinnatis; pinnulis palmato-quadrifidis aculeatis lanatis, caule corymboso multifloro, floribus glomeratis. Tab. XXIII.

Carduus pyrenaicus tomentosus floribus purpureis glomeratis. *Tournef.* 441.

An Acarna major pyrenaica floribus purpureis glomeratis. *Schol. Bot.* 217.

Speciosissima Planta, in valle *Eynes* pyrenæorum abundè, Julio Junioque mensibus cum flore nobis sæpiùs obvia; dum junior, facie refert Onopordon *Illyricum.*

Radix semi-palmaris, perennis, non raro brachiata. Folia radicalia petiolata, ambitu ferè lanceolato, triuncialia, quadriuncialiave, valdè lanata; pinnulæ utrinque circiter 12-15 (A). Decurrentes, imbricatæ, palmato-quinquefidæ, quadrifidæve, interdùm trifidæ; lobis alternis minoribus; medio scilicèt (B) productiori; lateralibus (C) minoribus; intimis (D) rursùs paulò longioribus; singulis margine spinulosis, terminati mucrone flavo, valido, lineas duas tresve longo. Folia caulina conferta, prioribus simillima, decurrentia, & (eo quo summo cauli propiora) eorum pinnulæ magis angustatæ, minùs palmatæ, trifidæ, bifidæve, lobulisque angustioribus. Caulis cubitalis, nonnunquàm paniculato-ramosus lanatus. Rami axillares alterni solitarii, corymbosi, semi-palmares, palmares, atque pedales. Flores ad apicem ramorum congesti plures, 4-8, pedicellis lanatis unifloris vix unciæ trientem longis. Calyces (sub anthesi) glaberrimi virentes ovato-acuminati, majores quàm in Card. *deflorato.* Squamæ laxè imbricatæ, neque tamen squarrosæ, sub æquales, sub-spinosæ; interiores interdùm purpuro-violaceæ, tenuiores, flexiliores inermes. Corollæ purpureæ.

PYGNOCEPHALUS. 2. CARDUUS, foliis spinosis lanceolatis utrinque tomentosis, radicalibus sinuato-pinnatifidis, caulinis semi-decurrentibus sinuatis, pedunculis capitato-multifloris tomentosis inermibus.

Carduus nemorosus italicus. *Barr.* Ic. Tab. 417.

Carduus pygnocephalus sylvestris. *Trium.* Obs. 100. Tab. 101.

Carduus (*pynocephalus*) foliis decurrentibus pinnatifidis sinuatis pubescentibus spinosis pedunculis nudis tomentosis, calycibus deciduis. *Linn.* Sp. 1151. Licèt ipsius Descriptio minùs congruat.

Horti Regii Monspeliensis diu alumna, non malè à *Barreliero* delineata, licèt folia minùs decurrentia; sed in ramo optimè expressa.

Radix perennis ramosa. Folia utrinque lanata; adultiora dein à parte suprema calvescunt solà superstite pube cinereâ. Radicalia lanceolata, pedalia, palmariaque in petiolum decurrentia, obtusè sinuato-pinnatifida; laciniæ dentatæ spinas longas flavescentes exserunt, interjectis spinulis minoribus. Caulina similia; obliquè & semi decurrentia (lobo scilicèt baseos altero productiore!) regione tamen caulis à folio ad folium nudâ. Folia summa rameaque vix decurrentia, magis amplexicaulia; hinc rami atque pedunculi nudi, tomento laxo tantùm vestiti. Flores capitato-glomerati subsessiles 1-6. Calyx magnitudine Cardui *crispi*, sed brevior; squamæ ovatæ: exteriores breviores apice pubescentes spinulà terminatæ: interiores longiores inermes flexiliores. Calyces post anthesin citò & ad tactum ferè decidunt.

MEDIUS. 3. CARDUUS, foliis decurrentibus pinnatifidis margine spinosis, caule unifloro, pedunculo longissimo, calycum squamis inermibus patentibus setaceis. Tab. XXIV.

In pyrenæis; Loci peculiaris oblitus; an in pratis circa pagum *Guerigut* & montem *Laurenti?* Similem circa thermas *Barreges* legerat D. *Darluc*, Prof. Aquisext.

Caulis cubitalis simplicissimus erectus. Folia ambitu lanceolato, unciam lata, triuncialia, (demta parte, quæ decurrit in caulem,) facie Cardui *tuberosi*, β, omninò decurrentia, suprà glaberrima viridia, subtùs hirsutie scabra, nervo præprimis hirto, margine spinulis creberrimis ciliata; pinnulæ utrinque 12-15. (præter ipsas, quæ in parte folii decurrente occurrunt,) palmato-tripartitæ, ad quarum basin suprà non raro minima quarta se addit, uti & quinta alia minima inter duas longiores sita. Caulina summa, angustiora, minùs lacera, pinnulis bifidis, demùm integris. Pedunculus terminalis palmaris nudus tomentosus. Flos nutans purpureus, aut intensè ruber, magnitudine Cardui *tuberosi.* Calyx valdè squarrosus, vix pubescens; squamæ scilicèt laxissimæ, reflexo-patulæ, subulato-setaceæ, sub-æquales, terminatæ spinula vix conspicua.

NOTA. Differt abundè à Carduo *tuberoso*: 1.) Caule folioso à basi ad medium; dum in Carduo *tuberoso*, folia tantùm bina, rariùs terna, remota, (neque decurrentia) observantur, & amplexicaulia. 2.) Calyce, cujus squamæ (in Carduo *tuberoso*) imbricatæ, appressæ, ovatæ, latiusculæ, breves, sensim aliæ aliis longiores sunt.

4. CAR-

4. Carduus, foliis decurſivè interruptèque pinnatis tomentoſis, pinnulis integerrimis, caule uni-floro, calycibus inermibus ſquarroſis. Mollis.

Carduus foliis pinnatifidis linearibus ſubtùs tomentoſis, caule inermi unifloro. *Linn.* Sp. 1156.

Carduus mollior laciniato folio. *Cluſ.* 2. 151. Icon rudis.

β. Jacea incana Chamæleonis Capitulo. *Bocc. muſ.* Tab. 109. Icon plantam acaulem non malè exprimit.

In paſcuis & ruderatis circa pagum *Campeſtre* 1763 - 1768. copioſè reperi; ubi modò palmaris, modò acaulis, *β*, occurrit. Neque in toto tractu montis Calcaris nobis obvius fuit.

Radix perennis. Caules ſæpè quidem omninò tomentoſi, ſimpliciſſimi. Folia pinnata pinnulis utrin-que 5-6., ovato-acutis integerrimis, ſubtùs tomentoſis, ſuprà glabris (extimis ſemper majoribus) con-nato-decurrentibus, ac baſi veluti criſpatis; his non rarò minimè interponuntur pinnulæ. Folium cauli-num unum aut alterum, rariùs tria, juniora folia utrinque lanata dein à parte ſupera calveſcunt. Caulis longitudine foliorum, paulòve altior, uncialis, biuncialis, imo palmaris. Flos ſolitarius terminalis ere-ctus, paulò minor quàm in Carduo acaule. Calycis ſquamæ primùm tomentoſæ, dein calvæ, laxè im-bricatæ, inermes, planiuſculæ, nec carinatæ.

5. Carduus, foliis lanceolatis repandis, margine ſpinuloſis, caulinis decurrentibus, canaliculato-concavis, pedunculis capitatis multifloris, caule corymboſo. Pyrenaicus.

Cirſium pyrenaicum altiſſimum. *Tournef.* 448.

Carduus, *pyrenaicus*, foliis decurrentibus oblongo-lanceolatis, margine ciliatis & ſpinoſis, utrinque tomentoſis, floribus ſubſeſſilibus. *Jacq.* Obſ. 4. Tab. 95. Icon bona, exhibens ramulum (non verò caulem) folium etiam non malè.

Pyrenaica prata tenet in monte *Laurenti* & Valle *Eynes*. Planta Card. *monſpeſſ.* non abſimilis. Radix perennis, craſſa, longa, ſtolonifera. Caulis bicubitalis proceriorque; ſulcatus, tomentoſus, ſulcis ni-mirùm latè excavatis filamentoſis, 8-10. Folia omnia lanceolata, ſuprà obſcurè viridia, ſubtùs nigriora, acutè ſinuata; lobulis acutis, duplicato-ciliata ſpinulis flaveſcenti-albidis, inæqualibus; aliis ſiquidem li-neas tres quatuorve longis, intermixtisque brevioribus; juniora pube cinerea denſa teguntur, adultiora calveſcunt, ſcabra tamen. Radicalia cubitalia, uncias tres lata, lanceolata in petiolum abeuntia, minùs altiùs tamen ſinuata; lobulis non rarò bifidis. Caulina verò decurrentia, baſi ſubtùs ſupràque concava, utrinque tomentoſo-cinerea, vix ſinuata, lobulis acutioribus. Rami ad apicem caulis conferti ſolitarii to-mentoſi ſub-corymboſi, nudi, folia etenim ramorum à ſe invicem diſtant, vixque (folio ramorum intimo excepto) decurrunt. Flores terni quinive ad apicem ramorum, ſub-capitati, ſub-alterni, contiguique. Calyx ut in Carduo *monſpeſſulano* - cui proximus; ſed differt magnitudine, foliorum tomento, capitulis valdè glomeratis, floribus ſeſſilibus, qui in Carduo *monſp.* pauciores, & pedicellati.

CNICUS.

1. Cnicus, foliis lanceolatis decurſivè-pinnatis, pinnulis bilobis longiſſimis, ſubtùs tomentoſis, ſuprà ſtrigoſo-ſpinoſiſſimis. Ferox.

Cnicus foliis decurrentibus ligulatis dentato-ſpinoſis, caule ramoſo erecto. *Ger. Gall.* 181. *Linn. Syſt. nat. mant.* 109.

Ubique circa montem Lupi, & montem Calcaris obvius, permixtus Cnico *acarnæ*, Carduoque *erio-phoro*.

Caulis bicubitalis altiorque, tomentoſo-arachnoidæus, rubens. Folia radicalia cubitalia, palmum lata. Pinnulæ decurrentes ſub-oppoſitæ (rarò alternæ) ſubtùs tomentoſæ inermes ſuprà virides nudæ, ſed ſpinis confertiſſimis inæqualibus exaſperatæ, præter ſpinam terminalem maximam ex apice nervi lon-gitudinalis prodeuntem. Pinnulæ ſingulæ bilobæ; lobis divaricatis, baſi tantùm coalitis, lineari-lanceola-tis, uncias tres longis, unciæ trientem latis; lobo ſuperiore, baſi ſuprà auriculato. Pinnula terminalis longa lanceolato-acuminata, baſi ferè ſagittata. Folia caulina ſimilia, breviora, atque eo quo ſummum caulem attingunt minùs compoſita. Summa, rameaque, latè amplexicaulia, pinnatifida. Rami uniflori. Flores ſeſſiles intra folia (bracteasve) 5-8, lanceolata, tricuſpidata æqualia biuncialia. Calyx tomen-toſo-arachnoidæus facie Cardui *eriophori*.

ONOPORDON.

GRÆCUM. 1. ONOPORDON, calycibus ſub-ſquarroſis, arachnoidæo-tomentoſis, ſpinis ſubulato-lanceolatis ſinuatis tomentoſis. Tab. XXV.

Carduus parvus græcus annuus acanthifolio tomentoſus. *Tournef. Cor.*

Annua, 3-meſtriſque, planta; media inter Onop. *arabicum* & *acanthium.* Caulis palmaris pedalis, tripedalis & valdè tomentoſus. Folia radicalia lanceolata ſeſqui-pedalia, longioraque, palmum lata, denſè tomentoſa cana, in petiolum pinnatifidum abeuntia, ſinuato-pinnatifida ſpinoſa. Caulina in caulem decurrunt. Pedunculi ſolitarii uniflori breves, vix unciales, uno alterove decurrente foliolo criſpati. Calyx magis ovatus, magiſque tomentoſo-arachnoidæus quàm in cæteris, nucis majoris magnitudine. Squamæ erectæ magis, magiſque lanceolatæ quàm in Onop. *acanthio*, minùs quàm in *arabico.* Hinc calyces minùs ſquarroſi, magiſve imbricati. Corollæ purpureæ anguſtiſſimæ.

Differt igitur ab *Acanthio*, foliis lanceolatis tomentoſo-canis; quæ in *Acanthio* ovata atque vireſcentia vix tomentoſa [junioribus exceptis] 2°. calycibus imbricatis, quorum ſquamæ lanceolatæ: inferioribus, exterioribuſve, brevioribus; dum è contra in *Acanthio* calyces ſquarroſi, ſquamis ſubulatis: omnibus ſubæqualibus: exterioribus nimirùm longitudine interiorum.

CARLINA.

NOTA. Limites inter ſecundam, tertiam, quartam & quintam (exceptis magnitudine, radiique colore) certos non diſtinguo, licèt habitus varius. His enim omnibus, foliorum tomentum ſimile, quod ſeneſcendo exuunt. Foliorum nervi tres; laterales duo à baſi ad medium folii diſtinctè excurrunt, dein cum marginali coaleſcunt; & in ſingulis, nervuli à nervo principe ad laterales duos transverſim migrant, ac paralleli; quòd in averſa præprimis foliorum parte commodè obſervatur. Inſuper Caulis ſummus ramoſus; rami alterni uniflori corymboſi; floribus primordialibus quibusdam ſeſſilibus in Diviſione Caulis ac ramorum. Differunt tamen ſequentibus; an ſufficienter?

LANATA. 2. CARLINA. *Linn.* Sp. plant. 1160. Num. 2. *Goüan Hort. monſ.* 426.

Caulis albus, primùm lanatus, dein calvus ut plurimùm, ſuperſtitibus glomerulis lanæ vagis, paucis. Folia ad flores minùs integra; calyces duplo majores quàm in cæteris. Radius purpureus utrinque.

CORYMBOSA. 3. CARLINA. Caulis apice purpuraſcens, vix hirſutie pubeſcens. Folia ad flores etiam ſub-pinnatifida calyces duplò ferè minores. Radius flavus; ſed foliola extùs ac ad baſin tantùm purpuraſcentia.

VULGARIS. 4. CARLINA, priori omninò ſimilis; aſt corollæ centrales atro-purpureæ; probèque à Rajo ſic obſervatæ; tandem capitula ſpinis atris obvallata.

RACEMOSA. 5. CARLINA. *Linn. Sp. plant.* Num. 5. pag. 1161. *Goüan Hort. monſ.* 426.

Facie & habitu magis proxima ſpeciebus tertiæ & quartæ; caule albido. Huic radii calycina foliola omninò à baſi ad apicem ſubtùs atro-purpuraſcentia; cæterùm à parte ſuperiore magis flava. Affinis autem Speciei ſecundæ, ob flores ſeſſiles, qui tamen multò minores ſunt, quàm in Specie tertia & quarta.

ATRACTYLIS.

HUMILIS, β. 1. ATRACTYLIS, foliis pinnatifidis; pinnulis ſub-trifidis, laciniis divaricatis æqualibus mucronatis.

Circa Narbonam obſervavit D. *Pech.* . . . Caulis uncialis biuncialiſve lanatus & calveſcens. Folia conferta, longitudine ferè caulis, ſæpè breviora, lanceolato-linearia, glabra, virentia, pinnatifida ſeſſilia. Pinnulæ utrinque 8-10., æquales, trifidæ, divaricatæ, apice ſpinoſæ. Calyx ovatus obvallatus foliis ipſo longioribus; ſquamæ calycinæ glaberrimæ, latæ, obtuſæ, terminatæ mucrone valido longo.

CARTHAMUS.

MITISSIMUS. 1. CARTHAMUS, foliis inermibus; radicalibus lanceolatis ſerratis, caulinis pinnatifidis, calycum ſquamis ſub-aveniis, enerviis, inermibus integerrimis.

Carduncellus foliis non ſpinoſis. *Mag. Bot.* 51. Forte

In paſcuis circa *Campeſtre* copioſè oritur, modò acaulis, modò palmaris. Sequentis faciem præ ſe fert; à quo diverſus, ut patebit ex collatis Deſcriptionibus.

Folia

Folia radicalia, alia lanceolata apice dilatata glaberrima, à medio ad apicem dentata. Dentibus furfùm verfis, acutis, fpinulâ terminatis; alia pinnatifida pro more *Coronopi* aut Leontodontis *autumnalis*; pinnulis lineari-lanceolatis refalcatis integerrimis; quibusdam bafi fubtùs auriculatis. Demùm folia intima & caulina, interruptè pinnatifida more Scabiofæ *ochroleucæ*; pinnulis fcilicèt decurrenti coalitis dentatis, interjectis pinnulis minimis; pinnulâ extimâ ovatâ. Magnitudo foliorum varia; triuncialia palmariaque obfervantur, caulem fuper-eminentia. Caulis uniflorus, uno aut altero tantùm folio, glaber, læviter ftriatus. Calyx magnus. Squamæ exteriores majores concavæ foliaceæ fpinofo-ciliatæ, fæpiùs integerrimæ, rariùs laciniatæ & fermè nervis venisque deftitutæ confpicuis; quâ notâ à fequenti potiffimùm differt. Squamæ interiores anguftiores obtufæ, apice membranaceo dilatato ciliato inftar *Jaceæ*. Flos amœnè cæruleus.

2. Carthamus, foliis fpinofis, radicalibus obovatis ferratis, caulinis pinnatifidis, calycum fquamis trinerviis fpinofis. Carduncellus.

Variabilis planta, cùm in horto, tùm in loco natali, ut annotavit Clariff. *Gerardus*. Vidi uncialem fæpiùs in faxofis montis Lupi, & ad Viam Regiam, quâ itur ad pagum *St. Martin*, dirutumque caftellum; in pafcuis verò montis Lupi declivioribus palmarem obfervavi, atque pedalem; ac foliis (in planta hortenfi) mollioribus, facie fermè prioris. Hinc fequentia tradidi:

Folia nervis fcabra prominulis, inftar *Carthami*, *Carlinæ* &c. fpinofis-ciliata, villofa; radicalia obovata; cætera pinnatifida: pinnulis quidem refalcatis, margine fpinulofis, fæpiùs bafi deorfùm auriculatis. Folia caulina, 1-3; & in hortenfi, aut quæ loco uberiori adolevit, novena circiter. Calycis fquamæ exteriores foliaceæ, apice dilatato viridi fpinofo, exactè trinervi reticulatoque, ut in *Carthamo*, quâ notâ à priori præcipuè disfentit, quoquo modo variet! Squamæ interiores anguftiores, apice etiam ciliato, fed minùs dilatato, quàm in antecedente.

POLYGAMIA ÆQUALIS.

Difcoideæ.

CACALIA.

1. Cacalia, calycibus trifloris, foliis cordatis petiolatis, dentato-angulatis, caulinis fub-haftatis, vaginis ftipularibus cordato-amplexicaulibus. Calliariæ.

Cacalia pyrenaica alliariæ foliis. *Moriff.* Hift. 3. pag. 94. Num. 8. *Schol. Bot.* 10.

Cacalia alpina foliis angulofis & acutioribus, fubtùs tomentofis. *Moriff.* ib. Num. 4. *Schol. Bot.* 10.

Cacalia maxima foliis fubtùs tomentofis. *Moriff.* ibid. Num. 3. *Schol. Bot.* 10.

Cacalia alpina foliis araneofa lanugine obductis. *Moriff.* ibid. Num. 5. *Schol. Bot.* 10.

Tuffilago alpina feu montana. *Dalech.* Hift. pag. 1052. Malè depicta.

Cacalia *Lob. adverf.* 255. Peffimè etiam; folia enim absque vagina ftipulari.

Cacalia foliis acutioribus & glabris. *Bauh. pin.* 198.

Cacalia, *alpina*, β. *Linn.* Sp. 1170.

NOTA. Hanc cum nonnullis Botanicis à Cacalia *alpina* Linnæi fejunxi, utpotè diverfiffimam. Mirum, quòd apud Auctores neque accurata reperiatur Icon, nec etiam Defcrìptio conveniens habeatur.

In montibus gebennicis, fylvis, udisque locis *montis Calcaris*, circa verticem *Horti Dei*, atque pagum *Campeftre* loco dicto *Les Fonces*. In pyrenæis ubique ad montem *Laurenti* occurrit.

Radix craffa nodofa ramofa atra. Caulis pennâ anferinâ craffior bicubitalis fimpliciffimus, læviter ftriatus, fæpè coloratus, pulverulenta pube tectus, apice verò femper tomentofus canus. Folia radicalia ampla cordata, palmaria fermè nervis perarata fæpiùs quinis è finu folii ortis, more *Lapathi*, *Rhei*, &c. acuta, angulata, duplicato-dentata, dentibus nimirùm plurimis majoribus finus folii præbentibus, interjectisque minoribus aliis denticulis; (hinc non malè *alliariæ* folio dixit *Tournef.*). Juniora utrinque tomentofo-cana, dein fuprà calvefcunt. Petiolus fulcatus tomentofus. Folia caulina fimillima, fed petiolo-

 rum

rum basis dilatata, auctaque auriculis duabus stipulæformibus sub-cordatis amplexicaulibus dentatis. Folium caulinum, quod imis subest floribus, angustius multò, acutiusque, cordato-oblongum, sagittato, aut etiam hastato-lanceolatum magis tomentosum. Stipulæ (seu auriculæ petiolorum) magnæ, fermè annulares dentatæ. Folia summa lanceolato-ligulata integerrima; singula ad basin rami seu pedunculi cujuslibet. Flores corymbosi; corymbo coarctato. Calyx triflorus, biflorusve, duplo minor quàm in Cacalia *alpina* Linnæi (a); foliolis 4-5., oblongis integerrimis, uno aliis paulò latiore.

Manifestè igitur ab altera sejungenda, cujus folia orbiculato-cordata. Dentibus æqualibus. Sinubus arcuatis; stipulis petiolorum vaginalibus nullis. Calyx duplo major, constans foliolis 4-5., uno cæteris duplo majore, emarginatoque; corymbi laxiores.

POLYGAMIA SUPERFLUA.

Discoideæ.

TANACETUM.

ANNUUM.

1. TANACETUM, floribus corymbosis, ramis summis primordialibus, caule longioribus, foliis radicalibus bipinnatis, caulinis rameisque difformibus.

Tanacetum, *annuum*, foliis bipinnatifidis linearibus acutis, corymbis tomentosis. *Linn.* Sp. 1184.

Elichrysum, foliis abrotani. *Bauh. pinn.* 264.

In incultis sabulosisque, circa *Avignon*, *Baucaire*, *St. Gilles*, *Arles*, frequens. Odor gravis, aromaticus. Caulis cubitalis, bipedalis & tenui hirsutie canus, læviter striatus, strictus. Folia hirsutie pubescentia punctato-excavata, apice mucronata; radicalia bipinnatifida, apice latiora (ut in *Anthemidibus*) seu pinnata pinnulis tripartitis; laciniis utrinque geminis rarò tribus, basi instructa pinnulis aliis duabus stipularibus similibus. Folia verò, quæ caulis medium tenent, apice palmato-trifida, & duabus stipularibus. Summa lanceolato-linearia integerrima, stipularibus etiam instructa. Folia ramorum è contra inter se diversa, ratione ramorum variorum. Rami etenim alii primordiales 3-6., è summo caule, ipso quadruplo longiores, corymbosi; his folia omnia lanceolato-linearia integerrima, cum stipularibus duabus minimis ad basin. Ramis his florentibus adultioribusque alii succedunt, & a basi ad apicem, & usque ramum primordialem infimum, caulem undequaque obtegunt, conferti, brevissimi; his autem folia palmato-tripartita, aut bipartita (exceptisque foliis intimis uno & altero) stipularibus duabus destituta! Corymbi multiflori 40-50. Pedicelli uniflori, sub calyce tument, ebracteati. Calycis squamæ interioris ordinis longiores, apice multùm dilatatæ, concavæ, coloratæ, radium mentientes, nervo virenti prominulo. Corollæ omnes hermaphroditæ. Pappus nullus.

ERIGERON.

GOÜANI.

1. ERIGERON, pedunculis multifloris corymbosis, foliis radicalibus petiolatis ovatis, caulinis lineari-lanceolatis sessilibus.

Erigeron, *Goüani*, floribus congestis, calycibus margine membranaceis, foliis lanceolatis sub-dentatis margine scabris. *Linn.* Sp. 1212.

Conyza minor palmensis, folio subrotundo. *Mus. Petiv.*

Annua planta. Radix ramosa brevis. Caulis (in horto) cubitalis glaber, lævissimè striatus, apice pilis albidis appressis hirtus. Folia radicalia, caulinaque inferiora, petiolata, ovata, pilis ciliata unciam lata, biuncialia ferè, seu petiolo æqualia, glaberrima, venosa, basi integerrima, è medio ad apicem dentata. Dentibus majoribus æqualibus distantibus. Caulina media sessilia, magis amplexicaulia, lanceolata. Caulina summa, rameaque, magis angustata, hirsuta, integerrima. Pedunculi axillares & terminales, 3-6-flori, hirsutie canescentes, sesquiunciam longi, corymbosi. Flores pedicellis lineam unam aut alteram longis. Flores magnitudine Erig. *tuberosi*, globosi. Calyx imbricatus, colore ac facie Conyzæ *Chinensis*, sed squamis minimè squarrosis, carnosis, viridibus margine membranaceis glaberrimis. Pappus albus. Corollæ exalbidæ.

2. ERIGERON, foliis lanceolatis femi-amplexicaulibus dentatis, ramis multifloris, corollis radiatis, caule virgato. VISCOSUM.

Erigeron pedunculis unifloris lateralibus, foliis lanceolatis denticulatis, calycibus fquarrofis, corollis radiatis. *Linn.* Sp. 1209.

Radix perennis. Caulis bicubitalis ftriatus, pilofo-vifcidus, ftatim à bafi ramofus. Rami longi erecti virgati apice floriferi. Folia lanceolata, utrinque pilofo-vifcida, bafi rotundata amplexicaulia, ad medium acutè dentata, bafi apiceque integerrima acuta. Folia ramea linearia integerrima. Rami à medio ad apicem multiflori, conftant fiquidem ramulis innumeris fparfis bifloris triflorisve erectiufculis. Pedicelli proprii breves nudi. Calycis fquamæ exteriores breviores minùs fquarrofæ. Cætera ut in fequente. Semina pubefcentia.

3. ERIGERON, foliis lanceolato-linearibus integerrimis feffilibus decurrentibus, ramis multifloris, corollis radiatis, caule pyramidato. GRAVEOLENS.

Erigeron, ramis lateralibus multifloris, foliis lanceolatis integerrimis, calycibus fquarrofis. *Linn.* Sp. 1210.

Radix annua. Caulis pilofo-vifcidus cubitalis rubefcens ftriatus, ramofus ftatim à bafi; rami omnes patuli: inferiores longiores (hinc caulis paniculato-pyramidatus) conferti, omninò floriferi. Folia omnia lanceolato-linearia, pilis ciliata. Pedunculi uniflori axillares, fæpiùs folitarii nudique, folio duplo breviores; interdùm bini, uno breviffimo (adeoque flore fubfeffili) altero è contra longitudine folii. Calyx fquarrofus, fquamis viridibus, margine membranaceis; exterioribus multò longioribus, quàm in priori fpecie. Flores radiati; radio fubtùs purpurafcente. Pappus rufefcens.

4. ERIGERON, foliis lanceolato-oblongis denticulatis, pedunculis longis terminalibus unifloris. TUBEROSUM.

In monte *Setio* & monte Lupi, nec-non circa pagum *Selleneuve* ad dexteram fæpiùs exploravi. Caulis biuncialis, modò palmaris, lignofus, tectus pilis pellucidis fparfis, bafi craffioribus; ramis raris, terminalibus divaricatis. Folia ima obovato-lanceolata, feu fpathulata, fæpè integerrima, non rarò denticulata (fi planta in horto, folove uberiori lecta fuerit). Pedunculi rigidi hirti terminales apice incraffati, hifpidi magis, & fæpiùs foliofi. Flos duplo major quàm in prioribus. Calyx fquarrofus; fquamæ non rarò apice latiores, fub-æquales. Corolla radiata lutea. Pappus ferrugineus.

SENECIO.

1. SENECIO, corollis revolutis, foliis pinnatifidis denticulatis, caule-corymbofo erecto. *Linn.* Sp. 1217. SYLVATICUS.

a. Jacobæa ficula chryfanthemi cretici folio. *Tournef. cor.* *Barr.* Ic. 262. Num. 2. Rudis.

Jacobæa pumila gallica. *Bocc. ficc.* Tab. 41. Fig. 1. Optima.

Hæc varietas (a) glabra eft, modo uncialis, triuncialis, palmaris, ubique in Luco *Gramuntio* obvia inter lapides. Datur caule glaberrimo fimpliciffimo unifloro biflorove, ut in Icone *Bocconiana* fiftitur interdùm ramofo multifloro; adeoque ad Speciem Linnæanam amandanda effe Synonyma *Bocconi* ac *Tournefortii*, nonnifi ex plurimis fpeciminibus, diverfæque magnitudinis, fimul collatis, conjicere licuit.

2. SENECIO, corollis radiantibus, foliis utrinque tomentofis pinnatifidis obtufis, corymbo fubrotundo. *Hort. monf.* 440. *Linn.* Sp. 1219. *Hall.* Edit. 2. Num. 61. INCANUS.

Jacobæa alpina abfinthii folio humilior. *Tournef.*

Jacobæa alpina minor. *Barr.* Ic. 262.

a. Jacobæa pyrenaica incana faxatilis latifolia. *Tournef.*

Abfinthium palmatum pumilum craffo palmato tomentofo pallefcente folio. *Barr.* Ic. 481. Folium benè.

Pyrenæa Vallis *Eynes* juga fumma tenet, & copiofè Julio Junioque nive foluta floret. Varietas (a) major, etiam ad montem *Laurenti.*

Biuncialis, aut palmaris planta. Folia pinnata; pinnulæ utrinque 5. circiter, oppofitæ, obtufæ, apice latiores, bidentatæ vel tridentatæ. Folia caulina fimilia, fed lobulis anguftioribus. Varietas (a) flores habet duplo majores; caulem foliaque duplo craffiora, majora, magisque lanata.

NEMORENSIS. 3. SENECIO, corollis radiantibus octonis, foliis lanceolatis biserratis subtùs villosis, caule ramoso. *Linn.* Sp. 1221.

Virga aurea latifolia serrata seu solidago sarracenica. *Chabr.* Ic. 333. Benè.

a. Caule simplici unifloro, foliis glabris.

Jacobæa pyrenaica persicæ folio. *Tournef.* 486.

Doronicum pyrenaicum persicæ folio glabrum. *Schol. Bot.* 197. Utì videtur ex Icone *Plukenetii*, quæ Doronicis affinis longifolia. *Raji. Pluk.* Tab. 86. Fig. 3.

Tussilago alpina folio longo. *Bauh.* Hist. 3. 21. Ex *Plukenetio.*

NOTA. Utraque Varietas Pyrenæorum incola, & paludosa in Valle *Eynes* frequens. Utraque etiam junior pubescens cana; adultior glabra. *a*, caulem habet simplicissimum subuniflorum brevem; idque ratione loci siccioris.

BARRELIERI. 4. SENECIO, corollis radiantibus, caule hirto multifloro corymboso. foliis serratis, radicalibus ovato-cordatis petiolatis.

Jacobæa Doronici folio & flore montana. *Barr.* Ic. 229. Non malè.

Jacobæa montana integro sublongo folio. *Barr.* Ic. 146.

Jacobæa maritima lanuginosa non laciniata latifolia. *Tournef.* 486.

Jacobæa montana Betonicæ folio. *Barr.* Ic. 801. *Bocc. muf.* 2. Tab. 29.

Jacobæa montana integro rotundo folio. *Barr.* Ic. 145. *Bocc.* Tab. 49. *Tournef.* Inst. 485.

NOTA. In sylvis pyrenæorum cæduis circa *Mont-Louis*, *aux Angles*, cum Cineraria *integrifolia*. Et ex varietatibus ibi lectis, huc varia *Barrelieri* Synonyma retuli.

Planta facie proxima Sen. *Doronico.* Caulis cubitalis, basi hirsutie canus, nequaquàm tomentosus, sulcatus, ad apicem usque pilis albidis raris sparsis hirtus, Hieraciorum instar. Folia carnosa denticulata scabra, nervo tantùm hirto; radicalia cordato-ovata, aut ovata, obtusiuscula, attenuata in petiolum valdè dilatatum. Caulina 1-4, lanceolata sessilia vix semi-amplexicaulia, magis glabra, minùs dentata, interdùm ex uno latere lacera seu angulata; acutiora. Ramus unus aut alter, è medio caule, biflorus, triflorusve, parùm foliosus. Pedunculi terminales 4-6, unciales & biunciales, hirti, corymbosi, uniflori, vix infra calycem tumidi; singuli circa medium habent folium unicum hirtum ligulatum, rarò binum. Flos magnitudine Senecionis *Doronici*, flavus; petalis extùs lineatis coloratis. Calyx hirtus; squamæ interiores æquales, carinatæ; exteriores (seu quæ præbent *calyculum*) subulatæ, hirtæ magis, patulæ, longitudine ferè calycis.

INULA.

SQUARROSA. 1. INULA, foliis ovalibus, reticulato-venosis scabris sub-crenatis, calycibus squarrosis. *Linn.* Sp. 1240.

Aster conyzoides odoratus luteus. *Tournef.* 483. *Seguier. ver.* Tom. 2. pag. 211.

NOTA. Planta à nostratibus diu pro Inula *salicina* credita, ob varium in varia ætate habitum.

Radix perennis nodosa stolonifera multicaulis. Caules cubitales atque pedales, anguloso-striati stricti, simplicissimi scabri rubentes. Folia rigida sparsa oblonga venoso-reticulata dura margine serrulato-scabra sessilia. Pedunculi terminales corymbosi uniflori biflorive foliosi rigidi, sub calyce turgidiores. Calyces glaberrimi duri squarrosi. Squamæ ovatæ breves, apice recurvato-patulæ, serrulato-ciliatæ obtusiusculæ; supremis (seu interioribus) acutiusculis. Floret Augusto & Septembri. Autumno incunte (seu Octobri) planta faciem induit alienam, & demortuo caule, juniores cauliculi è radice exsurgunt plures, (facie Erig. *viscosi*) debiles rubelli, piloso-viscidi. Folia his mollia ovato-lanceolata pubescenti-viscida sessilia, odore fermè sambucino. Per hyemem caulis foliaque pubem retinent; sed vere & æstate subsequentibus calvescunt, foliaque ima pereunt, caulibus apice tantùm foliosis.

PROVINCIALIS. 2. INULA, caule folioso tomentoso unifloro, foliis radicalibus ovatis pinnatifidis integrisque, caulinis linearibus integerrimis.

Inula, foliis sub-serratis, subtùs tomentosis, radicalibus ovatis petiolatis, caule erecto unifloro. *Linn.* Sp. 1241.

Bellidiastrum foliis tomentosis, radicalibus ovatis & semi-pinnatis. *Hall.* Em. IV. pag. 22. n. 62.

Solidago

Solidago foliis tomentosis ovatis & semi-pinnatis. *Hall.* Em. VI. pag. 22. n. 76. Ejusdem Hist. Edit. 2. pag. 30. n. 70.

Jacobæa pumila sinuatis foliis argentea, summo caule flore singulari. *Pluk. alm.* Tab. 39. Fig. 70.

Circa Narbonam in montibus dictis *Corbières* Pyrenæorum reperit D. *Pech.*

Planta facie non absimilis Senecioni *incano;* tota tomentosa cana. Folia radicalia petiolata unciam aut semi-unciam longa, obtusa, ovata, integerrima, alia crenata, alia verò exactè pinnatifida; pinnulis utrinque 3-4. Caulis uncialis, biuncialis & palmaris. Folia caulina alterna, 1-4, linearia, incana, integerrima, pinnatifidave. Flos magnus. Calyx tomentoso-canus. Pedunculus sub flore tumidus.

3. INULA, foliis lanceolatis hirsutis integerrimis, caule unifloro, calyce brevi imbricato. *Hort. monsp.* 1241. MONTANA.

Variat foliis omninò dentatis, & calycibus squarrosis. Ubique in collibus circa Monspelium.

CINERARIA.

1. CINERARIA, racemo composito, foliis crenatis lævibus hastato-cordatis petiolatis. SIBIRICA.

Cineraria racemo simplici, foliis cordatis obtusis denticulatis lævibus, caule subsimplicissimo monophyllo. *Linn.* Sp. 1244.

In paludosis pyrenaicis circa *Mont-Louis*, loco dicto *la Quillane*, abundè Julio Junioque floret.

Radix perennis carnosa ramosa multiceps. Caulis glaberrimus nitens lævissimè striatus, basi purpurascens, non monophyllus, sed polyphyllus, cubitalis & bicubitalis, simplicissimus, 1-3, ex eadem radice. Folia radicalia glaberrima, cordato-orbiculata obtusa crenata, interdùm hastato-cordata acutaque, facie *ari maculati;* petioli longi triunciales basi vaginantes, dilatati nervosi. Folia caulina 1-4. alterna remota acutiora dentata, vaginis petiolaribus amplissimis; horum inferiora, mediaque petiolata; summa verò cum vagina adeò coalescunt, ut nullum petiolum intercedat. Racemus terminalis, bi-triuncialis, constans pedunculis 1-12. alternis incanis, demùm calvescentibus, immixtisque foliolis (bracteis) lanceolatis integerrimis. Pedunculi inferiores 1-4 flori, triflori, dein biflori, summi tandem uniflori.

In horto culta eandem servavit faciem.

2. CINERARIA, foliis cordatis duplicato-dentatis subtùs incanis, floribus corymbosis, pedunculis foliolosis. CORDIFOLIA.

Cineraria *alpina*, *a. Linn.* Sp. 1243.

Senecio foliis cordato-lanceolatis serratis. *Hall.* Ed. 2. Num. 63.

Jacobæa latifolia altera. *Bauh. prod.* 69. Icon optima. *Clusii* Hist. 2. pag. 23.

β. Jacobæa alpina laciniata, flore buphthalmi. *Bauh. pin.* 131.

Senecio idem. *Hall. β.* Foliis laciniatis, summis Jacobeæ vulgaris.

Jacobæa tertia latifolia. *Clusii* Hist. 2. pag. 23.

NOTA. Etiamsi ludat, nimis tamen à cæteris varietatibus Linnæanis discrepat, ut sub una eademque specie comprehendi possit. Obstant siquidem folia omnia, quæ petiolata cordata duplicato-dentata; petioli basi stipulis duabus sæpiùs instructi, instar Cacaliæ *alliariæ*. Pedunculi ramosi multiflori, adspersi foliolis ligulatis; iique ut plurimùm in varietatibus Linnæanis omninò nudi. Pedicelli longi uniflori; in aliis è contra brevissimi, floresque congesti.

BELLIS.

1. BELLIS, caule ramoso multifloro, pedunculis longissimis unifloris terminalibus. *Hort. monsp.* 447. *Linn.* 1249. ANNUA.

Bellis maritima pratensis, caule folioso. *Bocc. mus.* Tab. 35. Benè.

Caulis uncialis & palmaris, erectus ramosissimus hirsutus, basi purpurascens. Rami alterni uniflori. Folia radicalia obovata petiolata integerrima, unciæ trientem longa, lineas 3-4. lata, pilis non rarò ciliata, apice dentata. Caulina ima non absimilia, cuneiformia ferè, abeunt in petiolum dilatatum. Cætera subsessilia denticulata facie Agerati, à medio ad apicem tantùm. Ramea angustiora acutiora sæpiùs integerrima. Pedunculi solitarii ad apicem rami singuli, filiformes bi-triunciales. Flos amœnè cæruleus, magnitudine Asteris *tenelli.*

2. BELLIS, stolonibus reptantibus, scapis unifloris, foliis spathulatis petiolatis. DROSERÆFOLIA.

Bellis maritima minima roris solis folio cyrnæa. *Bocc. muf.* 2. Tab. 107. Optima.

In herbidis insulæ balearicæ maritimis copiosè crescit.

Diversissima certè à priori; indeque apud *Linnæum* rescindenda *Bocconi* Synonymia Bellidi *annuæ* affixa.

Planta omnium minima. Stolones plures perreptantes glaberrimi. Folia omnia petiolata, ad radicem congesta ovato-oblonga acutiuscula integerrima, vix lineas duas lata, tres circiter longa. Petioli capillares semi-unciales atque unciales. Scapus in Stolone singulo unicus capillaris erectus uncialis, biuncialis, longiorve. Corolla cærulea decuplo minor quàm in priori.

CHRYSANTHEMUM.

LEUCANTHEMUM. 1. CHRYSANTHEMUM, foliis amplexicaulibus oblongis, superne serratis, infernè dentatis. *Linn.* Sp. 1251. *Denominatio optima, varietates plures revocans, amovensque Species affines! Hinc huc sequens pertinet varietas.*

a. Leucanthemum vulgare caule villis canescente. *Tournef.*

Bellis montana major hirsuta, caule folioso, non ramoso nursina. *Barr.* Ic. 437.

Leucanthemum majus folio acuto. *Tournef.* Ex *Seguiero.*

Bellis montana foliis coronopi, laciniis rarioribus & magis exstantibus. *Pluk.* Tab. 17. Fig. 3. Icon bona; Denominatio etiam.

Hæc in saxosis montis *Lupi* mihi obvia. Caulis simplex pedalis & cubitalis, ad basin præprimis hirsutie canescens, terminatus pedunculo longissimo unifloro. Folia à basi ad caulem medium tantùm, oblonga angusta, triuncialia ferè, hastato-pinnatifida seu altè dentata; dentibus raris, utrinque 3 - 5.; infernè denticulis minimis contiguis instructa, ut fert Denominatio Linnæana.

GRAMINIFOLIUM. 2. CHRYSANTHEMUM, foliis radicalibus oblongis dentatis, caulinis linearibus integerrimis.

Chrysanthemum foliis linearibus subintegerrimis, caule simplicissimo. *Linn.* Sp. 1252. *Hort. monsp.* 448. *Jacq.* Obs. 4. Tab. 92.

In monte *Serane* & conterminis circa *Campestre* ubique obvium, altiùs quàm in monte Lupi crescit. Atque in sexcentis plantis vidi folia radicalia à basi ad apicem dentata; in plantulis quibusdam è fissuris rupium erumpentibus, folia apice tantummodò tridentata, qualia exprimit Icon eximia *Jacquini.* Placuit ergo Denominationem mutare ob constantem foliorum figuram ex collatis majoribus multiplicibusque speciminibus.

ALPINUM. 3. CHRYSANTHEMUM, foliis cuneiformibus pinnatifidis, caulinis linearibus integris, caule unifloro.

Leucanthemum alpinum tenuifolium. *Barr.* Ic. 468. Fig. 3.

Chamæmelum montanum incanum absinthioides italicum. *Ejusd.* Ic. 457.

Chrysanthemum pallidum minimis imisque foliis incisis, superioribus integris capillaribus. *Ejusd.* Ic. 421.

Leucanthemum pyrenaicum minimum multifido incano folio. *Tournef.* 493.

NOTA. Speciosissimæ plantæ innumeræ occurrunt varietates in Valle *Eynes* Pyrenæorum; unaque præprimis flore purpureo elegantissimo. Variat foliis caulinis imis quibusdam longitudinaliter pinnatifidis, adeoque Iconi *Barr.* 421. simillimis. . . . Icon verò *Barr.* 458. Num. 2. quam ad Chrysf. *alpinum* amandat Clariss. *Gerardus*, omninò ad Chrys. *Halleri* Edit. nov. Num. 97. pertinet, speciesque penitùs diversa est, ut rectè notavit *Hallerus.* Porrò aliam *Barr.* Iconem 421. Chrysant. pectinato appofuit *Linnæus*, quæ mihi, ex collatis in Solo natali varietatibus, ad *alpinum* pertinere visa fuit.

ANTHEMIS.

TOMENTOSA. 1. ANTHEMIS, foliis bipinnatis, foliolis trifidis, corollulis biaristatis.

Anthemis, foliis pinnatifidis obtusis planis, pedunculis hirsutis foliosis, calycibus tomentosis. *Linn.* Sp. 1261.

Chamæmelum majus tenuifolium caule rubente. *Mag. Hort.* Ut ex antiquo Herbario deprehendi.

Ubique circa Monspelium occurrit, eundo ad stagna, & mare versùs in monte *Setio.* Hanc cum *Linnæo* Anno 1766. communicavi, dubius nùm foret alia Species; ex responsis huc retuli.

Planta perennis, facie Anthemidis *valentinæ.* Caulis cubitalis ramosus, hirsutie seu tomento lævi canescens, basi interdùm coloratus. Rami longitudine caulis, à basi ad apicem excurrentes. Folia canescentia

nefcentia biuncialia bipinnata; pinnæ utrinque 5-6. alternæ, præter plures minimas ftipulares ad bafin petiolorum, ut in Anth. *tinctoria*, *arvenfi*, *valentina* &c. Pinnulæ aliæ bifidæ, quadrifidæ, fæpiùs tamen trifidæ acutæ. Pedunculi breves cani, apice valdè intumefcentes. Flos albus, magnitudine Anth. *tinctoriæ*, *altiffimæ*. Calyx tomentofo-canus, fquamis apice obtufis fublaceris; interioribus apice nigris. Corollulæ centrales quinquefidæ, biariftatæ; feu laciniis duabus vicinis triplo longioribus fubulatis erectiufculis, dein reflexis.

2. Anthemis, foliis fimplicibus dentato-laciniatis. *Linn.* Sp. 1260. Mixta.

Bellis maritima foliis agerati. *Bauh. prod.* *pin.*

Circa Monfpelium ad prata *lateræ* reperi. Caulis cubitalis, fæpiùs bafi glaber, apice hirfutie canefcens, laxè ramofus. Folia pinnatifida; nervo principi dilatato plano; pinnulæ 5-6. diftantes lineares, apice tridentatæ, atque etiam bafi auctæ denticulo alio. Pedunculi axillares ac terminales, vix unciales uniflori monophylli. Corolla magnitudine Anth. *nobilis* & *arvenfis*. Calyx hirfutus. Petala bafi intùs flava.

NOTA. Icon *Micheli* Gen. 30. Fig. 1. rudis pingit folia nimis lata. *Morifoni* Fig. 15. Sect. 6. Tab. 18. melior. *Breyniana* faciem rectè exprimit, fed ipfis paulò præftantior eft Icon *Plukenetii* Tab. 17. Fig. 4.

3. Anthemis, foliis pinnatis, pinnis integerrimis pinnatifidifque, pedunculis longis erectis unifloris. Montana.

Anthemis, fruticofa foliis pinnato-multifidis planis; laciniis linearibus acutis trifidis, pedunculo longiffimo. *Linn.* Sp. 1261.

Chamæmelum montanum lanuginofum flore magno. *Moriff.* Sect. Tab. Fig. 4.

Chamæmelum montanum abrotani folio. *Tournef.* 494.

Anthemis fruticofa foliolis linearibus carnofis, pedunculis longis erectis nudis unifloris. *Ger. Gallop.* pag. 209. Tab. 8. Icon bona.

In monte Calcaris ad *Hortum Dei* inter rupes reperi; in Pyrenæorum Valle *Eynes*. Caulis incanus ramofus palmaris & fefquipedalis. Folia carnofa incana apice latiora ac tantùm à medio ad apicem pinnata; pinnis utrinque 2-4. planis pinnatifidis, integerrimisve, ut fert Icon *Gerardi*. Lobuli ovati acuti, non autem lineares Adfunt infuper ad bafin petiolorum pinnulæ minimæ confertæ ftipulares, ut in Anth. *arvenfi*, *tomentofa*. . . . Pyrenæa planta gaudet foliis minùs pinnatis, Iconi *Gerardianæ* haud abfimilibus, idque ratione loci nivalis. Corollulæ regulares feu æquales.

NOTA. Anthemis *tinctoria* ubique occurrit, viâ quâ itur à *Campeftre* ad pagum *Viffec*, cum Tragop. *crocifolio*; Laferp. *gallico*; Caucal. *daucoide*.

4. Anthemis, foliis pinnatifidis, laciniis dentatis, umbellâ confertâ. Alpina.

Anthemis, foliis lanceolatis dentato-ferratis, denticulis tenuiffimè dentatis. *Linn.* Sp. 1266.

Achillæa, foliis femi-pinnatis, pinnis minutiffimè ferratis. *Hall.* Ed. 2. 116.

Ptarmica, millefolii foliis. *Bocc. muf.* Tab. 101. *Malum nomen; fed Icon non mediocris, etiamfi foliorum lobuli integri videantur.*

In Horto Regio diu colitur; oblitus ego, nùm è monte Calcaris, circa *Meyrueis*, attulerim.

Perennis atque femper-virens. Caules fefquicubitales & bicubitales, ftriati erecti pubefcentes ad radicem congefti longi fimpliciffimi. Folia ambitu lanceolato, uncialia, pubefcenti-cinerea pinnatifida (feu decurfivè-pinnata); pinnulæ utrinque 9-12. oblongæ furfùm vergentes (harum intermediis longioribus) furfùm dentatæ, deorfùm altiùs incifæ ac denticulatæ; extrema pinnula haud rarò trilobata. Umbella conferta. Flores ex albo lutefcentes.

BUPHTHALMUM.

1. Buphthalmum, *falicifolium* & *grandiflorum*. *Linn.* Sp. pl. 1275.

NOTA. Affines nimis fpecies, quàm ut ab omnibus facilè dignofci queant. Folia in utraque angufta; caulis hirfutus, in horto calvefcit, non fecùs ac calyces. Corollæ fimiles etiam. Differunt fequentibus:

A. Buphthalmum *falicifolium*. Folia radicalia longè petiolata (*Hall.* Edit. 2. 118. Benè.) obtufiufcula, læviffimè denticulata; caulina uncialia ferè, paulòve longiora, non rarò integerrima, feffilia, vix femi-amplexicaulia auriculis amplexicaulibus vix ac ne vix quidem deorfùm productis. Corollulæ radiantes trifidæ, trinerviæ.

B. Buphthalmum *grandiflorum.* Folia omnia anguſtiora atque acutiora, biuncialia, triuncialiave, denticulis ſimillimis, ſed brevioribus, amplexicaulia magis, lobisque amplexantibus deorſùm valdè prominentibus rotundatis. Corollulæ radiantes ſæpiſſimè quadrifidæ, quinquefidæve, nervis plurimis, 1-6, per paria, ſeu conjugatis parallelis.

POLYGAMIA FRUSTRANEA.

CENTAUREA.

Lippii. 1. Centaurea, calycibus inermibus, ſquamis mucronatis, foliis ſeſſilibus pinnatifidis, lobis obtuſiuſculis dentato-angulatis.

Centaurea calycibus inermibus, ſquamis mucronatis, foliis decurrentibus pinnatifidis obtuſis. *Linn.* Sp. 1286.

Radix annua. Caulis pedalis ramoſus ſulcatus hirtus. Rami erecti, à radice ad apicem caulis plures. Folia pinnatifida aſpera, facie *erucaſtri*, Siſ. *irionis &c.* conſtant pinnulis utrinque circiter 6, dentato-angulatis; extimis intimisque brevioribus; intermediis verò majoribus. Folia ſumma (cùm ramea tùm caulina) lanceolata dentato-angulata. Pedunculi axillares ac terminales longi hirti biflori triflorive. Flores non raró, bini tresve ad apicem pedunculorum ſubſeſſiles, ſeu capitati. Calyx pubeſcens. Corolla amœnè purpurea.

Uniflora. 2. Centaurea, calycibus recurvato-plumoſis, foliis lanceolatis tomentoſis, radicalibus dentatis, ſummis integerrimis.

Centaurea calycibus recurvato-plumoſis, foliis lanceolatis dentatis. *Linn. mant.* 148. *Ger. Gall.* 185.

Cyanus alpinus capitulo reticulato, lychnidis candidiſſimo folio. *Bocc. muſ.* Tab. 2. pennato. *Tournef.* 445.

Cyanus montanus caule folioſo. *Bocc. muſ.* Tab. 2. Folia ima ritè exhibens, cum capitulo prolifero ex inſectorum morſu (gallinſectis) abortiente.

Cyanus foliis lanceolatis tomentoſis, calycinis plumulis reflexis. *Hall.* Edit. 2. N.um 189.

In ſqualidis montis Setii, vel montis Lupi olim collegiſſe puto.

Planta palmaris & pedalis. Caulis rigidus omninò folioſus, tomentoſo-canus læviter ſtriatus uniflorus. Folia denſo tomento tecta lanceolata, vix unciæ quadrantem lata, ſeſquiunciam longa, acuminata; radicalia acutè dentata, dentibus diſtantibus parvis (ut in Icone *Bocconi*, quæ *mont. caule folioſo*); caulina omnia erecta, minimè amplexicaulia, neque decurrentia, vix ac ne vix quidem dentata; idque ut in altera Icone *Bocconi.* Flos terminalis, ſeſſilis in medio foliorum 2-4.; magnitudine Cent. *nigræ.* Corolla purpurea. Calyx Cent. *phrygiæ*, ſquamis plumoſis, ipſarumque pilis inferioribus nigris, ſuperioribus albidis vel ochroleucis.

Nota. Non videtur alienata progenies Cent. *phrygiæ*, ut patebit, licèt voluerit *Linnæus.*

Phrygia. 3. Centaurea, calycibus recurvato-plumoſis, foliis indiviſis. *Linn.* Sp. 1287.

Cyanus, foliis ſubhirſutis ovato-lanceolatis amplexicaulibus dentatis, plumulis calycinis reflexis. *Hall.* Edit. 2. Num. 188. demto *Bocconi* Synonymo.

Caulis huic cubitalis, ſæpè ramoſus ſulcatus, pilis hiſpidus, non autem tomentoſus. Folia etiam hiſpida ovato-lanceolata, neque baſi acuta; inferiora mediaque ſemi-amplexicaulia, alia ad medium uſque, alia verò ad apicem acutè dentata; denticulo uno ad baſin majori, hinc non raró ſagittata velutì. Summa minùs amplexicaulia, ſimilia tamen, dentata aut integerrima. Flos duplo major quàm in priori.

Pectinata. 4. Centaurea, calycibus erecto-plumoſis, foliis lyratis denticulatis; rameis lanceolatis integerrimis. *Linn.* Sp. 1287. Cum Synonymis & ſequenti.

Jacea cum ſquamis pennatis ſeu capite villoſo ſtrigoſior. *Bauh.* hiſt. 3. 29.

Ubique circa Monſpelium occurrit; hæc adeò variat; ut nulla habeatur laudabilis Icon.

Caulis ramoſus tomento obductus laxo, baſi angulatus, ſupernè (& ramis) ſulcatus. Rami divaricati caulem ſupereminent. Folia magis tomentoſa, radicalia oblonga obtuſa apice dilatata; alia vix, &

circa

circa medium, denticulata; quædam lyrato-pinnatifida (facie *Barbareæ*, *Jacobeæ*,) basi sagittato-amplexicaulia; dentibus scilicèt majoribus velutì auriculata; lateralibus duobus; impari ovato maximo denticulato. Folia caulina angulata, facie fermè *Ilicis Quercûs &c.* etiam altè amplexicaulia. Ramea longiora angustiora magis variabilia cæteris; alia amplexicaulia, à medio ad apicem, aut à basi ad medium tantummodò dentata, integerrimaque; aut in aliis plantis caulinis penitùs similia. Flos multò (seu duplo) minor quàm in prioribus, minùsque intra folia summa sessilis. Corollæ ac squamæ calycinæ prioribus similes, atque in singulis speciebus, madidæ à pluvia eriguntur.

5. CENTAUREA, calycibus plumosis, foliis linearibus integerrimis scabris ciliatis mucronato-spinosis. LINIFOLIA.

Centaurea foliis linearibus sparsis, &c. *Linn. mant.* 117.

Jacea hispanica pumila linariæ folio. *Barr.* Ic. 162. *Tournef.* 445.

Jacea minor purpurea parvis & integris foliis. *Barr.* Ic. 139. Non malè.

Caulis palmaris, à basi ramosus, sulcato-angulatus, pilis rigidis hirtus. Rami æquales diffusi. Folia omnia scabra, pilis rigidis ciliata, longa, biuncialia ferè, lineam aut sesquilineam lata, mucronato-pungentia; radicalia basi dilatata semi-amplexicaulia; caulina rameaque sessilia, neque amplexicaulia. Flos magnitudine Cent. *phrygiæ*, obvallatus foliis 3-6., ipso duplo longioribus, ut in Icone *Barr.* 139. Calyx pubescens, dein glaber, squamis plumosis. Corollæ purpureæ. Variat foliis brevioribus crassiusculis vixque ciliatis; simillimaque Iconi *Barr.* 162. Caule etiam subsimplici erectiusculo.

6. CENTAUREA, calycibus scariosis, caulibus decumbentibus, foliis lanceolatis subintegerrimis. *Linn.* Sp. pl. 1192. AMARA.

Cyanus peramarus supinus capitulis squamatis, sesamoidis parvi. *Bot. monsp.* 82.

Ubique circa *Selleneuve*, *Castelnau* Augusto & Septembri floret.

Cauliculi ex eadem radice bini, terni, divaricati, decumbentes, vel erecti, rigiduli simplicissimi uniflori, tomentoso-cani angulati. Folia radicalia tomentosa mucronata petiolata lanceolata integerrima, dentata, pinnatifidaque. Caulina omnia sessilia, falcata sæpiùs, linearia integerrima. Flos Cent. *jaceæ*, sed duplo minor. Squamæ ferrugineo exalbidæ, margine membranaceo scarioso lacero exalbido.

NOTA. Datur varietas Cent. *jaceæ*, huic primo intuitu similis. Dignoscenda tamen caule ramoso, foliis trinerviis semi-amplexicaulibus, basique ut plurimùm hastato-unidentatis. Ex hac varietate Cent. *jaceæ* procul dubio judicaverat Clariss. *Gerardus* Cent. *amaram* Linn. ad Cent. *jaceam* amandandam esse. . . . Insuper *Centaurea* seu *jacea lithospermi minoris folio*. Bot. monsp. ad Cent. *nigram* certò pertinet. Dubium enim solvit specimen siccum in Herbario antiquo D. *Chycoyneau* repertum à *Magnolio* acceptum. Fatendum tamen Cent. *amaram*, *jaceam* β, & *nigram* (quæ *jacea lithospermi minoris folio Magnolii*) adeò facie propria simillimas fieri, ut non nisi ex collatis simul plantis, atque Notis jam traditis dignoscantur ab invicem; poteque singulæ species Denominationem *lithospermi minoris folio* sustinent.

7. CENTAUREA, calycibus scariosis, foliis lanceolatis decurrentibus integerrimis. *Linn.* Sp. 1294. GLASTIFOLIA.

Hæc trado in gratiam Amicorum, ne ampliùs moveant ipsi, nùm ista ac Serratula *Babylonica* conveniant.

Folia radicalia cubitalia ferè, petiolata, uncias duas lata, integerrima, scabra; juniora laxo tomento obducta, calva dein. Caulina omninò decurrentia, plana, non verò concava, virentia firma scabra, nec tomentosa, terminata mucrone brevi pungente, semi-unciam lata. Caulis valdè alatus, bicubitalis, ramosus. Pedunculi uniflori, valdè tumentes. Calyx uno alterove obvallatus folio, magnitudine *jaceæ*. Squamæ duræ, margine membranaceo albido nitido scarioso.

8. CENTAUREA, foliis radicalibus lyrato-runcinatis, caulinis decurrentibus subintegerrimis spinis calycum longissimis unidentatis. VERUTUM.

Centaurea calycibus simpliciter spinosis; dentibus duobus oppositis, foliis decurrentibus lanceolatis integris. *Linn. am.* ac. 4. 292. Sp. pl. 1299.

Caulis pedalis, altiorve, strictus, asper, basi præprimis sulcatus, à medio ad apicem ramosus; ramis patulis simplicibus subunifloris. Folia radicalia biuncialia, lyrato-runcinata, ferè ut in Cent. *salmanticensi*, Sisymbrio *Löselii*, *&c.*, constant pinnulis utrinque 1-5. alternis oppositisve oblongis, exstantibus, integerrimis, obtuseve angulatis, scabris, sensim majoribus; extima maxima hastato-triangulari, obtusiuscula. Caulina ima radicalibus simillima, sed decurrentia; cætera verò, rameaque, lineari-lanceolata totaliter decurrentia, sæpiùs integerrima, terminata aculeo valido. Flos magnitudine Cent. *collinæ*, flavus.

flavus. Calyx pubefcenti-canus, dein flavefcens, & calvus; fquamæ ovatæ duræ latiufculæ terminatæ fpinâ femiunciali flava, bafi atro-rubrâ; exferente circa fui medium ex utroque latere fpinulam minimam fub-oppofitam.

FILAGO.

GALLICA. 1. FILAGO, caule erecto dichotomo, floribus fubulatis axillaribus, foliis filiformibus. *Linn.* Sp. 1312.

Filago glomerulis foliis filiformibus infidentibus. *Hall.* Edit. 2. 156.

Gnaphalium vulgare tenuiffimum. *Bauh.* Hift. 3. pag. 159.

Filago vulgaris tenuiffimo folio. *Tournef.* 454.

Ubique in fatis ac ruderatis circa Monfpelium reperitur.

MICROPUS.

SUPINUS. 1. MICROPUS, foliis floralibus oppofitis, fructibus muricatis.

Micropus caule proftrato, foliis geminis. *Linn.* Sp. 1313.

Planta incana. Cauliculi ex eadem radice plures inæquales proftrati, ac decumbentes aliique adfcendentes; raris ramis. Folia omnia obovata, incana, obtufa; radicalia minora anguftiora petiolata; caulina fenfim alia aliis latiora; ipfa tandem, quæ floribus fubeunt oppofita majora latiora feffilia. Flores axillares feffiles fub-verticillati 3-6. Calyces fructiferi muricato-fubfpinofi.

POLYGAMIA SEGREGATA.

ECHINOPS.

SPHÆROCEPHALUS. 1. ECHINOPS, foliis fuprà villofis hifpidis, fubtùs tomentofis, caule multifloro.

Echinops, capitulis globofis, foliis pubefcentibus. *Linn.* Sp. 1314. *Goüan* Fl. monfp. 325.

Planta perennis, facie Cardui *lanceolati*, *acanthoid.* *&c.* Caulis fefquicubitalis ramofus; ramis inæqualibus, fulcatus, hirfutie pubefcens. Folia radicalia pedalia, majorave, altè pinnatifida ad ufque nervum, margine fpinulofa aculeataque, fubtùs tomentofa incana, fubtùs viridia pilisque rigidulis fpinulofis fcabra. Caulina lata, minùs pinnatifida, valdè amplexicaulia & auriculata; fumma ovata fubintegerrima angulato-fpinofa. Squamæ calycinæ ut plurimùm glaberrimæ. . . . In horto altior fit, minùs incanus, hirfutior tamen. Calyces exteriores fteriles fufpicor.

RITRO. 2. ECHINOPS, foliis fuprà glaberrimis, fubtùs tomentofis, caule multifloro corymbofo.

Echinops, capitulo globofo, foliis fuprà glabris. *Goüan* Fl. monfp. 325.

Planta annua, facie *Carlinæ*, *Carthami.* Caulis pedalis tomentofus incanus ftriatus. Folia omnia pinnatifida; pinnulis anguftis incifis, fuprà glaberrimis viridibus, fubtùs tomentofis, laciniarum apicibus tantùm aculeatis, margineque vix fpinulofis. Caulina rameaque amplexicaulia, minùs incifa, ovata fpinofa. Rami etiam corymbofi inftar *Carlinæ*, *Carthami*, valdè tomentofi. Calyces interiores è contra mihi vifi fteriles.

GYNANDRIA.

ORCHIS.

RIVINI. 1. ORCHIS, bulbis fubrotundis, fpicâ conicâ, petalis conniventibus, nectarii labio trifido, lacinia media productiori bifida.

Orchis, radicibus fubrotundis, fpicâ conicâ, labello quadrifido, brachiolis & pectore peranguftis. *Hall.* Edit. 2. Num. 1277. Tab. 28. Varietas 1, & 2. Optimè, cum Synonymiis omnibus.

NOTA.

NOTA. Varietatem Hallerianam primam pag. 141. in pratis montis Calcaris *à l'Aigual & l'Hort de Dieu* reperi; secundam verò circa *Campestre*. Planta facie foliorum & labiorum angustiâ refert equidem ophrydem *antropophoram*, ut non immeritò sic dixerit *Columna*; diversa tamen genere, & jure merito credit *Hallerus* ab Orchide *militari* separandam esse. Vide *Hall.*

MONOECIA.

CAREX.

1. Carex, spiculis ovatis subsessilibus remotis androgynis, foliis caulinis culmum æquantibus *Linn.* Sp. pl. 1389. *OEd.* Fl. Dan. Tab. 320. REMOTA.

Carex, spicis androgynis, imis in ala prælongi folii sessilibus, supremis nudis. *Hall.* Edit. 2. 1357.

Et Carex (*axillaris*) spiculis ovatis sessilibus remotis androgynis, bracteis culmum æquantibus. *Linn.* Sp. 1388.

In montibus Monspelii vicinis *Capouladou*, *la Serane*, *St. Loup*, frequens nobis obvia; ibique varietatem vidimus spicâ ferè nudâ, foliis nimirùm minimis spiculam vix adæquantibus.

2. Carex, spiculis androgynis, racemo composito. *Linn.* Sp. 1383. *Hall.* Edit. 2. 1368. PANICULATA.

Cum priori etiam reperitur, ac in apricis, panicula fit decolor, coarctata.

3. Carex, spicis fœmineis sessilibus subsolitariis ovatis masculæ approximatis, culmo nudo, capsulis pubescentibus. *Linn.* Sp. 1385. MONTANA.

Carex, foliis caryophyllæis, spicis sessilibus approximatis paucifloris, capsulis ovatis subhirsutis. *Hall.* Edit. 2. 1372. cum geminis Michelianis Speciebus. 1375.

In monte *Capouladou*. Culmo nudo debili, spiculis è viridi aut flavo-ferrugineis dignoscenda, capsulisque ad lentem vitream villosis; uti & squamâ latiusculâ aristatâ calycinâ ad basin inferioris spiculæ subsidente.

4. Carex, spicâ masculâ oblongâ, fœmineis sessilibus oblongis, inferiore foliolo proprio breviore. *Linn.* Sp. 1385. FILIFORMIS.

Carex, spicis sessilibus approximatis teretibus folio insidentibus. *Hall.* Edit. 2. Num. 1383.

Gramen cyperoides flavicans spicis brevibus prope summitatem caulis. *Moriss.* Sect. 8. Tab. 2. Fig. 16. Icon perelegans.

Cum priori promiscuè occurrit, ac non absimilis. Differt foliolo florali angusto longo. Semina huic etiam hirsutie pubescentia striata, magis mucronata. Habeo specimina plurima, quorum spicula inferior petiolo bilineari & trilineari instructa est. Hinc Species Hallerianæ Num. 1386. 1387. 1388. ad hanc aut antecedentem pertinere mihi visæ sunt. Qua ratione autem sub Carice 1393. *Morissoni* Iconem 16. ipse citaverit *Hallerus*? quæ à Micheliana nimis dissentit.

5. Carex, spicis terminalibus confertis subrotundis, masculâ oblongâ. *Linn.* Sp. 1385. PILULIFERA.

Cum prioribus reperi, & pyrenæis ad montem *Laurenti*.

6. Carex, spicis androgynis terminalibus pedunculatis, florentibus erectis, fructiferis pendulis. *Linn.* Sp. 1386. *OEd.* Tab. 158. ATRATA.

Carex, spicis ovatis petiolatis congestis senescendo nutantibus. *Hall.* Edit. 2. 1369.

β. Carex, spica terminali tripartita. *Hall.* Edit. 2. Num. 1356. *OEd.* Tab. 403. Optima.

Cyperoides alpinum tenuifolium spicâ parvâ ferrugineâ. *Scheuchz.* Agr. 499.

In monte *Laurenti* inter Salices *reticulatam*, *retusam*, *pyrenæam*, abundat.

NOTA. Ex speciminibus diversæ magnitudinis, spiculis scilicèt modò sessilibus, modò pedunculatis, Species Hallerianas in unam jungere licuit. Specimina etiam habeo, in quibus spicula altera à terminalibus substernitur.

7. Carex, spicis remotissimis sessilibus, bractea vaginante, capsulis angulatis mucronatis. *Linn.* Sp. 1387. DISTANS.

Carex, spicis brevissimis petiolatis dissitis. *Hall.* Edit. 2. 1382.

Abundè

Abundè circa montem *St. Guiral* & circa *Campestre* in luco dicto *Salbous*. Facilè dignoscitur à Carice *remota* affinibusque, spiculis cylindricis longiusculis.

HIRTA. 8. CAREX, spicis remotis, masculis pluribus, fœmineis subpedunculatis erectis, capsulis hirtis. *Linn.* Sp. 1389. *OEd.* Tab. 379.

Carex, caule foliis capsulisque hirsutis. *Hall.* Edit. 2. 1403.

Toto anno in pratis *Lateræ* & *Laverune* ubique obvia.

DIOECIA.

SALIX.

NOTA. Immensas variationes suscipiunt salicinæ species; vixque adhucdum probè observatæ fuerunt. Hinc tædet etiam Celeber. Viros, ipsas intueri. Exploranda ideò præsertim erit methodus, quam singulæ (dum florent) propriam sibi vindicant; nimirùm situs respectivus gemmarum foliiferarum, floriferarumve, diversitas aut uniformitas foliorum, quæ gemmis foliiferis floriferisve inseruntur, atque ipsorum, quæ basi apicibusve ramorum adhærent; alia enim dantur integerrima, serrata alia; modò tomentosa, modò glaberrima. Ipsorum quoquè stipulæ probè observentur; alioquin dubiæ supererunt quamplurimæ ipsarum species. Id monente Cl. *Linnæo* Sp. pl. 1449.

TRIANDRA. 1. SALIX, foliis serratis glabris, floribus triandris. *Linn.* Sp. 1422. *Gmel.* Fl. Sib. Tab. 34. Fig. 3.

Salix, foliis glabris elliptico-lanceolatis serratis, stipulis dentatis, julis gracilibus triandris. *Hall.* Edit. 1637.

NOTA. Gemmæ *floriferæ* paululùm incanæ, dein glaberrimæ; *masculorum* folia angustiora omnia integerrima exstipulata: *fœminearum* verò folia julo proximiora apice latiuscula, ibique non raro serrata. Gemmæ *foliiferæ* ramiferæve floriferis superfedent; his folia latiuscula stipulata, à basi ferè ad apicem serrata.

HELIX. 2. SALIX, foliis serratis glabris lanceolato-linearibus, superioribus oppositis obliquis. *Linn.* Sp. 1444.

Salix monostemon, foliis glabris lineari-lanceolatis serratis, supernè conjugatis, julis tomentosis. *Hall.* Sp. 1640.

NOTA. Gemmæ *floriferæ* ut plurimùm oppositæ, immixtæ gemmis ramiferis foliiferisve; ipsarum folia, in utroque sexu, integerrima exstipulata. Gemmæ *ramiferæ* oppositæ quidem, infra supraque *floriferas* sedent. Folia ipsarum opposita ut plurimùm, versùs apicem tantùm serata.

MYRSINITES. 3. SALIX, foliis serratis glabris ovatis venosis. *Linn.* Sp. 1445.

Salix, foliis ovato-lanceolatis venosis, julis tomentosis. *Hall.* Edit. 2. 1645.

NOTA. Juniora folia lanata sericea, dein lanam exuunt. Gemmæ *floriferæ* supra *foliiferas* non rarò enascuntur. Juli *masculi* unciam longi, pilis tecti sericeis; antheræ longè eminentes. Juli *fœminei* crassiores, masculis duplo triplove breviores, calvescentes. Ipsorum omnium folia exstipulata ferrulata alia; alia ad basin; alia ad apicem tantùm ferrulata; serraturis introrsùm recurvatis more *Populi*. Gemmarum *ramiferarum* etiam folia exstipulata variabilia majora, atque haud rarò sursùm latiuscula, obovata, obtusa, interdùm utrinque acuminata.

ARBUSCULA. 4. SALIX, foliis subserratis glabris subdiaphanis subtùs glaucis, caule suffruticoso. *Linn.* Sp. 1445.

Salix, folis ovato-lanceolatis teneris serratis, stipulis lanceolatis. *Hall.* 1647.

NOTA. Gemmæ *floriferæ* infra *ramiferas* sitæ. Folia ipsis minutissimè serrata: juniora sericea exstipulata; variat magnitudo Juli. Gemmæ *ramiferæ* supra *floriferas*: folia stipulata serrulata, haud rarò ad apicem integerrima. Juli quoquè juniores sericei, dein fructiferi calvescunt.

RETUSA. 5. SALIX, foliis subserratis glabris obovatis obtusissimis. *Linn.* Sp. 1445.

Salix, foliis glabris ovatis nitentibus, julis paucifloris. *Hall.* Num. 1648.

Immensè variantem in pyrenæis reperi ad montem *Laurenti* & *Eynes*.

Caulis omninò prostratus. Rami omnes non rarò heteromalli. Gemmæ *floriferæ* immixtæ *foliiferis* ramiferisve. Juli longissimi, squamis latiusculis concavis, sæpè emarginatis; folia ipsorum primaria suborbiculata; cætera oblonga, quandoque acuta, sæpè obtusa, emarginataque; modò integerrima, modò circa medium serrulata (probè notante *Linnæo*) exstipulata. Gemmis *ramiferis* folia majora sunt, exstipulata, quædam ad basin serrulata, sæpiùs tamen integerrima.

Plura

Plura vetant, Salicem hanc & *myrtilloidem* fociari in unam; licèt voluerit Clariff. *Hallerus*, Num. 1648. *β*.

6. SALIX, foliis ferratis glabris lineari-lanceolatis, ramis pendulis. *Linn.* Sp. 1443. BABYLONICA.

NOTA. Gemmæ *floriferæ* immifcentur *ramiferis*. Folia duo elliptica utrinque acuminata integerrima glaberrima exftipulata longitudine Juli. Julus terminat gemmam ramiferam, glaber, teres. Rami præbent primò folia prioribus fimilia exftipulata; dein alia longiffima majora acutè denticulata ftipulataque. Stipulæ anguftæ ovato-acuminatæ denticulatæ glabræ.

7. SALIX, foliis ferratis glabris orbiculatis. *Linn.* Sp. 1445. HERBACEA.

Salix, foliis ferratis glabris orbiculatis, julis paucifloris. *Hall.* Num. 1649.

NOTA. Gemmæ immixtæ. Folia fimilia, feu uniformia, fæpiùs apice bifido, vel emarginato, aut etiam integro.

8. SALIX, foliis integerrimis glabris ovatis obtufis. *Linn.* Sp. 1446. RETICULATA.

Salix, foliis rotundis integerrimis fubtùs tomentofis, julis gracilibus longè petiolatis. *Hall.* 1650. *OEd.* Tab.

NOTA. Folia fubtùs fericea, lana nitida; adultiora tandem glabra. Gemmæ *ramiferæ* aliæ infra *floriferas*; fquama gemmalis auriculam refert, feu tubum vaginantem, ex uno latere dehifcentem, apice bifidum; folia omnia exftipulata, fæpè emarginata. Gemmæ *floriferæ* atque aliæ ramiferæ apicibus ramorum infident fimulque è fquama vaginali prodeunt. Julus unicus oppofitifolius; petiolus folii atque pedunculus Juli, bafi coalefcunt invicem (idque in fexu utroque). Dein gemma alia inter folium Julumque enafcitur, annoque eodem folia alia promens. Hinc gemmæ iftæ primùm *floriferæ*, tandem abfoluta fructificatione *ramiferæ* evadunt.

9. SALIX, foliis integris glabris ovatis acutis. *Linn.* Sp. 1446. MYRTILLOIDES.

Salix, foliis ovato-lanceolatis obfcurè ferratis venofis. *Hall.* 1646.

NOTA. Gemmæ *floriferæ ramiferæque* permixtæ. Folia omnia exftipulata fubfeffilia; juniora fericea (in mafculiferis præfertim); in gemmis *floriferis* ad bafin paulò latiora; in *ramiferis* è contra apice latiora! omnibus margines replicati, ad lentem vitream ferrulati, ut plurimùm integerrimi.

10. SALIX, foliis integerrimis lanceolatis fubtùs fericeis, caule proftrato. PYRENAICA.

Salix latifolia repens. *Bauh. pin.* ? quæ

Salicula repens. *Camer.* Ic. 108. Non incommoda.

Salix latifolia prima *Clufii* Hift. 85. neque noftram malè refert.

An Salix (*glauca*) foliis integerrimis fubtùs tenuiffimè villofis. *Linn.* Sp. 1447. ?

An Salix procumbens foliis lanceolatis fubtùs fericeis. *Hall.* 1644. ? Ob convenientiam nominis.

Copiofiffimè in pyrenæis occurrit ad juga montis *Laurenti* atque Vallis *Eynes*, locis nivalibus. Hæc immenfè variat. Nomen Linnæanum refero ob locum *pyrenaicum*; Hallerianum quoquè, propter Synonyma varia, quæ non malè varietatibus plurimis fefe accommodant. Sed ex hoc ultimo effet Salix *rorismarinifolia*; à qua differt abundè. De hac filuère Amici percelebres, quibuscum communicavi, etiam Refponfa urgerem. Diverfam, planèque novam exiftimo; credo tamen, figuris variis Linnæanis (*Fl. Lappon.*) varietates fingulas defignari poffe, ut inquirant alii, num reverâ ad Sal. *glaucam* amandari queat.

Frutex omninò proftratus, ramis pedalibus virgatis, longioribusque, glabris, rufefcentibus, bafi nudis radicantibus; junioribus flavis. Folia anni præcedentis exftipulata integerrima, fuprà pubefcentia, (*Fl. Lapp.* Tab. 8. Fig. F.) ibid. Fig. K.), aut cuneiformia (Fig. Y.), lanceolataque (Fig. Q.) in ramis junioribus, ftolonibusve minora alia obfervantur lineari-lanceolata utrinque acuta (*Fl. Lapp.* Tab. 8. M.) glaucefcentia. Gemmæ *floriferæ ramiferis* immixtæ. Ipfarum folia (ut plurimùm) elliptica magis, fericeo-nitida, fupràque pubefcentia. Julus *maf.* fericeus feffilis cylindricus femi-unciam longus, vix lineas duas tresve latus; flofculi denfe imbricati, fquamis minimis obtufis ferrugineis; antheræ fubcærulefcentes longè eminentes, feu exfertæ. Julus *fœmineus* folitarius ex apice ramulorum, gemmæ ramiferæ terminali proximus, laxus, pedunculatus. Flores (capfulæque totidem) 1-20., breviter pedicellati. Diftincti fquamulis minimis fubulatis. Capfulæ ovato-acuminatæ, hirfutie cinerafcentes.

11. SALIX, foliis fub-cuneiformibus integerrimis pubefcentibus, caule proftrato. REPENS ?

An Salix foliis integerrimis lanceolatis utrinque fubpilofis, caule repente. *Linn.* Sp. 1447. ? Sic vifa ob Denominationem, Defcriptionem atque Synonyma.

Salix pumila latifolia fecunda. *Clufii* Hift. 1. 85. Huic noftræ minùs congrua.

Frutex

Frutex facie Salicis *fuscæ*, penitusque similis, ac cum ipsâ permixta crescit; diversa tamen nonnihil. Rami novelli pilis adspersi sericeis, lutescentes, demùm ferruginei glaberrimique. Folia variant, sed exstipulata semper, integerrimaque; ex his nequit esse *Halleri* Species 1655ma. Ramea etiam folia novella, alia obovata (Fl. Lapp. Tab. 8. Fig. L. 1.) uncialia fermè; cuneiformiave (Fig. Y) atque minora, eaque non rarò lanceolata (Fig. F.). Gemmæ *floriferæ* immixtæ *ramiferis*. Illarum folia similia. Juli *fœminei* unciales tomentosi-cinerei. Capsulæ ovato-acutæ tomentosæ, 30. circiter, eæque squamulis distinctæ ovatis ferrugineis villosis concavis.

Variat in iisdem montibus, sed editioribus locis: 1.) Ramulis omnibus capsulisque vix pubescentibus; 2.) Foliis minoribus multò, buxinis (Fl. Lapp. Tab. 8. Fig. R.), aliis minimis orbiculatis ad basin scilicèt ramulorum julorumque, glaberrimis, subtùs leviter villosis; 3.) julis brevissimis paucifloris, 1-12., laxis glaberrimis, squamulis solis ovatis concavis, ast glabris. Ex quibus omnibus alienam statueres.

LAPPONUM. 12. SALIX, foliis integerrimis hirsutis lanceolatis. *Linn. Sp.* 1447. *Fl. Lapp.* 366. Tab. 8. Fig. T. Salix, foliis crassis elliptico-lanceolatis integerrimis utrinque sericeis. *Hall.* Num. 1643. Omninò.

NOTA. Folia denso utrinque tomento sericeo obsita. Gemmæ *floriferæ ramiferæque* permixtæ, foliisque ad basin juli cujuslibet tribus circiter. Julus *fœmineus* lana densiori breviorique tectus, minimè rigidus; squamulis flores distinguentibus oblongis sericeo-lanatis; capsulæ laxiores. Julus *mas.* longioribus laxioribusque sericeis villis obtectus, crassior, brevior fœmineo, vixque è propriis emersus foliis gemmalibus. Cætera vide apud *Hall. Linn. &c.*

ARENARIA. 13. SALIX, foliis ovatis integris acutis, suprà sub-villosis, subtùs tomentosis. *Linn.* Sp. 1447. Bonum nomen.

Salix, foliis integerrimis ovato-lanceolatis subtùs sericeis, julis tomentosis. *Hall.* 1642. Tab. XIV. *OEd.* Tab. 197.

Priori nimiùm affinis; discrimen, notas proprias specificas, variationesque rectè tradidit *Hallerus*; optimèque Clariss. *Linn. Fl. Lapp.*

NOTA. Folia juniora sericea etiam, villis longis laxis; adultiora incana lanata, suprà glaberrima. Gemmæ *floriferæ ramiferis* interjectæ. Juli fœminei, 1-5., alterni, erecti, ramo ferè appressi subsessiles rigiduli densi incani, unciales, aut unciæ trientem longi. Juli *masculi* subsolitarii, ternive, etiam subsessiles villis sericeis longioribus hirsuti. Squamulæ angustiores, quàm in Julis fœmineis. Folia nonnunquàm apicem versùs latiora; nervusque longitudinalis folii latus unum altero angustius sæpè constituit, ut in priori.

FUSCA. 14. SALIX, foliis integerrimis ovatis; subtùs villosis nitidis. *Linn.* Sp. pl. 1448. Salix pumila folio utrinque glabro, *Bauh. pin.* *Bauh. Hist.* 1. pag. 217.

NOTA. Copiosè *à l'Esperou.* Gemmæ *floriferæ* plures, 1-12., ad apicem ramorum, infra gemmam unam alteramve *ramiferam* terminatricem. Folia ad basin juli sæpiùs 4., myrtina, ovato-acuta, pilis sericeis subtùs nitida, integerrima. Juli crassi breves, pubescentes. Folia ramorum prioribus similia, sed quintuplo majora, demùm omninò glabra virentia, subtùs paululùm sericea, apice latiora ut plurimùm, nonnunquàm emarginata.

CAPREA. 15. SALIX, foliis ovatis rugosis subtùs tomentosis undatis, supernè denticulatis. *Linn.* Sp. 1448. Salix, foliis ovatis rugosis subtùs reticulatis tomentosis, julis ovatis, stipulis amplexicaulibus serratis. *Hall.* 1653. *OEd.* Tab. 245.

β. Salix, foliis rugosis subtùs reticulatis integerrimis, infernè tomentosis, julis ovatis. *Hall.* 1652.

NOTA. Variat equidem foliis ovatis lanceolatis obovatis, penitùs serrulatis; vel ad basin tantùm, aut apicem versùs; crenulatis etiam, sinuatis, integerrimisve; atque ipsorum uno latere nonnunquàm latiore. Gemmæ *floriferæ* 1-10., ad apices ramorum supra gemmas *ramiferas.* Gemma unica ut plurimùm ramifera terminalis, quandoque bina. Stipulæ in utroque sexu falcatæ, aut obliquè cordatæ, serrulatæ. Juli *masculi fœmineis* duplo breviores sessiles; basi foliolis instructi duobus minimis ovatis acutis sericeo-villosis oppositis. Villi longi sericei flosculos penitùs obvolvunt. Juli fœminei biunciales sessiles tomentosi, non verò pilis laxis setosi.

ALBA. 16. SALIX, foliis lanceolatis acuminatis serratis utrinque pubescentibus, serraturis infimis glandulosis. *Linn.* Sp. 1449.

Salix arborea, foliis ellipticis lanceolatis subtùs sericeis, dentibus crassescentibus. *Hall.* 1635.

NOTA. Folia novella utrinque sericea, argenteave, apice basique acuminata serrulata, exstipulata. Gemmæ *floriferæ* ad apices ramulorum paulò infra gemmam terminalem *ramiferam*, *fœmineæ* paucæ; juli hirsutie cinerascentes, foliis ad ipsorum basin 1-4. julo æqualibus, ferè integerrimis calvescentibus, pubeque marginali sola superstitæ. *Masculæ* gemmæ numerosiores 1-12. Juli

breviores

breviores acutiores villofi fubfeffiles, feu breviùs pedicellati, bafi inftructi foliis fimilibus integerrimis totidem. Gemmæ *ramiferæ*, plures infra *floriferas*; altera ramulos terminat.

DIOECIA.

PISTACIA.

I. PISTACIA, foliis fubternatis. *Linn.* Sp. 1454. TRIFOLIA.

NOTA. Gemmæ *floriferæ* ex apice ramorum, infra gemmam *ramiferam* terminatricem, duæ tresve. His folia nulla; racemi compofiti nudi feu aphylli. Gemma ramifera promit folia pubefcentia, ferèque fericea; primaria ternata, dein quinata, fimpliciaque; (aut modo inverfo) primaria fimpliciffima; foliola omnia orbiculata, carnofa, glaberrima, venis fcabra reticulataque, acuminata, haud raro obtufa & emarginata, uncias duas lata, paulòque longiora; horum impari maximo, ad bafin acuminato, ac veluti in petiolum decurrente; petiolis planis craffis, ferè alatis; foliola lateralia feffilia, alterna, oppofitaque. Racemi in omni fexu fimiles.

2. PISTACIA, foliis pinnatis ternatisque fub-orbiculatis. *Linn.* Sp. 1454. NARBONENSIS.

NOTA. Cum priori quoad florendi modum, gemmarumque fitum congruit. Sed racemi majores. Foliola ovato-oblonga acuminata anguftiora breviter petiolata (neque feffilia) nervo longitudinali nonnunquàm latus alterum folii anguftiùs conftituente; foliatio ut in Pift. *terebintho.* Fructus duplo majores quàm *terebinthi*, fubovati rubelli, cute reticulato-rugofa, ex uno latere deorfùm gibbi; aut è medio tantùm. licèt rariùs.

3. PISTACIA, foliis impari-pinnatis, foliolis fub-ovatis recurvis. *Linn.* Sp. 1454. VERA.

NOTA. Facies antecedentis. Gemmæ *floriferæ ramiferæque* fitu eodem refpectivo. Racemi minùs compofiti, ferèque ut in Pift. *trifolia*, 1-4, alterni. Squamulæ flofculos diftinguentes concavæ, majores deciduæ. Foliola ad fummum quina acuminatiffima, non raro obliquè ovato-lanceolata, feu deorfùm hinc latiora.

4. PISTACIA, foliis impari-pinnatis, foliolis ovato-lanceolatis. *Linn.* Sp. 1455. TEREBINTHUS.

NOTA. Gemmarum fitus perfimilis. Folia pinnata foliolis feptenis; intermediis ut plurimùm majoribus (impari fcilicèt intimisque duobus, minoribus): fingula ovato-oblonga, minimè acuminata ftylata tamen; pluraque hinc etiam latiora. Fructus duplo triplove minores quàm in *Narbonenfi* (cujus faciem præfert) minimè rugofi, & apicem verfùs hinc gibbi (non autem deorfùm ficuti in *Narbonenfi*) cum ftylo; ac prope bafin quandoque circulo notati concavo, ut ipfos vinculo coarctatos crederes!

5. PISTACIA, foliis abruptè pinnatis; foliolis lanceolatis. *Linn.* Sp. 1455. LENTISCUS.

NOTA. Gemmæ à cæteris fpeciebus diverfæ; *ramiferæ* 1.) terminales; *floriferæ* in utroque fexu, axillares, geminatæ. Juli ergo gemini, vicini, bafi fermè coaliti, æquales; *fœminei* longiores atque anguftiores; *mafculi* verò craffiores brevioresque. Folia compofita foliolis utrinque 5. fubæqualibus variabilibus, lanceolatis fiquidem, vel obliquis adeò ut latus unum deorfùm, aliud verò furfùm gibbofum; quibusdam emarginatis, fæpiùs alternis. Petioli valdè alati, ficque folia dicantur articulato-pinnata. Filum non raro inter foliola extima occurrit.

Huc vifa pertinere *Tereb. anguftifolia maffilienfis. Tournef.* Differt tantùm foliolis minoribus duplo, utrinque 5-7., acutioribus, magis alternis, petiolis fuprà magis concavis.

POPULUS.

NOTA. Gemmarum fitus, unus in fpeciebus fingulis; *floriferæ* fcilicèt plures in ramis extremis, quorum ad apicem fupra gemmas *floriferas* exftat *ramifera.* Juli plures fimplices; quilibet è gemma propria (exceptis Pop. *balfamifera* & *alba*). Species reliquæ mihi notæ peculiari caractere ab arboribus cæteris diftinguendæ funt: 1.) Foliorum petiolis bafi teretiufculis, ad apicem compreffis, feu à latere complanatis; hinc motus ipforum tremulus, nutabilisve! (*Goüan* Act. monf. Flor. monfp.) 2.) Foliorum ferraturis, quæ, crenis fimiles, apicem folii quidem fpectant, fed introrfùm dein recurvantur uncinati, glandulofique (folâ exceptâ Pop. *albâ*, cujus apices vix uncinati).

POLYGAMIA.

CORIARIA.

MYRTIFOLIA. 1. CORIARIA, foliis ovato-oblongis. *Linn. Sp.* 1037. *Fl. Monsp.* 431. *Hort.* 508.

NOTA Polygama monoica, trioica; sive polyæcia scilicèt A, polygama monoica per *hermaphroditos* & *masculos* flores in eadem planta; B, trioica per *fœmineos* ac *masculos* in distincta planta; necnon A, per *hermaphroditos* masculosqne simul in altera. *Empetrum* v. gr.

1.) A, gemmæ *floriferæ* sæpè geminæ ex cicatrice folii jam decidui. Juli *masculi* cylindrici, oppositi, geminati (singulus è singula gemma) aphylli, pluribus conjugationibus, 1-5., infra *julos* polygamos siti. Flosculi distincti squamis carnosis concavis. Gemmæ hermaphroditæ etiam solitariæ, geminatæque, supra priores sitæ, pluribus quoquè conjugationibus. Juli similes, sed basi foliorum oppositionibus sæpè duabus (paribusve) suffulti; flosculi distincti squamis persimilibus, *hermaphroditi*; quidam etiam *masculi* immixti hermaphroditis. Cætèræ verò gemmæ, quæ ramorum apices longitudinaliter tenent, *masculiferæ* sunt:

Julis aphyllis.

2.) B, *fœmineis* plantis gemmæ *floriferæ* juxta ramorum longitudinem sitæ sunt, plurimæ, geminatæ semper, ex utroque latere, seu per paria oppositæ. Juli longi pedunculati, foliosi magis, foliis 1-4; extimis sensim majoribus. Racemus laxior, pauciflorus; flosculi distinguuntur squamis angustioribus magisque acuminatis. Plantis *masculis* gemmarum situs, numerus &c. iidem.

ATRIPLEX.

GLAUCA. 1. ATRIPLEX, caule fruticoso procumbente, foliis ovatis sessilibus integerrimis, inferioribus subdentatis. *Linn.* Sp. 1493.

Non infrequens in maritimis circa montem *Setii* & stagna *à Balaruc.*

CRYPTOGAMIA.

EQUISETUM.

LIMOSUM. 1. EQUISETUM, caule sub-nudo. *Linn.* Sp. 1517.

In *Horto Dei* ad aquarum scaturigines; præruptisque locis *à l'Aigual*, *à la Fereze.*

Frondes digito auriculari non raró crassiores, erectæ, simplicissimæ; hinc à cæteris primò distinguitur.

NOTA. *Hallerus* Equiseti *palustris* varietatem facit.

OSMUNDA.

CRISPA. 1. OSMUNDA, frondibus suprà-decompositis, pinnis alternis subrotundis incisis. *Linn.* Sp. 1522.

Filix, foliis repetito-ramosis, pinnulis profundè crenatis, seminalibus teretibus. *Hall.* Edit. 1a. Num. 2. *rar.* Num. 174.

Filix, foliis duplicato-pinnatis, sterilibus obtusis dentatis, floralibus ovatis integerrimis. *Hall.* Edit. 2a. Num. 1689.

Hæc in udis rupium fissuris montis *St. Guiral*, qua parte Septentrionem spectat, copiosè crescit.

POLYPODIUM.

FONTANUM. 1. POLYPODIUM, frondibus bipinnatis, foliolis argutè incisis, inferioribus subpalmatis, stipite lævi.

Polypodium, frondibus fubbipinnatis lanceolatis, foliolis fubrotundis argutè incifis, ftipite lævi, *Linn.* Sp. pl. 1550.

Polypodium duriufculum, pinnis laxè pinnatis, pinnulis bidentatis & tridentatis. *Hall.* Edit. 1706. *var.* 181.

In udis muris pagi *Meyrueis*, fiffurisque rupium *à St. Guiral, l'Hort de Diou.*

NOTA. Habitu facilè dignofcitur. Pinnæ fiquidem inferiores conftant foliolis ternis, quaternis, fub-cuneiformibus palmato-dentatis. Quæ verò medium frondis tenent, conftant foliolis quinis feptenisve longioribus acutioribus anguftioribusque; ultimæ tandem magis anguftatæ confluunt.

2. Polypodium, frondibus tripinnatis, pinnis pinnulisque remotis alternis, foliolis obovatis emarginatis apice floriferis. Crispum.

Polypodium pinnis pinnarum pinnatis laxiffimè divifis, lobulis obtufis dentatis. *Hall.* 2. 1709.

Filicula alpina crifpa. *Bauh. pin.* 358. *Seg. Suppl.* 3. Tab. 1. Fig. 3. Optima.

NOTA. Cum Polypodio *fontano* & Ofmunda *crifpa* fimul occurrit. Hæc ultima (junior præprimis) facie atque habitu Polypodium iftud refert. Hinc non immeritò fuafit Clariff. *Linnæus*, (Sp. pl. 1523.) has fimul conferri.

Planta media inter Ofmundas, acrofticha, afpleniaque. Stipites læviffimi fragiles fubteretes, ad originem pinnarum dilatati, complanati. Frondes ovato-lanceolatæ tripinnatæ. Pinnæ pinnulæque alternæ, disfitæ, laxiffimæ, deorfùm productiores. Foliola (quæ *Hallero* pinnulæ) intima quadriloba, triloba; cætera biloba. Lobi finguli apice latiores, longitudinaliter bifidi, ut in Icone *Seguierii* eximiè fiftuntur, rariùs tridentati. Punctum floriferum folitarium eft, infra poneque apicem lobi cujuslibet; non autem fub replicato frondis margine; quâ notâ ab afpleniis ofmundisque differt; licèt habitus plantæ (junioris aut fterilis) fic plurimis fuafiffet.

MUSCI.

OBSERVATIO. Mufcorum quàm plures circa Monfpelium Species occurrunt, quarum hic feriem tantùm propono; brevitati confulens ipfarum Demonftrationes prætermitto.

LYCOPODIUM.

1. Lycopodium (*felago*). In monte *St. Guiral*, faxifragas inter, Doronicum, arnicam.

SPHAGNUM.

1. Sphagnum (*paluftre*, & *β.*). Ubique in Sylvis *à l'Efperou.*

2. Sphagnum (*arboreum*) *à Caunelles, Meurviel, &c.*

FONTINALIS.

1. Fontinalis (*fquamofa*) & *pennata*) ad fiffuras rupium riguas. Prior in puteis frequens.

MNIUM.

Mnium, *paluftre*, à l'Efperou. *Setaceum*, *cirratum*, *pyriforme*, *hornum*, circa urbem à Caftelnau & fous la Citadelle. *Polytrichoides* atque *Serpyllifolii* varietates fingulæ, à l'Efperou & à l'Aigual.

BRYUM.

Bryum, *argenteum*, *glaucum*, *tortuofum*, *viridulum*, *capillare.* Ubique à Selleneuve, Caftelnau, Lavalette; *undulatum*, à l'Efperou.

LICHEN.

Lichen, *vulpinus*, *jubatus*, à l'Efperou; *caninus*, à Caftelnau, Gramont, Montferier.

Geographicus, *parietinus*. Ubique ad ſaxa & arbores, roſulas verſicolores efformans. *Subfuſcus* ſupra pomum, olivam, aliasque arbores. *Tartareus* in glareoſis ubique, à Selleneuve; *ſubulatus*, cum *canino*, &c.

DUBII.

1. Lichen, *centrifugus?* *Linn.* Sp. 1709. *Mich.* pag. 49. Num. 2. Tab. 51. Fig. 1. 2.

In glareoſis atque torfaceis circa *Selleneuve*. Vireſcens, ſubtùs albus, aut utrinque canus. Scutella orbiculata carnea.

2. Lichen, *candelarius?* Cruſtaceus eſt, Denominationem Linnæanam penitùs ſuſtinet.

Cum priori. Roſulæ vix unciam latæ, ſulphureæ, flavæ. Scutella lutea, obſcurè dein crocea.

3. Lichen, *coccineus*, cruſtaceus, tartareus, ſcutellis ſolitariis irregularibus variis concavis, rufo-ſanguineis, margine albentibus ſparſis, aream tegentibus.

An Lichen *Dillenii?* Tab. XVIII. Fig. 13. & 14. non recedit.

Et quoad formam, ſeu ambitum anguloſum. *Mich.* Ord. 36. pag. 1101. Num. 4. Tab. 54. Fig. 3.

4. Lichen, *ſterilis*. Foliaceus erectus, ſupernè lacunoſus viridis, ſubtùs canus, lobis obtuſis.

Lichen. *Dill.* Tab. 14. Fig. 10. 12.

Licèt ob habitum majorem ad *foliaceos* pertineret, proximus tamen Lich. *fimbriato*, *gracili*, *ſubulato*, perennis, ubique circa *Caſtelnau*, *Selleneuve*; ſcutella huic nunquàm obſervavi.

5. Lichen, *verrucoſus*, intertextus, ſcutellis convexis ſparſis nigricantibus convexis verrucoſis ſeſſilibus integerrimis.

Lichen. *Dill.* pag. 59. Num. 2. Tab. XI. Fig. 2.

A l'Eſperou, cum *uſnea*, Lich. *jubato*, *barbato plicato*; Lichenidis *floridi* faciem præfert.

TREMELLA.

Tremella, *granuloſa*. *Dill.* Tab. 19. Fig. 24.

Ubique ſupra muros ac lapides, inſtar gelatinæ fimbriatæ foliaceæ, granulis confertis.

Per æſtatem exſiccata videtur deuſta & nigra, poſt pluvias rediviva.

FUNGI.

Peziza, *cornucopioides*, in Sylvis à Gramont, Montferrier. Per *Lentifera* in areis atque Horti Regii ambulacris.

Lycoperdon, *pedunculatum*, circa pagum Campeſtre, loco dicto *Lous Rouquets*. D. De la Pomarede.

* * *

ADDENDA.

ADDENDA.

ATHAMANTA.

1. ATHAMANTA, foliis decursivè pinnatis decussatis, foliolis deorsùm imbricatis. Tab. XXVI. LIBANOTIS MAJOR HALL.
Athamanta, foliis sub-bipinnatis, foliolis deorsùm imbricatis, umbellis lenticularibus. *Linn.* Sp. 351.
In Pyrenæis circa pagum *Olette* & *à Font Rabiouse*, *à Campestre*, *aux Fonces*.

Radix perennis. Folia primaria, seu prioris anni (Fig. 1.) ambitu lanceolato, decursivè bipinnata pinnulis foliolisque alternis decurrentibus pinnatim incisis, extimo sæpè & breviter trifido (Fig. 1. Litt. A.). Folia secundi anni, & caulina inferiora, ambitu triangulari (Fig. 2.) pedalia, tripinnata, pinnis, (Fig. 2. AA.) pinnulisque (Fig. 2. BB.) oppositis; intimis (CCCC. Fig. 2.) ad nervum principem cruciatis seu decussatis. His foliola etiam alterna decurrentia pinnato-incisa, integrave mucronata, ciliata, utrinque glabra. Juniora tamen subtùs pubescentia, dein calva. Petioli longi glabri fungosi, à vagina ad pinnam inferiorem subcylindrici, postice angulati, hinc ad pinnam ultimam sulco lato suprà exarati. Genicula pubescentia. Vaginæ amplæ striatæ coloratæ, margine membranaceæ ad apicem bilobæ & aristatæ. Folia caulina cætera etiam tripinnata; pinnæ verò ad nervum principem non sunt decussatæ, sed ab ipso remotæ, & foliola acutiora; quibus notis à radicalibus atque caulinis inferioribus differunt. Caulis anno altero florens tripedalis sulcato angulatus rubens aut purpurascens. Rami inferiores primùm alterni, bini, terni, quaterni, & ad apicem caulis sub-verticillati, cum totidem ad ipsorum exortum foliis ternatis, biternatisque. Pedunculi biunciales paulòve longiores. Umbellæ terminatrices, parvæ, diametro vix unciali, radiis æqualibus 16-20., semi-uncialibus. Involucrum universale constat foliolis lineari-lanceolatis 10-12. sub-æqualibus margine membranaceis. Umbellæ minimæ radiis 20. lineam longis. Involucella longitudine radiorum. Flores albi *ante* explicationem colorati.

OBSERVATIO. Variat foliis petiolisque hirsutissimis articulis seu insertionibus pinnarum tumidis.

Ex Seminibus, quæ mecum communicàrunt Amici percelebres, sub nomine *Athamantæ condensatæ*, Linnæi, eadem mihi in Horto nata est, seu Libanotis major Tab. XXVI. Hi ergò, qui Autoptæ, in Solo natali Atham. condensatam explorare possunt, cum Libanotide minori (*Pluk.* Tab. 173.) & cum majori (Ic. nostr. XXVI.) conferant; & videant, an non sit alterutrius varietas nana?

* * *

Ad pag. 11. Selinum pyræneum.

NOTA. Seseleos quidem habitum præ se fert, adeò ut non mirum, quòd huc retulerit Clariss. *Linnæus*, in Angelicas etiam possit ex quibusdam notis emigrare; ast plura huc pertinere nos suaserunt.

Ad pag. 56. lin. 11. toto cœlo differt. Adde: Pedunculo infra florem valdè tumido, squamis confertis ligulatis tecto, qui in Leont. aureo hispidoque vix tumet & squamis caret.

Corrigenda.

pag.	lin.			
pag. 1.	lin. 33.	aſſeverantes	lege	aſſeveranter
— 2.	— 36.	prima ritè exprimi	—	prima) rite exprimi
— —	— 43.	Bauh. pin. 6. Theatr. Tab. 8.	—	89.
— 4.	— 10.	cayophylleæ	—	caryophylleæ
— —	— 11.	gramuntionis	—	gramontianis
— —	— 22.	Seſteria	—	Sesleria
— 5.	— 27.	St. Guirat	—	St. Guiral
— 7.	— 37.	receptaculis	—	receptaculi
— —	— 38.	Cynes	—	Lynes
— 8.	— 42.	petiolata	—	petiolatæ
— 9.	— 29.	nullo	—	nudo
— 12.	— 20.	foliolis	—	foliis
— —	— 36.	folis	—	foliis
— 14.	— 24.	Tab. X.	—	Tab. VII.
— 15.	— 30.	inlucrum	—	involucrum
— —	— 44.	genuinæ	—	geminæ
— —	— ult.	multifido Selini	—	multifido folio, Selini
— 19.	— 20.	Inſulis biennis	—	Inſulis balearicis
— —	— 26.	nervi in	—	nervi, vox *in* deleat.
— 22.	— 21.	remoti. Secundi	—	remoti, ſecundi,
— 27.	— 9.	Bouzgat	—	Bourgat
— —	— 19.	lomentoſis	—	tomentoſis
— 31.	— 32.	colorato ; lævi	—	colorato, lævi
— 33.	— 42.	Tab. XVII. fig. 1. 2.	—	fig. 2. 3.
— 41.	— 22.	genuina	—	gemina
— 42.	— 18.	eſperon, bramabion	—	eſperou, bramabiou
— 44.	— 2.	nti	—	uti
— 49.	— 34.	mouſſau	—	mouſſan
— 52.	— 15.	riſſec	—	viſſec
— 55.	— 15.	neque	—	nequeo
— 64.	— 2.	- - -	—	foliis ſinuatis tomentoſis
— 65.	— 26.	(in margine) Calliariæ	—	alliariæ
— 75.	— 40.	eollatis	—	collatis

TAB I.

FIG. I. VERONICA *ponæ.*

FIG. 2. VERONICA. *numularia*

FIG. III. AGROSTIS. *bromoides.*

FIG. 4. GALIUM *pyrenæum.*

TAB. II.

FIG. 3. BUPLEVRUM *spinosum*

FIG. 1. POA *divaricata*

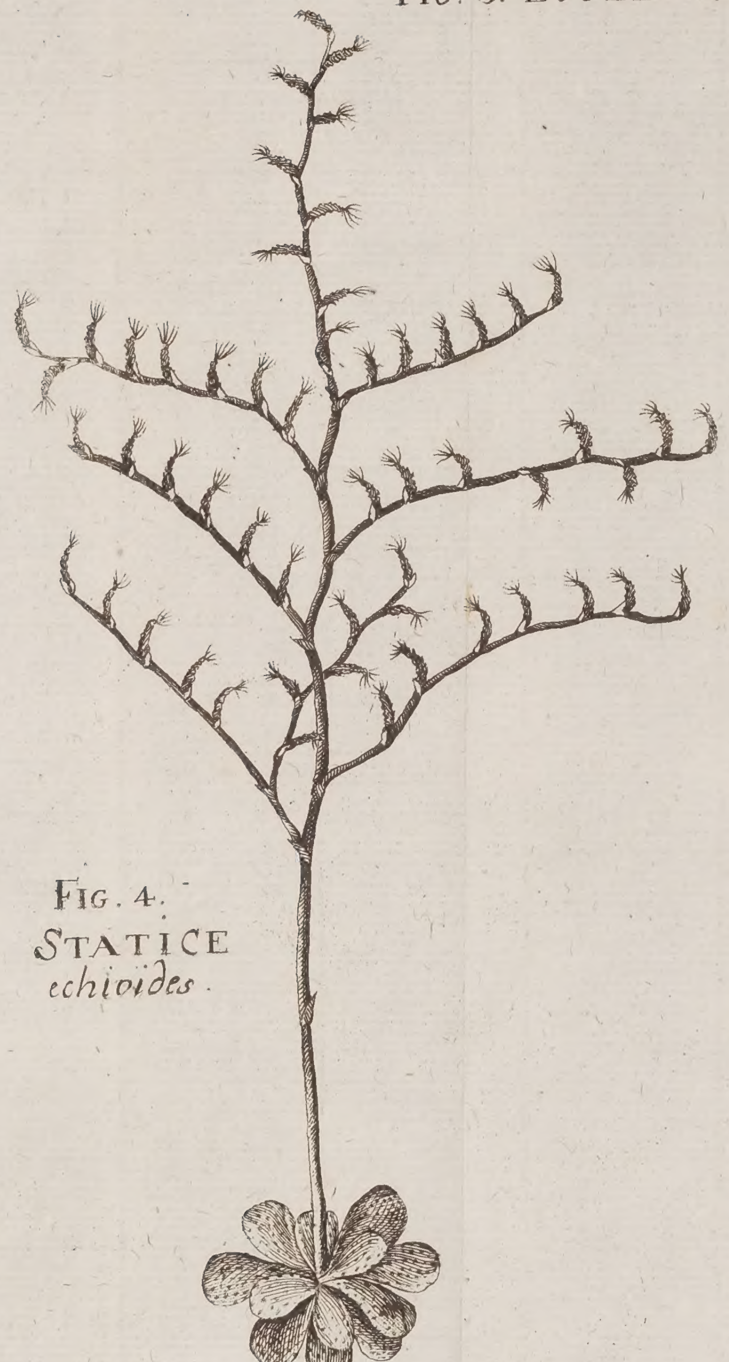

FIG. 4. STATICE *echioides*.

FIG. 2. GENTIANA *pyrenaica*

TAB. 3. A ERYNGIUM *bourgati*

TAB. IV.

FIG. 1. BUPLEVRUM Pyrenæum.

FIG. 2. idem sed pygmæum.

TAB. V

SELINUM pyrenæum

ANGELICA razoulii.

FIG. I. BUPLEVRUM Semicompositum.

FIG. 2. LIGUSTICUM Pyrenaicum.

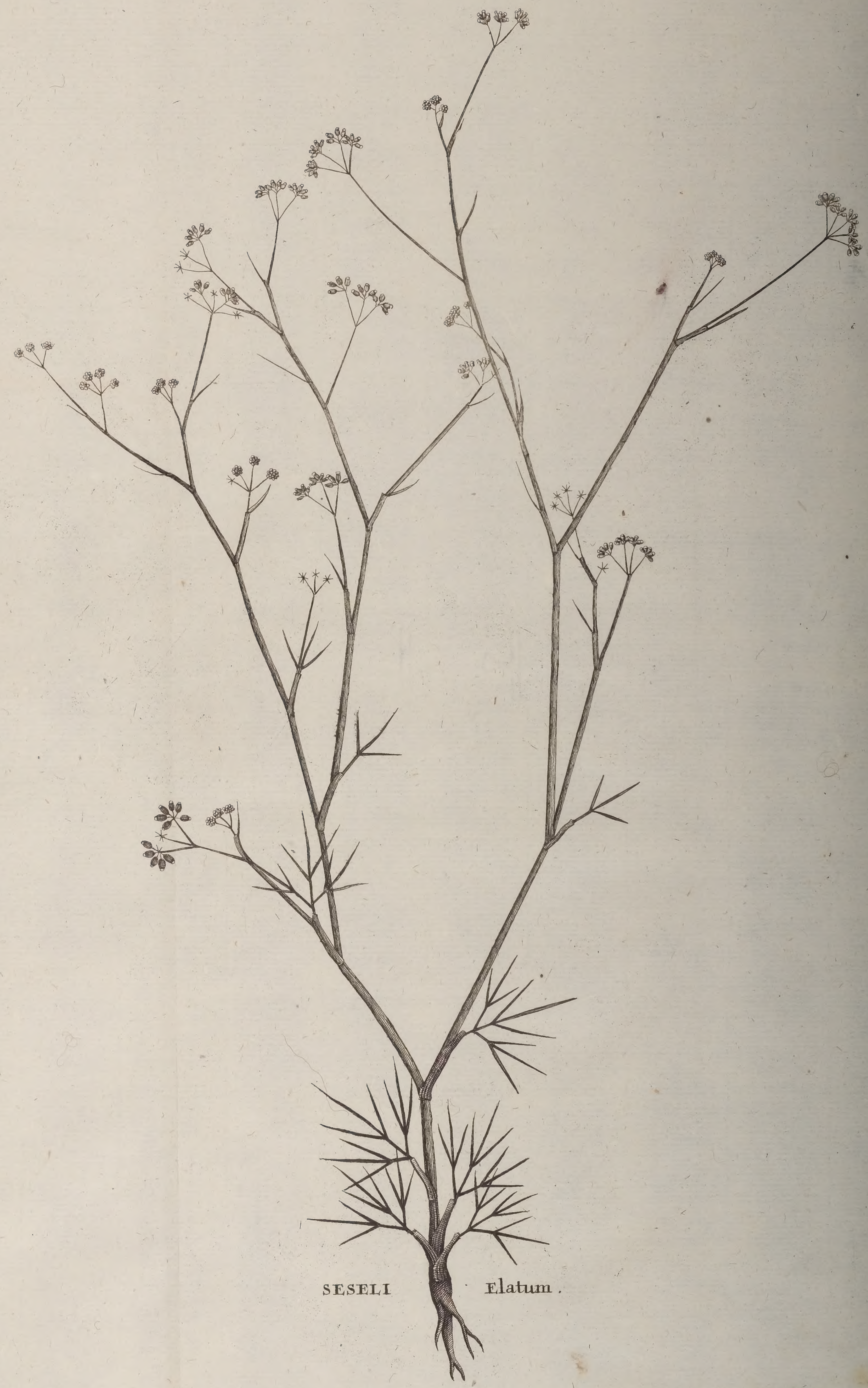

SESELI Elatum.

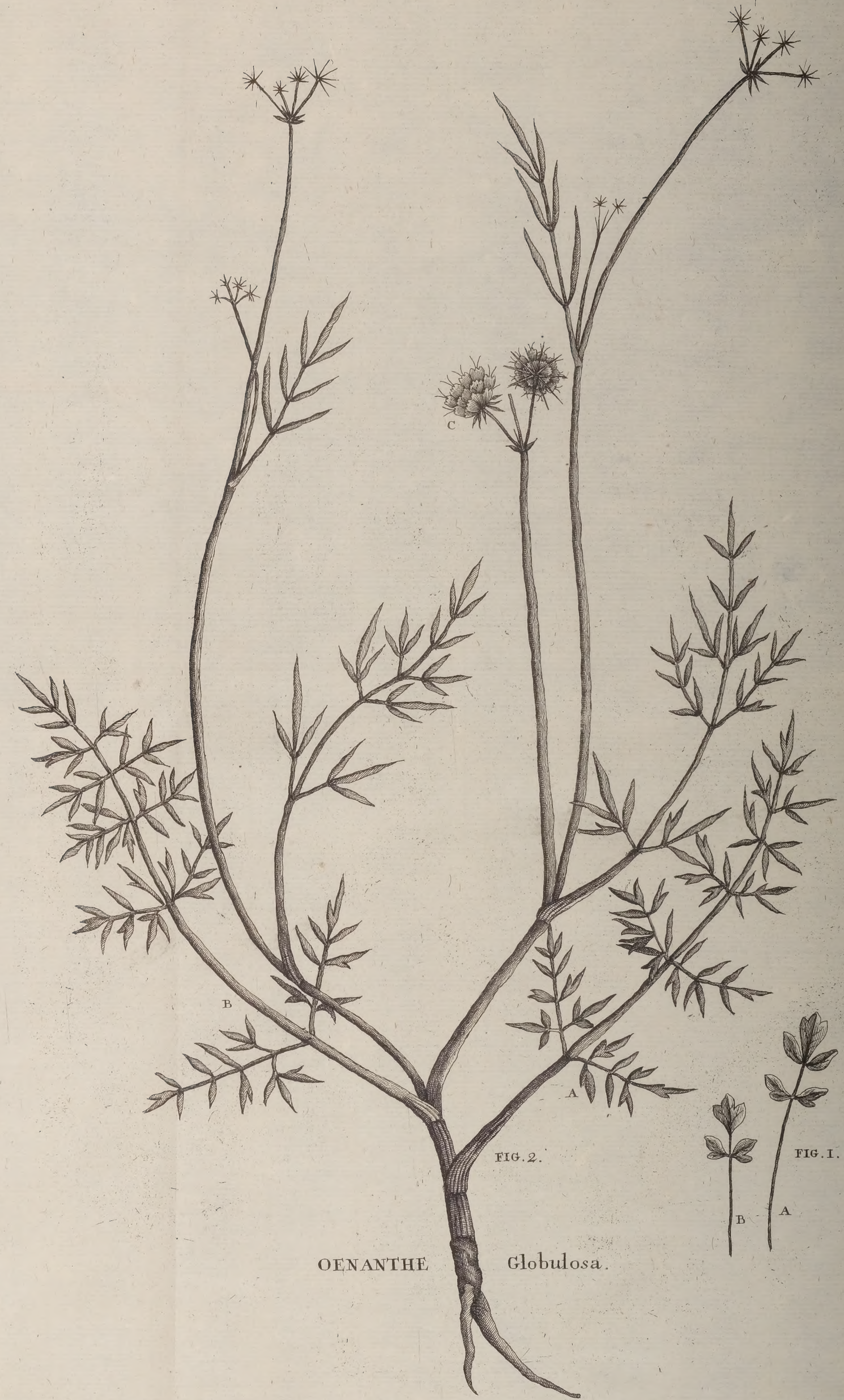

OENANTHE Globulosa.

THAPSIA Garganica.

FIG. 4
FIG. 2. B
FIG. 3
A
A
FIG. 1.
PASTINACA
LUCIDA.

PASTINACA. *Lucida*

TAB. XIII

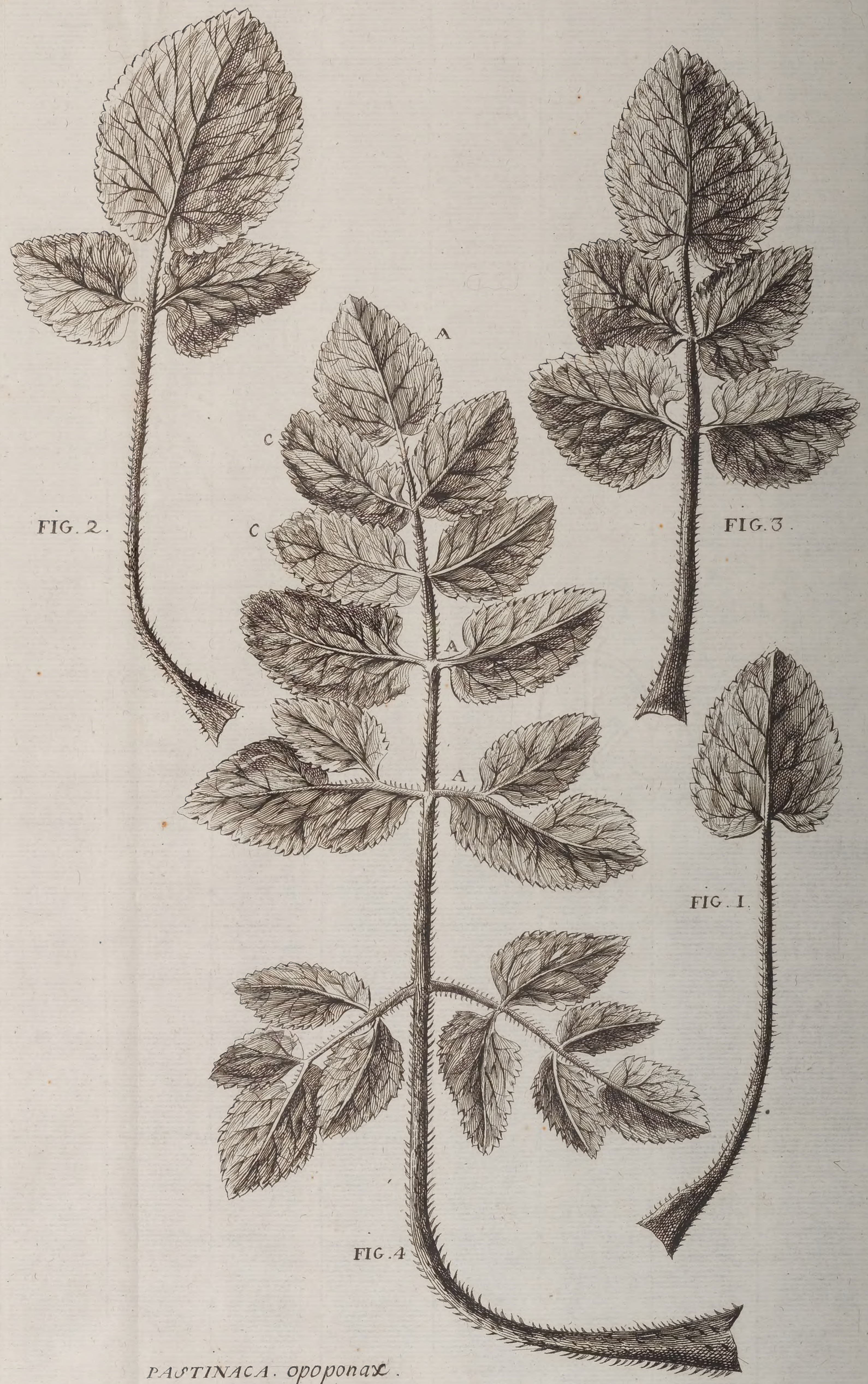

PASTINACA. *opoponax*.

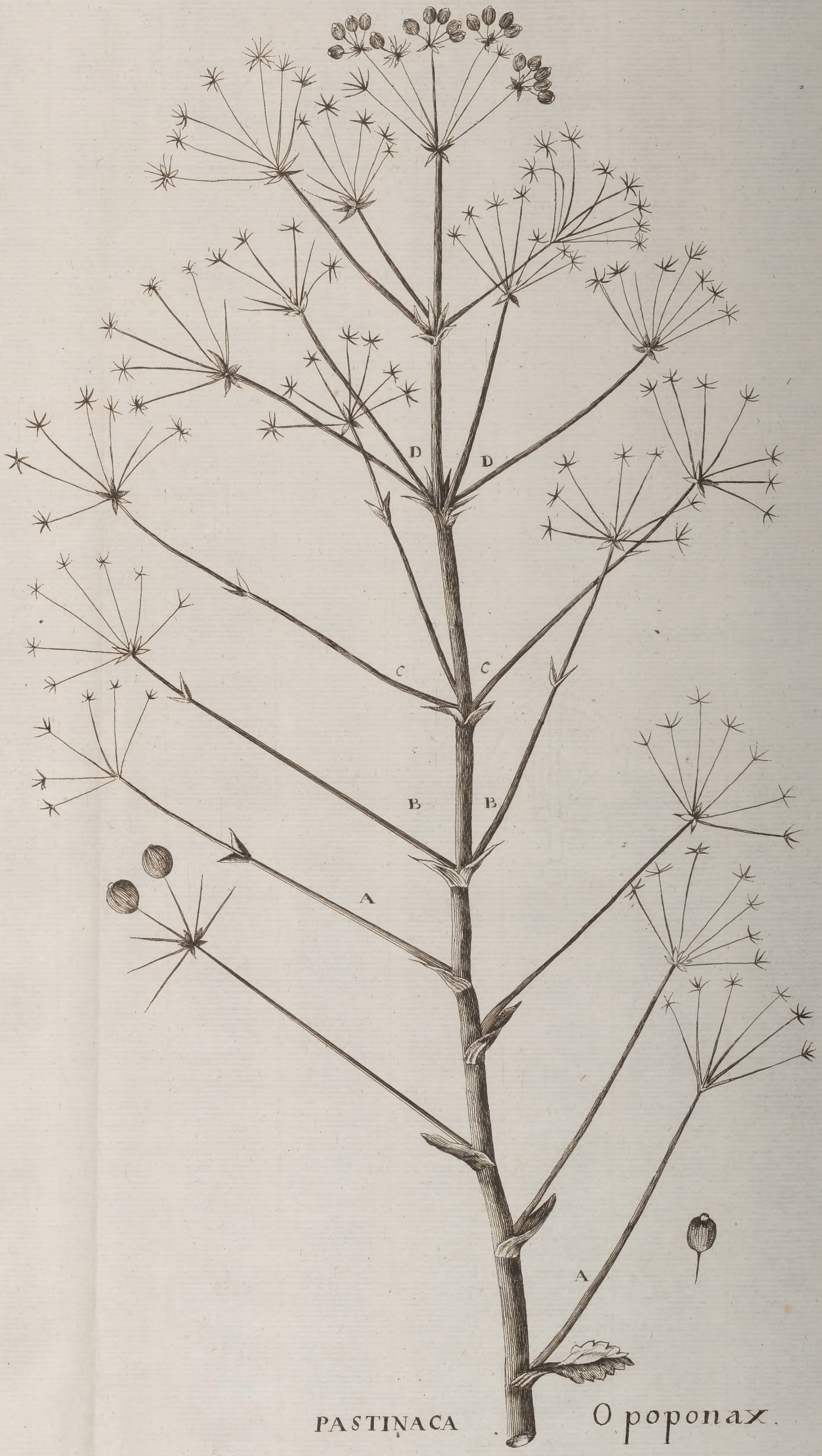

PASTINACA *Opoponax.*

TAB. PIMPINELLA *orientalis*

ALLIUM monspessulanum

Pfeninger sculp

FIG. I. DAPHNE dioica.

FIG. 3. RANUNCULUS pyrenæus. minor

FIG 2 RANUNCULUS pyrenæus major

Gouan delin. Pfeninger sculp.

TAB.XVIII.

FIG. I. SAXIFRAGA retusa.

FIG. 3. SAXIFRAGA petræa

FIG. 2. SAXIFRAGA geranioides.

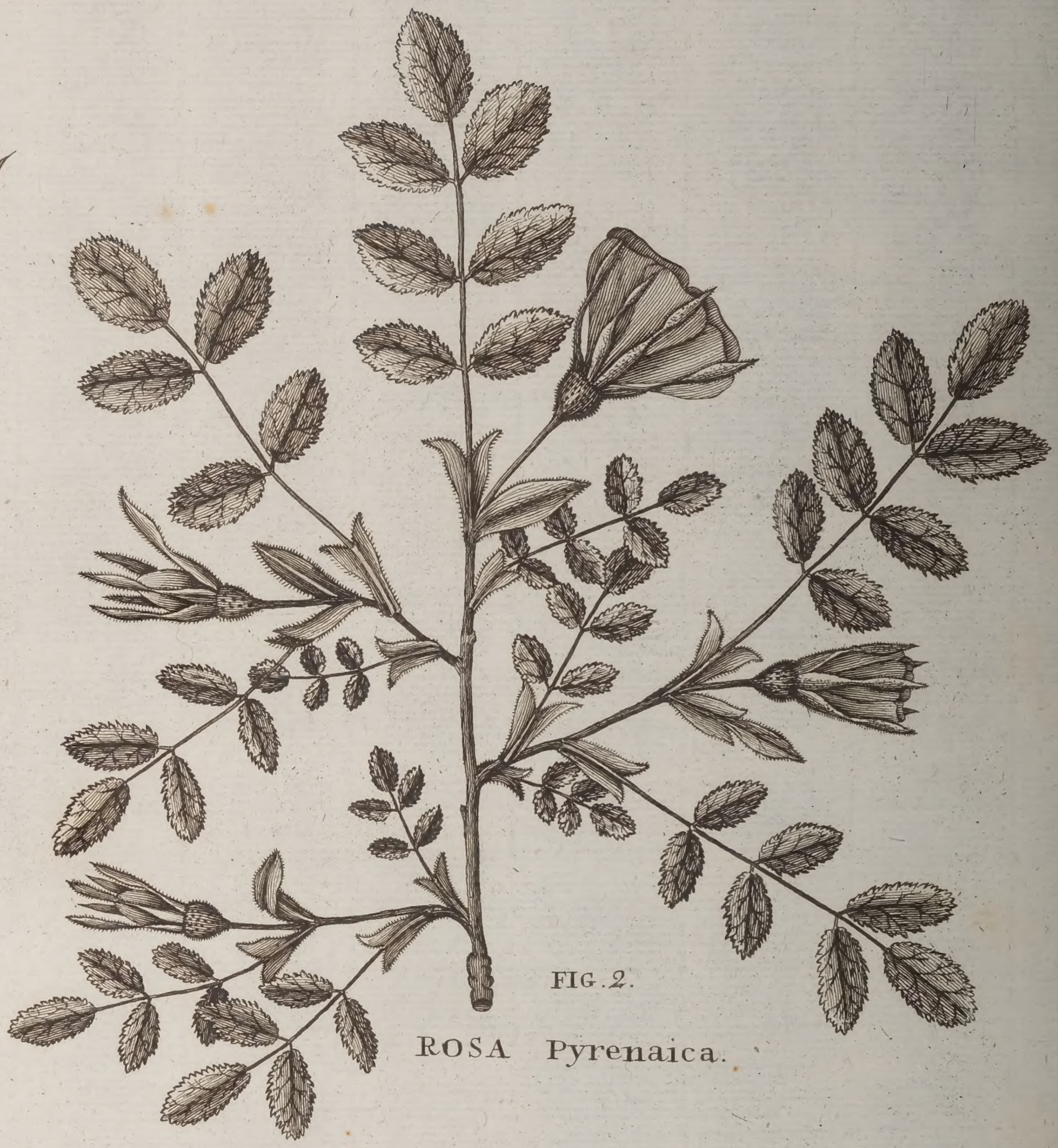

FIG. 2.

ROSA Pyrenaica.

FIG. I.

AQUILEGIA Vicosa.

SISYMBRIUM Erucastrum.

TAB. XX. A.

BRASSICA Tournefortii.

BUNIAS Balearica.

FIG. I. GERANIUM *petræum.*

FIG. 2. LAVATERA *maritima.*

FIG. 3. HIERACIUM *lampsanoides.*

TAB. XXII.

FIG. 3.

HIERACIUM Prunellæ folium.

FIG. 4.

HIERACIUM Cerinthoides.

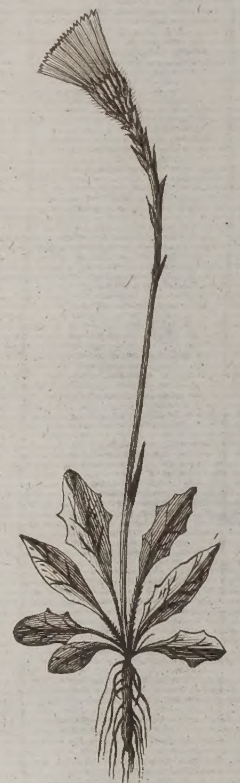

FIG. 2.

FIG. 1.

LEONTODON pyrenaicum.

CARDUUS Carlinoides.

CARDUUS Medius.

ONOPORDON. Græcum.

ATHAMANTA
Libanotis major Halleri.